ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ

✍ ಮೌ| ಸಯ್ಯದ್ ಜಲಾಲುದ್ದೀನ್ ಉಮರಿ

ಪರಮ ದಯಾಮಯನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆದ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮದಿಂದ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಅದು ಭೂಮುಖದಲ್ಲಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಎಲ್ಲ ದಾಸರಿಗೆ ಒಂದು ಆಹ್ವಾನವಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ಆಹ್ವಾನದ ಉದ್ದೇಶ. ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಇಹ-ಪರ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಮೂಡಿ ಬರುವುದು. ಜತೆಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿವರಣಾ ಶೈಲಿಯು ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಾದ ಮೌ| ಸಯ್ಯದ್ ಜಲಾಲುದ್ದೀನ್ ಉಮರಿಯವರು ದೇಶದ ಓರ್ವ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಚಿಂತಕರೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರೂ ಆಗಿರುವುದರ ಜತೆಗೆ ಅನೇಕ ದಶಕಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೂಲ ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಈಗಾಗಲೇ 6 ಮುದ್ರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಇದನ್ನು ಮರು ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ಇದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮೀ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಪಠ್ಯಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲೂ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

"ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕಿ ದಲ್‌ವತ್" ಎಂಬ ಮೂಲ ಉರ್ದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಇಬ್ರಾಹೀಮ್ ಸಈದ್ ಅವರು ಸರಳ ಮತ್ತು ಸುಂದರ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯಿರುವ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನ ಪಾಲಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ 'ಕೈಪಿಡಿ' ಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪ್ರೇರಣೆ ದೊರೆಯಲು ಇದು ಎಲ್ಲ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವೆನಿಸುವುದು.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯುಳ್ಳ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಖಂಡಿತ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದು.

ಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿ 15
ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಏಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ? 15
ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾರೆ? 16
ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಉಪಕಾರ 17
ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತಾರೆ 18
ಪ್ರವಾದಿಗಳು ವಿಜಯಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ 20
ವೈಚಾರಿಕ ವಿಜಯ 21
ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ನೆಪವೊಡ್ಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ 21
ಪ್ರವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ 23
ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು 24
ಭೌತಿಕ ವಿಜಯವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. 24
ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿ 26

ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಮಹತ್ಸಾಧನೆ 30
ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಘೋಷಣೆ 30
ದೇವದಾಸ್ಯದ ಕರೆ 30
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ 32
ದೇವವಚನವನ್ನು ಉತ್ತುಂಗಗೊಳಿಸುವವರು 33
ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಆರಂಭ 34
ವಲಸೆ 38
ಹೋರಾಟ 38
ಸತ್ಯವು ಜಯಿಸಿತು 41

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಂದೇಶ 43
ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ 43
ಈ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಮೂಲಕ ಜನಾಂಗಗಳ ಗತಿ ನಿರ್ಣಯ 43
ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು 45
ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆ 46
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಶಾಲ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ 51

1. ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಆಹ್ವಾನ 52
2. ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ 54
3. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಏಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ 59
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆ 64
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆಯ ಸಂಬಂಧ 64
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಸರಣೆ ಅಗತ್ಯ 65
'ದಾಈ' ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು 66
'ದಾಈ' ಅನುಸರಿಸಿದನೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವುದು 67
ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ 68
ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ 69
ಅನುಸರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊಣೆಮುಕ್ತತೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗದು 69
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಯ ಕ್ರಮ 71
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಒಂದು ಸುಧಾರಣಾ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ 71
ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುಧಾರಣೆ 72
ಕುಟುಂಬದ ಸುಧಾರಣೆ 74
ಕೇರಿ ಮತ್ತು ಊರಿನ ಸುಧಾರಣೆ 79
ಊರಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಸುಧಾರಣೆ 79
ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಸುಧಾರಣೆ 80
ಒಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯ ನಿವಾರಣೆ 80
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು 82
ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಜನರ ಮುಂದಿಡಬೇಕು 83
ಆಹ್ವಾನವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿರಬೇಕು 83
ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನದ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ 84
ತತ್ವಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಬೇಕು 86
ಧರ್ಮದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ 87
ಸಂಬೋಧಿತರು ಮತ್ತು ಅವರ ವರ್ತನೆ 88
ಸಂಬೋಧಿತರ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳು 88
ಜನನಾಯಕರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ 90
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಗುಣನಡತೆ 92
ಸಂದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯಿರಬೇಕು 92

ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಶೈಲಿಯ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ 92
ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಿ 93
ಧರ್ಮದ ನೀತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು 94
ಜನರ ಸನ್ನದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು 94
ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಫಿರ್ ಅಥವಾ ಪಥಭ್ರಷ್ಟನೆನ್ನಬಾರದು 95
ಗರ್ವ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು 95
ಉನ್ನತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು 96
ಅವಸರ ಪಡಬಾರದು 97

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸು 98
ಯಶಸ್ಸಿನ ಎರಡು ಮಾನದಂಡ 98
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಕರ್ತವ್ಯ 99
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ 101
ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಅಂತರ 106
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಪ್ರಭಾವ 108

ನಿರಾಕರಣೆಯ ಕಾರಣಗಳು 110
ತಪ್ಪು ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲುಗೈ 111
ತಪ್ಪು ಕೆಲಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಲವು 114
ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಅನುಸರಣೆ 116
ಪಥಭ್ರಷ್ಟ ನಾಯಕರ ದಾಸ್ಯ 117
ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು 118
ಲೌಕಿಕ ಮೋಹ 120
ಲೌಕಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಆಧಿಕ್ಯ 121
ಅಧಿಕಾರ 124
ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ 125
ಅಹಂಕಾರ 126
ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಬೇಡಿಕೆ 128

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಯಾರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ? 130
ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮನುಷ್ಯ 130
ಚಿಂತನಶೀಲರು 132
ಪಾಠ ಹೊಂದುವವರು 136

ಧರ್ಮದ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳವರು 138
ಧೈರ್ಯ ಉಳ್ಳವರು 139
ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಗುಣಗಳು 142
ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ 142
ಧರ್ಮದ ಆಧಾರ ಶಿಲೆ 142
ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳು 143
ಈಮಾನ್: ವಚನ ಪಾಲನೆಯಾಗಿದೆ 144
ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ದ್ರೋಹ ಒಂದಾಗಲಾರದು 146
ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಈಮಾನ್ ಮತ್ತು ನೈಜ ಈಮಾನ್ 148
ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ 150
ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಈಮಾನ್‌ನ ಜೀವಾಳ 154
ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ 156
ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರು ಅವನ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆ ಮಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ 156
ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಧೀನವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ 158
ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ದಾಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ 158
ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಪ್ರೀತಿ 160
ಈಮಾನ್‌ನ ರುಚಿ 162
ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಸಂಬಂಧದ ಅಗತ್ಯ 164
ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸ 166
ಮಹತ್ವ 166
ಪರಲೋಕ ಬಂದೇ ತೀರುವುದು 166
ಪುನರುತ್ಥಾನ ಬಂದಾಗ 169
ಪುನರುತ್ಥಾನ ಏಕೆ ಬರುವುದು? 172
ಪುನರುತ್ಥಾನ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? 172
ಪುನರುತ್ಥಾನ ಬರುವುದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ 174
ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುವುದು? 176
ಪರಲೋಕ ಪರಿಹಾಸ್ಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ 178
ಪರಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಇರಬೇಕು 179
ಇಹಲೋಕ ನಶ್ವರ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿದೆ 181
ಇಹಲೋಕವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸಿದಾಗ 182

ದೇವವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸಂಬಂಧ 184
ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರಭಾವ 188
ಲೋಕವು ಧ್ಯೇಯವಾಗಿ ಬಿಡಬಾರದು 189
ಲೋಕವು ನಶ್ವರವಾಗಿದೆ 190
ಪರಲೋಕ ವಿಜಯವೇ ನೈಜ ವಿಜಯ 194
ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕ ಚಿಂತೆ 196
ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೊನೆಯ ಗ್ರಂಥ 202
ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಪರಿಚಯ 202
ವಿರೋಧಿಗಳ ವರ್ತನೆ 206
ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳು 210
ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು 210
ಕುರ್‌ಆನಿನ ಅಧ್ಯಯನ 211
ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ 215
ಕುರ್‌ಆನಿನ ಅನುಸರಣೆ 218
ಕುರ್‌ಆನಿನ ಕಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನ 219
ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ 222
ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್‌ನ ಸಂಬಂಧ 224
ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್ 226
ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್ 227
ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ತಡೆ ಹಾಗೂ ನಮಾಝ್ 228
ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್ 229
ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್ 231
ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ನಮಾಝ್ 232
ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥೈರ್ಯ 232
ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಸಹನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ 233
ಸಹನೆಯ ಮಹತ್ವ 234
ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಸ್ಥೈರ್ಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ 235
ಧರ್ಮದ ನೈಜ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ 237
ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು 139
ಅಲ್ಲಾಹನ ಉಪಕಾರಗಳ ಸ್ಮರಣೆ 239

ಅಲ್ಲಾಹನ ಭಯದ ಪ್ರಮಾಣ 240
ಮಾನವರ ಸೇವೆ 240
ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಖರ್ಚಿನ ಆದೇಶ 241
ತಹಜ್ಜುದ್ ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಇನ್ಫಾಕ್ 242
ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಇನ್ಫಾಕ್ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಾಧಾರ 242
ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತಿನ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗದ ವಾಗ್ದಾನ 243
ಇನ್ಫಾಕ್‌ಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ 244
ಇನ್ಫಾಕ್ ದೊಡ್ಡ ಲಾಭದಾಯಕ ವ್ಯಾಪಾರ 244
ಇನ್ಫಾಕ್‌ನಿಂದ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳ 246
ಜಿಪುಣತೆಯ ಖಂಡನೆ 246
ಜಿಪುಣತೆಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ 247
ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಇನ್ಫಾಕ್ 248
ಮಾನವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ 248
ಸಂಗಾತಿಗಳ ಜತೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ 249
ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು 250
ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಒದಗಿಸುವುದು 250
ತೀವ್ರ ಅಗತ್ಯದ ವೇಳೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ 252
ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಪತ್ತು ವ್ಯಯಿಸುವ ಆಜ್ಞೆ 254
ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸಂಪತ್ತು ವ್ಯಯಿಸುವವರು 254

ಬಲಿದಾನ 256

ಇಖ್ಲಾಸ್(ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ) 261
ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಇಖ್ಲಾಸ್ 261
ಕರ್ಮದ ಇಖ್ಲಾಸ್ 265
ಆಡಂಬರವು ಇಖ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ 267
ಆಡಂಬರವೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ದೇವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವವಾಗಿದೆ 271

ದೃಢಚಿತ್ತತೆ 278

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆ 288
ಸಂಘಟನೆಯ ಅಗತ್ಯ 288
ವಿಚಿತ್ರ ನೆಪಗಳು 291
ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನ ಆದೇಶ 294

ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಆದರ್ಶ 296
ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಒಂದು ಸುಸಂಘಟಿತ
ಸಮುದಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದರು 297
ಸಮುದಾಯದ ಸಂಘಟನೆಯ ಪತನ 300
ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ 302

ಸಂಘಟನೆ ಭದ್ರವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? 303

ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ 303
ನಾಯಕನ ಅನುಸರಣೆ 306
ಶುಭ ನಿರೀಕ್ಷೆ 309
ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ 313
ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ 314
ಸಂಘಟನೆಯ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ 315
ನಾಯಕನ ಜತೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ 315
ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಜತೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ 315
ಸಂಘಟನೆಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಮಧ್ಯೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ 316

ಮುನ್ನುಡಿ

"ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಮನುಷ್ಯ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಇದು ಇತಿಹಾಸದ ಒಂದು ನವೀನ ಘಟನೆಯೇನಲ್ಲ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ರೋಗವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಅನೇಕ ಸಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ತಾಳಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಅಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜನದಾಸರು ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅವನ ಗಮನವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದತ್ತ ಹರಿಸಿದರು. ಇದು ಕೂಡಾ ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ದುರಂತವೇನೆಂದರೆ ಯಾವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತೋ ಅದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅರಿತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲ ಮರಣಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಈ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಕೊನೆಯ ಸಲ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವತರಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಉತ್ಥಾನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಜನರಿಗೆ ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ನೀಡಿ ಅವರನ್ನು ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ತಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ, ಒಳಿತಿನ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ದೂರವಿರ ಬೇಕೆಂದೂ, ಲೋಕದಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ-ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಸಮುದಾಯ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶವನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಆಲಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದುವು. ಆ ಸಮುದಾಯ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿತು. ಅದು ಧೈರ್ಯ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಮರಂಗದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಒಂದೋ ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಸಮುದಾಯವು ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆ ಗೈಯುವುದು. ಅದು ತನ್ನ ಈ ನಿರ್ಧಾರ ದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಸೋಲೊಪ್ಪಿದುವು. ಸತ್ಯನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯದ ಶಕ್ತಿಗಳ ಧ್ವಜ ಕೆಳಗಿಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ವಿಜಯಿಯಾಯಿತು. ಕೆಡುಕಿನ ಅಂಧಕಾರ ನೀಗಿತು. ಒಳಿತಿನ ಪ್ರಭಾತ ಮೂಡಿತು. ಇದು ಆ ಸಮುದಾಯದ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯ ತನಕ ಈ ಸಮುದಾಯ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ಅನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನತಿ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕಿರುವ ಕಳಕಳಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಮಿಥ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಪಂಕ್ತಿ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಜಯವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅದರ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಉಡುಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇಡೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವೆಬ್ಬಿಸಿದ್ದ ಅದರ ಹುರುಪು ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು. ತಪ್ಪು ವಿಚಾರಗಳು, ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕತೆ, ದುಷ್ಟ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಕೊಳಕು ರಾಜಕೀಯದ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ನಡುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅದರ ಚೈತನ್ಯವು ಜಡವಾಯಿತು. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೊದಗಿದಾಗ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಇತರರಲ್ಲಿ ಹರಡುವುದಂತಿರಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯದೊಳಗೇ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಕುಸಿಯ ತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಇದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಅದರ ಕಾನೂನು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂಬುದನ್ನು ಅದು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಹಕ್ಕು ಕೇವಲ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ಆಡಳಿತವೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಇಲ್ಲಿ ಆಧಿಪತ್ಯ ಮೆರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅಧೀನವಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಅದು ಉನ್ನತವಾಗಿರಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಇತರರ ಆಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಬೇಕೇ? ಮಿಥ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸೆಣಸುವುದು ಸರಿಯೇ ಅಥವಾ ಅದು ಮಿಥ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೇ ಎಂಬಂತಹ ಚರ್ಚೆಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಈ ಯುಗವು ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಅವನತಿಯ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕೃಷ್ಟ ಯುಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯವು ಕರ್ಮರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿಯೂ ಅವನತಿಗೆ ತಲುಪಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆಯೋ ಆ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೇ ಸಂಶಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ಜನರು ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಯಾವ ಮಹಾನ್ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದನೋ ಅದರ ಉನ್ನತಿ ಮತ್ತು ಮಹಾನತೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಫಲಗೊಂಡಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವುದು ಹಾಗೂ ಅದರ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುವುದು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಚ್ಚು ಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಶಾಮಿಲಾಗಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಅವರು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೂ ತರಬಹುದು. ಆದರೆ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉತ್ತುಂಗಗೊಳಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಶಾಮಿಲಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಿಥ್ಯವನ್ನು ಕೆಣಕುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ರಂಗ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರ ಅವಕೃಪೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ದೂರವಿರುವುದರಲ್ಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಒಳಿತಿನ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಈ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅದರ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಲೇ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಈಗ ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೂಡಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನೀವು ಅವರ ಜೀವನೋದ್ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದರೆ ನಿಮಗೆ ಧರ್ಮದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೇಲಿ ಮಾಡುವವರೂ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ವಿಚಾರವಂತರು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉತ್ತುಂಗಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡಿದರೆ, ನಿಮಗೆ ಧರ್ಮದ ಉದ್ದೇಶವೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಚನವನ್ನು ದುರ್ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ 'ಸಂಶೋಧಕರು' ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಉತ್ಥಾನದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಹಾಗೂ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವ ಸಮುದಾಯದ ಉದ್ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ವಿವರಣೆಗಳೂ ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಇಂದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಎಷ್ಟು ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆಯೋ ಇಷ್ಟು ಶೋಷಣೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಜೀವನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಒಳಗಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಇದರ ನಿಷೇಧಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ನಂಬುವವರು ಕೂಡಾ ಇದರ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗುತ್ತಾರೆ. ಅದು ತನ್ನವರ ಮತ್ತು ಪರರ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಸಮುದಾಯದ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಯುಗ ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಅವನತಿ ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂಬ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ನಮ್ಮ ಚರ್ಚಾ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಅವನತಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಇದರ ಕುರುಹುಗಳು ಮೊದಲೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವೇ ಅಥವಾ ಇದು ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ತಪ್ಪು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಾಧೀನತೆಯ ಪರಿಣಾಮವೇ? ಎಂಬೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಂಶೋಧನೆ ಆಗಲೇ ಬೇಕು. ಇದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದೀತು. ಆದರೆ ಈ ಸಮುದಾಯವು ಉತ್ಥಾನದ ಬಳಿಕ ತಕ್ಷಣ ಅವನತಿಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿದದ್ದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಂತದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಜತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೂ ಇದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿೂ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯುಗದಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಜನರು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಂಘಟನೆಗಳಿದ್ದುವು. ಅವರು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಕ್ಷೋಭೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಎದ್ದಂತಹ ತಪ್ಪು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಾಧಾರಿತ ಪುರಾವೆಗಳ ಮೂಲಕ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದರು. ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಅದರ ಉತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಆಧಿಪತ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸಿದರು.

ಇಂದಿಗೂ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆಗಳ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಉತ್ಥಾನದ ಭಾವನೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬರೆಯುವವರು ಬಹಳಷ್ಟು ಬರೆದಿರುವರು. ಅವರು ಬಹಳ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಮತ್ತು ಗೌರವಾರ್ಹ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯವೂ ಅದುವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಆ ಪರಂಪರೆಯ ಒಂದು ವಿನಮ್ರ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಎಲ್ಲ ಮಗ್ಗುಲುಗಳ ಕುರಿತೂ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕುರಿತು ಏಳುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ತಾತ್ವಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಚದರಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಸಿಗಬಲ್ಲುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಹರಹುಗಳು ಕೂಡಾ ಮುಂದೆ ಬರುವುವು. ಇದೊಂದು ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನವೆನಿಸುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯ ಚರ್ಚೆಗಳಿವೆ. ಪ್ರಥಮ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ರಾಯಭಾರದ ವಿವರಣೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಹೇಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಏಕೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಧ್ಯೇಯವೇ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಧ್ಯೇಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಅವರ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯದತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ಚರ್ಚೆ ನೇರವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕೆಲಸದ ಸರಿಯಾದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದಿಲ್ಲದೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ನಿರರ್ಥಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಅನುಕ್ರಮ, ಅದರ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ಹಾಗೂ ಅದರ ಕುರಿತ ಜಯಾಪಜಯಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾಡುವುದೇಕೆ? ಎಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿಸುವಂತಹ ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಇರಲೇಬೇಕಾದಂತಹ ಗುಣಗಳ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಚರ್ಚೆಯು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸು ತ್ತದೆ. ಒಂದು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಗುಣಗಳು ಯಾವುವು ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿ ಅದು ಸುಭದ್ರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಟ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ. ಅವನ ದಾಸರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ. ಜಲಾಲುದ್ದೀನ್ - 9 ನವೆಂಬರ್ 1968

ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿ

ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಏಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ?

ಈ ಲೋಕವು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷಾ ಗೃಹ. ಮನುಷ್ಯನು ಇಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರು ಅವನ ವಿಧೇಯನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಅವಿಧೇಯನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದೇ ಆ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಬೇರೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಕುಫ್ರ್(ಸತ್ಯನಿಷೇಧ) ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ (ವಿಧೇಯತೆ) ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ದೇವನಿಷ್ಠೆಯ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕುಫ್ರ್ ದೇವನ ವಿರುದ್ಧ ವಿದ್ರೋಹ ಹೂಡುವುದರ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಹಾದಿಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಡ್ಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು ಮತ್ತು ತಪ್ಪಾದ ಹಾದಿ ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವನು ವಿಜಯಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೋಲು ಯಾವುದರಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿರುವನು. ತನ್ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸ ಬಯಸುವವನು ಅದನ್ನು ಗಳಿಸಬಲ್ಲನು ಮತ್ತು ನಾಶವಾಗ ಬಯಸುವವನು, ತನ್ನ ವಿನಾಶದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಬಹುದು.

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝

"ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದಾರಿತೋರಿಸುವ ಹೊಣೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕ ಮತ್ತು ಇಹಲೋಕ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ನಾವೇ ಒಡೆಯರು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 92:12-13)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಸಂಖ್ಯ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವುದು ಆತನ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ಇಹ-ಪರ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸುವಂತಹ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಬರದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ

ಅವನ ಧರ್ಮ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನಲ್ಲಿ ದೂರುತ್ತಿದ್ದ, "ದೇವಾ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟ ನಾಗುವೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಅಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವೆಯೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸುವುದೆಂತು? ನನಗೆ ವಿಜಯದ ದಾರಿಯು ತಿಳಿಯದಿರುವಾಗ ಸೋಲಿನಿಂದ ನಾನೆಂತು ಪಾರಾದೇನು? ಆದರೆ ಈಗ ಈ ನೆಪವು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರು.

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ

"ಅವನು ಈ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೆಲ್ಲರನ್ನು ನಿಯೋಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಜನರ ಬಳಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆದುರು ವಾದವುಳಿಯದಂತಾಗಲು ಅವರನ್ನು ಸುವಾರ್ತೆ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:165)

ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾರೆ?

ಈ ಭೂಮುಖದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರಥಮ ಮಾನವ ಆತನ ಪ್ರವಾದಿಯೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಆತನು ನೇರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆ ಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಪ್ರಥಮ ಮಾನವ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ದೊರೆತ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಸಜ್ಜನ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಡಿದ ಸಂತತಿಯು ಸದಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಲವು ವೇಳೆ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅವಿಧೇಯತೆ ತೋರಿ ಅವನ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅನಾಸ್ಥೆಯು ಮಿತಿಮೀರಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅವನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಬಂಡಾಯವೆಸಗುವಾಗ ಅವನು ಭೂಮಿಗೆ ಭಾರವೆನಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆಯು ಅವನ ಕ್ರೋಧಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ಕೊನೆಯ ತನಕ ತನ್ನ ದಾಸರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯ ಹೂಡಿ ಅವನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ತುಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತನ್ನ ಯಾತನೆ ಎರಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ

ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಮನುಷ್ಯರ ಬಂಡಾಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವಾಗ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಬಂಡಾಯ ನೀತಿಯನ್ನಿರಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ತೊರೆಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಯು ಎರಗುವುದು. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಲಭಿಸಲಾರದು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಇದೇ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದೆ:

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

"ಓರ್ವ ಸಂದೇಶವಾಹಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡದೆ ನಾವು ಯಾತನೆ ಕೊಡುವವರಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 17:15)

ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಉಪಕಾರ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಉಪಮೆಯು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಚಿಲುಮೆಯಂತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನರು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾನವತೆಯ ಹೊಲವು ಹಚ್ಚ ಹಸುರಾಗುವುದು ಅದರಿಂದಲೇ. ಅವರು ಬಾರದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾನವತೆಯು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಲೋಕದಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಲೋಕವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ತಮಗಾಗಿರದೆ ಇತರರಿಗಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಯಾರಿಂದಲೂ ಏನನ್ನೂ ಬಯಸು ವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರಿಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಿ ರುವರು. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯ ಭಾವನೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಹೊರತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ದೊರಕು ವುದಿಲ್ಲ. ಇದುವೇ ಅವರಿಗೆ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ದೊರಕುವ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವತೆಯ ಹಿತೈಷಿ ಎನಿಸಿದವರು, ಯಾರ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೋ, ಅವರು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವರ ಐಹಿಕ ವಿಜಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ದುಡಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರ ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಆರ್ಥಿಕ ಯೋಜನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಹೂಡಿದವ ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಈ ರೀತಿಯ ಯಾವುದೇ ಚಳವಳಿ ಅಥವಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡು ವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕೇವಲ ಅವರ ಪ್ರಭುವಿನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರ ಗಳಲ್ಲೂ ಅವನ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದವರು ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಂದ ವಂಚಿತ ನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಈ ಉಪಕಾರವು ಎಷ್ಟು ಹಿರಿದಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೂ ನಾವು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತಾರೆ

ಇಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮತೋಲನೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದು- ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಓದು ಬರಹ ಬಲ್ಲವನಾಗುವಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯು ವ್ಯಾಪಕವಾಗುವುದು- ಎಲ್ಲ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳೂ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸಿಗಬಲ್ಲಷ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವುದು- ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನವಾಗುವುದು- ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಮುಂದೆ ಕೈಚಾಚದಂತಾಗು ವುದು- ಇವು ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲ. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಪೆದ್ದುತನ ಅಥವಾ ಅಜ್ಞಾನದ ಪರಿಣಾಮ ವೆಂದೂ ಸಾರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಲೋಕವು ಸದಾ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೇ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಅವುಗಳಿಗೇ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೆನಿಸಿದರೂ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಶಾಖೆಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಲು ಮತ್ತು ಸಿಂಗರಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುವವರು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸ ಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವರು. ಈ ಶಾಖೆಗಳು ಯಾವ ಮೂಲ ದಿಂದ ಹೊರಟು ಇಡೀ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಹರಡುತ್ತವೋ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲ. ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಕರಾಗಿ ನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತಹ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ಆ ಮೂಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ಘಳಿಗೆಯ ತನಕವೂ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಅದರತ್ತಲೇ ನೆಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳೆನ್ನುತ್ತೇವೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದ ಕುರಿತು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾವ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವನೋ ಮತ್ತು ಯಾರ ಕಡೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗ

ಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅವನನ್ನು ಎಂದೂ ಆತನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಮುಕ್ತನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪರಲೋಕವು ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಲ್ಲೇ ಅವನು ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅವಿಧೇಯತೆಯು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ದೂರವುಳಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಅವನು ನಿರಂತರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ನಿಲುವನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಇಹಲೋಕದಲ್ಲೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲೂ ಮನುಷ್ಯನ ಯಶಸ್ಸು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸನಾಗಿ ಅವನ ದಾಸ್ಯ-ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲೇ ಅಡಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಅವನ ಪರಲೋಕ ಜೀವನವೂ ಸುಗಮಗೊಳ್ಳುವುದು. ಇದರಿಂದಲೇ ಅವನ ಐಹಿಕ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಬಗೆಹರಿಯುವುವು. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದೇ ಜೀವನದ ನೈಜ ಬುನಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಕೆಡುಕುಗಳೂ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಿರಾಶೆಯೇ ಲಿಖಿತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ಹರಡಿರುವುದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಧೋಗತಿ ಬಂದಿರುವುದು ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನೀಡಿದ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಜನರು ಪಾಲಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಅಶ್ಲೀಲತೆ ವ್ಯಾಪಕ ವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನೀಡಿದ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಜನರು ವಂಚಿತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅವರು ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಒಂದೇ ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಂಬಿ ಅವನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಿ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕರೆಯು ಇದರ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

"ಹೇ ಜನರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿರಿ. (ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ) ನೀವು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಬಹುದು. ಅವನೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹಾಸನ್ನಾಗಿ ಹಾಸಿದನು; ಆಕಾಶದ ಮೇಲ್ಛಾವಣಿ ಮಾಡಿದನು; ಮೇಲ್ಭಾಗದಿಂದ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿದನು. ಅದರ ಮೂಲಕ ತರತರದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ನೀವು ಅರಿತಿರುತ್ತ ಇತರರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:21-22)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ 'ವಹ್ಯೀ' ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾನವರಿಗಾಗಿ ತರುವ ಬೋಧನೆಗಳ ಕುರಿತು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ
لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

"ನಾವು ನಿಮಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಿಗೂ, "ನನ್ನ ಹೊರತು ಅನ್ಯ ದೇವರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ' ಮಾಡಿದ್ದೆವು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 21:25)

ಅವರು ಜನರಿಗೆ, 'ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಭಯಪಡಿರಿ. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗೊಂದಲ ದೂರವಾಗುವುದು. ಅವನ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಜಯದ ಗುರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವರು' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوٓا۟ أَمْرَ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾
ٱلَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಭಯಪಡಿರಿ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ. ಆ ಅತಿರೇಕಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡಿರಿ. ಅವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 26:150-152)

ಇದುವೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಕರೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ನಿರಂತರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲೇ ಅವರ ಹಗಲಿರುಳು ಕಳೆಯುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರ ಜೀವಮಾನ ಮುಡಿಪಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರವಾದಿಗಳು ವಿಜಯಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಕುರಿತು ಅವನ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ:

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

"ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ ವಿಜಯಿಗಳಾಗುವೆವೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ವಿಧಿ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟಿರುವನು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠನೂ ಅಜೇಯನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 58:21)

ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳ ಮೇಲೆ ಖಂಡಿತ ವಿಜಯ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಅವನ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಅವನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಬದಲಿಸಬಲ್ಲವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಜಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆಯೋ ಅದರ ಎರಡು ರೂಪಗಳಿವೆ- 1. ವೈಚಾರಿಕ ವಿಜಯ. 2. ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ವಿಜಯ. ಇಲ್ಲಿ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಿಸುತ್ತೇವೆ-

ವೈಚಾರಿಕ ವಿಜಯ

ಅಲ್ಲಾಹನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಏಕೈಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನಂಬಿರಿ. ಅವನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸದಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಂಬಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇಹ-ಪರಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ವಿಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಅವನ ನಿರಾಕರಣೆಯು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ತೀವ್ರ ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾಗುವುದು ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆ ಸಹಿತ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ಜನಾಂಗದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗುವ ಜೀವನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳ ಪರವಾಗಿ ಅವರು ಪ್ರಬಲವಾದ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳ ಮೇಲೆ ವೈಚಾರಿಕ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ನೆಪವೊಡ್ಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ

ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಇತರ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಯಾವುದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ತಮ್ಮ ಈ ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣವೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುನ್ನತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅರಿತಿರುವ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರನ್ನು ಸುಳ್ಳುಗಾರನೆನ್ನಲಾರ. ಅವರ

ಸಂದೇಶವನ್ನು ವಂಚನೆ-ಮೋಸ ಎಂದು ಹೇಳಲಾರ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಅಂತಃಕರಣವು ಒಳಗಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವೂ ಬಹಳ ಉನ್ನತ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವಿರುವ ಜನರೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕೋಚ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಹೆಜ್ಜೆಯಿರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾನವ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪವಾಡಗಳು ನೀಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಅವರು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳೆಂದೂ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅವರು ಜನರನ್ನು ಅವರ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆಂದೂ ಇದರ ಮೂಲಕ ಜನರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮನಗಾಣುತ್ತಾರೆ. ಐದನೆಯದಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಾಣಿಯನ್ನು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳ ಭಾಷೆಯಂತೆ ಸಂಕೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಕಷ್ಟವೆನಿಸು ವುದಿಲ್ಲ. ಓರ್ವ ಗಂಭೀರ ಮತ್ತು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೇಳಲು ಅಸಹ್ಯಪಡುವಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿಯೂ ಅದಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಜನರ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುವಂತಹ ಆತ್ಯಾಕರ್ಷಕ ಮತ್ತು ನಿರರ್ಗಳ ಶೈಲಿಯಾಗಿರುವುದು. ಆರನೆಯ ದಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರ ವಿವರಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಣಿಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಯುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗುಣಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಶದೀ ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಯಾವುದೇ ಮಗ್ಗುಲು ಕೂಡಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯು ವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ದೂರ ವಾಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗ್ರತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವಂತೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅವರು ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ತರುವ ಎಲ್ಲ ಉಪಾಯ ಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ದೇವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಲು ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಬಲ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗತ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿನ

ಜನಾಂಗಗಳ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಸಹನೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯ. ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯ ತನಕ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಜನರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಂತರ ಜನರು ಅವರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ನೀತಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಪುರಾವೆಯ ಸಹಿತ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವುದು ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರ ಎದುರಾಳಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಕೂಡಾ ಅದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನುಡಿಯ ತೊಡಗುತ್ತದೆ.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا

"ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಅಹಂಕಾರದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಆ ನಿದರ್ಶನ ಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರು. ವಸ್ತುತಃ ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಅವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಆ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 27:14)

ಪ್ರವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ

ಈ ರೀತಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾದಂತೆಯೇ. ಅವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ಮುಂದೆ ಬರದಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಅವರು ಪುರಾವೆಗಳ ಸಹಿತ ಜಾಣ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಲುಪಿ ಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿರುವ ಸಂದೇಶ ತಲುಪಿಸುವ ಹೊಣೆ ಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದರು. ಇನ್ನು ಅವರ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಬೇರಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಸಂದೇಶ ತಲುಪಿಸಿಯೂ ಯಾರಾದರೂ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವನ ಹತಭಾಗ್ಯತನವಾಗಿದೆ. ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿಯೂ ಅವನು ಮಲಗಿಯೇ ಇದ್ದ. ಜಯಾಪಜಯಗಳ ಮಾರ್ಗ ಅವನ ಮುಂದೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಅಪಜಯವನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಜನರು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಸತ್ಯ ನುಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದಿಡುವವನ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಪ್ಪದಿರುವವನ ಹಠ ಮಾರಿತನವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಹೊಣೆಗಾರ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿ ಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗದು. ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರ ಜನಾಂಗದ ಕೇವಲ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ್ದ" (ಮುಸ್ಲಿಮ್). ಅವರು ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಪರಾಜಿತರಾಗಿ ಹೋದರೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಯಿಸಿದರು. ಪರಿಶ್ರಮದ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಜಯಿಯಾಗಿರುವರೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠಾಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅವರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಸೆ-ದೌರ್ಜನ್ಯ ಗಳಿಗೀಡು ಮಾಡಿದ ಜನಾಂಗಗಳೂ ಆಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಕೆಲವು ನತದೃಷ್ಟ ಜನಾಂಗ ಗಳಂತೂ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದೇ ಬಿಟ್ಟವು. ಯಹೂದಿಗಳ ಕರಾಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ:

أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌۢ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ ٱسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ۝

"ದೇವ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ನೀವು ಅವರಿಗೆದುರು ಉದ್ಧಟತನವನ್ನೇ ತೋರಿದಿರಲ್ಲವೇ? ಕೆಲವರನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಿದಿರಿ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರನ್ನು ವಧಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:87)

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇರುವುದು ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲ. ಯಹೂದಿಗಳ ಕೈಗಳು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ರಕ್ತದಿಂದ ರಂಗೇರಿದೆ ಎಂದು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. **(ನೋಡಿರಿ: ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:181, 4:155)**

ಭೌತಿಕ ವಿಜಯವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ

ಜತೆಗೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿ ಗಳಿಗೆ ಅವನ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ವಿರೋಧಿಗಳು ಅವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಡೆಯೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಚು ಹೂಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದಾದರೂ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಾಗಲೀ ಅವರು ಸಫಲರಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ವಿರೋಧಿಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ ٱلْأَشْهَٰدُ ۝

"ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಈ ಲೋಕದ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವ ದಿನದಂದೂ ಮಾಡುವೆವು" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 40:51)

ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ತೀವ್ರ ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ಸತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಮರಳದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ಅಥವಾ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡಲು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದರೆ ಪ್ರವಾದಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ: "ದೇವಾ! ನಾನು ಇವರನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕರೆಯುವಲ್ಲಿ ನನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮಗಳನ್ನೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಹೃದಯದ ದ್ವಾರಗಳು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ನಿನ್ನ ಭೂಮಿಗೆ ಭಾರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ." ಒಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿ ತನ್ನ ಜನಾಂಗದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಾಶರಾದಾಗ ಆ ಜನಾಂಗದ ವಿನಾಶಕಾಲ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅದರ ಸಂಚನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಾವಧಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಗಳ ಜತೆ ಆ ನಾಡಿನಿಂದ ಹಿಜ್ರತ್ (ವಲಸೆ) ಹೋಗುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ವಲಸೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನು ನೇರವಾಗಿ ಆ ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಯಾತನೆಯನ್ನೆರಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಾತಿಗಳು ಈ ಯಾತನೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

"ಅನಂತರ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 10:103)

ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ನಾಶ ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಾತಿಗಳು ಭೂಮಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ಭೂಭಾಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ-

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ

فِي مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ

الْأَرْضَ مِن بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

"ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೊಡನೆ, 'ನೀವು ನಮ್ಮ ಜಾತಿಗೆ ಮರಳಿ ಬರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುವೆವು' ಎಂದರು. ಆಗ ಅವರ ಪ್ರಭು ಅವರ ಮೇಲೆ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ' ಕಳುಹಿಸಿದನು- ನಾವು ಈ ಅಕ್ರಮಿಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವೆವು ಮತ್ತು ಆ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವೆವು. ಇದು ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ವಿಚಾರಣೆಯ ಭಯವಿರಿಸಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗೆ ಹೆದರುವವನಿಗೆ ಇರುವ ಬಹುಮಾನ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 14:13-14)

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದು ಇಡೀ ಜನಾಂಗ ಅಥವಾ ಅದರ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಭಾಗವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರು ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾಗ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ಈ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ 'ಓ'ಗೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಿರಾಕರಿಸುವವರ ನಾಶಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದ ಅದೃಶ್ಯ ಯಾತನೆ ಎರಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಾತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದವರ ಮಧ್ಯೆ ತೀವ್ರ ಸಂಘರ್ಷ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಘರ್ಷದ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವಾದಿಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾದರೂ ಇರುವ ಜನರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮೂಲಕವೇ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಬಲ ಮುರಿಯುವಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಅವರದ್ದಾದರೆ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಇಳಿಯುವಂತೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೂರ್‍ನಾಲ್ಕು ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಒಂದು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೋಲಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಭೂಮಿಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಅವನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸತ್ಯನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಯು ಜಾರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.*

ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ

ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಪ್ರವಾದಿಗಳ

*ಇದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಯು ನಮಗೆ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಪ್ರವಾದಿತ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ವಿವರಣೆ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರಲಿಕ್ಕಿದೆ.

ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯ ನೈಜ ಸ್ವರೂಪ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಲಾರದು. ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶ ವಾಹಕರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲಿ ಅಥವಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿ ಅವರ ಆದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿ ಬಾಳಲಿ. ಎರಡೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ಅವರು ಯಾವ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವು ಅವರ ಸಂದೇಶ ವಾಹಕತ್ವದ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಜನಾಂಗವು ಅವರ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೊನೆಯುಸಿರ ತನಕ ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ನಿರಾಕರಣೆಯಲ್ಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದೋ ಅದರ ಮುಂದೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ದುರ್ಗತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅವರು ಪುರಾವೆಗಳ ಮೂಲಕ, ತಮ್ಮ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಮೂಲಕ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ಮೂಲಕ ತಲುಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶವಾಹತ್ವದ ಹೊಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರು ಉಂಟಾಗುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ವೈಶಾಲ್ಯ ದಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಮೂಲ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆರಂಭದಲ್ಲೂ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಮಗ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತವು, ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಅಥವಾ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವ ಪಡೆದಿರದಂತಹ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವೈಚಾರಿಕವೂ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅದನ್ನು ನಂಬುವವರು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸದವರು ಅದನ್ನು ವೈಚಾರಿಕ ವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅನುಭವದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಯ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಕ್ತಾರರೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನರ ವೈಚಾರಿಕ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ರಾಜಕಾರಣಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳು ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಂದಾಗಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಕಡಿಮೆ ಯಾಗದು. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಗೊಳ್ಳುವುದು.

ಇದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವು ವ್ಯಾಪಕವಾದಾಗ ಹಲವು ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆ ಸಂದೇಶದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ವಿರಿಸಿದವರು ಈ ತನಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರಗಳು, ನೀತಿ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಈ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ? ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಜೀವನದ ಯಾವ ನಕ್ಷೆಯು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ? ಈ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವ ರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು ಶಾಂತಿಯ ತಳಹದಿ ಏನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಕಡೆಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ತೃಪ್ತಿಕರ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಯಮಗಳೂ, ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟುಗಳ ನಿಯಮಗಳೂ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದ ವಿಧಿಗಳೂ, ದಂಡನಾ ನಿಯಮಗಳೂ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧದ ನಿಯಮಗಳೂ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡು ತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅವರು ಒಂದೆಡೆ ಸುವಾರ್ತೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಜನರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶದ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನೂ ಯುದ್ಧವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುವಿರಿ. ಆದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ಹಿಂದೆ ಏನೋ ಇತ್ತು. ಈಗ ಏನೋ ಆಯಿತು ಎಂಬುದು ಖಂಡಿತವಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕರೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಅವರು ಬೇರಾವ ನೆಲೆಯಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗಿರಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿರಲಿ, ಆಡಳಿತಗಾರರಾಗಿರಲಿ, ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿರಲಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳಾಗಿರಲಿ, ದಂಡನಾಯಕರಾಗಿರಲಿ, ಮುಖಂಡರಾಗಿರಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಸಹಸ್ರ ರೂಪ

ತಾಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಪದ ಹಿಂದಿರುವ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕರೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ 'ಓ'ಗೊಡದೆ ಅವರು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಆಗಲೂ ಅವರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಲೇ ಇಹಲೋಕದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿ ಜನರ ನಡುವೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಅವರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿ ಉಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಅದು ತನ್ನ ನೈಜ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಂತೆ. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಈಗ ಅದರ ಮುಂದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಪ್ರಚಾರಕ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೇವಲ ಉಪದೇಶವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರರ್ಥ ಅವರಿನ್ನೂ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ನೈಜ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲ. ಅದರ ವ್ಯಾಪಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಅವರ ಮುಂದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಸರಿಯಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯಾಪಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಕುರಿತು ಗಂಭೀರ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಮಹತ್ಸಾಧನೆ

ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಘೋಷಣೆ

ಭೂತಕಾಲದ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಿ ಹ.ಈಸಾ(ಅ) ಅವರು ಇಹಲೋಕದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿ ಐನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಸಮಯ ಕಳೆದ ಆ ಕಾಲವನ್ನೊಮ್ಮೆ ಊಹಿಸಿರಿ. ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿರೂಪಗೊಂಡಿತ್ತು. ಏಕದೇವಾರಾಧನೆಯು ಕೊನೆಗೊಂಡಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದನು. ಒಬ್ಬನೇ ದೇವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಅಸಂಖ್ಯ ದೇವರುಗಳ ದಾಸನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ದೇವನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಹೊರತು ಇತರೆಲ್ಲರ ದಾಸ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನ ಕಾಲಲ್ಲಿ ರಾಜರುಗಳ, ಪುರೋಹಿತರ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳ ದಾಸ್ಯದ ಸಂಕೋಲೆಗಳು ಬಿಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಅವನತಿಯ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ, ಆಕಾಶ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ವೃಕ್ಷ, ಪರ್ವತ, ಅಗ್ನಿ, ಜಲ, ವಾಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆಯೂ ಅವನು ಮಂಡಿಯೂರಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿತ್ವವನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರೊಂದು ಮಹಾನ್ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಂತಹ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆಯಾಗಲಿ ಅವರ ನಂತರವಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಮಾಡಿದ ನಿದರ್ಶನವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಈ ಲೋಕದ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿಯ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಸಾಧನೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ದೇವದಾಸ್ಯದ ಕರೆ

ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ಕರೆಯು ದೇವನ ದಾಸ್ಯದ ಕರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನ ಉನ್ನತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಕರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಅವನನ್ನು ಅವನತಿಯಿಂದ ಉನ್ನತಿಯೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಕರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಆತನಿಗೆ ಆತನ ನೈಜ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವನನ್ನು

ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಅವನು ತನ್ನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯದವನಾಗಿದ್ದ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಆತನಿಗೆ ಅವನ ಸರಿಯಾದ ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಮಿಥ್ಯ ದೇವರುಗಳ ಗಡಣವೇ ಇತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಆತನಿಗೆ ಅವನ ದೇವನು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು. ಆ ಒಬ್ಬ ದೇವನ ದಾಸ್ಯ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆಂದರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವಂತೂ ತಮ್ಮ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕೆಲವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನೇ ದೇವರಾಗಿಸಿದ್ದನು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಎರಡೂ ಬಗೆಯ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಪಂಥಾಹ್ವಾನ ನೀಡಿದರು. ಆ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸುಳ್ಳುಗಾರರೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ದೇವತ್ವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವರಾಗಿ ಮಾಡಿರುವನೋ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದುದಾಗಿದೆ. ಅವನು ಈ ಮಿಥ್ಯ ದೇವರುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯ ಹೂಡುವ ತನಕ ಮೋಕ್ಷ ಗಳಿಸಲಾರನು. ಈ ಮಹಾನ್ ವಿಶ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ನೈಜ ದೇವನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ ದವರ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರಣ ಅವನು ಜೀವನದ ಒಂದು ತಪ್ಪಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ತಪ್ಪಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ತಪ್ಪು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವನು ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುವ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ಯೆಂದರೆ ಈ ವಿಶ್ವದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಯಾರ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸದಿರುವುದು. ಅವನ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆಂದೂ ಒಡೆಯನೆಂದೂ ಬಗೆಯದಿರುವುದು. ಅವನ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾರನ್ನೂ ಅಧಿಪತಿ ಮತ್ತು ಆರಾಧ್ಯನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸದಿರುವುದು. ಅವನ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾರನ್ನೂ ಅನ್ನದಾತನೆಂದಾಗಲಿ, ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ಒಡೆಯನೆಂದಾಗಲಿ ಪರಿಗಣಿಸದಿರುವುದು. ಎಲ್ಲ ದಾಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು. ವಿಶ್ವದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ನೀಡುವುದು ಮಹಾಪರಾಧ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಪಾಪವಾಗಿದೆ.

ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಈ ಕರೆಯು ಆ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ದೇವರಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದವರು 'ತಮ್ಮ ದೇವತ್ವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಸ್ವಯಂ ಘೋಷಿತ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಅವುಗಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕೆಂದೂ ಅದು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ದೇವರುಗಳ ದೇವತ್ವವು ಕೊನೆಗೊಂಡು ಒಬ್ಬ ದೇವನ ಆಧಿಪತ್ಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕು. ದಾಸ್ಯ ಅವನಿಗೇ ಇರಬೇಕು. ಪೂಜೆ ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಅವನ ಕಾನೂನೇ ಪಾಲಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಅವನನ್ನೇ ಭಯಪಡಬೇಕು. ಅವನಲ್ಲೇ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನಿರಿಸಬೇಕು.

ಅವನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಅತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆ ಕರೆಯ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕರೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಸಹಸ್ರಾರು ದೇವರುಗಳ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಯೂರುವ ಜಗತ್ತು ಆರ್ಭಟಿಸಿತು:

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝٥

"ಇವನು ಎಲ್ಲ ದೇವರುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವನನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟನೇ? ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದೊಂದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 38:5)

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರ ಈ ಕರೆಯು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಎರಗಿತು. ಅದರ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಮಿಥ್ಯ ದೇವರುಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಪೂಜಕರು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿದ್ದ ವಿಚಾರಗಳ ಕಟ್ಟಡ ನಡುಗಿತು. ಈ ಕರೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿದವರೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಅದು ಯಾರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಬೋಧಿಸಿತ್ತೋ ಅವರು ಅದರ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾರದಾದರು. ಇದೊಂದು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಭಾವವು ದೂರಗಾಮಿ ಮತ್ತು ಗಾಢವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮನಗಂಡರು. ಇದು ಅವರ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣವಾಗಿದೆ. ಅವರ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮರಣ ಮೃದಂಗವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಪ್ರಹಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರಿತರು. ಈ ಸಂದೇಶವು ವ್ಯಾಪಕವಾಗುವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಲೋಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಈ ಅಪಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲೇ ಅವರು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಪಂಕ್ತಿ ಬದ್ಧರಾದರು. ಈ ಸಂದೇಶದ ವಿರುದ್ಧ ರಂಗಕ್ಕಿಳಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಿಥ್ಯ ದೇವರು ತನ್ನ ದೇವತ್ವದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಎದ್ದು ನಿಂತನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂರ್ತಿಯ ಪೂಜಕನು ತನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ ನೆರವಿಗೆ ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿದನು. ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಈ ಧ್ವನಿ ಮೊಳಗಿತು:

أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝٦

مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝٧

"ಹೊರಡಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯರ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿರಿ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಯಾವುದೋ ಬೇರೆಯೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾಲದ ಜನಾಂಗಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಪೋಲಕಲ್ಪಿತ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 38:6-7)

ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಕರೆಯು ಯಾವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಿತ್ತೋ ಅದರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಸಂಘರ್ಷ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ನಿಷ್ಠಾವಂತ ದೇವಭಕ್ತರ ಹೊರತು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಹಿಸಲಾಗದಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಮತ್ತವರ ಸಂಗಾತಿಗಳಿಗೆ ಎದುರಾದುವು. ಇದು ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಸೊತ್ತು-ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಜಗಳವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕುಲ-ಗೋತ್ರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆದ ಜಗಳವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಂಪು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗುವ ತಕರಾರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಘರ್ಷವು ಮನುಷ್ಯನು ಏಕ ದೇವನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ತನು-ಮನದಿಂದ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕರೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಆತನ ದಾಸ್ಯವನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಮತ್ತವರ ಸಂಗಾತಿಗಳು ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳು ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಸತ್ಯ-ಮಿಥ್ಯಗಳ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣಬದ್ಧ ಘೋಷಣೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಧಾರ ಮಾತಿನ ನಡುವಿನ ಹೋರಾಟವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರ ಸಂದೇಶವು ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಉಗ್ರ ವಿರೋಧದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅದು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಜನರು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಠಿಣ ಶತ್ರುಗಳ ಮನೆಗಳಿಂದಲೂ ಅದರ ಬೆಂಬಲಿಗರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನವನ್ನು ಉತ್ತುಂಗಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮಿಥ್ಯದ ಮುಂಚೂಣಿಯ ಪಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಯೋಧರು ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ದೇವವಚನವನ್ನು ಉತ್ತುಂಗಗೊಳಿಸುವವರು

ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಮುಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು. ಅವರು ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಎದ್ದಿದ್ದರು. ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವರು ಸತ್ಯ ಧರ್ಮವೆಂದು ನಂಬಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವರೋ ಅದರ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ದೊರೆತ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದೂ ಅವರ ಹೊಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಲೋಕವು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತಿದೆ-ಹೋಗಿ! ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಡಿರಿ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾಗಿರುವರು. ಎದ್ದೇಳಿರಿ! ಅವರನ್ನು ಅವರ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿರಿ. ಮನುಷ್ಯನು ವಿನಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಧಾವಿಸಿರಿ! ಅವನನ್ನು ವಿನಾಶದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ. ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ನ್ಯಾಯ ಅಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಓಡಿರಿ! ಅದನ್ನು ಜೀವಂತಗೊಳಿಸಿರಿ. ಒಳಿತು ಅಳಿದು ಕೆಡುಕು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಒಳಿತನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಡುಕನ್ನು ಅಳಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಯಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗಿಂತ ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾದ ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಲೋಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಂಪು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಜನರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಲಿನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕುದುರಿಸಲು ಹೊರಟ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಸಂಘವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ತಮ್ಮ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳ ಗುಂಪಲ್ಲ. ಇದು ಸರಕಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳ್ಳುವಂತಹ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವವರ ಕೂಟವಲ್ಲ. ಇದು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಿಂತ ವರ್ಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿಷ್ಠಾವಂತರ ಬಳಗವಾಗಿತ್ತು. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯರ ಗುಂಪಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಪರಲೋಕ ಪ್ರಿಯರ ಮತ್ತು ದೇವಾನುರಕ್ತರ ಗುಂಪಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ದೇವನ ದಾಸ್ಯದ ಕರೆ ನೀಡಲು ಹೊರಟಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರಿಗೆ ಅವನ ಧರ್ಮ ತಲುಪಬೇಕೆಂಬುದರ ಹೊರತು ಅವರ ಮುಂದೆ ಬೇರಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ದೇವೇತರರ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಗುಂಪಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಉತ್ತುಂಗತೆಯ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಯುವ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯೋಧನಾಗಿದ್ದನು.

ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಆರಂಭ

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯುತ ಅಲೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿತು. ಈ ಸಂದೇಶದ ಬೆಂಬಲಿಗರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಬೆಟ್ಟವೇ ಬೀಳತೊಡಗಿತು. ಮಿತ್ರರು ಶತ್ರುಗಳಾದರು. ಪ್ರೀತಿಯು ದ್ವೇಷವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮುಗುಳ್ನಗು ಸೂಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಖಗಳು ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಂಡವು. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಹುಚ್ಚು ಆವೇಶದೊಂದಿಗೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದುವು. ಸೋದರ ಸೋದರಿಯನ್ನು ಥಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಎಸಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪತ್ನಿಯು ಪತಿಯ ಹಿಂಸೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಂಧುಗಳು ಬಂಧುಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಕಂಟಕಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಸಂದೇಶವು ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿತ್ತೋ ಅದು ಏಟುತಿಂದೂ ಮಂದ ಹಾಸಬೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಶತ್ರುಗಳು ಬಾಣವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಅವರು ಎದೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಣ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ, ಮರಳ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಎಳೆದಾಡಲಾಯಿತು. ಉರಿಯುವ ಕೆಂಡಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಮಲಗಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಚಂಚಲರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ನೆರಳಿನ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ನೆರಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದರೆ

ಅವರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸಂಕೋಲೆಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಅವರು ಸತ್ಯದ ಆರಾಧಕರಾಗಿದ್ದರು. ಜಗತ್ತು-ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯಾರಾಧನೆಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರ ಕರೆಗೆ 'ಓ'ಗೊಟ್ಟು ಸತ್ಯಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರ ತನು-ಮನ-ಧನಗಳು ಅವರದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದುವು. ಎಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅವರು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮರಣ ಯಾವಾಗ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದರ ಚಿಂತೆ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಇಂದು ಕೂಡಾ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಸಂದೇಶದ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವವನ ಪಾಲಿಗೆ ಮರಣವು ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನು ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೂ ಅವನ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಅವನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲು ತಯಾರಿರಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ಮಕ್ಕಳು- ಮರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆಯೋ, ಯಾರು ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವರೋ, ಯಾರು ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿರುವರೋ, ಯಾರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟು ಮತ್ತು ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆಯೋ, ಅವರೆಂದೂ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲಾರರು. ಇದು ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಸಂದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾರಿದೆ:

قُلْ إِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ ِۨاقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۴﴾

"ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ಹೇಳಿರಿ- ನಿಮ್ಮ ಪಿತರೂ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ ನಿಮ್ಮ ಸೋದರರೂ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರೂ ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರೂ ನೀವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತೂ ಮಂದಗೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ನೀವು ಭಯಪಡುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟುಗಳೂ ನೀವು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ನಿವಾಸಗಳೂ ನಿಮಗೆ- ಅಲ್ಲಾಹ್, ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕ

ಮತ್ತು ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ತನ್ನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತರುವವರೆಗೂ ಕಾದು ನಿಲ್ಲಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು 'ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟ'ರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 9:24)

ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವು ಸುಗಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ನೀವು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನು ಸಂಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲೇ ಸುಖ ಕಾಣುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನೋವುಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ಅದು ನೋವೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇದು ಸತ್ಯದ ಮಾರ್ಗ. ಸತ್ಯದ ಮಾರ್ಗವು ಹೊಸ ಮಾರ್ಗವೇನಲ್ಲ. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಾತಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳು ಸಿಗುವುವು. ಈ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟೂ ಈ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೂ ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಹೊರತು ಅನ್ಯಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಮಾರ್ಗದ ದೂರವನ್ನು ಏಕೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೀರಿ? ಈ ಮಾರ್ಗವೇ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವಾಗ ಕಾಲು ನೋಯುವ ದೂರೇಕೆ? ನೀವು ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿದಿರುವಾಗ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನೇಕೆ ಎಣಿಸುತ್ತೀರಿ? ನೆನಪಿಡಿರಿ! ನೀವು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಯಿಂದ ದೂರು ಹೊರಡಬಾರದು. ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಗುರಿಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಎಂಟೆದೆಬೇಕು. ಪರಮ ತ್ಯಾಗದ ಮನೋಭಾವಬೇಕು. ಯಾರನ್ನು ಲೋಕದ ಬೆಡಗು ಮತ್ತು ಚಿತ್ತದ ಬಯಕೆಗಳು ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೋ ಅವನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಾರ. ಸತ್ಯವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ನೀವಂತೂ ಎಲ್ಲ ಎಡವಟ್ಟಿನಲ್ಲೂ ಗಾಬರಿಪಡುತ್ತೀರಿ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತದ ಬಯಕೆಗಳಾಗಲಿ, ಮಡದಿ-ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ, ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳಾಗಲಿ, ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಾಗಲಿ ತಡೆಯೊಡ್ಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿದವರ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಯ ನಿಶ್ಚಿತವಿದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಬಂದೇ ತೀರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಯಬಾರದು. ಜೀವನವು ಒಂದು ಬಂಡವಾಳವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಇಹಲೋಕದ ವೈಭವವನ್ನು ಖರೀದಿಸಬಹುದು. ಪರಲೋಕದ ಸುಖವನ್ನೂ ಖರೀದಿಸಬಹುದು. ಯಾರು ಪರಲೋಕದ ಬಯಕೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಇಹಲೋಕವನ್ನು ಬಲಿನೀಡುತ್ತಾನೋ ಅವನೇ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಗ್ರಹಗಳೂ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಬರಲಿದೆ.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّؤَجَّلًا ۗ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ
الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَسَنَجْزِى
الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ نَّبِيٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ ۚ فَمَا
وَهَنُوْا لِمَآ اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكَانُوْا ۗ وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٦﴾

"ಯಾವ ಜೀವಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಮತಿ ಹೊಂದದೆ ಸಾಯಲಾರದು. ಮರಣದ ಸಮಯವಂತು ಬರೆದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಐಹಿಕ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ನಾವು ಇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವೆವು ಮತ್ತು ಪಾರಲೌಕಿಕ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ಅದನ್ನು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವನು ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞರಿಗೆ ನಾವು ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದಯಪಾಲಿಸುವೆವು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಗತಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಅನೇಕ ದೇವಭಕ್ತರು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಅವರು ಭಗ್ನ ಹೃದಯಿಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ದೌರ್ಬಲ್ಯ ತೋರಲಿಲ್ಲ, (ಮಿಥ್ಯದ ಮುಂದೆ) ಶರಣಾಗತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಇಂತಹ ಸಹನಶೀಲರನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:145-146)

ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಕರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗ ಇಹ-ಪರಗಳ ವಿಜಯವು ಆ ಕರೆಯಲ್ಲೇ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ದೃಢನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಯಾವುದನ್ನು ಸತ್ಯವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನವರು ಸತ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದನ್ನು ಮಿಥ್ಯವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನವರು ಮಿಥ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೋಕ್ಷವು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದೂ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಎಷ್ಟು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ದೂರ ಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವೆಂದೂ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಈ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಅವರ ನೈಜ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿತ್ತು. ಈ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಅವರು ಮಿಥ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೆದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿದಾಗಲೂ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಕುಂದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಿಥ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಯೂ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಣಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರ ವೀರಗಾಥೆಗಳಿದ್ದುವು. ಅವರ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳಿದ್ದುವು. ಅವರ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥೈರ್ಯದ ಸಾಧನೆಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ

ಆ ಸಂದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ತಾವು ದೇವನಿಷ್ಠೆಯ ಋಣ ತೀರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ವಲಸೆ

ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾಗಿ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರೆತ್ತುವವರು ಏಟು ತಿಂದ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಗಾಯ ಗೊಂಡ ಹೃದಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿತನಕ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಸೊತ್ತನ್ನೂ ದೋಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಮಾನವನ್ನೂ ಹರಣ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ತಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರಾಗಿದ್ದರು. ತಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರೆಂಬುದನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ ಹೇಳಿದುದೇ ಅವರ ಅಪರಾಧವಾಗಿತ್ತು. ಇತರರಿಗೂ ಅವರು ಆ ದಾಸ್ಯದ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಈ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವರ ನಾಡನ್ನು ತೊರೆಯಿರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆದೇಶಿಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆ ನಾಡನ್ನು ತೊರೆದರು. ಅದರ ಕಣ ಕಣವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನೂ ಕಾಡು-ಮೇಡುಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಬೀದಿ-ಕೇರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದುವು. ಅದರ ಮರಳ ಕಣಗಳನ್ನೂ ಗಾಳಿಯ ಸೋಂಕನ್ನೂ ಅವರು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಂದು ಹೊಸ ದೇಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಡಾಗಿಸಿದರು. ಅವರು ಮನೆಮಾರುಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಬರಿಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಾದ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮದೀನಾದ ಕಡೆಗೆ ವಲಸೆ ಹೋದರು. ಇದು ದೇಶ ತ್ಯಾಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಹಿಜ್ರತ್ (ವಲಸೆ) ಆಗಿತ್ತು. ನೈಜ ಅರ್ಥದ ಹಿಜ್ರತ್ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಹೊಸ ನಾಡು ಅವರನ್ನು ಹಾರ್ದಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ವ್ಯಾಪಿಸತೊಡಗಿತು. ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಳವಳಗೊಂಡರು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ವಿರೋಧದ ಈ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದ ಜನರು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ ಅಪ್ಪಟ ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಹೃದಯಗಳು ದೇವಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದುವು. ಅವರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ದೇವದಾಸ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರಿಂದ ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರು.

ಹೋರಾಟ

ಈ ಆಯ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯು ಸಿದ್ಧವಾದಾಗ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು:

"ಈಗ ಕಾಲದ ಗತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ. ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವನ ಕೈಯಿಂದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನ್ಯಾಯದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರೆತ್ತುವುದು ಅಪರಾಧವೆನಿಸಲಾರದು. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರು ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಲಾರರು. ಇನ್ನು ಅವರನ್ನು ಮನೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಹೊರ ತಳ್ಳಲಾಗದು. ಇನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಭಯಾಶಂಕೆಯ ವಾತಾವರಣವಿರಲಾರದು. ಇನ್ನು ಸತ್ಯವು ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗದು. ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ವಿಜಯದ ಸಮಯ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಎದ್ದೇಳಿರಿ! ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರಿ. ಲೋಕವು ನಿಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾನೆ."

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

"ಯಾರ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮರ್ದಿತರು. ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನು. ಇವರು, 'ನಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಅಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೊರ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವರು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 22:39-40)

ಖಡ್ಗ ಎತ್ತುವ ಈ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟವರು ರಾತ್ರಿಯ ವೈರಾಗಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಗಲಿನ ಯೋಧರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನವನ್ನು ಉತ್ತುಂಗಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಎದ್ದಿದ್ದರು. ಇನ್ನೆಂದೂ ದುರ್ಬಲರ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಾರದು. ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಅಕ್ರಮ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಜನರು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವನ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸತಾಯಿಸಲ್ಪಡಬಾರದೆಂಬುದೇ ಅವರಿಗೆ ಖಡ್ಗ ಎತ್ತುವ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ

الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا ۚ وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

"ಓ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ, ಅಕ್ರಮಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಈ ನಾಡಿನಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಮಗೊಬ್ಬ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕನನ್ನು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸಹಾಯಕನನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸು ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿರುವ ಮರ್ದನಕ್ಕೊಳಗಾದ ಪುರುಷರು, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ, ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು?"

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:75)

ಈ ರೀತಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾದ ಯುದ್ಧವು ಅರಬ್ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅದು ಇತಿಹಾಸದ ಗತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೀವು ಲೋಕದ ಇತರ ಯುದ್ಧಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾದೀತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯುದ್ಧಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವಂತಹ ನೀಚ ಪ್ರೇರಣೆಗಳು ಈ ಯುದ್ಧದ ಹಿಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಯುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದಂತಹ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೂಡಲಾಗಿತ್ತು. ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಸಂಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಹೂಡಿದ ಯುದ್ಧ, ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೂಡಿದ ಯುದ್ಧ. ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಶತ್ರುತ್ವದಿಂದಾಗಿ ಹೂಡಿದ ಯುದ್ಧ, ದೇಶವನ್ನು ಜಯಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೂಡಿದ ಯುದ್ಧ ಅದಕ್ಕೆ ದೇವದಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧವು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿಯೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಕಿರುಕುಳ ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣ-ಸೊತ್ತುಗಳ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ಅದರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಇದೇ ಯುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಹೂಡುವ ಯುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರೆತ್ತುವವರು ಮತ್ತು ಶೈತಾನನ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವವರ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಯುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಿತ್ರರಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಆತನ ಶತ್ರುಗಳಿದ್ದರು. ಒಂದೆಡೆ ಸತ್ಯದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವವರಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಮಿಥ್ಯದ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಬಯಸುವವರಿದ್ದರು. ಒಂದೆಡೆ ನೈತಿಕತೆಯ ವಕ್ತಾರರಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅನೈತಿಕತೆಯ ಪ್ರಚಾರಕರಿದ್ದರು. ಒಂದೆಡೆ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಬಯಸುವವರಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಲೋಕಾರಾಧಕರಿದ್ದರು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ಸೋಲುತ್ತಾರೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಗ್ದಾನ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತು. ಲೋಕದ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ﴿٧٦﴾

"ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಕೈಗೊಂಡವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರು 'ತಾಗೂತ್'(ಬಂಡುಕೋರ)ನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಶೈತಾನನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿರಿ. ಶೈತಾನನ ಕುತಂತ್ರಗಳು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುರ್ಬಲವೆಂಬುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:76)

ಸತ್ಯವು ಜಯಿಸಿತು

ಆ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಸತ್ಯ ಸಂದೇಶದ ದುರ್ಬಲ ಗಿಡವು ಶೀಘ್ರ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಅದರ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾವನ ಜೀವನ ಲಭಿಸಿತು. ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನ ಲಭಿಸಿತು. ದೇವಾರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸಿತು. ಮಕ್ಕಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಮೊಳಗಿದ ಸತ್ಯದ ಧ್ವನಿಯು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಇಡೀ ಅರಬ್ ಪರ್ಯಾಯ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ಯುಗ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಆಧಿಪತ್ಯದ ಯುಗ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಭಯದ ವಾತಾವರಣ ನೀಗಿತು. ಶಾಂತಿಯ ಜೀವನ ಲಭಿಸಿತು. ಮಿಥ್ಯದ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿತು. ದೇವ ಧರ್ಮದಂತೆ ನಡೆಯುವುದು ಸುಲಭವಾಯಿತು. ಸತ್ಯಸಂದೇಶದ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಾತಿಗಳ ಮೂಲಕ 23 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿದ್ದರೂ ಅಂತಹ ದೇವಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಲಕವೇ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು. ಈ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದ ಧರ್ಮದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಘೋಷಣೆ ಯಾಯಿತು. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಯಿತು.

اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ۭ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ۭ

"ಇಂದು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಭಯ ಪಡಬೇಡಿರಿ; ನನ್ನನ್ನು ಭಯಪಡಿರಿ. ಇಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಮಗಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 5:3)

ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರು(ಸ) ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನತ್ತ ಮರಳುವ ಕರೆ ನೀಡಿದರು. ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣದ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಕರೆ ಬೇರೆ ಇರಬಹುದೆ? ಈ ಕರೆಯ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಸತ್ಕ್ರಾಂತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇತಿಹಾಸವು ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟು ಹಿರಿದಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕಂಡಿದೆಯೆ? ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶ ಗೋಪುರ. ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರು ಭ್ರಮಣದಲ್ಲಿರುವ ತನಕ, ಈ ಭೂಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮಾನವನು ಇರುವ ತನಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವವರು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಅದರಿಂದ ಚೈತನ್ಯ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವರು. ವಿಜಯದೆಡೆಗೆ ಅವರು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುವರು.

ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ನಿಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೋ ಆ ಜನಾಂಗದ ಮಧ್ಯೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಸಹಿತ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸೂಕ್ತ ಕಾರಣ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಆದರ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಋಣವು ಸಂದಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು 'ಶಾಹಿದ್' ಅಥವಾ 'ಶಹೀದ್' (ಸಾಕ್ಷಿ) ಎಂದು ಸಾರಲಾಗಿದೆ.

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

"ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆದು, 'ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಪುರಾವೆ ತನ್ನಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳುವೆವು. ಆಗ ಸತ್ಯ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗಿದೆ ಯೆಂದು ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು. ಇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಿಥ್ಯಗಳೂ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುವುವು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 28:75)

ಈ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಮೂಲಕ ಜನಾಂಗಗಳ ಗತಿ ನಿರ್ಣಯ

ಒಂದು ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ "ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯ" ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅದರ ಋಣ ಸಂದಾಯವಾದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನ ಯಾತನೆ ಎರಗುತ್ತದೆ.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم بِالْبَيِّنَاتِ
فَانتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

"ನಾವು ನಿಮಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಅವರ ಜನಾಂಗದ ಕಡೆಗೆ ರವಾನಿಸಿದೆವು ಮತ್ತು ಅವರು ಅವರ ಮುಂದೆ ಸುವ್ಯಕ್ತ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ತಂದರು. ತರುವಾಯ ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದವರ ವಿರುದ್ಧ ನಾವು ಪ್ರತೀಕಾರ ತೀರಿಸಿದೆವು. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಯಾಗಿತ್ತು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 30:47)

ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನದಂದೂ ಜನಾಂಗಗಳ ತೀರ್ಮಾನವು ಇದೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಆಧಾರದಲ್ಲಾಗುವುದು.

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ
شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ
وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

"ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ತರುವಾಗಲೂ ಇವರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು [ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರನ್ನು(ಸ)] ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಾಗಲೂ ಇವರೇನು ಮಾಡುವರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿರಿ. ಆಗ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಡೆದವರು ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದವರು, "ಅಕಟ! ಭೂಮಿ ಬಿರುಕು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ! ಮತ್ತು ನಾವು ಅದರೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ!" ಎಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುವರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಅಡಗಿಸಲಾರರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:41-42)

ಹಝ್ರತ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಮಸ್‌ಊದ್(ರ) ಅವರು ಹೇಳಿರುವರು, ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರು ಭಾಷಣ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕುರ್‌ಆನ್ ಓದುವಂತೆ ಕೋರಿದರು. "ತಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅವತೀರ್ಣವಾಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ಓದಿ ಕೇಳಿಸಬೇಕೆ?" (ಅರ್ಥಾತ್ ತಮಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಯಾರು ಪಠಿಸಬಲ್ಲರು?) ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದಾಗ, "ಇತರರಿಂದ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ನಾನು ಸೂರಃ ಅನ್ನಿಸಾವನ್ನು ಪಠಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನಾನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಆಯತ್‌ಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರು 'ಇನ್ನು ಸಾಕು ಮಾಡಿ' ಎಂದರು. ನಾನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಅವರ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಅಶ್ರುಧಾರೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಈ ಕಣ್ಣೀರು ಒಂದೆಡೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲಿರುವ ಮಹಾನ್ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗವು ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ನಾಳೆ ಅದರ ಗತಿ ಏನಾದೀತು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರು ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು

ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದನು. ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹುಟ್ಟು ದಾಸನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಕ್ತಿಯಿದೆ. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ದಾಸನಾಗುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವನು ಯಾರು ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯ ಹೂಡುವನೋ ಅವನು ಸೋಲುಣ್ಣುವನು. ಪ್ರವಾದಿಯವರಿಗೆ(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ರೀತಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ ٱلنَّاسِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٦٧﴾

"ಓ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಕಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿರಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅವನ ದೌತ್ಯದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜನರ ಕೇಡಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳಿಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ (ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ) ವಿಜಯವನ್ನು ನೀಡಲಾರನೆಂಬುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 5:67)

ಮದೀನಾದಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಕ್ತ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡಾಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ತೀವ್ರ ವಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದೆಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಈ ಧರ್ಮವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಿಜಯಿಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಬಹುದೇವಾರಾಧಕರು, ಯಹೂದಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಅವರ ಅತ್ಯಧಿಕ ಹಗೆತನದ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಕೊಲೆಯ ಯೋಜನೆಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜನರ ಮುಂದಿಡಿರಿ ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರಿಗೆ(ಸ) ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಧಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಆದೇಶವು ಕೂಡಾ ಜನರಿಗೆ ತಲುಪದಿದ್ದರೆ ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ

ಸಂದೇಶ ಅಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಯಾವುದೇ ಭಯ-ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿರಿ. ಅದು ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಜೀವನ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಎಂತೆಂತಹ ಒಳಸಂಚುಗಳನ್ನು ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಸಹಾಬಿಗಳು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರಿಗೆ ಕಾವಲು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸೂಕ್ತ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ತಮ್ಮ ಡೇರೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು, 'ಈಗ ನೀವು ಹೋಗಬಹುದು. ಅಲ್ಲಾಹನು ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. **(ತಫ್ಸೀರ್ ಇಬ್ನು ಕಸೀರ್, ಭಾಗ-2, ಪುಟ: 89)**

ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆ

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಯಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಇಹಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದ ಲಭಿಸಿದಂತಹ ಧರ್ಮವು ಯಥಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನದ ವರೆಗೆ ಅದು ಉಳಿದಿರುವುದು. ಇನ್ನು ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಹೊಣೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವವರದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಈ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಯಾರೂ ರಕ್ಷಿಸಲಾರರು. ಜನರ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವ ಹೊಣೆಯು ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ಬಳಿಕ ಅವರ ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲಿದೆ. ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಈ ಸಮುದಾಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಯಾವ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮುಂದೆ ವಹಿಸಿರುವರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಸಮುದಾಯವು ಇತರರ ಮುಂದೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا۟ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ
ٱلرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

"ಮತ್ತು ಇದೇ ರೀತಿ ನೀವು ಜಗತ್ತಿನ ಮಾನವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕೂ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕೂ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಸುಮಧ್ಯ ಸಮುದಾಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ." **(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:143)**

ಅರ್ಥಾತ್ ಜನಾಂಗಗಳ ಅದೃಷ್ಟವು ಈ ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯವು ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ

ಹೇತುವಾಗಬಹುದು. ತನ್ಮೂಲಕ ಅದು ತನ್ನ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಂತಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯಫಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವೆನಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಡ್ಡೆ ತೋರಿದರೆ ಲೋಕದ ಪ್ರಥಭ್ರಷ್ಟತೆಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಗೊಳಪಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುವ ಆಶಂಕೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಸಮುದಾಯವು ತನ್ನ ಈ ಮಹಾನ್ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆತಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ಸಮುದಾಯದ ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರು:

أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللّٰهِ فِی الْاَرْضِ[1] (بخاری ومسلم)

"ನೀವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರುವಿರಿ."

(ಬುಖಾರಿ-ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಈ ಸಮುದಾಯವು ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದ ಸತ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ದೂರ ಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯ ಯಾವುದು, ಮಿಥ್ಯ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಹೊಣೆ ಸಮುದಾಯಕ್ಕಿದೆ. ಅದು ಮಾತ್ರ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲುದು. ಈ ಸಮುದಾಯವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಧರ್ಮದರ್ಶಿ(Trustee) ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಂತಿಮ ಪ್ರವಾದಿ ಆತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಇದೇ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಇಂದು ಈ ಸಮುದಾಯದ ಹೊರತು ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದು ಅದರ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಲಾರದು. ಮಕ್ಕಾದ ಬಹುದೇವವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುವ ಸಂಕಲ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಬದ್ರ್ ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದಾಗ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದರು.

اَللّٰهُمَّ اِنْ تَهْلِكْ هٰذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ اَهْلِ الْاِسْلَامِ لَا تُعْبَدُ فِی الْاَرْضِ[2]

(مسلم کتاب الجہاد والسیر)

"ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್! ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ವಾಹಕರ ಈ ತಂಡವು ನಾಶವಾದರೆ ಭೂ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ನಡೆಯಲಾರದು." (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಅಂತಿಮ ಹಜ್ಜ್‌ನ ವೇಳೆಗೆ ಧರ್ಮವು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯವನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು:

لَعَلِّي لَا أَلْقَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هٰذَا

"ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ವರ್ಷದ ನಂತರ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲಾರೆ."

ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ತಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ:

أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ

"ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಲುಪಿಸಿರುವೆನೇ?"

ಜನರು ಒಕ್ಕೊರಳಿನಿಂದ, "ಹೌದು! ತಾವು ಧರ್ಮವನ್ನು ನಮಗೆ ತಲುಪಿಸಿದಿರಿ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

ಆಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

أَنْتُمْ تُسْئَلُوْنَ عَنِّيْ فَمَا أَنْتُمْ قَائِلُوْنَ

"ನಾಳೆ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವುದು. ಆಗ ನೀವು ಏನು ಹೇಳುವಿರಿ?"

ಆಗ ನೆರೆದ ಜನರು ಹೇಳಿದರು,

نَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ فَأَدَّيْتَ وَنَصَحْتَ (بخاری و مسلم)

"ತಾವು ಧರ್ಮವನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಋಣ ತೀರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಧರ್ಮವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಲುಪಿಸಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜತೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೋರಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾವು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವೆವು."

ಆಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ತಮ್ಮ ತೋರ್ಬೆರಳನ್ನು ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಎತ್ತಿ ಮೂರು ಸಲ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು:

اَللّٰهُمَّ اشْهَدْ

"ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್! ನೀನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರು."

ಅರ್ಥಾತ್, ನೀನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಇವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಇವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿರುವೆನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿನ್ನ ಈ ದಾಸರು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅನಂತರ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಸಭೆಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

أَلَا فَلْيُبَلِّغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ

"ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕು."

ಈ ಮಾತಿನ ಕುರಿತು ಹ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಮಸ್‌ಊದ್(ರ) ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

فَوَ الَّذِیْ نَفْسِیْ بِیَدِہٖ اِنَّھَا لَوَصِیَّتُہٗ اِلٰی اُمَّتِہٖ (بخاری)

"ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಯಾರ ವಶದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅವನ ಆಣೆ! ಇದು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಅಂತಿಮ ಉಪದೇಶ (ವಸೀಯತ್) ಆಗಿತ್ತು." (ಬುಖಾರಿ)

ರಬೀಅ್ ಬಿನ್ ಅನಸ್(ರ) ಎಂಬ ತಾಬಿಈ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವರು:

حق علی من اتبع رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ان یدعو کالذی دعا و ان ینذر بالذی انذر (تفسیر ابن کثیر ج۲ ص۲۲۶)

"ಯಾರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನು(ಸ) ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಧರ್ಮದ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದಂತೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಬೇಕು. ಯಾವ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ಅವನೂ ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು." (ತಫ್ಸೀರ್ ಇಬ್ನು ಕಸೀರ್, ಭಾಗ-2, ಪುಟ: 226)

ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾವ ಧರ್ಮವು ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪುರಾವೆಯಿದು. ನೀವು ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಹೋಗುವಾಗ ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿಸಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗಲೇ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಈ ಹೊಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬಲ್ಲಿರಿ. ಈಗ ಸತ್ಯಧರ್ಮ ಇರುವುದು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಮಾತ್ರ. ನೀವು ಅದರ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತ ವಾಗುವುದು. ಆ ವಂಚನೆಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದ ಹೊರೆಯನ್ನು ನೀವೂ ಹೊರಬೇಕಾದೀತು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನದಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಜನರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವನು- "ನನ್ನಿಂದ ಅವತೀರ್ಣವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಈ ಜನರು ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೇ ಇಲ್ಲವೇ?" ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದಾಗಿ ಜನರು ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರಿಸುವರು- 'ದೇವಾ! ನಿನ್ನ ಧರ್ಮದ ವಾಹಕರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಜತೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಮಗೆ ತಲುಪಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕುರಿತು ಅವರ ಉತ್ತರವು ಸತ್ಯವಾದ ಉತ್ತರವೇ ಆಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾನವತೆಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿದ ಆರೋಪ ರುಜುವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲಂತಹ ವಸ್ತು ಯಾವುದು? ಇಂದು ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧದ ಗಂಭೀರತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಥಾ ನಿಮಗೆ ರಾತ್ರಿಯ ನಿದ್ರೆ ಮತ್ತು ಹಗಲಿನ ನೆಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಮೂಲಕವೂ ಪಥಭ್ರಷ್ಟ ಜನರಿಗೆ ತನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಅವನಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಈಡೇರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಕಳಕಳಿ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿ ಇರಬೇಕು. ಅದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪರಿಶ್ರಮಗಳ ನೈಜ ಉದ್ದೇಶವಾಗಬೇಕು. ಇಂದು ಲೋಕವು ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಅಂಧಕಾರಮಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬನ್ನಿ, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗೋಣ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಕೇವಲ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತಹದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬೇರಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಬಿಡಬಾರದು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತೇವೋ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಆದ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅದರ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಡ್ಡೆ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ. ಇತರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸದಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಕಬಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮಯವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ. ನಾವು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾವಿರಾರು ಸಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ನಮಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಒಲವು ಇರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಯವಾಗುವ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ನೈಜ ಗಳಿಕೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನೊಂದು ಅನಗತ್ಯ ಹೊರೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಮನಃಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು.

ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವಂತಹ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು ಆರಿಸಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಮಹಾನ್ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷರಿಗೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು. ಆತ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸವೆಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗೇಲಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಬಯ್ಗುಳಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿದರು. ಸುಖ-ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡಿದರು. ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು

ಸಹಿಸಿದರು. ಮನೆಮಾರುಗಳನ್ನು ತೊರೆದರು. ಜೈಲುವಾಸ ಮತ್ತು ನೇಣುಗಂಬವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ಮೂಲಕ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿದನು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತನಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದವರನ್ನು ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಬಯಸಿದ್ದರೆ ಅವನ ಈ ಇಷ್ಟ ದಾಸರನ್ನು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯದಿಂದಲೇ ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ಈ ಮಾರ್ಗದ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಈ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರು ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೇ ತೊಡಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಂಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿಯೂ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಡಬೇಕೆಂದೂ ಬಯಸಿದ್ದನು. ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆ ಅವರ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸಂಗಾತಿ ಮತ್ತು ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಕೂಡಾ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಇದೇ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನವಲಂಬಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸರಿಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಈ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ತೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಈ ತೀರ್ಮಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೂಡಾ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಬಲ್ಲರು. ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಜೀವಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಿ ನೀಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನೆಂದೂ ತೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆ ಪಾವನ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾದ ಜನರ ಜೀವನವು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮುಡಿಪಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ.

ಯಾವ ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವಿಂದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಕಾರ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯಿದು. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ಕಸಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಕಸಿಯಲ್ಪಡಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಬಂಡವಾಳವೆಲ್ಲಾ ಇದರಲ್ಲೇ ವ್ಯಯವಾದರೆ ವ್ಯಯವಾಗಲಿ, ಇದು ನಷ್ಟದ ವ್ಯಾಪಾರವಲ್ಲ. ಇದು ನೀವು ನಾಳೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವಂತಹ ವ್ಯಾಪಾರ. ನಿಮ್ಮ ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ವಿಜಯವನ್ನು ಕಂಡು ಅನೇಕ ಜನರು ಅಸೂಯೆ ಪಡುವರು. ಇಂದು ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಪ್ರಸ್ತುತವೇ ಅಲ್ಲ.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಶಾಲ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸೀಮಿತವೆಂದು ಭಾವಿಸದಿರಿ. ಇದೊಂದು ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಯ ಶಕ್ತಿಯಿರುವ ತನಕ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯ ಬಾಕಿಯಿರುವ ತನಕ ನೀವು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆಂದು

ದೂರುವಂತಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಒಂದು ಸೀಮಿತ ವಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಜೀವನವು ಅವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಪುರಾವೆಯಿದು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗಳು ಯಾವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಕಾರ್ಯವೆಸಗಬಯಸುತ್ತವೋ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಮುರಿದು ಹೋದರೆ ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಜಡವೂ ನಿಸ್ತೇಜವೂ ಆಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅನುಯಾಯಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಯದಂತಹ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಲಿಕ್ಕಿದೆ. ಆ ಕೆಲಸವು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಕ್ತನಾದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾದಂತಹ ಕ್ಷಣಿಕ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವನ ಬಳಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಸಮಯವೂ ಸಾಕಾಗಲಾರದು. ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರಕ ಮತ್ತು ಆಮಂತ್ರಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಈ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅದು ಈ ತನಕ ತಲುಪಿರದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ತನಕ ತಲುಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವು ಎಂದೂ ಅವನನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ಕುಳಿತಿರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಗವು ಈ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗವು ಅವನಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವನು ಆರಂಭಿಸಿರುವನೋ ಅದು ಅವನನ್ನು ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿರಿಸುವ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವನೋ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ತಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ತೊಡಗಿಸ ಬೇಕು ಎಂಬಂತಹ ನಿರರ್ಥಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದೂ ಅವನಿಗೆದುರಾಗದು.

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವಕರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ವ್ಯಾಪಕ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು- ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಆಹ್ವಾನ, ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಮೂರೂ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಿದ್ದೇವೆ-

1. ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಆಹ್ವಾನ

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಪ್ರಥಮ ಕೆಲಸ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರ ಮುಂದೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸರಿಯಾದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಾರೂ ಅದರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಅವರ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಅದು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಸುಪರಿಚಿತ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದೊಂದು ದೀರ್ಘ ಕೆಲಸ. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯದ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಅವನಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಜನರನ್ನು ಹುಡುಕುವು ದೆಂದರೆ ಅಪರೂಪದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹುಡುಕಿದಂತಲ್ಲ. ಅವರು ಸದಾ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವವರು. ನೀವು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಹೊತ್ತು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮ, ಉತ್ತರ-ದಕ್ಷಿಣ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಜನರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರು ವಂತೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ತಲುಪಿರದ ಜನರು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಿಮಗೆ ಭಾಸವಾಗುವುದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ, ಇಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಕೆಲಸವು ಇತರ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಬಳಿ ಇದೆಯೇ?

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ ಆಧುನಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣರ ವಿರುದ್ಧವೂ ಹೋರಾಡಬೇಕಾದೀತು. ಬಂಡಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವ ರೊಂದಿಗೂ ಹೋರಾಡಬೇಕಾದೀತು. ಅಂಧಾನುಕರಣೆ ಮಾಡುವವರೊಂದಿಗೂ ಸೆಣಸ ಬೇಕಾದೀತು. ಮುಕ್ತ ಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ವಾಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರನ್ನೂ ಎದುರಿಸ ಬೇಕಾದೀತು. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯ ಆಸರೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಆಸರೆಗಳೂ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದು ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಅದಕ್ಕೆದುರಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನಂತರ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸು ವಂತಹ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾದೀತು. ಇದೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವುದು ಪ್ರಾಯಶಃ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶೀಘ್ರವೇ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಯೋಚಿಸ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ವಿಜಯದ ಬಳಿಕವೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ಗಳಿಸಿದುದಕ್ಕಿಂತ ಗಳಿಸಬೇಕಾದುದು ಇನ್ನೂ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದೀರ್ಘ ಆಯುಷ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಆತನು ತನ್ನ ಕೊನೆಯುಸಿರ ತನಕ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಯದು.

ನೀವು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರಂಗವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಸತ್ಯಧರ್ಮವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವವರ ರಂಗ. ಮಿಥ್ಯೆಯು ವ್ಯಾಪಕ ವಾಗಿರುವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಿದಂತಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ

ಕಠಿಣ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದಡಿ ಇಡುವವರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕರ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರು ಆತನ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತೊರೆದಾಗ, ಈ ತನಕ ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಿಂದ ಅವರು ಬೇರ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅವರು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ತಮ್ಮ ಪರಂಪರಾಗತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಾಗ, ಯಾರ ಹೊರತು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವುದನ್ನು ಅವರು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಿಂದ ಅವರು ಅಗಲಿದಾಗ, ಅವರು ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಪರಿಸರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಅದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವಕರ ಪಾಲಿಗೂ ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕ್ಷಣವಾಗಿರುವುದು. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ದಾಸರನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಜತೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಘೋಷಣೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅವರಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತನ್ನಿಂತಾನೇ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಆ ಸಮಾಜವನ್ನು ತೊರೆದ ಕೂಡಲೇ ಇನ್ನು ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನರಿತು ಅವನು ದಿಗಿಲುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕಾರಣ ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನೆರವಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಬಿಡದಿರುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತತೆ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೂಡದಂತೆ ನೀವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿರುವಾಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಸಸಂತೋಷ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು. ಅವನು ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವನಿಂದ ಅವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನ್ನ ಸಮಾಜದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಕಾಲಿಕವೂ ಶ್ರಮದಾಯಕವೂ ಆದ ಕೆಲಸ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವು ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

2. ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ

ಧರ್ಮದ ಸೇವಕರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಎರಡನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಯಾವ ಸಮುದಾಯದ ಜತೆಗೆ ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೋ ಅದರ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು. ಅದರ ವೈಚಾರಿಕ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ನೈತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು. ಈ

ಕೆಲಸದ ಅನೇಕ ಮಗ್ಗುಲುಗಳಿವೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಗ್ಗುಲು ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತ ಗೊಳಿಸುವುದು. ಈ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು. ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಮುಸ್ಲಿಮರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಗೋಚರಿಸ ತೊಡಗಿದರೆ ಇಂದು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಅನೇಕ ದಾರಿಗಳು ತೆರೆಯುವವು. ಧರ್ಮದ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಮತ್ತು ಶತ್ರುಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸ ಲ್ಪಡುವವರಿಂದಲೇ ಅದರ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸೇವಕರು ಉಂಟಾಗಬಲ್ಲರು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡಿದ್ದು ಪ್ರಳಯದ ದಿನದ ತನಕ ಅದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು ಎಂಬುದು ಸರಿಯೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಯಾವುದೇ ವರ್ಗ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಿ. ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ತೊರೆಯಲಿ ಅದರ ಈ ನೆಲೆಯು ಎಂದೂ ಬದಲಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ತಿಳಿಯಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡದೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಧರ್ಮವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಸತ್ಯ ಧರ್ಮವೆಂದು ನಂಬುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಜೀವನವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೃತ್ಯವನ್ನೂ ಅದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರ ಕೃತ್ಯವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ದಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿರು ವಂತಹ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ವಿವರಣೆ ಅಧಿಕೃತವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಮುಂದಿಡುವ ವಿವರಣೆಯೇ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ತಪ್ಪು ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪಟ ವೈಚಾರಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಂಬುವ ಜನರ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. 'ಆ ನಡವಳಿಕೆಯು ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ವಿರುದ್ಧ ವಾಗಿರಲಿ. ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಂಬುವವರಿಂದ 'ಕೆಲವು ಸಲ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ' ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಕೃತ್ಯಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವ ಜನರಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಆ ಕೃತ್ಯಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು

ಹುಡುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವವರೋ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಗುಣ ದೋಷಗಳೂ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾದುವು ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದೆಡೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಯಾವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೂ ಲೋಕದ ಜನರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ವಿಧಾನವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಇಸ್ಲಾಮಿನಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಸರಿದಿದೆ. ಅದು ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಂಬುವುದರ ತಾತ್ಪರ್ಯ ವೇನು? ಅದರ ಬೇಡಿಕೆಗಳೇನು? ಶಿರ್ಕ್ ಅಥವಾ ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆ ಎಂದರೇನು? ತೌಹೀದ್ ಅಥವಾ ಏಕದೇವಾರಾಧನೆ ಎಂದರೇನು? ಸತ್ಯನಿಷೇಧವೆಂದರೇನು? ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವೆಂದರೇನು? ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆಯ ಮೇರೆಗಳಾವುವು? ಅವನ ವಿದ್ರೋಹ ಎಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ? ಪ್ರವಾದಿಯ ಅನುಸರಣೆ ಯಾಕೆ ಕಡ್ಡಾಯ ವಾಗಿದೆ? ಅವರ ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಯಾಕೆ ದೂರ ಉಳಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕೂಡಾ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏಕೈಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಹೊರೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಅಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಅನೇಕ ಕೆಟ್ಟ ಆಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಗೊಡ್ಡು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಸತ್ಯದ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಅವರು ಮಿಥ್ಯದ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಇತರರ ಅನುಸರಣೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಬದ್ಧ ಮತ್ತು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂಬ ತಾರತಮ್ಯ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಅಂಶಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಂದು ಬಹಿರಂಗ 'ಶಿರ್ಕ್'ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುವವರೂ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು 'ತೌಹೀದ್'ಗೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅವರ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕೂಡಾ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಪ್ರೇಮವು ಅವರ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗಿದೆ. ಧರ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಯವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಸತ್ಯನಿಷೇಧದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ವ್ಯಯ ವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು

ಸರಿಯೆನಿಸದು. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಣನೀಯ ವಿಭಾಗವು ತನ್ನ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪಕ್ಕಾತವಾದಾಗ, ಅದು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅದರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಾದಾಗ, ಅದರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಆಧಿಪತ್ಯ ದೊರೆತಾಗ ಮತ್ತು ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೃತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಯಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೊರತು ಯಾರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಚಯ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಿಗೆ ಆಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವು ಫಲಪ್ರದವಾಗುವುದು.

ಇಂತಹ ಒಂದು ವರ್ಗ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣ ಬಲ್ಲುದು. ಇಂತಹ ವರ್ಗವೊಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರುವಾಗ ಜಗತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನೇ ನೋಡುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪ್ರಸಕ್ತ ನಡವಳಿಕೆಯಂತೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಹರಡಲು ಬಿಡದು. ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವರ್ಗವೊಂದು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದರೆ, ಜಗತ್ತು ಅದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪಕ್ತಾರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಅದಕ್ಕೆ ದಕ್ಕೀತೆ? ಜಗತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿರೋಧಿ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಈ ವರ್ಗವನ್ನೇ ನೋಡುವಷ್ಟು ಅದು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಯಾಗಿರುವುದೇ ಎಂದು ನೀವು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು. ಹೌದು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬೋಧನೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಒಂದು ವರ್ಗವು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದಿರುವಾಗ ಯಾರು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ನೈಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಯಾರು ಅದನ್ನು ತೊರೆದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದಿನ ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ವರ್ಗವು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದು ಅದರತ್ತ ಜನರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೋ ಜಗತ್ತು ಆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ವರ್ಗದ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾವ ವರ್ಗವನ್ನೂ ನೋಡಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನೇ ಅರಿಯದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದರ ಪಕ್ತಾರನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ನೈಜ ಸೇವಕರು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕೇವಲ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ್ದು ಅದರ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದವರನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಗಳಾಗಿ ಜಗತ್ತು ಒಪ್ಪಲಾರದು.

ಮುಸ್ಲಿಮರ ಒಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವು ದೆಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸುಧಾರಣೆಯು ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದರರ್ಥವಲ್ಲ. ಇದು ನೀವು ಸದ್ಯ ಮುಟ್ಟಬಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಪದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಹೊರತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಜೀವಂತ ಪ್ರತಿರೂಪವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ನೈಜ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸಬೇಕು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರವು ಈ ಸಮುದಾಯದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಹೊಣೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಇಡೀ ಸಮುದಾಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೂಡುವ ತನಕ ಆ ಕಾರ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಲಾರದು.

ಈ ಸಮುದಾಯವು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಮುಂದಾದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಧಾವಿಸಿ ಬರುವುದೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಂದಿರುವುದೇ ಹರಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿಕಟವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ತೀವ್ರ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಹರಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹರಡಿದಾಗ ಅದು ಪ್ರವಾಹ ದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು. ಇಡೀ ದೇಶ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಜನ ವಸತಿಗಳು ಅದರ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಬಂದುವು. ಆದರೆ ಇದು ಆದುದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವಕರು ಅದರ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಇತರೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದವರೋ ಎಂಬಂತೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದಾಗ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ ಪವಾಡ ಸದೃಶವಾಗಿ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿಯಮ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ತೀವ್ರ ಶ್ರಮಪಡಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಒಂದೆಡೆ ಈ ಸಮುದಾಯ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕಳವಳಗೊಂಡಿರು ವುದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಜನರು ಕಾತುರರಾಗಿರು ವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

3. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಏಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುವ ತನಕ ನೀವು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಲಾರಿರಿ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ತತ್ವವಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೆಲವು ನಿರ್ಜೀವ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರುವಂತಹ ಜೀವಂತ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದರ ಅರ್ಥ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವೆಂದು ನಂಬಿ ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನು ಅವನಿಂದ ನಿರಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಸಾಗಿಸುವುದಲ್ಲ. ತನಗಿಷ್ಟ ಬಂದಂತಹ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯದ ಭಾವನೆಗಳಿರಬೇಕು, ಅವನನ್ನೇ ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ತನ್ನೆಲ್ಲ ಆರಾಧನೆ-ಉಪಾಸನೆ-ಪೂಜೆ-ಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಡಬೇಕು. ಅವನನ್ನೇ ತನ್ನ ನೈಜ ಅಧಿಪತಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಅವನ ಮುಂದೆ ಶಿರ ಬಾಗಬೇಕು. ಅವನ ನೀತಿ-ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವನ ಜ್ಞಾನ-ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ನಾಗರಿಕತೆ, ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅಧೀನವಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ನೀಡುವುದಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊರೆಯುವುದು. ಇಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅವನ ಧರ್ಮವು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅವನ ಆಧಿಪತ್ಯವೇ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮೇಲ್ಮೆ ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ವಿಚಾರ-ಆಚಾರಗಳ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಶಕ್ತಿಗಳು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುವು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಂಗಮ ನಂಟು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಧರ್ಮದಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಕೀಳಾಗಿ ಅದರ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ ಜಪಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಹುದು. ಅವನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶದಂತೆ ನಡೆಯಬಲ್ಲಿರಿ. ಈ ಅನುಮತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಮೊದಲು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಈ ಅನುಮತಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಹಳ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ

ಅಡಚಣೆ ಇಲ್ಲದಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಅನುಮತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಡಚಣೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಈ ಸೀಮಿತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಸಿಯಲ್ಪಡುವುದು. ಈ ಕನಿಷ್ಠ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅವರು ನಿಮಗೆ ನೀಡಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅವರು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕಾಲಿಗೆ ಬೇಡಿ ತೊಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಸೀಮಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡುವುದು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಏನೇನೂ ಹಾನಿಕರವಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆ ರಂಗದ ಹೊರಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನೀತಿ, ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ರಮ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ನಿಯಮಗಳು, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರುವರು. ಅವರ ಇಂತಿಂತಹ ಕ್ರಮಗಳು ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ತೀರಾ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ನಿಮಗೆ ಅನುಮತಿ ಇರಲಾರದು. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಡಳಿತ ಶಕ್ತಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ತತ್ವವಾಗಿದ್ದು ಅದರಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರ. ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ ಅವನು ಅದರಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗಲಾರನು. ಯಾವ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತಾದರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುವನು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾಗುವನು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಅವನಿಗೆ ಒದಗದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಅವನು ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಿರುವ ಮೀನಿನಂತೆ ಚಡಪಡಿಸುವನು. ಇದು ತೀರಾ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಈ ಚಡಪಡಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಹೃದಯ ದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಬದುಕನ್ನು ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಅನುಮತಿ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಈ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ನೀವು ತೃಪ್ತರಾದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಸರಣೆಯ ಬಯಕೆ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೂ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಚಡಪಡಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅಪ್ರಜ್ಞಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದರ್ಥ. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮರಣವೂ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಬಯಸುವವನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯತ್ನವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು, ಅವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಅವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಅಂಶಗಳು ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು, ಅವನ

ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದಾಗಿರುವುದು. ಈ ಬಯಕೆ ಪೂರ್ಣ ಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಫಲಪ್ರದವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಹೊರತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನವಾಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಗಮನ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ವಲಯವು ವಿಶಾಲ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕು. ಜಗತ್ತು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಅದರ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವನ ಆಡಳಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಆಡಳಿತ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಅದರ ಅರ್ಥ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೊಳ್ಳುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನ ಸಿಗುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ತೀರ್ಮಾನದ ಬಳಿಕ ಇತರೆಲ್ಲ ತೀರ್ಮಾನ ಗಳನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಆಡಳಿತ ಗಳಿಸುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ರಾಜನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಲಭ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಮಾಜವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧವಾದಾಗ ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ ಒಂದು ಬಲಿಷ್ಠ ವರ್ಗ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಆ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಲಭಿಸುವುದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ- ಅವನು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ- ಆಗುವ ಕೆಲಸ ಇದಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಉತ್ಥಾನಗೊಳಿಸುವ ಭಾವನೆ ಜಾಗೃತವಾದೀತು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಹೊರತು ಇತರೆಲ್ಲ ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತಹ ಮನೋಭಾವ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಧ್ವಜ ವಾಹಕನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಮಾತು ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದೇ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಧ್ವಜವಾಹಕನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಪ್ತವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಬೆಂಬಲಿಗರು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು. ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ

ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಲ್ಲ ಒಂದು ಬಲಿಷ್ಠ ವರ್ಗ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ಯಶಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಕೂಡಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶವು ತನ್ನಿಂತಾನೇ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅನುಕೂಲಕರ ವಾತಾವರಣವು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ತನ್ನಿಂತಾನೆ ಉತ್ಥಾನಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಉತ್ಥಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ತನ್ನಿಂತಾನೇ ಆಡಳಿತ ಪೀಠಕ್ಕೆ ತಲುಪಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಬಲ್ಲಂತಹ ಜನರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಜನರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಲಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊರತು ಈ ಜನರನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವಂತಹ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ.

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನದ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅಷ್ಟಟಿ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿವೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಮನುಷ್ಯನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೂ ಪೊಳ್ಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಲಿಷ್ಠ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಅವು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಪೊಳ್ಳು ಘೋಷಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೆಲೆನಿಂತಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯಶಸ್ಸಿನ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೆಡೆ ನೀವು ಈ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿಚಾರವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದು ಈ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಕೆಲಸ. ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಕೆಲಸವೇನೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಮತ ಹೊಂದಿದವರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವುದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಚಲಿತ ರಾಜಕೀಯ

ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮಿನೊಂದಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ತರಬೇತುಗೊಳಿಸುವುದು. ಅವರು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಅನಂತರ ಆ ಸಂಘಟನೆಯ ನೆರವಿನಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದಂತಹ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅನುಮತಿಸುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು.

ನೀವು ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ನೀವು ಬಯಸುವಂತಹ ವಸ್ತುವನ್ನು ಗಳಿಸ ಬಲ್ಲಿರಿ. ಅರ್ಥಾತ್ ಮಿಥ್ಯವು ಅಳಿದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಉತ್ಥಾನಗೊಳ್ಳುವುದು. ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರರ ಆಧಿಪತ್ಯ ಕೊನೆಗೊಂಡು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ನ್ಯಾಯಯುತ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜನರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಜನಾಂಗಗಳು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅದನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿವೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಅದರ ಆಧಿಪತ್ಯವೂ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಮಹಾನ್ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರನ್ನೂ(ಸ) ಅವರ ಸಂಗಾತಿಗಳನ್ನೂ ಬೆಂಬಲಿಸಿದ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಇಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಿದ್ದಾನೆ. ಸದಾ ಕಾಲ ಅವನು ಜೀವಂತವಿರುವವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎದ್ದೇಳಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಬಯಸಿದರೆ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ನಿಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ನಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲವು. ನೀವು ಯಾವುದನ್ನು ಬಹಳ ದೂರವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವಿರೋ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗೂ ನಿಲುಕದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದು.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆ

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆಯ ಸಂಬಂಧ

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವು ಬಾಹ್ಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಒಂದು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದರ ಸಂಬಂಧವು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹೊರಗೆ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಹಳ ಗಾಢವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಇವೆರಡನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಸರಣೆಯ ಕುರಿತು ಚಿಂತನ-ಮಂಥನ ನಡೆಸುವಾಗ ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ ಅದರ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಸರಣೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅದರ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಲೇಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನಾಗಲಾರ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಲುಪಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಮೊದಲು ಈ ಧರ್ಮವು ಅವನ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರಬೇಕು. ಧರ್ಮದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಏನೆಂಬುದು ಅವನಿಗೇ ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗದಿದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುವುದು ಅವನಿಂದಾಗದು. ಯಾವ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಜಗತ್ತನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವನೋ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಸಂಬೋಧಿತನು ಅವನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಸರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದೊಂದು ಪ್ರಹಸನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಪ್ರಹಸನವಾದಾಗ ಅದು ಜನರನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ವಾಹಕರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಲೀನಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಅದರ ನಡೆದಾಡುವ ಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಆ ಸಂದೇಶ ಮಾತ್ರ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಸರಣೆ ಅಗತ್ಯ

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಅದು ಸತ್ಯ ಧರ್ಮ ವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ ಬಿಡುವುದಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಅದು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಯಸುವ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತರಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹುದೇ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ಅನ್ಯಥಾ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಕಾರಿಯಾಗದು. ಇತರರ ಮೇಲೆ ದೇವ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ದೇವ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಅದರ ಹೊರತು ಆತ ಪ್ರಳಯದ ತನಕವೂ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾರ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ (ದಾಈ) ತನ್ನ ಮುಂದಿರಿಸ ಬೇಕು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಮೂಲಕ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇತರರ ಮಧ್ಯೆ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಸ್ವತಃ ಅವನ ಜೀವನವು ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮುಕ್ತ ವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ② كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُوا۟ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

"ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ನೀವು ಮಾಡದ್ದನ್ನು ಆಡುತ್ತೀರೇಕೆ? ಮಾಡದ್ದನ್ನು ಆಡುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಪ್ರಿಯ ಕೃತ್ಯವಾಗಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 61:2-3)

ಗ್ರಂಥದವರ ಪ್ರವಚನಕಾರರು ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಕರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ④④

"ನೀವು ಇತರರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಲು ಉಪದೇಶ ನೀಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಮರೆತೇ ಬಿಡುತ್ತೀರಾ? ವಸ್ತುತಃ ನೀವು ದಿವ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:44)

ಈ ಉಪದೇಶಕರ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ 'ಅಲ್‌ಬಿರ್‍' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದೆ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅದು ದೇವನ ಮತ್ತು ಆತನ ದಾಸರ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಬಾದತ್ (ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ) ಮಾಡುವಂತೆ, ಬಂಧು-ಬಳಗದವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಂತೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಸನ್ನಡತೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಸಂಧತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ, ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ದುಃಖದ ವೇಳೆ ಸಾಂತ್ವನ ಮಾಡುವಂತೆ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾ ತಿರುಗುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಈ ಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ನಿಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಗೋಚರಿಸು ವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದುತ್ತೀರಿ, ಓದಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಲೇ ಪ್ರವಚನ-ಭಾಷಣಗಳಿಗೆ ಮೆರುಗು ಬರುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುತಃ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವು ಇತರರಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳಲು ಮಾತ್ರ ಇರುವಂತಹದಲ್ಲ, ಸ್ವಂತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದು. ಅವರು ಧರ್ಮದ ದಾಈ(ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ) ಆಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಬರುವಾಗ ಅವರ ಜೀವನವು ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬಾರದು. ಇದು ದೇವನಿಷ್ಠೆಗೆ ತೀರಾ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಎಂದೂ ಇತರರ ಪಾಲಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ತಾನು ಅಂಧಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿಡಬಾರದು.

'ದಾಈ' ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಶರಣಾ ದವನೇ ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಯಾರು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನನ್ನು ದುರ್ಗತಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ 'ದಾಈ' ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅವನು ನಂಬುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಿಜವೆಂದು ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆಯೆಂದಾದರೆ ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ದೇವನು ತನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಮೂಲಕ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಕಾನೂನೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು ಎಂದು ಅವನ ನಾಲಗೆಯು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಅವನು ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಿಂದನೆಗೀಡು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

'ದಾಈ' ಅನುಸರಿಸಿದನೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವುದು

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ. ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲದ ಕುರಿತು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲಾರ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಖಂಡಿತ ಅವನ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಯಾವ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ನೀವು ಜಗತ್ತನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರೋ ಅದರ ಎಷ್ಟಂಶ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟಂಶ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಆ ವಿಚಾರಣೆ. ಇಂದು ಅವನ ಜೀವನವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಲಕ್‌ಗಳು(ದೇವಚರರು) ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಅಪರಾಧ ಪತ್ರ(Charge Sheet) ಸಲ್ಲಿಸುವರು- "ಇವನು ನಿನ್ನ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕ. ಅದರ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನು ಸ್ವತಃ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ." ಇದೇನೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಪರಾಧವಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕದ ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಾ ತಿರುಗಿ ಸ್ವಯಂ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಹಾಕುವಂತಹ ಪ್ರವಚನಕಾರನ ತುಟಿಗಳು ಬೆಂಕಿಯ ಕತ್ತರಿಯಿಂದ ತುಂಡರಿಸಲ್ಪಡುವುವು. ನಿಜವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಯಶಸ್ಸು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ. ಅವನು ಧರ್ಮ ದ್ರೋಹದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲೂ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಲಾರನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ಅವನ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಆಜ್ಞಾನುವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವಕರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅವನ ದೇಶವಾಸಿಗಳು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ, ಅವನ ಊರಿನವರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ, ಅವನ ಬಂಧು ಬಳಗದವರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ, ಅವನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಸೋದರ-ಸೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ-ಮಕ್ಕಳೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಳಸಿ ಅವನು ಜನರನ್ನು ನೇರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಜನರ ಹೃದಯವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮನಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ತಪ್ಪೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವನ ಜೀವನವು ಧರ್ಮದಿಂದ ವಿರಹಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಯಾವ

ನೆಪವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಅದು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದ ದೂರೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೇ ಅಡೆ-ತಡೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವನು. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಅವನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನೆಪ ಹೂಡುವ ಅವಕಾಶ ಉಳಿಯಲಾರದು. ಅವನು ಇತರ ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಭಾರ ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಹೊಣೆಯಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ತನ್ನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅವನೇ ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕಾದೀತು. ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಭಯಾನಕ ಮತ್ತು ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ.

ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡ ಬಯಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಸಂಬಂಧವು ಅವನು ಸೇವೆ ಮಾಡ ಬಯಸುವ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನಿಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಧರ್ಮದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಅತಿದೊಡ್ಡ 'ದಾಈ' ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವನೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಅವನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಜೀವನವು ದೇವನ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿತನಕ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯ ಸಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಸ್ವತಃ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಅವರ ಶತ್ರು ಮತ್ತು ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅವರ ಕರ್ಮವು ಅವರ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧಿಯನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಹಂತ ಗಳಲ್ಲೂ ಆ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅವರನ್ನು ಭಯ-ಭಕ್ತಿ, ಏಕಾಗ್ರತೆ, ಲೋಕಾಡಂಬರಗಳಿಂದ ವಿರಕ್ತಿ, ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ, ದೇವನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆ ಸದಾ ಮರಳುತ್ತಿರುವಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೆಂದು ಸಾರಿದೆ. ಈ ಗುಣಗಳು ಕೇವಲ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತಹದ್ದಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಎಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬೇಕೆಂಬುದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಎಲ್ಲ ಆಂದೋಲನ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಹ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬದಲಿಸಿ ಅವನ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಯಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮನುಷ್ಯನ ಬಹಿರಂಗ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಕ್ರಾಂತಿ ತರ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಇತರೆಲ್ಲ ಆಂದೋಲನ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಹೊಸ ದಿಕ್ಕು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಇತರೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಾಯಕ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧೈರ್ಯ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹನೆ-ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಬಲಿದಾನದ ಅನನ್ಯ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಧಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿವೇಕ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಿಲ್ಲದೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ತೀರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಬಂಧ ಎಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿರು ವುದೋ ಈ ಗುಣಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುವು. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸೇವಕನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಕಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುವಷ್ಟು ಮಾನವನ ಸಂಬಂಧವು ಅಲ್ಲಾಹ ನೊಂದಿಗೆ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದರೆ, ಲೋಕದ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ದೂರ ಸರಿಸದಷ್ಟು ಆತನ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಭಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯು ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸದಷ್ಟು ಅಲ್ಲಾಹನ ಭಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯು ಅವನ ಮನಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿದ್ದರೆ, ಲೋಕದ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೂರಸರಿಸಲಾರದು. ಆತನು ತನ್ನಂತಹ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಆಂದೋಲನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಆಂದೋಲನದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು.

ಅನುಸರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊಣೆಮುಕ್ತತೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗದು

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ತಮ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನೆಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುವವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಕಾಳಜಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಕೃತಿಯ ಟೊಳ್ಳುತನವು 'ದಾಈ'ಯ ಮಾತಿಗೆ ತೂಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾರನು. ಲೋಕವು ಮನುಷ್ಯನ ಪದಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅವನ

ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ. ಅವನ ಕೃತಿಯು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನೇ ಅದರ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹತೆಗೆ ಅತಿದೊಡ್ಡ ತಡೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮಾತು ಅದು ಅವನ ಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜನರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಲೋಕದ ಮುಂದೆ 'ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ದಾಈ'ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಲೋಕವು ಅವನ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಮನ್ನಿಸಲಾರರು. ಅವರು ಆತನ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಅಪಕೀರ್ತಿಗೊಳಪಡಿಸುತ್ತದೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಶವು ಜನರ ಪಾಲಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಬೇಕಾದರೆ 'ದಾಈ'ಯ ಜೀವನವು ಅದರ ವಿವರಣೆ-ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಾಗಬೇಕು. ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಜನರು ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿರುವರೋ ಅದನ್ನು ಅವರು ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಕಾಣುವಂತಾಗಬೇಕು.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಲೋಕದ ಮುಂದಿಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಇಡೀ ಅಸ್ತಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸತ್ಯವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನ ಜೀವನ ದಿಂದ ಅದರ ಸತ್ಯತೆಯ ಧ್ವನಿ ಮೊಳಗದಿದ್ದರೆ ಕೇವಲ ಅವನ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಇತರ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನ ಬದಲಾಗದು. ದೇವ ಧರ್ಮದ ಗೌರವವನ್ನು ಕುಂದಿಸಿರುವುದು ಇದೇ ಕರ್ಮರಹಿತ ಆಹ್ವಾನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕೇವಲ ಒಂದು ವೈಚಾರಿಕ ಚರ್ಚಾ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಇಳಿದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಹೆಸರೆತ್ತುವವರು ಅದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಂದಿಸಿರುವರು. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಅದರ 'ದಾಈ'ಗಳು ಅದರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಯ ಕ್ರಮ*

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಒಂದು ಸುಧಾರಣಾ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನೊಂದು ಸುಧಾರಣಾ ಕಾರ್ಯವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುಧಾರಣೆ, ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಗೋತ್ರದ ಸುಧಾರಣೆ, ಕೇರಿ ಮತ್ತು ನಗರದ ಸುಧಾರಣೆ, ದೇಶದ ಸುಧಾರಣೆ, ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವತೆಯ ಸುಧಾರಣೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ನಂಬಿಯೂ ಅದರ ಬೋಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಅಥವಾ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲದ ಜನರ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲದ ಅಥವಾ ವಿಭಿನ್ನ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ದೂರವಿರುವ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲದ ಜನರ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಪಕ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಇರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ದೃಢತೆಯುಂಟಾಗಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ಸಹಜ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ರಂಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೊದಲು ತಲುಪಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವನು ತಡವಾಗಿ ತಲುಪಿ ಎಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅನಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವನು. ಕ್ರಮ ಬದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಯ ಕೆಲಸವು ಈ ನ್ಯೂನತೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಆ ಕ್ರಮದ ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯ ಮಹತ್ವವೇನೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾದೀತು. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ ಎಂಬುದೂ ತಿಳಿದೀತು.

---

*ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ, ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸುಧಾರಣೆ ಹಾಗೂ ತರಬೇತಿ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ. ಎರಡೂ 'ದಾಈ'ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾಗಿವೆ.

ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುಧಾರಣೆ

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ, ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಹಲವು ಜನರಂತೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಕಾಲಹರಣ ಗೊಂಡದ್ದು ಮತ್ತು ಅಸಂಬದ್ಧವೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಿರುವಿರಾದರೆ, ಧರ್ಮದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ತಿಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯ ಹೂಡುವುದರ ಭಯಾನಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಧರ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವನು. ತಾನಂತೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕು, ಆದರೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಪರಲೋಕದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ಖಂಡಿತ ಭಾವಿಸಲಾರ.

ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಐಚ್ಛಿಕ ಅಥವಾ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಕರ್ಮ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ರೀತಿ ಆದೇಶಿಸಿರುವನು:

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

"ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ಮಾನವರೂ ಶಿಲೆಗಳೂ ಇಂಧನವಾಗಲಿರುವ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, **66:6**)

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವರು:

الرجل راعٍ علی اهل بيته وهو مسئول عن رعيته (بخاری،مسلم)

ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಮನೆಮಂದಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಂದ ಅವನ ಹೊಣೆಯಲ್ಲಿರುವ (ಪ್ರಜೆಗಳ) ಕುರಿತು (ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನ) ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವುದು.

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಸುಧಾರಣಾ ಪ್ರಯತ್ನವು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಥಮ ಶರತ್ತು ನಿಷ್ಕಳಂಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ ಸಂಬೋಧಿತನು ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗುವನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವವೂ ಆಗಲಾರದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಡದಿ-ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಅವರ ನೈಜ ಹಿತೈಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ದುಃಖ ನೋವುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆತನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದೂ ಸಂಶಯ ತಾಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆತನನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಹಿತೈಷಿ ಮತ್ತು ಉಪಕಾರಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ಸುಧಾರಿಸ ಬಯಸಿದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹೇತುವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿಯಾರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಅದು ಇತರ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಧರ್ಮಾಹ್ವಾನ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣಾ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿರುವುದು.

ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತದ ತನಕ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸೀಮೆಯೊಳಗೆ ನೀವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಲಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಶರೀಅತ್ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರಿದರೆ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಮೆದುವಾಗಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡಿ ಒಲಿಸಿ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆದರೂ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಿಮ್ಮ ಮಡದಿ-ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮಗೆ ನೀಡಿರುವ ಈ ಅಧಿಕಾರ ದಿಂದಾಗಿ ನೀವೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವಿರಿ. ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇ ನೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ ಹೊಣೆ ಮುಕ್ತನಾದೆನೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಅವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮಗೆ ನೀಡಿರುವಷ್ಟು ಬಲಪ್ರಯೋಗವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು. ನೀವು ಅವರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಲಿದ್ದು ಶರೀಅತ್‌ನ ಮೇರೆಯೊಳಗೆ ಅದರ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧಿ ಎನಿಸುವಿರಿ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ದೊರೆತರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವೆವೆಂಬ ಛಲದೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಎದ್ದಿರುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿರುವನೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಈ ಛಲದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಧೇಯ ದಾಸರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ವ್ಯಾಪಕ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಲ್ಲಿರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಇಡೀ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅವನ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಿರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ನೀವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಯಸುವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ಹಂತ ಮನೆಯ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊದಲ ಹಂತವನ್ನೇ ನೀವು ತಲುಪದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳನ್ನೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟುವಿರೆಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಕಾಳಜಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಈ ಲೋಕದ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ವಾಸ್ತವಿಕ ಕಾಳಜಿ ಇರಲಾರದು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ತಾವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತರಬಯಸುವ ಸಮಗ್ರ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವಾಗ ತಮ್ಮ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ವಿಷಯದಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅದು ಅವರ ವಿಚಾರ, ಗಮನ ಮತ್ತು ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದ ವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಭಾಸವಾಗಬೇಕು. ವಸ್ತುತಃ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಕ್ರಾಂತಿ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕ್ರಾಂತಿ ತರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ-ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಧರ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತಹ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ವೇಳೆ ದೃಢಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಿಮಗೂ ದೃಢಚಿತ್ತತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ಇಮ್ಮಡಿ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗುವುದು. ನೀವು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ತನ್ಮಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಿ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಮಂದಿ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಯ ಕಾರ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಸುಲಭವೆನಿಸಲಾರದು. ಅನೇಕ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಅವರ ಮನೆಯವರು ಅವರನ್ನು ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಮಂದಿಯ ಸುಧಾರಣೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆ ಅಥವಾ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯರಾಗಿಯೇ ಇರುವಿರಾ?

ಕುಟುಂಬದ ಸುಧಾರಣೆ

ಪತ್ನಿ-ಮಕ್ಕಳ ಸುಧಾರಣೆಯ ಜತೆಗೆ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರು, ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರು ಮತ್ತಿತರ ನಿಕಟ ಬಂಧುಗಳ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗಿಂತ ಈ ಬಂಧುಗಳ ಬಾಧ್ಯತೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕವಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ರೀತಿ ಆದೇಶಿಸಿರುವನು:

وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

"ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 26:214)

ಕುಟುಂಬವು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸುಲಭದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಲಾಗದಷ್ಟು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನಾವು ಬೇಕು. ನಮಗೆ ಕುಟುಂಬ ಬೇಕು. ಅದು ನಮ್ಮ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅದರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅದರ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ದೇವಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಜತೆ ಧರ್ಮದ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಧರ್ಮದ ಮೇರೆಯೊಳಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಲು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಕಷ್ಟವಾದೀತು. ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದವರನ್ನು ಖುಷಿಪಡಿಸಬೇಕೇ ದೇವನನ್ನು ಖುಷಿಪಡಿಸಬೇಕೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಿಮಗೆ ಎದುರಾದೀತು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಕುಟುಂಬದವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಕುಟುಂಬದ ಸುಧಾರಣೆಯು ನಿಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಭಾವನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ಭಾವನೆಯು ಪಕ್ಷಪಾತದವರೆಗೂ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಆಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಉಚಿತ ಅನುಚಿತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪಕ್ಷಪಾತವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಸ್ತುತಃ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಭಾವನೆಯು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾದ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಕುಟುಂಬದ ಹೊರಗೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಬಲ ಭಾವನೆಯು ಕಂಡು ಬರುವುದು ಅಪರೂಪವೇ ಸರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ ಅದು ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲುದು. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಭಾಗವಹಿಸಿದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇವಲ ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಲ್ಲ- ಬದಲಾಗಿ ಅದು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಈಮಾನಿನ ಬೇಡಿಕೆಯೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವರು. ಈ ರೀತಿ ಕುಟುಂಬದ ಸುಧಾರಣೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳೂ ಸರಿಯಾಗುವುವು ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಧರ್ಮದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬೆಂಬಲಿಗರೂ ಸಿಗುವರು.

ಕುಟುಂಬದ ಸುಧಾರಣೆಯಿಂದ ನೀವು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯರಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವಂತಹ ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡುವಿರಿ. ಯಾವ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ನೀವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವಿರೋ ಅದನ್ನೇ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಮಂದಿಗೆ ನೀಡುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತು ಬಹಳ ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದೇವ ಧರ್ಮವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಇತರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರಿಸುವಿರೆಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತು ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ ನೀವು ಜನರಿಗೆ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ನೀವೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ-ಕುಟುಂಬದ ಮಂದಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬವು ಧರ್ಮದಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೀವು ಸಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ತಡೆಯಾಗಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ-ಮಕ್ಕಳು, ಕುಟುಂಬದವರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಶಿರ್ಕ್-ಬಿದ್‌ಅತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿರುವಾಗ, ನಿಷೇಧ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ-ವಹಿವಾಟುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಾಮ್-ಹಲಾಲ್‌ನ ಭೇದವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದಿರುವಾಗ, ಸುಖ-ದುಃಖದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ತೋರಿಸಿದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಜ್ಞಾನಜನ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನೀವು ಅವರ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಿರುಗಿದರೆ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವವೂ ಆಗಲಾರದು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಸರಗೊಂಡು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅವರನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರೆ ದೇವನ ಮುಂದೆಯೂ ಜನರ ಮುಂದೆಯೂ ನೀವು ಹೊಣೆಮುಕ್ತರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವಿರಿ.

ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಸುಧಾರಣೆ ಬಹಳ ನಾಜೂಕು ಕೆಲಸ. ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವು ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸುವ ಬದಲು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸುಧಾರಣೆಯ ಮಾರ್ಗದ ತಡೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಬಂಧುವೊಬ್ಬರು ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಬಂಧು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅವರನ್ನು ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಅವನು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾನೆ. ತನಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಮತ್ತು ಶರೀಅತ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಗೌರವಿಸಬೇಕಾದವರ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು

ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನಮಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಮನುಷ್ಯರ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಮಾಡುವವನು. ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ಜನರಿಗೆ ಸರಿದಾರಿ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಎದ್ದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಇದೇ ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಅವನನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಹಿರಿಯರ ಮುಂದೆ ಬರುವುದರಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾರು ತನ್ನ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಪ್ರಮಾದವೆನ್ನುವುದು ಒಂದು ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುತಃ ಅವರ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಬೇಡಿಕೆಯೇನೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸದಿಂದ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಕೋಚಪಡಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಸರಿದಾರಿ ತೋರಿಸಲೇಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ವಿನಾಶದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಗೊಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಬಗೆಯುವ ದ್ರೋಹವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಇರುವುದು ಖಂಡಿತ ಅವರ ಹಿತಚಿಂತನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸುಖ-ದುಃಖದ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭವಾಗಲಿ ನೀವು ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಪರಲೋಕದ ಜಯಾಪಜಯದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ದೃಢನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದರೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನೀವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಆಪ್ತನೊಬ್ಬನು ನರಕದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ತಡೆಯಲು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಅವನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲು ನಿಮಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಳಜಿ ಯಾದರೂ ಖಂಡಿತ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅದರರ್ಥ ನರಕದ ಭಯಾನಕತೆಯ ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅರಿವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆ ಸಂಬಂಧಿಕನ ಜತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್‌ರವರ(ಅ) ಉದಾಹರಣೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಅವರ ತಂದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಪ್ಪೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದಲ್ಲ. ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ದೇವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಂತಹ ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಅವರು ಎಸಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀವು ದೇವ ನಿರಾಕರಣೆ ಮತ್ತು ದೇವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವುದು ಎಂದು ನಾನು ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ ಎಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮದ ಕುರಿತು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِى
عَنكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يَٰٓأَبَتِ إِنِّى قَدْ جَآءَنِى مِنَ ٱلْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَٱتَّبِعْنِىٓ
أَهْدِكَ صِرَٰطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَٰٓأَبَتِ لَا تَعْبُدِ ٱلشَّيْطَٰنَ ۖ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ

لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يَّمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ
فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

"ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯೊಡನೆ, 'ಅಪ್ಪಾ, ಆಲಿಸಲಾಗದ, ನೋಡಲಾಗದ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಾರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಾವೇಕೆ ಆರಾಧಿಸುತ್ತೀರಿ? ಅಪ್ಪಾ, ತಮಗೆ ಬಂದಿರದ ಜ್ಞಾನವೊಂದು ನನಗೆ ಬಂದಿವೆ. ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ. ನಾನು ತಮಗೆ ನೇರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು. ಅಪ್ಪಾ, ತಾವು ಶೈತಾನನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಶೈತಾನನು ರಹ್ಮಾನನ (ಕರುಣಾನಿಧಿಯ) ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘಕನು. ಅಪ್ಪಾ, ತಾವು ರಹ್ಮಾನನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ ಹಾಗೂ ಶೈತಾನನ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ ಎಂಬ ಭಯ ನನಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 19:42-45)

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಗೋತ್ರದವರ ಮಧ್ಯೆ ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಬರಲಿರುವ ಭಯಾನಕ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆಪ್ತ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿರಿ ಎಂಬ ಆದೇಶ ಬಂದಾಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದರೆಂಬುದು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ತಮ್ಮ ಗೋತ್ರದ ಜನರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದರು. ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಖೆಯ ಹೆಸರೆತ್ತಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿದೆ. ನಾನು ಅದು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಿಮಗೆ ಸುದ್ದಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಶತ್ರು ತನ್ನ ಗೋತ್ರದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದವನಂತಿದೆ. ಜನರು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಆ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವರೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವನು ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತಿರುವನು. ಓ ಅಬ್ದುಲ್ ಮುತ್ತಲಿಬ್‌ರ ಕುಟುಂಬವೇ! ಫಹ್‌ರ್‌ನ ಕುಟುಂಬವೇ! ಓ ಲೂಈ ಅವರ ಕುಟುಂಬವೇ! ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಬಂಧದ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಮಗಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತ ತೀರಿಸುವೆನು. ಓ ನನ್ನ ಮಗಳಾದ ಫಾತಿಮಾ! ಓ ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆ ಸಫಿಯ್ಯಾ! ನೀವು ಕೂಡಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಮಗಿಷ್ಟ ಬಂದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ನೆನಪಿಡಿರಿ! ನಾಳೆ ಪರಲೋಕದ ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ನೆರವಾಗಲಾರೆ."

ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವು ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜತೆಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತತೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಭಾರವನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರು ಲೌಕಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಿ

ಬಂಡಾಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಹಾದಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ದೂರ ಗೊಳಿಸಿ ಅವನ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಕಿಯಾಮತ್ ಖಂಡಿತ ಬರಲಿಕ್ಕಿದೆ, ಆದರೆ ನಿಮಗದರ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲ, ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಯಾವ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಪುರಾವೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಬಿಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದುವೇ ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದುವೇ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ.

ಕೇರಿ ಮತ್ತು ಊರಿನ ಸುಧಾರಣೆ

ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಸುಧಾರಣೆಯ ನಂತರ ನೀವು ವಾಸಿಸುವ ಕೇರಿ ಮತ್ತು ಊರಿನ ಸುಧಾರಣೆಯೂ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಯುವಕರಾಗಿರುವಿರೋ ಆ ಪರಿಸರದ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆ. ಈ ಉಪಕಾರದ ಋಣ ತೀರಿಸಲು ಅದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹರಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬರಲಿರುವ ಭೀಕರ ದಿನದ ಯಾತನೆಯ ಕುರಿತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಪರಿಸರದ ಹೊರಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ನಿಮ್ಮಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಲಾರನು. ನಿಮಗೆ ಸಹಜ ವಾಗಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ಮನೋಭಾವನೆ, ಅದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಅದರ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಒಳಿತು-ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗ ಬಲ್ಲಿರಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸುಪರಿಚಿತರಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಪರಕೀಯತೆಯ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕೂಡಾ ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮವನೇ ಆದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತೆಂದು ಬಗೆಯುವರು. ನೀವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿಸಿದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸುವರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಊರಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಸುಧಾರಣೆ

ನಿಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪರಿಸರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ನಿಮಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಮಕ್ಕಾ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಸರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا

"ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ, ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅರಬೀ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ' ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ. (ಇದು) ನಾಡುಗಳ ಕೇಂದ್ರ (ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣ) ಹಾಗೂ ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವವರನ್ನು ನೀವು ಎಚ್ಚರಿಸುವಂತಾಗಲು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 42:7)

ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಸುಧಾರಣೆ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಮಕ್ಕಾ ಮತ್ತದರ ಪರಿಸರದ ಜನರಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಯಾವ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗಿದ್ದರೋ ಅದು ಯಾವುದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗ, ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಕುರಿತು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೀಗೆ ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا

"(ಪೈಗಂಬರರೇ,) ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಕಲ ಮಾನವರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆ ಕೊಡುವವರಾಗಿಯೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವವರಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತೇವೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 34:28)

ನೆನಪಿಡಿರಿ, ಯಾವ ಧರ್ಮವು ಇಡೀ ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿದೆಯೋ ನೀವು ಅದರ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗಿರುವಿರಿ. ಯಾವ ಪ್ರವಾದಿಯು ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೋ ನೀವು ಅವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹರಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಕುರಿತು ಅವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿರುವ ಹೊಣೆಯಿಂದ ನೀವು ಮುಕ್ತರಾಗಲಾರಿರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದೂ ಅವರ ನೈಜ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಎನಿಸಲಾರಿರಿ.

ಒಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯ ನಿವಾರಣೆ

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಶರೀಅತ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯೂ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರರ್ಥ ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದಲ್ಲ. ಇದರ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ

ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಬದಲಿಸ ಬಹುದಾದಂತಹ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ರಮವು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಂತ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಇನ್ನೊಂದು ಹಂತ ಆರಂಭವಾಗುವುದಲ್ಲ. ಇದು ನಮಗೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನಿಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಗಳೇ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮುಂದೆ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶ ವಿಡಲಿಕ್ಕೂ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರಬಹುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣವು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೊರಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ನಿಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಿನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಮೂರ್ಖತನವಾದೀತು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದು ವರಿದು ನಾವು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ವಿಶಾಲ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸದಾ ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕನುಸಾರ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಲೂ ಬೇಕು. ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿರುವ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕ್ರಮವು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವು ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಬಾರದು, ಮನೆಯ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾರ್ಯವು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳದೆ ಇತರ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳದೆ ದೇಶಬಾಂಧವರಿಗೆ ಧರ್ಮಾಹ್ವಾನ ನೀಡಬಾರದು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿರುವುದಲ್ಲ- ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದರ ಉದ್ದೇಶವು ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮನೆ, ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದ ಪರಿಸರವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಬಾರದೆಂಬುದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇತರರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ತಾಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವ್ಯವಹಾರಿಕ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಅತಿದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವನು ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಆದರೆ ಇದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಈ ತಪ್ಪಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಇತರರ ಮಧ್ಯೆ ಅವನು ಮಾಡುವ ಸುಧಾರಣಾ ಯತ್ನಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸಲಾರವು. ಅದು ವಸ್ತುತಃ ಒಂದು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅದು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲೂ ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹವಾಗಿರಲೇಬೇಕು.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು

ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಆದೇಶ ನೀಡಿರುವಂತೆ ಅದರ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅನೇಕ ಜನರು ಆ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅವರು ಮನಗಾಣು ವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಋಣ ಸಂದಾಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಲಾಗಿರುವ ವಿಧಾನ ಗಳಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಆ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದರೂ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಸವೆಸಿದರೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಶಸ್ವಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನೆನಿಸಲಾರನು. ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯದ ವಿಶಿಷ್ಟ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ತೊರೆದುದರಿಂದ ಅವನದು ಧರ್ಮ ಸೇವೆಯೇ ಆಗದಿರಬಹುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಹಾನಿಯಾಗುವ ಸಂಭವವೂ ಇದ್ದು ಆ ಹಾನಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯೇಬೇಕಾದೀತು.

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರಬೇಕಾದ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವೆಂದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನರ ಮುಂದೆ ಬರುವಂತಾಗಲು ಮತ್ತು ಅದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಉಳಿಯುವಂತಾಗಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಜನರ ಮುಂದಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ಅಭಿಸಂಬೋಧಿತನ ವರ್ತನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಸಂಬೋಧಿತನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕುರಿತು ಯಾವ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅವನ ಜತೆ ಅದೇ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಹಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಧರ್ಮದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ಸ್ವಯಂ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಕುರಿತಾಗಿವೆ. ಅವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಎಷ್ಟು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಸಭ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜನರ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತಾಗಿದೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯವು ಎಷ್ಟು ಉನ್ನತವಾಗಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟೇ ಅವನ ಆಹ್ವಾನವು ಸ್ವೀಕೃತವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ರಮಾನುಗತವಾಗಿ ಆ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವೆವು-

1. ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಜನರ ಮುಂದಿಡಬೇಕು

ಮೊದಲು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಇಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು-

ಆಹ್ವಾನವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿರಬೇಕು

ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಯಾವುದೇ ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ವರ್ಗದ ಸೊತ್ತಲ್ಲ. ಯಾರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದು ಅವರ ಸೊತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಆಹ್ವಾನವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವರ್ಗದ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ಖಂಡಿತ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಜನಾಂಗ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಂದೋಲನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲು ಖಂಡಿತ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ಜನರು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮೂಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಬದಲು ಅದನ್ನೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗದ ಏಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತಾಗಬಾರದು. ಈ ಆಹ್ವಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುವಂತಹ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಈ ಆಹ್ವಾನವನ್ನೇ ತಿರುಚಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಮಾನವಕುಲದ ಮೇಲೆ ಎಸಗುವ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಿಂದ ದೂರವಿರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಅವನನ್ನು ಮುಕ್ತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡಲು ಬಿಡದ ಶಿಕ್ಷೆಗಿಂತ ಕಠಿಣ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಕ್ಷಣಿಕ ಜೀವನ ಕೊನೆಗೊಂಡೀತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಿಂದ ಅವನನ್ನು ವಂಚಿತಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಶಾಶ್ವತ ನಾಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದಂತಾಗುವುದು. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದಿಂದ ಅನುಸರಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಜಗತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರ ಖಾಸಗಿ ಧರ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವರು ಯೋಚಿಸುವುದು ತಮ್ಮ ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ. ಅವರು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗುವುದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಹೊರತು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಂದರೆ ಅವರು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ (ತಬ್‌ಲೀಗ್) ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ

ತಮ್ಮವರಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಕೇವಲ ಅವರಿಗಾಗಿದೆ. ಇತರರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಲಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತಿದೆ ಅವರ ವರ್ತನೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಯಾವುದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತಾಗಬಾರದು. ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲವು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಸೊತ್ತೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅದನ್ನವರು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕೃತಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಅವರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪೀ ಧರ್ಮದ ಧ್ವಜವಾಹಕರಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅನ್ಯಥಾ ಕೇವಲ ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವರು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಧರ್ಮವು ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರ ಧರ್ಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ನಂಬಲಾರರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕೋಮು ಮತ್ತು ವರ್ಗ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ಕಿತ್ತೆಸೆಯಬೇಕು. ಎಲ್ಲರ ಜತೆ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು. ಅನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪಕ್ಷವನ್ನೂ ವಹಿಸಬಾರದು. ಸೂಕ್ತ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸಬಾರದು. ಸತ್ಯ ಯಾರ ಕಡೆಗಿದೆಯೋ ಅವನ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅವನು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಅಪರಿಚಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಅಸತ್ಯದಲ್ಲಿರುವವನು ತನ್ನ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಬೇಕು. ಅವರ ಮಿತ್ರತ್ವ-ಶತ್ರುತ್ವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಅಧೀನವಾಗಬೇಕು. ಲೋಕದ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಆ ನಿಲುವಿನಿಂದ ದೂರ ಸರಿಸುವಂತಾಗಬಾರದು.

ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನದ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನು ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು. 'ದಾಈ' ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು ವಂತೆ ಅವನು ತನ್ನ ಸಕಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಿಂದ ಈ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅದನ್ನು ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಅಭೌತಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಪಡಿಸುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಭಾಷಣ ಮತ್ತು ಲೇಖನ ಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಏನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಚರ್ಚೆ ಕಾಣಸಿಗುವುದು ಬಹಳ ವಿರಳ. ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ನೂತನವೇ ಸನಾತನವೇ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಿರುಕು ಮತ್ತು ಜೋಡನೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇ

ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂತಹ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಭಿರುಚಿಯಿರಬಹುದು. ಅವರ ಪಾಲಿಗೂ ಅದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಬಹುದೇ ವಿನಾ ಆ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಅವರ ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಟ್ಟಿಗಂತೂ ಈ ಚರ್ಚೆಯು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿದೆ.

ಇದು ಅವರ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅವಸ್ಥೆ. ಅವರ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಿಂದ ಈ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಬ್ಬ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿರ್ಜೀವ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಿಚಯವು ಧರ್ಮದಿಂದ ಅದರ ಅಗಾಧ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅದರ ಸಹಜ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗದ ಬಳಿಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಆಚಾರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿವೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆಚಾರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಆಚಾರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಚಾರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವುದೇ ಸೂಕ್ತ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಆಚಾರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವು ತನ್ನ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಮಾನವನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಗ್ರಂಥದೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರ ವರ್ತನೆಯು ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಡೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥವರಿಯದೆ ಓದುವ ಮದುವೆ-ಮುಂಜಿಗಳ ವೇಳೆ ಪಠಿಸುವ ಮರಣಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವವರ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸುವ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರ ಪಾಪ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಪಠಿಸುವ ಅಥವಾ ಭೂತ ಪ್ರೇತಗಳ ಕಾಟವನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಬಂದ ಗ್ರಂಥದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದರು. ಈ 'ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯಗಳಿಗಾಗಿ' ಜನರ ಬಳಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಇದ್ದುವು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ನಂಬುವ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗ್ರಂಥದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೇನು? ಈಗ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುವವರು ತಮ್ಮವರ ಮತ್ತು ಇತರರ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಇಹ-ಪರಗಳ ಯಶಸ್ಸು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನನುಸರಿಸುವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೆ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಬಗೆಹರಿಯುವುವು. ಅವರಿದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಪರಿಹಾರ ಕಾಣದೆ ಉಳಿಯುವುದಲ್ಲ. ಅವರ ಪರಲೋಕದ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನವೂ ನಾಶ ಹೊಂದುವುದು.

ತತ್ವಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಬೇಕು

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳಿವೆ. ಆ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ನಿಯಮ ಉಪನಿಯಮ ಗಳಾಗಿವೆ. ತತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವನು ಅದರ ನಿಯಮ ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಿಸಲಾರನು. ಆದರೆ ತತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದವನು ಅದರ ಆಧಾರ ದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ನಿಯಮ ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವನು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಅದು ಆ ತತ್ವ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ನಿಯಮ ಉಪನಿಯಮಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಮಹತ್ವ ನಿಯಮ-ಉಪನಿಯಮಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ಒಂದೊಂದು ನಿಯಮ-ಉಪನಿಯಮದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅತ್ಯಧಿಕ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲೋಕವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಪ್ರವಾದಿತ್ವ ವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿತು. ನಾಸ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕವಾದವು ಮನುಷ್ಯನ ನಂಬಿಕೆ, ವಿಚಾರ, ನಾಗರಿಕತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯವೇ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವೆಂದು ನಂಬುವವರು ಕೂಡಾ ಅದರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು. ಅನೇಕರು ಅದರಿಂದ ವಿಮುಖರಾದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಸೇವಕರು ಈ ಆಕ್ರಮಣದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಧರ್ಮದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಕುರಿತು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಚರ್ಚೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವರು 'ರಫಉಲ್ ಯದೈನ್' (ಕೈ ಎತ್ತುವುದು) 'ಆಮೀನ್ ಬಿಲ್ ಜಹ್ರ್' (ಆಮೀನ್ ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳುವುದು) ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸೂಕ್ತಾಸೂಕ್ತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಾ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಚರ್ಚೆಗಳೂ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆಂಬುದು ಸರಿಯೆ. ಇದರಿಂದ ಫಲ ಹೊಂದು ವವರು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ನಂಬುವವರು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯೇ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ 'ವುಝೂ' ಮತ್ತು 'ಸ್ನಾನ'ದ ನಿಯಮ ಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ನಿರರ್ಥಕವಲ್ಲವೇ?

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಎಲ್ಲ ಸೇವಕರೂ ಈ ರೀತಿಯ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದೂ ಅದರ ಬುನಾದಿಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುವುದು ಕೂಡಾ ಸರಿಯೆನಿಸದು. ಅವರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರು ಶ್ಲಾಘನಾರ್ಹ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿರುವರು. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರದ ಮಾನದಂಡದಿಂದ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕೀಳ್ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬಲ್ಲ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಾಮಗ್ರಿ ಅದರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಧರ್ಮದ ಸೇವಕರು ಅದರ

ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಇಂದು ಬಯಸು ವಂತಹ ಉನ್ನತ ಸೇವೆಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದಂತಾಗದು.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವೇನೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಧರ್ಮದ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಧರ್ಮದ ಬುನಾದಿಯಾದ ನಿಯಮ ಉಪ ನಿಯಮಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವ ನೀಡಬೇಕು. ಅದರ ನೈಜ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸದೆ, ಹೆಚ್ಚಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕು. ಧರ್ಮದ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡದೆ ಅದರ ನಿಯಮ ಉಪನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಹೊರಟರೆ ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಮಯ ಹಾಳಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ನೀವು ಅಡಿಪಾಯವಿಲ್ಲದ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದಂತಾಗು ವುದು. ಗಾಳಿಯ ಒಂದು ಹೊಡೆತ ಅದನ್ನು ನೆಲಸಮಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುವುದು.

ಧರ್ಮದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ

ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಒಂದು ಆತ್ಮವಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನು ಆತನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆದೇಶದ ಮುಂದೆ ಶಿರಬಾಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗ ಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಅದರ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವರೂಪವು ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆದೇಶಿಸುವ ಶರೀಅತ್‌ನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಆತ್ಮವು ಉಂಟಾದರೆ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಚಿಂತೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂತಾನೇ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಆತ್ಮವು ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮಿನಿಂದ ಸರಿದು ಹೋಗುವ ಅಪಾಯ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು. ಇದರ ಇನ್ನೊಂದು ಹಾನಿಯೂ ಇದೆ- ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ ನೀವು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಶರೀಅತ್‌ನ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು ವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವನು. ಆದರೆ ಇತರ ಅಂಶಗಳ ಅನುಸರಣೆಯು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವೆನಿಸುವುದು. ಶರೀಅತ್‌ನ ಯಾವ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವಿರೋ ಅವುಗಳನ್ನಂತೂ ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವನು. ಆದರೆ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶರೀಅತ್‌ನ ವಿಧಿ ಗಳನ್ನರಿಯುವ ಚಿಂತೆ ಅವನಿಗಿರಲಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲವು ಶರೀಅತ್ ವಿಧಿಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಆ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಅವರೆಂದೂ ತೊರೆಯಲಾರರು.

ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮಗೆ ಶರೀಅತ್ ವಿಧಿಗಳ ಅನುಸರಣೆಯ ಆದೇಶವೇ ದೊರೆತಿಲ್ಲವ್ವೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ತಾಳುತ್ತಾರೆ.

2. ಸಂಬೋಧಿತರು ಮತ್ತು ಅವರ ವರ್ತನೆ

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸಂಬೋಧಿತರ ಒಲವು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವನೋ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವನೋ? ಅವನ ಅಂಗೀಕಾರ ಅಥವಾ ನಿರಾಕರಣೆಯು ಯಾವ ಮಟ್ಟದ್ದು ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಸಂದೇಶ ಮುಟ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಾರಿರಿ. ನೀವು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯ ಅಪವ್ಯಯ ಮಾಡುವಿರಿ.

ಸಂಬೋಧಿತರ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳು

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಜತೆ ಎಲ್ಲರ ವ್ಯವಹಾರ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಅದರ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಂದೇಶ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವರು ಅದರತ್ತ ಬಾಯಾರಿದವನು ನೀರಿನ ಕಡೆ ಧಾವಿಸುವಂತೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆದರೆ ಸಾಕು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಹಜ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಅದರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೂ ಬಹಳ ಬೇಗ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಕುಂದು-ಕೊರತೆಗಳು ಮನವರಿಕೆ ಯಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರು ಆಗ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮದತ್ತ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಶ್ರಮವಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮದ ಕರೆ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಅವರು ಅದರೆಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿರಾಧಾರವಾದ ವಿಚಾರದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆನಿಲ್ಲುವುದು ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಈ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವು ತಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ತಾಳಿದವರಲ್ಲ. ಧರ್ಮದ ಸತ್ಯತೆಯು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ತಾಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಬಂಧನಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತೆಸೆ ಯುವರು. ತಾಯಿಯು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಕೂಸನ್ನು ಎದೆಗೆ ಅನಿಸುವಂತೆ ಅವರು ಆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅಂಥವರ ಮುಂದೆ ಧರ್ಮ

ಪ್ರಚಾರಕನು ಧರ್ಮದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಾದಗಳ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಅಳವಡಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸ ಬಾರದು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಸಂಬೋಧಿತನ ಬಾಯಿಯನ್ನಂತೂ ಮುಚ್ಚಬಹುದು. ಅವನು ಆ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಓಡಿಹೋಗುವನು. ಆದರೆ ಸತ್ಯಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಅವನ ಹೃದಯವು ತೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಿಧಾನವು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಅದರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಸಂಬೋಧಿತನ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕ ಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವಂತಹ ಮತ್ತು ಅವನು ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬರುವಂತಹ ಚರ್ಚಾ ವಿಧಾನವನ್ನನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಈ ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನೋ ಅಂದೆಲ್ಲಾ ಅವನು ವಿಜಯಿಯಾದನು. ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನೋ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ನೀವು ವಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದರೆ ಯಾವನೇ ವಿಚಾರವಂತ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾರನು.

ಧರ್ಮದ ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾಡುವವರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರ ನಿರಾಕರಣೆಯು ಯಾವುದೇ ವೈಚಾರಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ನೀಚ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ತಮಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಅದರ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅವರ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವ ತನಕ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಂತರ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸತ್ಯಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿರುವ ಇತರ ಜನರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು.

ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಒಟ್ಟು ತತ್ವ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರು ವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ಸಹಜ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವುದು ನಿರರ್ಥಕ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪರಿಚಯ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿರಬಾರದು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಆ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಅರಿವೇ ಇರಲಾರದು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಅದರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆನಿಸುವುದು. ಕೆಲವರು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಜತೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹಮತ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕಾರ್ಯತಃ ಅದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಅನುಸರಣೆಯ ಉತ್ತಮ

ಫಲಗಳು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗುವುದರ ಭಯಾನಕ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ವಿಭಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸ ಬೇಕಾದೀತು. ಆಗ ಆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ವಾಗ್ವಾದವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸದೆ ಕೇವಲ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೇ ಬಳಸಬೇಕು. ವಾಗ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಸಂಬೋಧಿತನನ್ನು ತನ್ನ ಎದುರಾಳಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಸತ್ಯ ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಸರಿಯೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ಇಂತಹ ಧೋರಣೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾರ. ಅವನು ಅದನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲೂ ಬಾರದು. ಅವನು ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಓರ್ವ ಸತ್ಯಪ್ರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸ ಬೇಕು. ಸಂಬೋಧಿತನಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸತ್ಯವೆಂದೇ ಅಂಗೀಕರಿಸುವನು. ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಮಿಥ್ಯವನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಸಭ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಜಾಣ್ಮೆ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವನ ವಿಚಾರಗಳ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವನು. ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಜಾಣ್ಮೆ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಸ್ಥಾನವು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕನದ್ದಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಲುಪಲು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಜನನಾಯಕರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ

ಸಂಬೋಧಿತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಜನನಾಯಕತ್ವ ಮತ್ತು ಮುಖಂಡತ್ವದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರುವರು. ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮುಖಂಡರು ಮತ್ತು ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶ ತಲುಪಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ಬಯಸಿದರೆ ಅದೊಂದು ಶುಭ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ ರುವುದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಲಯದೊಳಗೇ ಅವನು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲನು. ಈಗ ಅವನ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ತಮ್ಮ ಜನರ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲೇ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮೊದಲು ಅವನು ಆ ಮುಖಂಡರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನಿಡುವುದು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು. ಈ ಎರಡನೆಯ ವಿಧಾನವೇ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ನೇತಾರರು ಮತ್ತು ನಾಯಕರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶ ವನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನೇರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ

ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮ ಸ್ವೀಕಾರದ ಮಾರ್ಗವು ಸುಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ನಾಯಕತ್ವ ಗುಣ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕೆಳ ವರ್ಗದ ಒಂದು ಇಡೀ ಸಂಘವೇ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲನು. ಈ ರೀತಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯವು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಬಿಡುವುದು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂದೇಶವು ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗದೆ ಆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖಂಡರನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸಂಬೋಧಿಸಬಲ್ಲರು. ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯವು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿಭೆಯುಳ್ಳವರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಜನ ನಾಯಕರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಬೋಧಿಸಬಲ್ಲವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಅವಕಾಶ ದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ವಂಚಿತರಾದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳು ಲಭ್ಯವಿದೆಯೋ ಅವುಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುವಾಗ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೀಳರಿಮೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು. ಅವನ ಬಳಿ ಸತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅವನೆಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುವವನು ಬಾಹ್ಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಅಡಿಪಾಯವು ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನು ಸದಾ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಉನ್ನತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಳುಕಬಾರದು. ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಮೊದಲು ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಆದರೆ ಈ ತೊಂದರೆ ಗಳೇ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಯಾವ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅವನು ಹೊತ್ತು ಹೊರಟಿರುವನೋ ಅವನು ಸಂಕೀರ್ಣ ಸನ್ನಿವೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾರನು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನು ಕಡಿಮೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಜನರಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಕೆಲಸವಂತೂ ಅವನಿಗೆ ಸುಲಭವೆನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಅರಳಲಾರವು. ಈ ರೀತಿ ಅವನು ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುವಂತೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲಾರ.

3. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಗುಣನಡತೆ

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಯಶಸ್ಸು ಅಥವಾ ವೈಫಲ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿನಂಶ ಎರಡು ಬಗೆಯಿಂದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಅವನಿಗೆ ಆ ಸಂದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಜ್ಞಾನವೆಷ್ಟು? ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಯಾವ ವಿವರಣಾ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದು. ಎರಡನೆಯದು ಸಂಬೋಧಿತನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ ನಿಲುವೇನು? ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಬೋಧಿತನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ನಿಲುವು ತಾಳುತ್ತಾನೋ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಬೋಧಿತನು ಅವನಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗುವ, ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಸಂಬೋಧಿತನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ ನಿಲುವು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದ್ದರೆ ಆತ ಅವನಿಂದಲೂ ಅವನ ಸಂದೇಶದಿಂದಲೂ ದೂರವೇ ಉಳಿಯುವನು. ಈ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬೆಳಕು ಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುವುದು.

ಸಂದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯಿರಬೇಕು

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯಿರಬೇಕು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಏನು ಮತ್ತು ಅದರ ಆಹ್ವಾನ ಏಕೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಅವನ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನ ಮುಂದಿರಬೇಕು. ಅದರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವಿಧಾನ ಯಾವುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಮನಸ್ಸು ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲ ವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಎರಡು ವಿಧದ ನಷ್ಟಗಳಿವೆ- 1. ಅವನು ಇತರರ ಮುಂದೆ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಇದಿಲ್ಲದೆ ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ತಾನೇನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಸಂದೇಶವು ಖಂಡಿತ ವಿಫಲವಾಗುವುದು. 2. ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗಳಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಲಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗಳೆಂದು ಬಗೆದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಆವೇಶದಿಂದ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಅಪಾಯವಿದೆ.

ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಶೈಲಿಯ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ

ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಅಸಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸುವ ತನಕ ಅವನು ಜಾಗೃತನಾಗಲಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪೂರ್ಣ

ಆವೇಶದೊಂದಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಂತರಾತ್ಮವನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಬೇಕು. ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಂತಹ ಶುಷ್ಕ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನಾ ರಹಿತ ಬೋಧನಾ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ತನ್ನ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಸುತ್ತು ಬಳಸಿನ ಮತ್ತು ಗೊಂದಲಮಯ ಚರ್ಚೆಗಳಿಂದ ಜನರು ವಿಷಯ ಗ್ರಹಿಸುವ ಬದಲು, ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ವೇನು? ನೀನು ಬಯಸುವುದಾದರೂ ಏನನ್ನು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ವಾದರೆ ಅದು ಒಗಟಿನ ಶೈಲಿಯಾಗಬಹುದೇ ವಿನಾ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಶೈಲಿ ಯಾಗದು. ಗೊಂದಲಮಯ ವಿವರಣಾ ಶೈಲಿ, ಅವಾಸ್ತವಿಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆಯಂತಿರುವ ಪಾರಿಭಾಷಿಕಗಳು, ಅನಗತ್ಯ ವಿವರಣೆಗಳು ಅಥವಾ ಅರ್ಥವಾಗದಷ್ಟು ಸಂಕ್ಷೇಪವು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಕುಂದು ಮತ್ತು ಅವನ ಹಾದಿಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅಸಂದಿಗ್ಧ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ. ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಭಿಸಂಬೋಧಿತನ ಮನಕ್ಕೆ ನಾಟುವಂತಿರಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶೈಲಿಯು ಗೊಂದಲಮಯ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವುದು. ಜನರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿರದು.

ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಿ

ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಯಿರುವ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು. ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿರುವ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಮತ್ತು ನಿಷಿದ್ಧದ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದೆ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡಾ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮ ಬಾಹಿರ ಮಾರ್ಗ ಗಳಿಂದ ಹರಡಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ಅಗತ್ಯವೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಂದೆಡೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಷಿದ್ಧವಾದುದನ್ನು ಸಮ್ಮತವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜನರಿಗೆ ಧರ್ಮದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರೆ ಅವನು ಒಂದೋ ದೊಡ್ಡ ಮೂರ್ಖನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಆಷಾಡಭೂತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಪ್ಪು ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಲಾಭವಾಗುವ ಸಂಭವ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹಾನಿಯಾಗುವುದು ಖಚಿತ. ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ತಿಮಿತವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡವನು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ವೈರಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಡು ಬಗೆಯುವವನು ಮಾತ್ರ ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಬಡ್ಡಿಯ ಆದಾಯದಿಂದ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶವು ಪ್ರಚಾರಗೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಅದು ಅಪಕೀರ್ತಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು. ಧರ್ಮದ

ಸೇವೆಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಗಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಂದವರು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರವಾದ ಮತ್ತು ಶೈತಾನನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ನತದೃಷ್ಟರು ಬೇರೆ ಇರಲಾರರು.

ಧರ್ಮದ ನೀತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅದರ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು, ಅದರ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಅವನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ನೀತಿಯಿದೆ. ಹಲವು ವಿಷಯಗಳು ಆ ನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣ ವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳು ಅದರ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಅದರ ನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರ ನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕು. ಯಾವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಘನತೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರರು. ಅದು ಮನುಷ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಗುರವಾಗುವುದು. ಯಾರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರಲಾರನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಈ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ನಿಕಟವಾದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಅದರ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವನು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಧರ್ಮದ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಪಾಲಿಸಲಾರನು. ಧರ್ಮದ ನೀತಿಗೆ ನಿಲುಕುವ ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊರೆಯುವ ತನಕ ಜನರಿಗೆ ಅದರ ಮಹತ್ವದ ಅರಿವಾಗಲಾರದು. ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಜನರು ಮನಗಾಣಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ನೀತಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಅದರ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಜನರ ಸನ್ನದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ತನ್ನ ಸಂಬೋಧಿತನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಿರುವನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಲು ಮತ್ತು ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನಿಡಬೇಕು. ಅವರು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲದಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನಿಡಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ದಿಂದ ವಂಚಿತನಾದವನ ಬಾಳಿನ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿರುವನೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮಿಥ್ಯ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಲ್ಲದವುಗಳಾಗಿವೆಯೆಂಬ ಬಲವಾದ ಭಾವನೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ತೀವ್ರ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು. ಸಂಬೋಧಿತನು ಧರ್ಮದ ಕಡೆ ಒಲವು ತೋರುವ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕರೆಯನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುವಂತೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದ ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಸಂಘಗಳು ಕೂಡಾ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯದಿರುವುದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಎಂದೂ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಸದಾ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದ ಹುಡುಕಾಟ ದಲ್ಲಿರಬೇಕು.

ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಫಿರ್ ಅಥವಾ ಪಥಭ್ರಷ್ಟನೆನ್ನಬಾರದು

ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವ ಅನೇಕರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನಿಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನಿಗೆ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಆತ ಅವರನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟರು, ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರು, ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರು ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು. ಆದರೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಫಿರ್ ಎಂದಾಗಲಿ ಫಾಸಿಕ್(ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟ) ಎಂದಾಗಲಿ ಹೇಳಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟ, ಪಥಭ್ರಷ್ಟ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅಪವಾದವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅವನನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟನೆಂದಾಗ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಅಜ್ಞಾನಜನ್ಯ ಪಕ್ಷಪಾತವು ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಾತಿನ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನೇ ಕೊಡದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

ಗರ್ವ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು

ತಾನು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಹೊಂದಿದವನು ಮತ್ತು ಸುಧಾರಕನು ಎಂಬ ಗರ್ವ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನಲ್ಲಿರಬಾರದು. ಇದು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಫಲಗೊಳಿಸುವುದು. ಗರ್ವ ಮತ್ತು ಅಹಂಭಾವವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನೈತಿಕ ಹೊಲಸು. ಅದರ ದುರ್ಗಂಧವು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ದೂರ ದೂರದವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವನೇ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಹಂಭಾವಿಯ ಹತ್ತಿರವೂ ಸುಳಿಯಲು ಇಷ್ಟ ಪಡಲಾರ. ಜನರ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ತಾನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ತಾನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವೆ ನೆಂದು ಬಗೆಯಬೇಕು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೂರ

ಸರಿದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದತ್ತ ಕರೆ ನೀಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದರೆ ಅದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಾನ್ ಅನುಗ್ರಹದ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದಾಗ ಅವನ ತಲೆ ಗರ್ವದಿಂದ ಉನ್ನತವಾಗುವ ಬದಲು ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಬಾಗುವುದು.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಶೈಲಿ ಇರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಳುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುವವರ ಶೈಲಿ. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಇತರರನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸರಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಲು ಹೊರಟವನಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರೂ ಒಬ್ಬ ದೇವನ ದಾಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ರಂಗ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾರನ್ನೂ ಅವನು ತನಗಿಂತ ಕೆಳ ಸ್ತರದವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಸೋದರನೆಂದು ಬಗೆದು ಅವನ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಅದು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಪಾಲಿಗೆ ಇಹಲೋಕ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಪತ್ತು ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಲಭಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮಾತು ಮನಮಿಡಿಯುವ ಮಾತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮಾತು ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾಗಿ ರುತ್ತದೆ. ಜನರ ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಮನನೊಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಅವರ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುವವನ ಮಾತಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಉನ್ನತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಸಂಬೋಧಿತನು ಓಡಿಹೋಗುವಂತಹ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವಂತಹ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅವನು ಎಂದೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದು. ಜನರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳುವ ತವಕ ಅವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವಂತಹ ಉನ್ನತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅವನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸೇವಕರೆಂದು ಬಗೆಯುವವರು ಕಠಿಣ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ ಅವರೇ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮೃದು ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸದಾಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವೇಷವಾಗಲೀ ತಾತ್ಸಾರ ಭಾವನೆಯಾಗಲೀ ಅವನಲ್ಲಿರ ಬಾರದು. ಅವನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಆದರೆ

ಆ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನೆಸಗುವವರಿಂದ ದೂರವಿರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ಜನರ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಎದ್ದೇಳುವವರು ಅವರಿಂದ ದೂರವಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಉಂಟಾಗುವ ಬದಲು ಅವರು ಆ ಕೆಡುಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮುಳುಗುವರು. ಕೆಡುಕು ಸಮಾಜದ ನರನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತದಂತೆ ಚಲಿಸ ತೊಡಗಿದಾಗ, ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ದೇವಭಯದ ಕಡೆಗೆ ಒಲವೇ ಇಲ್ಲದಾದಾಗ ಕೆಡುಕಿನ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಚುಚ್ಚು ಮಾತಿನಿಂದ ಅಣಕಿಸುವ, ಕೋಪ ಮತ್ತು ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಬದಲು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾನು ಭೂತಿಯನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆಯಬೇಕು. ನೀವೊಂದು ವೇಳೆ ಯಾರದೇ ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಕುರಿತು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಅಣಕಿಸಿದರೆ ಅವನ ಭಾವನೆಗಳು ಕೆರಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಲ್ಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಮಾತು ಎಂದೂ ಸಂಬೋಧಿತನನ್ನು ಧರ್ಮದಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಕಹಿಯಾಗಿರಬಾರದು. ಹಾಗಾದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಸದುದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತನ್ನ ದುರ್ವರ್ತನೆಯಿಂದಾಗಿ ವಿಫಲನಾಗುವನು.

ಅವಸರ ಪಡಬಾರದು

ಈ ಸಂಬಂಧದ ಕೊನೆಯ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಮಾತು ಏನೆಂದರೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಎಂದೂ ಅವಸರ ಪಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಸರ ಪಡುವವನು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲಾರ. ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಆಯುಷ್ಯವೇ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸವೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಪರಿವರ್ತನೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪರಿಣಾಮವು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಅವನು ಬಹಳ ಬೇಗ ನಿರಾಶನಾಗಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ತೊರೆದು ಬಿಡುವನು. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅತ್ಯಂತ ಸಹನೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದತ್ತ ಕರೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಒಂದೋ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೇ ಇದೇ ಪರಿಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಾವು ಬರಬೇಕು.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸು

ಯಶಸ್ಸಿನ ಎರಡು ಮಾನದಂಡ

ಒಬ್ಬ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸು ಅಥವಾ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಎರಡು ಮಾನದಂಡಗಳಿವೆ-

1. ಅವನ ಸಂದೇಶವೇನು ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತದೆಡೆಗೆ ಅವನು ಜನರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ? ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಎಷ್ಟು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಉನ್ನತವಾಗಿರುವುದೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವವನು ಅಷ್ಟೇ ಯಶಸ್ವಿಯೆಂದು ಸಾರಬಹುದು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ದುಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ವಕ್ತಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ಅತ್ಯಧಿಕ ವಿಫಲರಾಗುವ ಮನುಷ್ಯರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನೂ ಇತರರನ್ನೂ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮನುಷ್ಯನ ಆಂಶಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಒಳಿತುಗಳಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲ ನೆಲೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಒಳಿತನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಉನ್ನತಿ ಯೆಡೆಗೆ ಒಯ್ಯ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮನುಷ್ಯರೂ ಮಾನವ ಕುಲದ ಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಅಂತರ ವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಗದ ಜನರಂತಹ ಮೇಲ್ಮೆ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸು ಲಭಿಸಲಾರದು.

2. ಅವನ ಸಂದೇಶ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಹರಿಸಿದ ಕಾಲುವೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನರು ತಮ್ಮ ದಾಹವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅವನು ಬೆಳೆಸಿದ ಮರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ನೆರಳಿನ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದರು? ಆದರೆ ಇದು ಆ ಯಶಸ್ಸು ಅಥವಾ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ಅಳೆಯುವ ನೈಜ ಮಾನದಂಡವಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಕ್ಷಣಿಕ ಮಾನದಂಡ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ-ನ್ಯಾಯಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾದನು. ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸತ್ಯ ಸ್ವೀಕಾರದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೊರೆತರೆ ಅದು ಅವನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾತ್ರ. ಅವನ ಮತ್ತವನ ಸಂಗಾತಿಗಳ ಅವಿರತ ಹೋರಾಟದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಸತ್ಯ

ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅವನ ಮೇಲ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೊರತೆಯಾಗ ಲಾರದು. ಅವನ ಯಶಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು.

ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಬಳಿ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಸರಿಯಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿವೆ. ಅದು ಇಡೀ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಲಿತವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನೆಲ್ಲ ಅಸಮತೋಲನಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಂದಿಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾವೆಂದೂ ವಿಫಲನೆನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂಬುದೇ ಅವನ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಗ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವನು ವಿಫಲನೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಕರ್ತವ್ಯ

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸು ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿರದೆ ಅವನು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲೂ ಅವನು ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಜನರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ, ಬಿಡಲಿ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವನು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೋ ಅಥವಾ ಅವನ ವಿಜಯದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಬಾಹ್ಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನಗಣ್ಯ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಜನರು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಅವರು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವನಿಂದ ಈ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಹೋಗಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಆಲಿಸಿದವನು ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಬಂಧನೆಯಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿ ಸತ್ಯ ಇದೆ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತು ಅದರಿಂದ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ವಾಗಿಯೂ ವಿಮುಖವಾಗಿಯೂ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೇರುತ್ತದೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತವರೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಲುಪಿಸಲೇಬೇಕು. ಇದು ಅವರ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಅವರು ಅದರ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೋ ಎಂಬುದು ಅವರ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

وَاِنۡ تَوَلَّوۡا فَاِنَّمَا عَلَيۡكَ الۡبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيۡرٌۢ بِالۡعِبَادِ

"ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಂತೂ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಹೊಣೆ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ದಾಸರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವತಃ ವ್ಯವಹರಿಸುವವನಿದ್ದಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:20)

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬಗೆದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಜನರ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರದ ಋಣ ತೀರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲೇ ನಿರಂತರ ನಿರತನಾಗಿರಬೇಕು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಲಿ, ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರಲಿ ಜಗತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲಿ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿಸಲಿ. ಜಗತ್ತು ತನ್ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಶರತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಈ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡರೆ ಅದರ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇತರರನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವವರು ಎಂದೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರ ಅಸಡ್ಡೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಚ್ಯುತಿಗೆ ನೆಪವಾಗಿಸುವವನ ಪಾಲಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದರರ್ಥ ಅದನ್ನು ನಂಬುವವರು ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ಸಂಬೋಧಿತರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯದೇ ಹೋದರೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಚ್ಯುತಿ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಸಮರ್ಥನೀಯವೆನಿಸೀತು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವಕರು ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ತೊರೆಯಲಾರರು. ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಕೈಬಿಡಲಾರರು. ಅವರ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಮಿಥ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮುಗಿ ಬಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಅವರ ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವವನು ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ.

ಇಂದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ನಾಸ್ತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕವಾದ ಮೆರೆದಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ದೇವಧಿಕ್ಕಾರ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಜಗತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತಿದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಧರ್ಮ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೈಜ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯು ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೂಡಾ ದೇವನ ಹೆಸರೆತ್ತಲು ಅಂಜುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮಾತು ಜಗತ್ತಿನ ಪಾಲಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಮಧ್ಯ ಯುಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ

ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮುಗಿದು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಕತ್ತಲೆಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಅಂಧಕಾರಮಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಲು ಯಾರ ಹೃದಯ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಅವನ ಕರೆಗೆ, 'ಓ' ಗೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಸ್ವೀಕಾರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಸಜ್ಜನರು ಅವನ ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದಾಗಿ ಸತ್ಯಧರ್ಮ ದಿಂದ ವಂಚಿತ ರಾದರೆ ನಾಳೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಚ್ಯುತಿಯ ಆರೋಪ ಬರುವುದು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಚ್ಯುತಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಜಗತ್ತು ಶತ್ರುವನ್ನೂ ಮಿತ್ರನನ್ನೂ ಮುಖನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವವನು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರತ್ವದ ಯಾವ ಕುರುಹೂ ಇಲ್ಲದ ಜನರಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಬಯಸುವ ಜನರು ಖಂಡಿತ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗುವರು. ಅಂತಹ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಅವರು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವನ ಕೈಸೇರಿದ ಮಾನವತೆಯ ಮುತ್ತು-ರತ್ನಗಳು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹ. ಅಲೀಯವರಿಗೆ(ರ) ಈ ರೀತಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಉಪದೇಶವು ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯಪ್ರಚಾರಕರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ-

فَوَ اللّٰہِ لَاَنْ یَّھْدِیَ اللّٰہُ بِکَ رَجُلاً وَاحِدًا خَیْرٌ لَّکَ مِنْ

اَنْ یَّکُوْنَ لَکَ حُمُرُ النَّعَمِ (بخاری)

"ಅಲ್ಲಾಹನಾಣೆ! ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನು ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾದರೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಕೆಂಪು ಒಂಟೆಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ." (ಬುಖಾರಿ)

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬಂಡಾಯ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವುದೇ ತಾರ್ಕಿಕ ಸಮರ್ಥನೆ ಉಳಿಯದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ಆ ಧರ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹೊಣೆಯನ್ನೇ ಅವನು ಆ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಂಬುವವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಆ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕುಂದು ಮಾಡದೆ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜನರ ಮುಂದೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಈ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅವರ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಹೊಣೆ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಎಷ್ಟು ಜನರ ಮನ

ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾರನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಲಾರನು. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸು ಆ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಖಂಡಿತ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯರ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದು ಅವರ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ. ಯಾವುದು ಅವನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಲ್ಲವೋ ಅದರ ಕುರಿತು ಅವನನ್ನು ಖಂಡಿತ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗದು. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶದಂತೆ ಬದಲಿಸಬಲ್ಲರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ತೊಡಗಿಸಬಲ್ಲರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅದನ್ನು ತೊಡಗಿಸಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಮನಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳನ್ನು ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳನ್ನು ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಬಲ್ಲರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅದನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊರತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಅವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದವುಗಳನ್ನು ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ಯಾವುದು ಅವರ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವುದನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯದು. ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕರಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೊರಿಸಲಾಗಿದೆ.

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ

"ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವರ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾರಿಗೆ ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:272)

ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜನರನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲ. ಅವರ ಕೆಲಸ ಕೇವಲ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ. ಅವರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾದಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಭಿಸಂಬೋಧಿತನು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಅದು ಅವನ ತಪ್ಪು. ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಖಂಡಿತ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಲಾರ. ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಉದಾಹರಣೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಸತ್ಯಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮಾನದಂಡವು ಅವರ ಸಂಬೋಧಿತರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೆಂದಾದರೆ ಅನೇಕ ಪ್ರವಾದಿಗಳು

ಕೂಡಾ ನಮಗೆ ವಿಫಲರಾಗಿ ಕಾಣುವರು. ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಕಳಕಳಿ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅನೇಕ ಸಲ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿ ನೂಹ್‌ರವರ(ಅ) ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವು 950 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರ ಮಗ ಸಜ್ಜನನಾಗಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್‌ರವರ(ಅ) ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕರೆಯು ಅವರ ತಂದೆಯನ್ನು ಸತ್ಯಪಥಕ್ಕೆ ತರಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು 'ಸಲಾಮುನ್ ಅಲೈಕ್' (ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿಯಿರಲಿ) ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಘರಿಂದ ದೂರವಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರವಾದಿ ಲೂತ್(ಅ) ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಗೆ ಧರ್ಮಾಹ್ವಾನ ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಯು ಈ ತೀರ್ಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಎರಗಿತು:

إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

"ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವೆವು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ಹೊರತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಕೆ ಹಿಂದುಳಿದವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 29:33)

ಅಂತಿಮ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ಕರೆಗೆ ಅವರ ಪಿತೃ ಸಹೋದರ ಅಬೂತಾಲಿಬ್‌ರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಒಂದೆಡೆ ಅವರು ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರನ್ನು(ಸ) ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಂಕಷ್ಟ ಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ವಿರೋಧ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧ ರಾಗಿದ್ದರು. ಅಬೂತಾಲಿಬ್ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ದಿಗ್ಬಂಧನವನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರನ್ನು(ಸ) ಶತ್ರುಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಸಂದರೂ ಅವರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಅಬೂತಾಲಿಬರು ಮರಣ ಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಸಮೀಪ ಹೋಗಿ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

اى عم قل لا اله الا الله كلمة احاجّ بها عند الله (بخاری)

"ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ! ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯ ಆರಾಧ್ಯರಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಿರಿ. ಈ ವಚನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ನಿಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು."

(ಬುಖಾರಿ)

ಈ ವಾಕ್ಯದಿಂದಾದರೂ ಅವರ ಮನ ಕರಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಬೂತಾಲಿಬ್ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾತಂದಿರ ಧರ್ಮದಲ್ಲೇ ಸಾಯುವುದನ್ನು

ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ- ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಓರ್ವ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಂಬಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ವಿಫಲರಾದರೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದೇ? ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಧರ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಯಿಸಿದರು. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದರು.

ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ನೈಜ ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವವರು ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಇತರರ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಹೊಣೆಗಾರರೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಭಯಾನಕ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕಾರೀ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಇಂತಹವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಾರರು. ಬಹಳ ಬೇಗ ಅವರನ್ನು ನಿರಾಶೆ ಆವರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಬಹಳ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಪರಿಶ್ರಮದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಸಂಬೋಧಿತನ ಹೃದಯವು ಅವನ ಕರೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಂತರವೂ ಅವನು ತನ್ನ ನಿರಾಕರಣೆಯಲ್ಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದ ಪರಿಶ್ರಮ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತೇ ಎಂದು ಅವನು ಯೋಚಿಸ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವು ಸೋತು ಹೋಗುವುದೇ? ನಾನು ಸಂಬೋಧಿತನನ್ನು ಅವನ ನಿಲುವಿ ನಿಂದ ಸರಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಲಾರೆನೇ? ಈ ಯೋಚನೆಯು ಅವನ ಸೊಂಟ ಮುರಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವನು ನಿರಾಶನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಆರಂಭದ ಅಂತ್ಯವು ಈ ರೀತಿ ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಹೊಣೆಯು ಕೇವಲ ತಾನು ಸತ್ಯ ಧರ್ಮವೆಂದು ನಂಬುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಜನರನ್ನು ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಹೊಣೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡನು. ವಸ್ತುತಃ ಈ ಕುರಿತು ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿಯಮವನ್ನು ಕುರ್ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ

"ಪ್ರವಾದಿಗಳೇ, ನೀವಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೀಡಲು ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೀಡುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 28:56)

ಸತ್ಯವನ್ನು ಜನರು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಜಗತ್ತು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಾರು ನಿರಾಶರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು

ಕೊನೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿರುವುದೇನೆಂದರೆ- ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೊರಲು ಆದೇಶಿಸಿರದಂತಹ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವಿರಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲದಂತಹ ದುಃಖಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಜನರನ್ನು ಸತ್ಯಪಥಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಬಿಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೆಲಸ. ಜನರ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದು ತನ್ನ ಕೆಲಸವೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಯಾವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೆಲಸವೋ ಅದನ್ನು ತನ್ನದೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮೂರ್ಖತನ.

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

"ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಇವರ ಅಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದಾದರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇನಾದರೂ ಬಲವಿದ್ದರೆ ನೆಲದಲ್ಲೊಂದು ಸುರಂಗವನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ ಅಥವಾ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏಣಿಯಿಡಿರಿ ಮತ್ತು ಇವರ ಬಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವೇನಾದರೂ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಾಗಬೇಡಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 6:35)

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನಗೊಂದು ದಾರಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಅವನು ತೊರೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿ ನಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮಿಥ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅವರು ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯದ ದಾಹವೇ ಇಲ್ಲದವನ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನವು ನಿರರ್ಥಕ ವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯದ ಧ್ವನಿಯು ಅವನ ಕಿವಿ ತಮ್ಮಟೆಗಂತೂ ಬಡಿಯುವುದು. ಆದರೆ ಅದು ಅವನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲಾರದು. ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕು ಸರ್ವತ್ರ ಹರಡಿ ದಾಗಲೂ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುವು. ಅವನು ಅದನ್ನು ನೋಡಲಾರ. ಲೋಕವು ಸತ್ಯಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಭಾರವಾಗಿರುವುವು. ಅವನಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾಗಿರುವುದು. ಸತ್ಯವನ್ನು

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಗಂಡ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವನ ಪಾಲಿಗೆ ಅದರ ಸ್ವೀಕಾರದ ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುವು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದೋ ಅವನು ತನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೋ ಅವರ ನಿರಾಕರಣೆಯು ಖಂಡಿತ ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಸತ್ಯದ ಮೇಲಿದ್ದು- ಜನರು ಕೇವಲ ಹಠಕ್ಕಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಅವನ ನಂಬಿಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಬೇಕು. ಅವನ ನಿಲುವೇ ಸರಿಯಾದುದು ಮತ್ತು ಅವನ ವಿರೋಧಿಗಳು ದುರ್ಬಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನ ಬಳಿ ಪುರಾವೆಗಳ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಅವನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಪುರಾವೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಟ್ಟ ದರಿದ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯಪ್ರಚಾರಕನಿಗೆ ಸಿಗುವ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಅವನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಇದರಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

وَمَا يَسْتَوِى الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِى الْأَحْيَآءُ وَلَا الْأَمْوٰتُ
إِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ وَمَآ أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِى الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

"ಕುರುಡನೂ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೂ ಸಮಾನರಲ್ಲ. ಅಂಧಕಾರಗಳೂ ಪ್ರಕಾಶವೂ ಸಮಾನವಲ್ಲ. ತಂಪಾದ ನೆರಳೂ ಬಿಸಿಲ ತಾಪವೂ ಸರಿಸಮಾನವಲ್ಲ. ಜೀವಂತರೂ ಮೃತರೂ ಸಮಾನರಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ (ಪೈಗಂಬರರೇ,) ಸಮಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ದಫನರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ನೀವು ಕೇಳಿಸಲಾರಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 35:19-22)

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಅಂತರ

ಅನೇಕ ಜನರು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ವಸ್ತುತಃ ಇವೆರಡು ವಿಭಿನ್ನ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ಯಶಸ್ಸು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾ ಸತ್ತು ಹೋಗಬಹುದು. ಆವರೂ ಮಾನವಕುಲದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅವನ ಜತೆ ಸೇರದಿರಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ಮಿಥ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಅವನು

ವಿಜಯಿ ಎನಿಸುವನು. ಸತ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡು ಅಸತ್ಯವು ಪರಾಜಿತಗೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರದೆ ಯಾವ ಜನರಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೋ ಅವರ ವರ್ತನೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಅದು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುವುದು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸದು. ಇದು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯ ವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಒಟ್ಟಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಏಕೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು ಎಂಬ ಅಪವಾದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸ ಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನ ಕೊರತೆಯಲ್ಲ. ಅದರ ಸಂಬೋಧಿತರ ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇತರರ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡಲಾರನು.

ಸತ್ಯದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಲೋಕದಿಂದ ಮಿಥ್ಯವು ಅಳಿದು ಸತ್ಯದ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವು ಶೋಷಿತವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಜಯವೂ ದಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನು ಸದಾ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನೆಂದೂ ಸೋಲುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರದ ಯಶಸ್ಸು ಏನೆಂದರೆ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅದರ ಹಾದಿಯಿಂದ ಸರಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನ ಯಶಸ್ಸು ಏನೆಂದರೆ ಅವನು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತೊಡಗಿಸಿ ಬಿಡುವುದು. ಸತ್ಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯವು ಅಳಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಬಯಕೆಯಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಲೋಕದ ಮಿಥ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳೆಲ್ಲ ಅಳಿದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಪ್ರಬಲವಾಗುವ ತನಕ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅದರ ಆಧಿಪತ್ಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಳ್ಳುವ ತನಕ ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನು ತನ್ನ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸವೆಸಿದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತ ವಿಜಯಿಯಾದನು. ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅವನ ಸಂದೇಶವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಗದಿರಲಿ. ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನು ತನ್ನ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಇತರರಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿರೋಧಿಗಳ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇವ ಸಹಾಯ ದೊಂದಿಗೆ ದೇವಾಧಿಪತ್ಯ ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಈ ಕೊನೆಯ ಹಂತವು ಬರುವುದ ಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅವನು ತೀರಿಕೊಂಡರೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸವು ಖಂಡಿತ

ಬಾಕಿಯಿರುವುದು. ಆದರೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿರುವುದು. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಯಾವ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದರೂ ಅದು ಅವನ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನ ಎಲ್ಲ ಘಟ್ಟಗಳೂ ಯಶಸ್ಸಿನ ಘಟ್ಟಗಳಾಗಿವೆ. ಅವನೆಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರೂ ವಿಜಯಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ:

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಕರಾರನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದವರು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 33:23)

ಸತ್ಯವನ್ನು ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯವನ್ನು ಪರಾಭವಗೊಳಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಅವನು ಬಯಸಿದಾಗ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಉತ್ತುಂಗಗೊಳಿಸುವನು. ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮದ ಕುರಿತು ನಿರಾಶರಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೋರಾಟವನ್ನು ತೊರೆಯದಿರಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸೋಲಾಗಿರುವುದು.

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

"ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ನಾವು ಇವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದ ಬೆದರಿಕೆಯ ಒಂದಂಶವನ್ನು ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ತೋರಿಸಿದರೂ ಅಥವಾ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡರೂ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಪಡೆಯುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 13:40)

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಪ್ರಭಾವ

ಮನುಷ್ಯನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಾಣಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೂ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ನಾವು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಮೇಲ್ಮೆಯಿಂದ ಹೊರತು

ಪಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಅದು ಜಯಶಾಲಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಕರೆಯು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಲುಪುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಸತ್ಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಿಷ್ಠೆ, ದೇವಭಕ್ತಿ, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಲ ಅಂತಃಕರಣದ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಈ ಕರೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ರಾಂತಿ ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳು ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳ ಜೀವಮಾನ ದಲ್ಲೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿಸಿದ ಮೌಲ್ಯಗಳಂತೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ವಸ್ತುತಃ ಒಂದು ಜೀವಂತ ಸಂದೇಶವು ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವಾತಾವರಣವು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಮೂರ್ತರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಾರದೆ ಇರಬಹುದು. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತದಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಭಾವ-ವಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿರಾಕರಣೆಯ ಕಾರಣಗಳು*

ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವನೋ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಮನಗಾಣುವನು. ಆದರೆ ಎಂದೂ ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಮನುಷ್ಯರು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಅದರ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವನು ಆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅರಿತಿರುವುದು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು-

1. ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾಕೆ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಹಾರವೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕಾರಣಗಳ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆನಿಸದು. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿವಾರಿಸಬಹುದೆಂಬುದು ಅದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

2. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಬಲಿಷ್ಠ ಆಧಾರ- ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ನಿರಾಧಾರ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸ ಇನ್ನಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿಸಿ ಅವನು ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಬೋಧಿತನ ಮುಂದೆ ಇಡಬಲ್ಲನು.

3. ಧರ್ಮವು ಮುಂದೆ ಬಂದ ನಂತರ ಮನುಷ್ಯನು ಅದನ್ನು ಯಾಕೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಧರ್ಮದ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಕಾರಣಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ

---

*ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಅವನ ಸ್ವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಅವನ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೊದಲನೆಯ ವಿಧದ ಕಾರಣಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ವಿಧದ ಕಾರಣಗಳ ಕುರಿತು ನನ್ನ "ಇನ್‌ಸಾನ್ ಔರ್ ಉಸ್ಕೆ ಮಸಾಇಲ್" (ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು) ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿರುವೆನು....

ಕಾರಣಗಳಲ್ಲೇ ಧರ್ಮವಿಶ್ವಾಸಿಯು ತನ್ನ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲಿತಾಗ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಯೂ ತಾನು ಅದರಿಂದ ಯಾಕೆ ದೂರ ವಿದ್ದೇನೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ತರಬಯಸುವ ಮಹಾನ್ ಮಾರ್ಪಾಟು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ, ಧರ್ಮದ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಬಳಿಕವೂ ಅದರ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಯಾವ ವಸ್ತು ತನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲನು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಕಾರಣಗಳು ಕೂಡಾ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಕಾರಣಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಈ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ಧರ್ಮವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ತರಬೇತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಹೊರಟವರು ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ವರ್ತಿಸುವ ರೀತಿಯು ಧರ್ಮದ್ವೇಷಿಗಳ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಹೊರಟವರ ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬೇಕು. ಅನ್ಯಥಾ ಅವರು ಧರ್ಮದ ವಕ್ತಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಕರಾಗುವುದಂತಿರಲಿ ಅದರ ಪಾಲಕರೂ ಆಗಲಾರರು.

ಇದು ಈ ಕಾರಣಗಳ ಉಪ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು. ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಪ್ರಯೋಜನ ಏನೆಂದರೆ ಅದು ದೇವ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವರಿಗೆ ಅವರು ತುಳಿದ ಹಾದಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಅವೈಚಾರಿಕವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ವೈಚಾರಿಕ ಸಮರ್ಥನೆ ನೀಡಲಾಗದು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿದು ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಭಯಾನಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದೀತೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಾವು ಧರ್ಮದ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸೋಣ:

ತಪ್ಪು ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲುಗೈ

ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಹೊರತಾಗಿರುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ತಪ್ಪು ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತೊರೆದವನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ತಪ್ಪು ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಗನೇ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗ ದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಅದರ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಕಾರಣ ಕೇವಲ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯ ತನಕ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಪಕ್ಷಪಾತವು ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರದದಲ್ಲಾದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪಕ್ಷಪಾತವು ತಪ್ಪಾದ ವಿಚಾರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಖಂಡಿತ ಮೆಚ್ಚ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವನಿಗೂ ಅವನ

ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಅತ್ಯಂತ ಹಾನಿಕರವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪು ವಿಚಾರಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರದ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿಲುವಿನ ಕುರಿತು ಸದಾ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಂಥವರು ಬಹಳ ವಿರಳ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ವಿಚಾರ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯು ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪ ಮತ್ತು ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಯ ಅಗತ್ಯ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಲ ನೆಪವೂ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕುರ್‌ಆನಿನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಶೈತಾನನ ಹಿಡಿತವು ಬಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಶೈತಾನನು ಅವನನ್ನು ಶೀಘ್ರ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಜತೆಗೆ ತಾನು ನೇರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ದೇವ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವೆನೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ನಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ.

وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾

"ರಹ್ಮಾನನ 'ಸ್ಮರಣೆ'ಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾಸ್ಥೆ ವಹಿಸುವವನ ಮೇಲೆ ನಾವೊಬ್ಬ ಶೈತಾನನನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಆತನ ಆಪ್ತಮಿತ್ರನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಶೈತಾನರು ಇಂತಹವರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 43:36-37)

ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಇಳಿಸುವ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲ ವಿರೋಧಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಾಕಿಯಿರಿಸಿ ತನ್ನ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳಿಗೂ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಇದರಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮಿಥ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿದುವು. ಅದನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಲು ಶತಃ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದುವು. ಕುರ್‌ಆನಿನ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا ؕ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٣﴾

"ನಾವಂತು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಶೈತಾನರನ್ನೂ 'ಯಕ್ಷ' ಶೈತಾನರನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಯ ಶತ್ರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವೆವು. ಇವರು ಮನಮೋಹಕ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ವಂಚನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರರ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ವಿಧಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇವರು ಎಂದಿಗೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಕಲ್ಪಿತ ಆರೋಪಗಳಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಇವರನ್ನು ಇವರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡದವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ (ಈ ಮನಮೋಹಕ ವಂಚನೆಯ) ಕಡೆಗೆ ಒಲವುಂಟಾಗಿ ಅವರು ಅದರಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗಲೆಂದೂ ಅವರು ಗಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದೂ (ನಾವು ಅವರನ್ನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಲು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.)" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 6:112-113)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿಭಿನ್ನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿದುವು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಜತೆಗೆ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತಾಳೆ ನೋಡುವವನು ಆ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಮಾನವ ಚಿಂತನೆಯ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತದೆಂದೂ ಮೋಕ್ಷವು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವನು. ಅವನು ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ತಪ್ಪು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಅವನ ಮನಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಆವರಿಸಿರುತ್ತವೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಸರಿದು ಯೋಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವನು ಸಿದ್ಧನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ؗ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ؗ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٧٩﴾

"ಅವರಿಗೆ ಹೃದಯಗಳಿವೆ ಆದರೆ ಅವರು ಅದರಿಂದ ವಿವೇಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿವೆ ಆದರೆ ಅವರು ಅವುಗಳಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕಿವಿಗಳಿವೆ ಆದರೆ ಅವರು ಅವುಗಳಿಂದ ಆಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತಿದ್ದಾರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದಾರಿಗೆಟ್ಟವರು. ಅವರು ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 7:179)

ಮಿಥ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ ಇಟ್ಟರೂ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಬಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಪರವಾಗಿ ಮಂಡಿಸುವ ಬಲವಾದ ಪುರಾವೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಲೂಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನ ಹೃದಯದ ದ್ವಾರಗಳು ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ತೆರೆಯಲಾರವು.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ۝

"ನೀವು ಯಾವುದರ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಿರೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಕೆಗಳು ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳು ಕಿವುಡಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಒಂದು ತೆರೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಿ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವೆವು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 41:5)

ತಪ್ಪು ಕೆಲಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಲವು

ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ತಡೆಗಳ ಪೈಕಿ ಮನುಷ್ಯನ ತಪ್ಪು ಕೆಲಸವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತಪ್ಪಾದ ಜೀವನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನು ನೇರ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಸರಿದು ತಪ್ಪು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನ ಜೀವನದ ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇವಲ ವೈಚಾರಿಕ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಿತು ಅಥವಾ ಕೆಡುಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಳವಳಗೊಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಧರ್ಮದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾದೀತು. ಆದರೆ ಆ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿರುವನೋ ಅವನು ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಜಗತ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ತಪ್ಪು ವಿಚಾರ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡುವ

ಗೊಂದಲ ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತೊರೆದಿರುವರು. ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವರ ನೈತಿಕತೆ ನಾಶವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಮಾಜ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವುಂಟಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಕಳಕಳಿಯಿಲ್ಲ. ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಿದ್ದು ಅವರು ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರೂ ಶೈತಾನನು ಅವರ ಮಾರ್ಗಭ್ರಷ್ಟತೆ ಯನ್ನು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮೋಹಕವಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಾವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ವಂಚನೆಗೆ ಅವರು ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ﴿٣٨﴾

"ಶೈತಾನನು ಅವರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ನೇರ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ವಸ್ತುತಃ ಅವರು ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರೇ ಆಗಿದ್ದರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 29:38)

ಮಾನವನ ಮೋಕ್ಷದ ದಾರಿ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಯಾವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತದೋ, ನೈತಿಕತೆಯ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತದೋ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಯಾವ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೋ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯದ ಯಾವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೋ, ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿಯ ಯಾವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುವುದು. ಆದರೆ ತನ್ನ ವಿಫಲ ಜೀವನವನ್ನೇ ಸಫಲ ಜೀವನವೆಂದು ಬಗೆದವನು ತಾನೇ ನಾಶ ಹೊಂದ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನಾಶದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ؕ فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٨﴾

"ಯಾರ ಪಾಲಿಗೆ ಅವನ ದುಷ್ಕರ್ಮವು ಮನೋಹರಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಅವನು ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೋ (ಅವನ ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಗೆ ಮಿತಿ ಇದೆಯೇ?) ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು

ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ (ಪೈಗಂಬರರೇ) ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವು ಇವರಿಗಾಗಿ ಖೇದ ಹಾಗೂ ಕಳವಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರಗದಿರಲಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 35:8)

ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಅನುಸರಣೆ

ಸತ್ಯ-ಅಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡದೆ ಜನರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುವವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಜನರ ರೀತಿ ಬದಲಾದಾಗ ಅವರ ರೀತಿಯೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ ನಿರಾಕರಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಜನರ ಒಲವು ನೋಡಿಯೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಅಥವಾ ವಿರೋಧವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನರು ಯಾವುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ. ಜನರು ಯಾವುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ಮಿಥ್ಯ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಚಲಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸವಾಲೊಡ್ಡಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ತನ್ನ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಜನರು ಇದನ್ನೇಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸು ವುದಿಲ್ಲ? ಆದರೆ ಜನರ ರೀತಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಅವರಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಬಾಹ್ಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡರೂ ಜನರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೊರತೆಯಿದೆ. ಇಡೀ ಲೋಕದ ಜನರು ತಪ್ಪು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸನ್ಮಾರ್ಗವು ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶುದ್ಧ ವಸ್ತುವಿಗಿಂತ ಹೊಲಸು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ಅಂತಹ ವೈಚಾರಿಕ ದಿವಾಳಿಕೋರನಿಂದ ವೈಚಾರಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥ ವಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಪರಿಶುದ್ಧ ಒಲವು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರ ಹೊಂದಿದ ವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಜನರ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅದರ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಧಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೋಕದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಿಥ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ರೀತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದೇ ಸರಿಯಾದ

ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಲೋಕದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಬಿದ್ದಿರುವ ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರವಾಗುವುದು-

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

"ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ನೀವು ಭೂ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ನಡೆದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುವರು. ಅವರಂತು ಕೇವಲ ಗುಮಾನಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಊಹಾಪೋಹಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 6:116)

ಪಥಭ್ರಷ್ಟ ನಾಯಕರ ದಾಸ್ಯ

ಸತ್ಯ-ಮಿಥ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾವಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಾಯಕರನ್ನು ದೇವರೆನ್ನದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನಾಯಕರು ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ಯ. ಯಾವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರು ಮಿಥ್ಯವೆಂದು ಸಾರುತ್ತಾರೋ ಅದು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಿಥ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರ ನಾಯಕರು ಯಾವ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಹಾದಿಯೂ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಮೆದುಳಿನಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಾಹ್ಯನೋಟಕ್ಕೆ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದರೂ ಅವರ ನಾಯಕರು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿಗೆ ಅಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನು ಮೋಕ್ಷದ ದಾರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂದಿರುವುದು ಕೇವಲ ಎರಡು ದಾರಿ- 1. ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವುದು. ಅದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದು. 2. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು. ಜೀವನದ ವಿಭಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೇರ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವವರ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆ. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸುವವರು ಮತ್ತು ಆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುವವರ ಮಧ್ಯೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನಂತೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ

ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಆದರೂ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಅದರಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಿಸುವವರ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನು ತಾನೇ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದರ್ಥ. ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದವರು ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಂಡಂತಹ ಭಯಾನಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅವನೂ ಕಂಡೇ ತೀರುವನು. ಒಬ್ಬನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮುಖಂಡನ ಹಿಡಿತವು ಅವನು ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ನರಕಕ್ಕೂ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುವಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅವನನ್ನು ನರಕದಿಂದ ಪಾರುಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯನು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಾನೂನಿಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನಂತಹ ಇತರ ಮನುಷ್ಯರ ಕಾನೂನನ್ನು ದೇವ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಪಾಲಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು ಅವನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ದುರದೃಷ್ಟವೆನ್ನಬೇಕು.

اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣١﴾

"ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಹೊರತು ತಮ್ಮ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೂ ಸಂತರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಮರ ಪುತ್ರ ಮಸೀಹರನ್ನೂ (ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.) ವಸ್ತುತಃ ಅವರಿಗೆ ಏಕದೇವನನ್ನು ಹೊರತು ಇನ್ನಾರ ದಾಸ್ಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನ ಹೊರತು ಅನ್ಯ-ಆರಾಧ್ಯರಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಾಡುತ್ತಿರುವ ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಪರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧನು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 9:31)

ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು

ಅನೇಕ ಜನರು ಭೂತ ಕಾಲದ ಆರಾಧಕರಾಗಿರುವರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಭೂತ ಕಾಲವನ್ನು ತಪ್ಪೆನ್ನುವ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವನಿಂದ ಬಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಬಂದ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಿಂದ ದೂರವಿರಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭೂತಕಾಲದ ಒಳಿತುಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕೆಡುಕುಗಳು ಕೂಡಾ ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಭೂತಕಾಲದಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಗುಣ-ದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಪೂರ್ವಜರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ, ವಿವೇಕ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ,

ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪು ಅಸಂಭವನೀಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಆದುದೆಲ್ಲಾ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಗತಕಾಲದ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಹೊಂದಿರದ ವಿಷಯ ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಭೂತಕಾಲದ ಸ್ವೀಕೃತಿಯಿದ್ದರೆ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಗಳಾದ ಹಿರಿಯರು ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಜೀವನದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರರು. ಭೂತ ಕಾಲದ ಈ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಭೂತ ಕಾಲವು ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತ ಕುರ್‌ಆನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಭೂತ ಕಾಲವು ಸತ್ಯದಿಂದ ವಿರಹಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಗೌರವಾರ್ಹವಲ್ಲ, ನಾಚಿಕೆಪಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜರು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅದರರ್ಥ ಅವನು ಅವರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವ ಬದಲು ಅವರಂತೆಯೇ ನಾಶಹೊಂದ ಬಯಸುತ್ತಾನೆಂದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಬಹಳ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳ ನಂತರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಭೂತಕಾಲದ ದುಷ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಭೂತ ಕಾಲದ ಬದಲು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಭೂತಕಾಲದೊಂದಿಗಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُم بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ ۖ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

"ಈ ರೀತಿ ನಿಮಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಅದರ ಅನುಕೂಲಸ್ಥ ಜನರು, 'ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದಾಗಿ ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಅವರ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಯೂ ಅವರೊಡನೆ, 'ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾನು

ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗಲೂ ನೀವು ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಿರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೂ 'ನೀವು ಯಾವ ಧರ್ಮದೆಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಿರೋ ನಾವು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ' ಎಂಬ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೊನೆಗೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆವು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸುವವರ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 43:23-25)

ಲೌಕಿಕ ಮೋಹ

ಮನುಷ್ಯ ಇಹಲೋಕ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದ ಚಿಂತೆಯಿರಬೇಕು, ಅವನು ಲೌಕಿಕ ಜಯಾಪಜಯಗಳಿಂದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ಕೇವಲ ಪರಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಹಲೋಕವು ಮನುಷ್ಯನ ಧ್ಯೇಯವಾಗಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝

"ಓ ಜನಾಂಗವೇ! ಈ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಶಾಶ್ವತ ನಿವಾಸವು ಪರಲೋಕವೇ ಆಗಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 40:39)

ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವು ಒಂದು ಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅದನ್ನೇ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉನ್ನತವಾದ ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಐಹಿಕ ಜೀವನವೇ ಆವರಿಸಿದೆ. ಅವನೆಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮಗಳೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ.

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ۝

"ಜನರು ಲೌಕಿಕ ಜೀವನದ ಬಾಹ್ಯ ಮುಖವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಕುರಿತು ಸ್ವಯಂ ಬೋಧ ಶೂನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 30:7)

ಧರ್ಮದ ಅನೇಕ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯೋಚಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಅನೇಕ ಜನರು ಪರಲೋಕ ಸಂಭವನೀಯವೆಂಬುದನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕರು ಅದರ ಕುರಿತು ಸಂಶಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಖಂಡಿತ ಬರುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಪರಲೋಕವು ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವ ದಿನ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಮನುಷ್ಯನು ಪರಲೋಕದ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು

ಕಂಡು ಕಂಪಿಸುವನು. ಆದರೆ ನಿರಾಶೆ-ಹತಾಶೆಯ ಹೊರತು ಅಂದು ಅವನ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂದು ಕರ್ಮದ ಅವಧಿಯು ಮುಗಿದು ಅವನ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವು ಅವನ ಮುಂದಿರುವುದು.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

"ಅಂತೂ ಅದು ಅಕ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ನೆಪವೇನೂ ಫಲ ಕೊಡದ ದಿನವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹೇಳಲಾಗದು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 30:57)

ಲೌಕಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಆಧಿಕ್ಯ

ಲೌಕಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಆಧಿಕ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಖಾಡಂಬರದ ಜೀವನ ಕೂಡಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸತ್ಯ ಸ್ವೀಕಾರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆಯೊಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಸುಖಾಡಂಬರದ ಜೀವನವು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ವಿಧೇಯತೆಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ದೇವನ ವಿದ್ರೋಹಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಖಾಡಂಬರದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವನು ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ತಾನು ಅವನ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಅವನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಆ ವಿದ್ರೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಾಗ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಅವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ತೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ದೇವನ ಶಿಕ್ಷಾ ನಿಯಮವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಎರಗುತ್ತದೆ.

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

"(ಜನರಿಗೆ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಗಳ ಅಂತರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಲು) ಓರ್ವ ಸಂದೇಶ ವಾಹಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡದೆ ನಾವು ಯಾತನೆ ಕೊಡುವವರಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದು ನಾಡನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಸ್ಥಿತಿವಂತರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಯಾತನೆಯ ತೀರ್ಮಾನವು ಆ ನಾಡಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ." **(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 17:15-16)**

ಸ್ಥಿತಿವಂತನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ಯ ತನ್ನ ಜತೆಗಿದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದುವರಿದು ಅವನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನನ್ನು ಸತ್ಯದ ವಕ್ತಾರನೆಂದು

ಭ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ವಿರೋಧವನ್ನು ಅವನು ದೇವನ ವಿರೋಧದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ದೇವನ ಆಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನಗಿಂತ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಕೀಳ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವವನು ತನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದಾಗಲೀ ತನಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಲೀ ಅವನಿಗೆ ಸಹ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದ ಸತ್ಯದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಸ್ಥಿತಿವಂತನಾಗಿರುವುದು ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿರುವುದರ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮೊಂಡು ನ್ಯಾಯದಿಂದ ತನ್ನನ್ನೂ ಇತರರನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಲು ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ದಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ದೇವಾನುಗ್ರಹವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪತ್ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪೆನ್ನುವವನಿಗೆ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯ ಜೀವನವೂ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನ ದಾರಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತ ಲೌಕಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಾದವು ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ದೇವನ ನೆರವಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಹ.ನೂಹ್‌ರವರ(ಅ) ಜನಾಂಗದ ಸ್ಥಿತಿವಂತ ವರ್ಗದ ಮಾನಸಿಕತೆ ಇದುವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾

"ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದವರೂ ಪರಲೋಕದ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಿದವರೂ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂಪನ್ನಗೊಳಿಸಿದ್ದವರೂ ಆದ ಆ ಜನಾಂಗದ ಸರದಾರರು (ಹೀಗೆ) ಹೇಳತೊಡಗಿದರು- ಈತನು ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಮಾನವನಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನೀವು ತಿನ್ನುವುದನ್ನೇ ಇವನೂ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ; ನೀವು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನೇ ಇವನೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಮಾನವನ ಆಜ್ಞಾನುಸರಣೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀವು ನಷ್ಟದಲ್ಲೇ ಇರುವಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 23:33-34)

ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳ ಲೌಕಿಕ ಮುಖಂಡರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮಾನಸಿಕತೆಯೇ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತದೆ. ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಕುರಿತು ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳ ವಿಚಾರ ಶೈಲಿಯೂ ಇದುವೇ ಆಗಿತ್ತು.

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

"ಈ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಎರಡು ನಗರಗಳ ದೊಡ್ಡವರ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇಕೆ?. ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 43:31)

ಇಂತಹ ಅವೈಚಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಂಬುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇನೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದವನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಜತೆ ತಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಓರ್ವ ಬಡವನು ಮುಂದಿಡುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಿಸಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ ಓರ್ವ ಶ್ರೀಮಂತ ಮುಖಂಡನು ಮುಂದಿಡುವ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸಲಾರರು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರತ್ತ ಅವರು ಧಾವಿಸಿ ಹೋಗುವರು. ಜೀವನದ ಸಂಪತ್ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತನಾದವನು, ಸಾಧನಾನುಕೂಲತೆ ಗಳಿಲ್ಲದವನು, ಸತ್ಯದ ವಾಹಕನಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರು, ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞರಾಗಿ ರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಅವರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅವಿವೇಕ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ವಿಚಾರ ಶೈಲಿಯ ಕಾರಣ ಅವರು ಸತ್ಯದ ನಿರಾಕರಣೆಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಪಾರಾಗಲಾರರು. ಅವರೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ

وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ

مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ

أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ

قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا

مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

"ಒಂದು ದಿನ ಫಿರ್‌ಔನನು ತನ್ನ ಜನಾಂಗದವರ ನಡುವೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು; 'ಜನರೇ, ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ನನ್ನದಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಈ ಕಾಲುವೆಗಳು ನನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮಗೇನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಮೇಲೋ ಅಥವಾ ಹೀನನೂ ನಿಂದ್ಯನೂ ಆಗಿರುವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೂಡಾ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗದ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೇಲೋ? ಇವನ ಮೇಲೆ ಬಂಗಾರದ ಕಂಕಣಗಳೇಕೆ ಇಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ? ಅಥವಾ ಇವನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಾಗಿ ದೇವಚರರ ತುಕಡಿಯೇಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ?' ಅವನು ತನ್ನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಕಂಡನು ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರು 'ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟ'ರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ರೇಗಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ತೀರಿಸಿದೆವು ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆವು ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಅನಂತರದವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮುಂಗಾಮಿಗಳಾಗಿಯೂ ಪಾಠಪ್ರದ ಮಾದರಿಗಳಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆವು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 43:51-56)

ಅಧಿಕಾರ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರೆಂಬುದು ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅನುಭವ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕರವೆಂದು ಬಗೆದು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅತಿದೊಡ್ಡ ರಾಜಕೀಯ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಪರವಾಗಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಇದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಸಿಯುವ ತಂತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಕರೆ ನೀಡಿದಾಗಲೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಲಾಲಸೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತಾರೆ:

إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

"ಈ ಮಾತನ್ನು ಯಾವುದೋ ಬೇರೆಯೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 38:6)

ಫಿರ್‌ಔನ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಹ. ಮೂಸಾ ಮತ್ತು ಹ. ಹಾರೂನ್‌ರಂತಹ(ಅ) ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೂಡಾ ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಉದ್ದೇಶವು ಸರಕಾರವನ್ನು ವಶಪಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

قَالُوٓا۟ إِنْ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلْمُثْلَىٰ ۝٦٣

"ಕೊನೆಗೆ ಕೆಲವರು (ಹೀಗೆ) ಹೇಳಿದರು: ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಕೇವಲ ಜಾದೂಗಾರರು. ಇವರ ಉದ್ದೇಶವು ತಮ್ಮ ಜಾದೂವಿನ ಬಲದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಾಡಿನಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 20:63)

ಇದೇ ಮಾತು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಬಂದಿದೆ:

قَالُوٓا۟ أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا ٱلْكِبْرِيَآءُ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۝٧٨

"ಅವರು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು, ನಾವು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹಿರಿಮೆ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನೀನು ಬಂದಿರುವೆಯಾ? ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 10:78)

ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ

ದೇವನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ತಡೆಯು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವಾಗಲೂ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸುಖದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಸುಖದ ಹುಡುಕಾಟವಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮನಶ್ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕದಡುವ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಕಳವಳಕ್ಕೀಡು ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾದಿಯು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಅರಿತ ಬಳಿಕವೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಅದನ್ನರಿತುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ನಿರಪೇಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೋ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದು ಗಾವುದ ದೂರ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಮುಂದೆ ತಲೆಬಾಗಿದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಚಿತ್ತದ ದಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಸತ್ತು ಹೋದರೂ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಿರಬಾಗುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸದು.

أَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَىٰهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞

"ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳನ್ನೇ ತನ್ನ ದೇವರಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನ ಕುರಿತು ನೀವೆಂದಾದರೂ ವಿವೇಚಿಸಿದಿರಾ? ಅಲ್ಲಾಹನು ಜ್ಞಾನದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಗೆ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ಹೃದಯ ಹಾಗೂ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರೆಯಳೆದು ಬಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿಕ ಅವನಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೀಡಲು ಇನ್ನಾರಿದ್ದಾರೆ? ನೀವು ಪಾಠ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ?"

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 45:23)

ಅಹಂಕಾರ

ದೇವ ವಿದ್ರೋಹದ ಒಂದು ಕಾರಣ ಅಹಂಕಾರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಇಬ್ಲೀಸನಿಗೆ ಆದಮರ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಕುರ್‌ಆನ್ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕಾರಣ ಅವನ ಅಹಂಕಾರವಾಗಿದೆ. ತನ್ನನ್ನು ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಬಗೆಯುವುದು ಅಹಂಕಾರ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾವನೆಯು ಎರಡು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದು ಸತ್ಯದ ನಿರಾಕರಣೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಜನರನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಈ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳು ಶೈತಾನನ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಆತ ಆದಮರನ್ನು ತನಗಿಂತ ಕೀಳೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಜತೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು.

ಅಹಂಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿರುದ್ಧ ವಿದ್ರೋಹ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಗಿರುತ್ತದೋ ಅವನು ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿದ್ರೋಹಿ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯಗಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಹಂಕಾರವು ಉತ್ತುಂಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಬಂಡಾಯ ನೀತಿಯೂ ತನ್ನ ಚರಮಸೀಮೆಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ದೊಡ್ಡಸ್ಥಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗುವುದರಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ತನಗೆ ನೀಡಿರದಂತಹ ಸ್ಥಾನಮಾನ ವನ್ನು ಅವನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅಹಂಕಾರ ಉಳ್ಳವನ ಮನೋಭಾವವು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಧೇಯ ದಾಸನ ಮನೋಭಾವಕ್ಕಿಂತ ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅಧಿಪತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವವನು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಆದರೆ ಅಹಂಕಾರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರನ್ನೂ ತನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವನೆಂದು

ಒಪ್ಪಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆಯು ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಅಹಂಕಾರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರನ್ನೂ ಸಮಾನರೆಂದು ಬಗೆಯಲು ಅವನು ಸಿದ್ಧನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಥಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿದ್ದೂ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದೂ ವಿವೇಕಶಾಲಿಯೆಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕುರುಡರಂತೆ ಎಡವುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಅಹಂಕಾರವು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ತಪ್ಪು ದಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮರೆಯಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ತಾನು ಕಾಣದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ದರ್ಶಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಳಿತಿದ್ದರೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಅದು ಕಾಣುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೊಂದುವೆವು ಎಂದು ಅವನ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇತರ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅವನು ಸಿದ್ಧನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿದವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಭ್ಯರೂ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೂ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆಯುವವರೂ ಅವನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶಿಸುವವರೂ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ನೀಚರೂ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪು ತನಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸಹ್ಯವಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲೇ ಸತ್ತು ಹೋದರೂ ಸರಿ, ಇತರರ ಉಪದೇಶ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹೊರತು ಇತರರನ್ನು ನೋಡಲೂ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಅಹಂಕಾರಉಳ್ಳವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕಂತೂ ಯಾವ ಹಾನಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರನು. ಆದರೆ ಧರ್ಮವು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ತಲುಪುವ ಎಲ್ಲ ದಾರಿಗಳೂ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿರುವುವು.

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

"ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಲಿ, ಆಧಾರವಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸೂಕ್ತಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಡುವವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ತಾವು ಅಹಂಕಾರಪಡುವಂತಹ

ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪುವವರಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಭಯವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿರಿ. ಅವನು ಸರ್ವವನ್ನೂ ಕೇಳುವವನೂ ಸರ್ವವನ್ನೂ ನೋಡುವವನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 40:56)

ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಬೇಡಿಕೆ

ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಸಾಬೀತಾದರೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅದನ್ನಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನ ಪಾಲಿಗೆ ಇರುವಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ವೈಚಾರಿಕ ನಿಲುವು ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ವೈಚಾರಿಕ ನಿಲುವು ಸ್ವೀಕರಿಸು ವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ನೀಚ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿ ರುತ್ತಾರೆ. ವಿರೋಧವು ನಿಸ್ತೇಜಗೊಂಡು ವಿಫಲವಾಗತೊಡಗುವಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪು ವಿಚಾರ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಯಕೆಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಶತ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಧೇಯತೆಯ ಜತೆಗೇ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತದ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ತನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ ಅದರ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಮನಬಂದಂತೆ ಅನುಸರಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۙ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑮

"ನಮ್ಮ ಸುವ್ಯಕ್ತ ವಚನಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿ ಯಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿರಿಸದವರು, 'ಇದರ ಬದಲಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ತನ್ನಿರಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ಅವರೊಡನೆ (ಹೀಗೆ) ಹೇಳಿರಿ- ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲೇನಾದರೂ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ನಾನಂತು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ'ಯನ್ನು

ಅನುಸರಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಭಯಾನಕ ಯಾತನೆಯ ಭಯವಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 10:15)

ಯಾರು ಮಿಥ್ಯವನ್ನು ತೊರೆಯದೆಯೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ನಿಜವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತವನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೇ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವ ತಪ್ಪು ವಿಚಾರ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಿಥ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲ. ಅದು ಮಿಥ್ಯವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಲು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಮಿಥ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊರೆಯುವ ತನಕ ಅವನು ಸತ್ಯದ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಲಾರನು.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಯಾರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ?

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದೇನೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ವಸ್ತುತಃ ಯಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ದೊರೆಯಿತೋ ಅವನು ವಿಜಯಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರು ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತನಾದನೋ ಅವನು ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಘಟನೆಯು ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾದಾಗ ಯಾರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅವನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಅವನನ್ನು ಧರ್ಮ ದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಇರಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮವು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೆಂದರೆ ಅದರ ಹೊರತು ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರ್‌ಆನಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ-

ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮನುಷ್ಯ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವನು ಸಹಜವಾಗಿ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾನೋ ಅವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಲ್ಲೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಅವನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ದಲ್ಲೂ ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಅವನಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾದ ಅವನ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅವನಿಂದ ಬಯಸು ವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೆಂದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸು ವುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ
عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

"ಆದುದರಿಂದ (ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ ಮತ್ತವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳೇ) ನೀವು ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಈ ಧರ್ಮದ ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾನವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾಡಿದ ರಚನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗದು. ಇದುವೇ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅರಿಯುವುದಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 30:30)

ಧರ್ಮದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಎರಡು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು 'ತೌಹೀದ್' ಮತ್ತು 'ಅದ್ಲ್' ಎನ್ನಬಹುದು. 'ತೌಹೀದ್' ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಂಬುವುದು. ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಭಾಗೀದಾರರಾಗಿ ಮಾಡದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಅವನ ಇಬಾದತ್ ಮಾಡುವುದು. 'ಅದ್ಲ್' ಎಂದರೆ ಜನರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಅತಿರೇಕವೆಸಗದಿರುವುದು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಇವೆರಡೂ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದಂತೆ ತಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅವನ ಜತೆ ಇತರರನ್ನು ಸಹಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅಕ್ರಮ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ತಪ್ಪು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅವನನ್ನು ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೂರ ಸರಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಅದುಮಿಡುವ ತನಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾಗಿ ಒಂದು ಮಗು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವಂತೆ, ನೀರಡಿಕೆಯುಳ್ಳವನು ನೀರಿನ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವನು.

ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನ್ನ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದರ ಪ್ರಚಾರಕ ಮತ್ತು ವಕ್ತಾರನಾಗಿಯೂ ಮಾರ್ಪಡುವನು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಹಜ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ತೃಪ್ತನಾಗುವುದಾಗಲಿ, ತನ್ನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆಯುವ ವಿದ್ರೋಹ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಈ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ "ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸು" ಎಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್(ಅ) ಅವರ ಕುರಿತು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತದೆ:

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝ فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

"ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಜನಾಂಗದೊಡನೆ ಕೇಳಿದರು, 'ನೀವು ಇದೆಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ? ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಥ್ಯ ಆರಾಧ್ಯರನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೀರಾ? ಸರ್ವ ಲೋಕಗಳ ಪಾಲಕ ಪ್ರಭುವಿನ ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯೇನು?"

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 37:84-87)

ಇದರ ನಂತರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮಿಥ್ಯ ಆರಾಧ್ಯರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರ(ಅ) ವಿಮರ್ಶೆ ಹಾಗೂ ದೇವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗದ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೋ ಅವನು ಮಿಥ್ಯ ಆರಾಧ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರ(ಅ) ನಿಲುವನ್ನೇ ಕೈಗೊಳ್ಳುವನು ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಯಿದು. ಈ ನಿಲುವು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪರಲೋಕದ ಯಶಸ್ಸು ಇದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝

"ಅಂದು ಸೊತ್ತಾಗಲಿ, ಸಂತತಿಗಳಾಗಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಾರವು, ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುವವನ ಹೊರತು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 26:88-89)

ಚಿಂತನ ಶೀಲರು

ಯಾರು ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತಲುಪು ವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇ ಮಾಡದವನಿಗೆ ಧರ್ಮವು ತನ್ನಿಂತಾನೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ರೀತಿ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ:

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

"ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕುರ್‌ಆನ್ ಓದಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ ಮತ್ತು ಮೌನವಾಗಿರಿ. ನೀವು ಅನುಗ್ರಹೀತರಾಗಬಹುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 7:204)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವಂತಹ ಅವಾಸ್ತವಿಕ ಕಟ್ಟುಕಥೆಯಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಚಿಂತನೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿವೆ. ಅದು ತನ್ನ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು

ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಾದ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ مُبَٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوٓا۟ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٢٩﴾

"(ಪೈಗಂಬರರೇ,) ಇದೊಂದು ಅತಿ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದು ಇವರು ಇದರ ಸೂಕ್ತಗಳ ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲೆಂದು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಇದರಿಂದ ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ನಾವು ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 38:29)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅದರ ಮಹಾನತೆಯ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ನಿಕಟವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರ ದೊಡ್ಡ ದೌರ್ಬಲ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂಬುದರ ಪರಿವೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಚಿಂತನಶೀಲ ಮನುಷ್ಯನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಧರ್ಮದ ನಿರಾಕರಣೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆಯೇ ನಡೆಸದ ಅಥವಾ ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆನೆಂದು ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದವನು ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಲ್ಲನು. ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಜನರು ಅದನ್ನು ಯಾಕೆ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತದೆ-

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَآ ﴿٢٤﴾

"ಅವರು ಕುರ್‌ಆನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಅವರ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಬೀಗಮುದ್ರೆ ಬಿದ್ದಿದೆಯೇ?" **(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 47:24)**

ಮನುಷ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟು ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ತನಕ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಚಿಂತನಶೀಲರು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವೈಚಾರಿಕ ತೊಡಕೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಸಸಂತೋಷ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಸತ್ಯತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

وَيَرَى ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ ٱلْحَقَّ

"ಪೈಗಂಬರರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ವತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಪರಮ ಸತ್ಯವೆಂದೂ ಜ್ಞಾನ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 34:6)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಜಟಿಲ ತತ್ವಜ್ಞಾನವೇನಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶೇಷ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಗ್ರಂಥದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅದು ಏನು ಬಯಸುತ್ತದೆ, ಏನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ನೈಜ ನೆಲೆ ಏನು, ಅವನ ಮೋಕ್ಷದ ದಾರಿ ಯಾವುದು. ಅದು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾವ ದಾರಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಜಯಾಪಜಯಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು. ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳನ್ನು ಅದು ಯಾವುದೇ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಗೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನೇರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ತನ್ನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಲ್ಲ.

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ٱلْكِتَٰبَ وَلَمْ يَجْعَل لَّهُۥ عِوَجَا ۜ ﴿١﴾

"ಸರ್ವಸ್ತುತಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ, ಅವನು ತನ್ನ ದಾಸನ ಮೇಲೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲೇನೂ ವಕ್ರತೆಯನ್ನಿರಿಸಲಿಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 18:1)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ತನ್ನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಯಸುವವನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಡೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಆ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಅಥವಾ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅದರಿಂದ ದೂರಸರಿಸಿ ಇತರ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ.

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٧﴾

"ನಾವು ಈ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಉಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸುಲಭ ಸಾಧನವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವೆವು. ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ?"

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 54:17)

ಇಲ್ಲೊಂದು ವಿಷಯ ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಅದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಯಾವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತವಿದೆಯೋ ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ವಸ್ತುವೂ ಅವನಿಗೆ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸತ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಖಚಿತವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ ಹೃದಯದ ದ್ವಾರ ತೆರೆಯಲಾರದು. ಆರನೇ ಶತಮಾನದ ಇಸ್ರಾಈಲ್ ಜನಾಂಗವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಇದೇ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಿತ್ತು

ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದವನು ಅವರ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅವರಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಜನಾಂಗ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ವಂಶ, ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಮಿಗಿಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಅದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾರಿದರು. "ನಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು, ನಿನ್ನ ಧರ್ಮದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾದ ಜನರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸೇರಿಸು" ಎಂದು ಅವರು ತೇವಗೊಂಡ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ

مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۖ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

"ಅವರು ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಈ ವಾಣಿಯನ್ನು ಆಲಿಸುವಾಗ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವರ ನಯನಗಳು ಅಶ್ರುಗಳಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಓ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ, ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿಕೊಂಡೆವು, ನಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನೀಡುವವರೊಂದಿಗೆ ಬರೆದುಕೋ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 5:83)

ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತಡೆಯೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಲೌಕಿಕ ಮೋಹ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿನ ಸುಖಾಡಂಬರಗಳ ಚಿಂತೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅವನಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಲು ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಅದು ಅವಕಾಶವೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರದ ಮದವೂ ಮನುಷ್ಯನು ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮದ ಇಳಿಯುವ ತನಕ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಗಮನ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ನೋಡುವ, ಗುರುತಿಸುವ ಮತ್ತು ತಿಳಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅವನು ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಸಬಾದ ರಾಣಿಯನ್ನು ಧರ್ಮ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು. ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಫಿರ್‌ಔನ್ ತಾನೇ ಅತಿದೊಡ್ಡ ದೇವನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ಶಿರಬಾಗುವುದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಅವಮಾನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದನು. ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ:

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝٨٠ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَن ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ۝٨١

"ನೀವು ಮೃತರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಾರಿರಿ, ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಿವುಡರ ವರೆಗೂ ನಿಮ್ಮ ಕೂಗನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಲಾರಿರಿ ಮತ್ತು ಕುರುಡರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಾರಿರಿ. ನೀವು ನಮ್ಮ ಸೂಕ್ತಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸು ವವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಆಜ್ಞಾನುಸರಣೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಬಲ್ಲಿರಿ."
(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 27:80-81)

"ನೀವು ನಮ್ಮ ವಚನಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಬಲ್ಲಿರಿ" ಎಂಬ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೇಲಿನ ಮಾತಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮೃತರು, ಕುರುಡರು, ಕಿವುಡರು ಮತ್ತು ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಓಡುವವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಲಾರಿರಿ. ಅರ್ಥಾತ್ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳುವವರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಳ್ಳವರು ಮಾತ್ರ. ಜೀವಂತ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಜಾಗೃತ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಉಳ್ಳವರು ಮಾತ್ರ. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೆರಳು ತುರುಕಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ಜೀವವೆಂದಿದೆ. ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಮನುಷ್ಯನು ನಡೆದಾಡುವ ಶವ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಶವಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಏಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಏಕೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದೆ:

لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝٧٠

"ಇದು ಜೀವವುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರಾಕರಿಸುವವರ ವಿರುದ್ಧ ಸತ್ಯದ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿರುತ್ತದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 36:70)

ಪಾಠ ಹೊಂದುವವರು

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅವನ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಜನಾಂಗಗಳು ನಾಶಹೊಂದಿದವು. ಲೋಕದ

ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಳ್ಳವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಸಾಹಸಕ್ಕಿಳಿಯಲಾರ. ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕರೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಅವನು ಅದರೆಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು. ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಕಡೆಗೇ ಸೂಚನೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

"ನಾವು ಇವರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅನೇಕ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವು ಇವರಿಗಿಂತ ತುಂಬಾ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದುವು ಮತ್ತು ಅವರು ಜಗತ್ತಿನ ದೇಶಗಳನ್ನು ಜಾಲಾಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತೇನು ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಅಭಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದರೇ? ಹೃದಯವುಳ್ಳ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಮಾತು ಕೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಈ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬೋಧಪ್ರದ ಪಾಠವಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 50:36-37)

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರೂ ನಾಶವಾಗ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಇತಿಹಾಸದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾ ಹೀನತೆಯು ಆವರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವನು ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಿನಾಶದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ವಿನಾಶದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಧರ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಅನೇಕ ಜನರಂತೆ ತಾನೂ ಇತರರಿಗೆ ಪಾಠಬೋಧಕ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

"ಎಷ್ಟೋ ಅಪರಾಧಿ ನಾಡುಗಳನ್ನು ನಾವು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದೆವು. ಇಂದು ಅವುಗಳು ಬುಡಮೇಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಬಾವಿಗಳು ಪಾಳುಬಿದ್ದಿವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಅರಮನೆಗಳು ಭಗ್ನಾವಶೇಷಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಇವರ ಹೃದಯಗಳು ಗ್ರಹಿಸುವಂತಾಗಲು ಅಥವಾ ಇವರ ಕಿವಿಗಳು ಆಲಿಸುವಂತಾಗಲು ಇವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕುರುಡಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎದೆಗಳೊಳಗಿರುವ ಹೃದಯಗಳು ಕುರುಡಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 22:45-46)

ಧರ್ಮದ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳವರು

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅದನ್ನು ಬಯಸುವವನಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಬಯಕೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಅವನು ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ನಿಯಮವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ:

وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ

"ಅವನ ಕಡೆಗೆ ವಾಲುವವರಿಗೇ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 13:27)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಶೂನ್ಯತೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಅಲಕ್ಷ್ಯನಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಅವನು ಕಾತರನಾಗಿರಬೇಕು. ಹಸಿದವನು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಳವಳ ಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದು ಅಧಿಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಶೂನ್ಯತೆ ಯಾವ ಕೊರತೆ ಗಳಿಂದಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೋ ಆ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಮಾತ್ರ ತುಂಬ ಬಲ್ಲುದು. ಬೇರಾವ ವಿಧಾನದಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ತುಂಬಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ:

1. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತನಗೊಬ್ಬ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಒಡೆಯ, ಅಧಿಪತಿ ಮತ್ತು ಆರಾಧ್ಯನಿರುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ; ಇದ್ದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮಂಜಸ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಒಳಿತು-ಕೆಡುಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವ ಪ್ರತಿಭೆಯಿದ್ದರೆ ಇದುವೇ ನಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಸತ್ಯ ಎಂದು ಅವನು ಘೋಷಿಸದೆ ಇರಲಾರ.

2. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕಾನೂನಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಅವನು ತಾನಾಗಿ ಪೂರೈಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಸೋತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವು ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ನಮಗೊಂದು ಕಾನೂನು

ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅತಿರೇಕಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಲಿತ ವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ರಚಿಸಿದ ಅಸಂತುಲಿತ ಕಾನೂನಿನೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಾಳೆ ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ಮಿತವಲ್ಲ ದೇವದತ್ತವಾದುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಬಯಕೆ ಉಂಟಾಗ ದಿದ್ದರೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂತಾನೆ ಇಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಸಾಧನವೂ ಇಲ್ಲ.

3. ಮರಣವು ಒಂದು ನಗ್ನ ಖಡ್ಗವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರ ತಲೆಯ ಮೇಲೂ ತೂಗುತ್ತಿದೆ. ತನ್ನ ಮರಣ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮರಣದ ನಂತರ ಏನಾಗಲಿದೆ? ಎಲ್ಲ ಚಿಂತನಶೀಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದು. ಅವನು ಜೀವನದ ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಶಾಂತಿ-ನೆಮ್ಮದಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಳೆಯ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮರಣದ ಬಳಿಕ ಅವನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಖಾತ್ರಿಯಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ಅಪಾಯವಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಉಪಾಯವೇನು? ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ-ಮರಣದ ನಂತರ ಒಂದೋ ಅವನು ಶಾಶ್ವತ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವನು ಅಥವಾ ಅವನ ಶಾಶ್ವತ ಸೋಲಿನ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡವರು ಶಾಶ್ವತ ಯಶಸ್ಸು ಹೊಂದುವರು. ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದವರು ಸೋಲಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅದು ಪದೇಪದೇ ಬಹಳ ಪ್ರಬಲವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಬಯಕೆ ಉಂಟಾಗಲೇಬೇಕು. ಈ ಬಯಕೆ ಯಾರಲ್ಲಿರುವುದೋ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಸಿಕ್ಕಿಯೇ ಸಿಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಅವನ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡುವವನನ್ನು ಅವನೆಂದೂ ಅಧರ್ಮದಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲೇ ಸತ್ತು ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾರ. ಅದು ಅವನ ಕಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಧೈರ್ಯ ಉಳ್ಳವರು

ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾರಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಯಾವ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತಾದರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ದೊಡ್ಡ ಲಾಭ, ಗೌರವ, ಪದವಿ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧವಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು

ಬಯಸುವುದಾದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಕೆಚ್ಚು ಅವರಲ್ಲಿರ ಬೇಕು. ಇಂತಹ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಧೈರ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಅರಸರಿಗೂ ಅದು ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಉದಾಹರಣೆ ನಮಗೆ ಮೂಸಾ(ಅ) ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ಜಾದೂಗಾರರಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜಾದೂವಿನ ಬಲದಿಂದ ಮೂಸಾರನ್ನು(ಅ) ಸೋಲಿಸಿದರೆ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಿಗರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಫಿರ್‌ಔನ್ ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆ ಜಾದೂಗಾರರಿಗೆ ಮೂಸಾ(ಅ) ಜಾದೂಗಾರರಾಗಿರದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸತ್ಯಪ್ರವಾದಿ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾದಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅವರು ಮೂಸಾರ(ಅ) ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಅವರ ಈ ಹೆಜ್ಜೆಯು ಅವರನ್ನು ಫಿರ್‌ಔನ್‌ನ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಗೊಳಿಸೀತೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಸಂಕಷ್ಟ ಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ 'ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವೆ' ಎಂದು ಫಿರ್‌ಔನ್ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಅವರು ಉತ್ತರಿಸಿದರು-

قَالُوا لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا
فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا
لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ
وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾

"ಜಾದೂಗಾರರು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರು, ನಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನಾಣೆ! ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಬಳಿಕವೂ (ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು) ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆಗದು. ನೀನು ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡು. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ನೀನು ಇಹಲೋಕ ಜೀವನದ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಭು ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೂ ನೀನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಗೊಳಿಸಿದ ಇಂದ್ರಜಾಲವನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ವಿರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಶುಭಕರನು ಮತ್ತು ಅವನೇ ಚಿರಂತನನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 20:72-73)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಡಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುರ್‌ಆನಿನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, "ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಈ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ನಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲಾಗುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅವರು ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂದಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಲೌಕಿಕ ಲಾಭ-ನಷ್ಟದ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದವರು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಲ್ಲರೆಂಬುದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಹೇಡಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಲೌಕಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳೇ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲಾರರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸೌಭಾಗ್ಯವೂ ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸದು.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಗುಣಗಳು

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ಕರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ಅದನ್ನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಬೇಕು. ಈ ಕರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೂ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ತನಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಈ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಯಸುವಂತಹ ಉನ್ನತ ಗುಣಗಳು ಅವರಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಈ ಗುಣಗಳು ಅವರಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರ ಜೀವನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೇರೆಯೊಳಗೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದರ್ಥ. ಆ ಗುಣಗಳಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಈ ಮಾರ್ಗದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ರಂಗಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ದೃಢವಾದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಅಮಿತ ಉತ್ಸಾಹದೊಂದಿಗೆ ಬರುವನು. ಅವುಗಳ ಹೊರತು ಅವನು ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಿಶ್ಯಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಬಲಹೀನ ಯೋಧನಂತಿರುವನು. ಅವನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸಾಧನೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆ ವ್ಯರ್ಥ. ಅವನು ವೈರಿಯನ್ನು ಜಯಿಸುವುದಂತಿರಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧಾಕಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಯಸುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಗುಣಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯಾವ ರೀತಿಯ ವೈಚಾರಿಕ ತರಬೇತಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೇವೆಗೆ ಯಾವೆಲ್ಲ ಗುಣಗಳು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದಂತೂ ಖಂಡಿತ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ

ಧರ್ಮದ ಆಧಾರ ಶಿಲೆ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸ ಈ ಧರ್ಮದ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದುವೇ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಮಾನದಂಡ. ಮನುಷ್ಯನು

ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಹಾದಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಒಂದೋ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸನಾಗಿರುವನು ಇಲ್ಲವೇ ಶೈತಾನನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನು ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಿಂತ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದುದೆಲ್ಲವೂ ಶೈತಾನನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಶೈತಾನನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ತಲುಪಲಾರನೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇವಭಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಯಸುತ್ತದೆ. ದೇವಭಕ್ತಿಯು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಆತ್ಮವು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುದು. ದೇವನಿಷ್ಠೆಯು ಅವನ ಪೂರ್ಣ ಜೀವನವನ್ನು ಆವರಿಸುವುದು. ಮಿಥ್ಯ ದೇವರುಗಳಿಂದ ಅವನು ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಜೋಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٥٦﴾

"ತಾಗೂತ(ಅತಿಕ್ರಮ)ನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಾತನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮುರಿಯದಂತಹ ಬಲವಾದ ಆಧಾರವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. (ಅವನು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ) ಅಲ್ಲಾಹನು ಸರ್ವಶ್ರುತನೂ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:256)

ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳು

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವುದೆಂದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಂತೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಇನ್ನು ಅವನ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾರ ಆಧಿಪತ್ಯವೂ ನಡೆಯಲಾರದು. ನೀವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ. ಅದರ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇರಾವ ಧ್ಯೇಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕಾರದ ಮೂಲಕ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಓರ್ವ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಗುಲಾಮನು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವಂತೆಯೇ ನೀವು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳಿದ ಕಡೆಗೆ ನೀವು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವಿರಿ. ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ನೀವೆಂದೂ ತುಳಿಯಲಾರಿರಿ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವುವು. ಅಲ್ಲಾಹನ ತೀರ್ಮಾನವೇ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ನೈಜ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದ್ದು ನೀವು ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾರ ತೀರ್ಮಾನದ ಮುಂದೆಯೂ ಶಿರಬಾಗಲಾರಿರಿ.

ಈಮಾನ್: ವಚನ ಪಾಲನೆಯಾಗಿದೆ

ದಾಸ್ಯದ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನಿಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೀವು ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಅಲ್ಲಾಹನದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಾಹನದ್ದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಅವನಿಗಾಗಿಯೇ ಯೋಚಿಸುವಿರಿ. ಅವನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಗಳಿಕೆಗಾಗಿಯೇ ಚಿಂತಿತರಾಗುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ನೆನಪೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡದು. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿರುವುವು. ನಿಮ್ಮ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಹೇತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿರುವುದು. ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಯಾದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಶತ್ರುವನ್ನೂ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂತಾನವನ್ನು ಕೂಡಾ ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಸಂಕೋಚವಾಗಲಾರದು. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸಮಯವೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ನೀವು ದೂರ ಉಳಿಯುವಿರಿ. ಜನರು ಸಂಜೆ ಮುಂಜಾನೆಗಳ ಬೆಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತಿರುವಾಗ ಅವು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಳಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯವಾಗುವುದು. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಾಮಿಪ್ಯದ ಭಾವನೆಯೇ ಇರುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನು ನನ್ನಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮ ತಲ್ಲೀನವಾಗಿರುವುದು. ನಾಳೆ ಓರ್ವ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಗುಲಾಮನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಬಯಕೆಯಾಗಿರುವುದು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಕಂಪಿಸುವ ತುಟಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಬೇಡುವಿರಿ: "ನನ್ನೊಡೆಯಾ! ಈ ದಾಸನ ಬಳಿ ಇದ್ದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸಿರುವೆನು, ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು."

إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

"ನನ್ನ ನಮಾಝ್, ನನ್ನ ಸರ್ವ ಉಪಾಸನಾವಿಧಿಗಳು, ನನ್ನ ಜೀವನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮರಣ ಎಲ್ಲವೂ ಯಾವ ಸಹಭಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸರ್ವಲೋಕಪಾಲಕನಿಗಾಗಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 6:162)

ಈಮಾನ್ ಎಂಬುದು ದೇವನ ದಾಸ್ಯದ ಹೆಸರು. ದೇವನ ದಾಸ್ಯವು ಒಂದು ಉನ್ನತ ಪದವಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ತನು-ಮನಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೋ ಅಂತಹವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ದಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ

ಸಮಯ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಿದಾಗ ನಿಮಗೆ ದಾಸ್ಯದ ಉನ್ನತ ಪದವಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಂತಹ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಧೇಯತೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ದೇವನ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅಂತಹ ಅಪೂರ್ಣ ದಾಸ್ಯವು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಅವರ ಒಂದು ಮೂಲ ವ್ಯಾಪಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ನೈಜ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊಡಗಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅವರ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ವ್ಯಾಪಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಉಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಅನುಬಂಧದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯವಂತೂ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪರಮ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಡಬೇಕು. ನೀವು ದೇವನ ದಾಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆತನ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬನ ದಾಸ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಇತರರ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಒಬ್ಬ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಪ್ಪಲಾರ. ನೀವು ಇತರರ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರೆತ್ತಿ ಅವನ ದಾಸ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಗಳಿಸಲಾರಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ವುಳ್ಳವನು. ಅವನು ಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ಎಂದೂ ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರ ದಾಸ್ಯದ ತೇಪೆ ಹಚ್ಚಿರುವ ತನ್ನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಅವನೆಂದೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರನು. ಎಲ್ಲ ದಾಸ್ಯ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು, ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುವವನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಮಾತನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವರು:

ನಾನು ಸಹಭಾಗಿಗಳ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿರುವೆನು. ಒಬ್ಬನು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನು ಸಹಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನು ನನಗೆ ನೀಡಿದ ಪಾಲನ್ನು ತೊರೆದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವನೋ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರಿಗೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಒಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡರೂ ತನ್ನ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟರ ತನಕ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಎಷ್ಟರ ತನಕ ಅವನು ತನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರ ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಷ್ಟರ ತನಕ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಬಯಸು ತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಆಂಶಿಕ ದಾಸ್ಯವನ್ನಲ್ಲ.

يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِى السِّلْمِ كَآفَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۗ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝

"ಓ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ನೀವು ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಶೈತಾನನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:208)

ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ದ್ರೋಹ ಒಂದಾಗಲಾರದು

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನಗೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಜೀವನ ದೇವನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೇ ತನ್ನ ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುವೆಂದು ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಳಕಳಿ ಮತ್ತು ಚಿಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆಯೆಂದು ವಾದಿಸಿದರೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸಹ್ಯವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಲೌಕಿಕ ಮೋಹ ಅವನ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಪದೇಪದೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನಾದರೂ ಅವನ ಕರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿರೋಧಾಭಾಸ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ ವ್ಯಾಮೋಹ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಭಯವಿರುವವನ ಹೃದಯವು ಇತರರ ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಬರಿದಾಗಿರಲಾರದು. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವಂತೂ ತಂದೆಯಿಂದ ಮಗನ ಕೊರಳು ಕೊಯ್ಯಿಸಬಲ್ಲುದು. ಮಗನನ್ನು ತಂದೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟಕ್ಕಿಳಿಸಬಲ್ಲುದು. ಅದು ಶರೀರ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೇವ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಧನ-ಕನಕಗಳ ಮೋಹದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೇವಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಮನೆ-ಮಾರು, ನಾಡು-ಬೀಡುಗಳ ಬಂಧನದಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِىْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۫ كَفَرْنَا

بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحْدَهُ

"ನಿಮಗೆ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಆದರ್ಶವಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದೊಡನೆ- ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹಾಗೂ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಆರಾಧ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದೆವು. ನೀವು ಏಕೈಕನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ವೈರತ್ವ ಉಂಟಾಯಿತು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 60:4)

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೇವನ ನಿಷ್ಠ ದಾಸನಾಗಿಯೂ ದೇವೇತರ ಆರಾಧ್ಯರ ವಿದ್ರೋಹಿಯಾಗಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಇಳಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಮಿಥ್ಯದ ಹಿಡಿತ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯದಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯನು ಮಿಥ್ಯದ ವಂಚನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಾಗ ಮಿಥ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಅಳಿದು ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಮಿಥ್ಯದ ಆಧಿಪತ್ಯ ಇರುವುದಾದರೆ ಅದರರ್ಥ ಸತ್ಯವಿನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ತಾನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸನಾಗಿದ್ದು ಆತನ ದಾಸ್ಯದ ಹೊರತು ಬೇರಾವುದೇ ನಿಲುವು ಅವನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ವೆಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಅವನು ದೇವನ ವಿದ್ರೋಹವೆಸಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆ ಅಥವಾ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿರುವನೆಂಬುದು ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಗಿಂತ ಭಯಾನಕವಾದ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ಆಶಿಸಬೇಕಾದ ಅನುಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಹಿರಿದಾದ ಅನುಗ್ರಹ ಬೇರಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದ ಬಯಸು ವವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವನು ಎಂದೂ ಅದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಾಗಿರಲಾರ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಮೂಲಕ ಬರಡು ಹೃದಯವು ಜೀವನ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವವನ ಮೇಲೆ ಮರಣದಂತಹ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಆವರಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವು ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹುದುಗಿ ಹೋಗುವ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ವಿಚಾರ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿ ತನಕ ಬದಲಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಲೌಕಿಕ ಆಧಿಪತ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಧಿಪತ್ಯದಡಿ ತರುತ್ತದೆ.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಈಮಾನ್ ಮತ್ತು ನೈಜ ಈಮಾನ್

ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಈಮಾನ್ ಇರುವ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಪರಿಸರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹೊರತು ಬೇರೊಂದು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ್ದರೆ ನಾವಿಂದು ಆತನ ಹೆಸರೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜತೆಗೇ ಈಮಾನ್ ಕೇವಲ ಪರಿಸರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಈಮಾನ್ ನಿಜವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳ ತೀರ್ಮಾನದ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಅದು ವಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ವಸ್ತುವಾಗಿರದೆ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನಾವು ಕಾಫಿರ್ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ಅಂಧಾನುಕರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಧರ್ಮದ ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ. ಅವರನ್ನು ಈಮಾನ್‌ನ ಪರಿಧಿಯಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕುವ ಹಕ್ಕು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಈಮಾನ್ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಿಸಿಬಿಡುವ ಈಮಾನ್ ಎನಿಸಲಾರದು. ಇಂತಹ ಈಮಾನ್‌ನಿಂದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆಯ ತೆರೆಗಳನ್ನು ಹರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೊಂದು ಹೊಸ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವ ಚೈತನ್ಯ ಈ ಈಮಾನ್‌ಗೆ ಇಲ್ಲ. ಸತ್ಯದ ಕರೆಗೆ 'ಓ'ಗೊಟ್ಟಾಗ ಅವನಿಗೆ ಈಮಾನ್‌ನ ಜೀವನ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಜೀವನ ಅವನಿಗೆ ದೊರೆಯದೆ ಹೋದರೆ ಸತ್ಯದ ಕರೆಯು ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ತಲುಪಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಲುಪಿದ್ದರೂ ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ 'ಓ'ಗೊಡಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ

"ಓ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ನಿಮಗೆ ಚೇತನ ನೀಡುವಂತಹ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ರಸೂಲರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದಾಗ 'ಓ'ಗೊಡಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 8:24)

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ನೈಜ ಫಲಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಎಂದೂ ಉನ್ನತ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಉಂಟಾಗಲಾರವು. ನಿಜವಾಗಿ ದೇವನಿದ್ದಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನಾದರೂ ವ್ಯಯಿಸಲು ನೀವು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಅದರರ್ಥ ನೀವು ಕೇವಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾತ್ರ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದು

ಅದನ್ನು ನೈಜ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಈಮಾನ್‌ಗೆ ಇರುವ ಫಲವನ್ನು ನೀವು ಅದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಈಮಾನ್ ಕೇವಲ ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಈಮಾನ್ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೇವಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಈಮಾನ್ ಹೊಂದಿರುವುದಾದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಮಾನ್‌ನ ಕ್ರಾಂತಿ ಎಂದೂ ಉಂಟಾಗ ಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಮಾನ್ ಮತ್ತು ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯ ಬೇರುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಇಳಿದಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡಿರುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯೂ ಪುರಾವೆ ಮತ್ತು ಆಧಾರ-ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪುರಾವೆಯಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೇ ವಾದವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಎಂದೂ ಬದಲಿಸ ಲಾರದು. ಅದರಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಹುರುಪು-ಉತ್ಸಾಹ ಉಂಟಾಗಬಹುದಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸದಾ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಪುರಾವೆಯಿಲ್ಲದ ವಾದವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೇಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಯಾವ ವಾದದ ಹಿಂದೆ ಪುರಾವೆ ಇದೆಯೋ ಅದು ಅವನನ್ನು ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಧ್ಯೇಯವು ಸತ್ಯವೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಸಾಬೀತಾ ಗದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಮನಗಂಡು ನೀವು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ನಿಮಗೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಪಣಕ್ಕೊಡ್ಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಲೋಕವೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಸಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೂ ನಿಮಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಗದು. ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವೇನಾದೀತು, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯವೇನಾದೀತು ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಲಾರದು. ನಿಮ್ಮ ತ್ಯಾಗಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಫಲ ನಿಮಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಿಂದಲೂ ನೀವು ಮುಕ್ತರಾಗುವಿರಿ. ಯಾವ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿರೋ ಅದು ಸದಾ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಂದಿರುವುದು. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಅದು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಿರುವಾಗ ನೀವು ಅಶ್ರದ್ಧೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ನೀವು ಆ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಮರೆಯಲಾರಿರಿ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿನ ಈಮಾನ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ. ನೀವು ದೇವಕಲ್ಪನೆ ಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಜಡತೆ ಉಂಟಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ

ಉಂಟಾಗದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿಯಿದ್ದು ಅದರ ತಾಪ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದಾದರೆ ಈಮಾನ್‌ನ ತಾಪವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಅದು ಶೀತಲಕೋಣೆಯಾಗುವುದು ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಅಂಧಾನುಕರಣೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿರದೆ ತಮ್ಮ ನಿಲುವಿನ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ದೃಢಚಿತ್ತತೆಯಿಂದ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಧಾರಸಹಿತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾದದ ಹಿಂದೆಯೂ ಪ್ರಬಲ ಪುರಾವೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬಳಿ ದೇವದತ್ತವಾದ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಘೋಷಣೆಯೊಂದಿಗೇ ಅವರು ಜನರ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಆಧಾರ-ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಬಲದಿಂದಲೇ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಇತಿಹಾಸವು ನಿರಂತರ ಹೋರಾಟ, ತ್ಯಾಗ, ಬಲಿದಾನ, ದೃಢಚಿತ್ತತೆ ಮತ್ತು ಪರಾಕ್ರಮದ ಇತಿಹಾಸವಾಯಿತು.

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಇರುವ ವಿಶ್ವಾಸವು ದೃಢವಾದಂತೆ ಅದರಿಂದ ಉನ್ನತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಅದು ದುರ್ಬಲವಾದರೆ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಮೇಲೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀಳುವುದು. ದುರ್ಬಲ ಈಮಾನ್‌ನ ಜತೆ ಉನ್ನತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಮಾನ್‌ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಕುರಿತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಬೇಕು. ಅನ್ಯಥಾ ಅದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಪಟ ವಿಶ್ವಾಸದೆಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಕಾಪಟ್ಯವು ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಬಹಳ ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಕಾಪಟ್ಯದ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದವನು ಎಂದೂ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಏಕನಿಷ್ಠನಾಗಲಾರನು. ಅವನು ಸದಾ ಕುಫ್ರ್ ಮತ್ತು ಈಮಾನ್‌ನ ಮಧ್ಯೆ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮತ್ತು ಅಪನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವನು. ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿರಿಸಿದರೆ ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವನು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕವೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಲಾರನು. ಹೇಡಿತನ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯಹೀನತೆ ಅವನ ಬೆಂಬಿಡದು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈಮಾನ್ ದೃಢನಂಬಿಕೆಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ. ಧೈರ್ಯ-ಸ್ಥೈರ್ಯ, ದೃಢಚಿತ್ತತೆ ಮತ್ತು ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕಲು ಮತ್ತು ಸಾಯಲು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈಮಾನ್‌ನಿಂದ ವಿರೋಧದ ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮದ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವ-ಸೊತ್ತುಗಳ ಬಲಿ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ವ್ಯಯವು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಸೂರಃ ಅಹ್‌ಝಾಬ್‌ನಲ್ಲಿ (ವಚನ 9ರಿಂದ 27) ವಿವರವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಲಾಗಿದೆ.

ಅಹ್‌ಝಾಬ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮದೀನಾದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಸೇನೆಗಳು ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂದುವು. ಅವರ ಸಂಖ್ಯಾಬಲ, ಸಮರೋತ್ಸಾಹ, ಸಾಧನಾನುಕೂಲತೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕರುಳು ಹಿಂಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದುರ್ಬಲ ವಿಶ್ವಾಸದ ಜನರ ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಕುರಿತು ತರತರದ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಮಾನಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆಗ ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ಅವರ ಅಂತರಾಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಅರಬ್ ಮತ್ತು ಅರಬೇತರ ಜಗತ್ತು ನಿಮಗೆ ಅಧೀನವಾಗುವುದೆಂದೂ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಧರ್ಮದ ಪತಾಕೆ ಹಾರುವುದೆಂದೂ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹುಸಿ ಭರವಸೆಗಳಾಗಿದ್ದುವು ಎಂಬುದು ಈಗ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَ رَسُوْلُهٗٓ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۱۲﴾

"ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ವಾಗ್ದಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ವಂಚನೆಯಾಗಿದ್ದುವು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 33:12)

ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಂದು ವರ್ಗವು ತಮ್ಮ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರೊಡನೆ, 'ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೂ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಂದಲ್ಲಿಗೇ ಮರಳಿ ಹೋಗುವ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನುಚ್ಚು ನೂರು ಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು.'

ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಕಾಪಟ್ಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನೆಪಗಳನ್ನೊಡ್ಡ ತೊಡಗಿದರು. ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳು ಅಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತೆರೆದೇ ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ರಣರಂಗದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರ ಮನೆಗಳು ಅಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮೊದಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ನೆಪವು ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಂತು ರಣರಂಗದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗ ಬಯಸಿದ್ದರು. (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 33:13)

ಮದೀನಾದ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಶತ್ರುಗಳು ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವರು. ಧರ್ಮ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಪಿಡುಗು ಅವರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ವಾಗುವುದು. ಅನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

وَلَقَدْ كَانُوْا عَاهَدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّوْنَ الْاَدْبَارَ ؕ

وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔوْلًا ﴿۱۵﴾

"ತಾವು ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇವರು ಅಲ್ಲಾಹನೊಡ ಕರಾರು ಮಾಡಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಕರಾರಿನ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆದೇ ತೀರಲಿಕ್ಕಿತ್ತು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 33:15)

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ಕರಾರು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವ-ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡಲು ಹಿಂಜರಿಯಲಾರನೆಂಬುದೇ ಆ ಕರಾರು. ಅವರು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ಇದೇ ಕರಾರನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಅವರ ಪೈಕಿ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದರು ಬದ್ರ್ ಮತ್ತು ಉಹುದ್ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ತ್ಯಾಗದ ಪುರಾವೆ ನೀಡಲಿಕ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡುವೆವು. ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಬೀಳಲಾರೆವು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಚನಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಸಂದಿಗ್ಧ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಓಟಕ್ಕಿತ್ತರು. ಅದು ಆ ವಾಗ್ದಾನದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಅದರ ಕುರಿತು ಖಂಡಿತ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವುದು

ಆ ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು, أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ 'ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಜಿಪುಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಅರ್ಥಾತ್ ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಡವರು ನಿರ್ಗತಿಕರು ಮತ್ತು ದೀನ-ದಲಿತರ ಕುರಿತು ಯಾವ ಅನುಕಂಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅವರು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಧರ್ಮೋತ್ಥಾನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಏನೇನೂ ಪಾತ್ರವಿಲ್ಲ. ಜಿಹಾದ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಒಳಿತಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅವರ ಅನುಕಂಪ ಸಿಗಲಾರದು.

ಅದರ ಜತೆಗೆ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ 'ಅವರು ಸಂಪತ್ತಿನ ಲೋಭಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮರಣದ ಮಂಪರು ಕವಿದವರಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಯುದ್ಧದ ಅಪಾಯ ಸರಿದ ಬಳಿಕ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು ವಿತರಣೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ವಾಚಾಳಿತನ ನೋಡಬೇಕು! ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ಪಾಲಿದೆಯಂತೆ.

ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತೋರಿದ ದೃಢಚಿತ್ತತೆ ಸಹನೆ-ಸಂಯಮ, ಧೈರ್ಯ-ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳು ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾದರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸದಾ ಆ ಉನ್ನತ ಮಾದರಿಯ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟಿರುವನು ಅದರ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವನು:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢١﴾

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾದರಿ ಇತ್ತು. (ಇದು) ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹಾಗೂ ಅಂತಿಮ ದಿನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ವವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುವವನಿಗೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 33:21)

ನೈಜ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಸೇನೆಗಳು ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಧೃತಿಗೆಡಲಿಲ್ಲ, ಧೈರ್ಯಗುಂದಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳ ಉಂಟಾಯಿತು. ಯಾವ ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಸತ್ಯವು ವಿಜಯಿಯಾಗುತ್ತದೋ ಅವು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶ ವಾಹಕರು ನೀಡಿದ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ, ಕೈಸರ್ ಮತ್ತು ಕಿಸ್ರಾರ ಯುಗ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವ, ರೋಮ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಶಿಯಾಗಳು ಅಧೀನವಾಗುವ ಸುವಾರ್ತೆಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಮಯ ಸಮೀಪಿಸಿದೆ ಯೆಂದು ಅವರು ಮನಗಂಡರು.

وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿٢٢﴾

"ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಸೇನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ, 'ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪೈಗಂಬರರು ನಮಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದುದು ಇದನ್ನೇ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿತ್ತು' ಎಂದು ಉದ್ಘರಿಸಿದರು. ಈ ಘಟನೆಯು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ಅವರ ಸಮರ್ಪಣಾಭಾವವನ್ನೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ವರ್ಧಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 33:22)

ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣಾ ಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡಿದರು. ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟು ಹುತಾತ್ಮತೆಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ನಿಷ್ಠೆಯ ಕರಾರನ್ನು ಕೆಲವರು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಯಾವಾಗ ಸಂದರ್ಭ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಯಾವಾಗ ಅದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾತುರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ:

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوْا
تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಕರಾರನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದವರ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 33:23

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕ್ರಾಂತಿ. ಅದರಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ ಬರುವ ಉನ್ನತ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಗುಣಗಳು. ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸ್ವಾರ್ಥ, ಲಾ ಬಡುಕತನದಿಂದ ಭರವಸೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವು ಜನ್ಮತಾಳುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಹ್‌ಝಾಬ್ ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತೋರಿದಂತಹ ದೃಢ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸಿ ಅವನತಿ ಮತ್ತು ನೀಚತೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.* ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಿಥ್ಯದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದ ಇದರಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠ ಈಮಾನ್ ಬೇಕು. ಈ ಹಾದಿಯಲ್ ಸಂದಿಗ್ಧ ಘಟ್ಟಗಳು ಎದುರಾಗಬಹುದು. ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ಅವು ಎದುರಾಗಿವೆ. ದುರ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಅಥವಾ ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪಾದಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಲಾರವು.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಈಮಾನ್‌ನ ಜೀವಾಳ

ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಜತೆ ಹಾರ್ದಿಕ ಸಂಬಂಧ ಧರ್ಮದ ತಿರುಳಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪು ಶ್ರದ್ಧೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ವಿಚಾರಗಳೊಂದಿಗೆ, ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜಕರಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಾಯಕರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ದೇವರಂತೆಯೇ ಪ್ರೀತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಗಳೂ ನಶ್ವರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮ ತನ್ನ ಜತೆಗಿರಲಾರನೆಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾದರೆ, ಸಂಕಷ್ಟದ ವೇಳೆ ಅವನನ್ನು ಅಸಹಾಯಕನಾ

*ಅಹ್‌ಝಾಬ್ ಯುದ್ಧವು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರವಾ ಚರಿತ್ರೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕುರ್‌ಆನ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಬಿಡುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಆ ಪ್ರೀತಿ ಮುಗಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬಹುದೇವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ನೌಕೆಯು ಸುಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಯಂಕೃತ ಆರಾಧ್ಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏಕ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 10:22) ಪರಲೋಕದಲ್ಲಂತು ಎಲ್ಲಾ ಮಿಥ್ಯ ದೇವರುಗಳ ದೇವತ್ವ ಮುಗಿದು ಬಿಡುವುದು. ಅವರೂ ಅವರ ಆರಾಧಕರೂ ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಶಪಿಸುವರು.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಿತ್ರರು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ವಿಧಾನವೇ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯು ಕಪಟ ದೇವರುಗಳ ಪ್ರೀತಿಗಿಂತ ಸಹಸ್ರಾರು ಪಟ್ಟು ಅಧಿಕವಿರುತ್ತದೆ. ಸುಖ-ದುಃಖ, ಆರಾಮ-ಸಂಕಷ್ಟ, ಸುಸ್ಥಿತಿ-ದುಸ್ಥಿತಿ, ಆರೋಗ್ಯ-ಅನಾರೋಗ್ಯ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧ ಮುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಹನೆ-ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳ ಸಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲೇ ಅವರು ನೆಮ್ಮದಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸಂದಿಗ್ಧ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲೂ ಅವನಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನಾರ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದಲೇ ಒಳಿತನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಡುವ ಗುಣವು ಕೇವಲ ಅವನ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ

"ಆದರೆ (ಅಲ್ಲಾಹನ ಏಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಪಡಿಸುವ ಇಂತಹ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಕುರುಹುಗಳಿದ್ದರೂ) ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರರನ್ನು ಅವನ ಸರಿಸಾಟಿ ಮತ್ತು ಎದುರಾಳಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:165)

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಉಪಕಾರವಿದೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಕುಫ್ರ್, ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಪತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಯಿತೋ ಅವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಲಭಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಪಾರಾದರು.

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ۗ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ﴿٧﴾
فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٨﴾

"ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧ, ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆ ಹಾಗೂ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಜಿಗುಪ್ಸೆ ತಾಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಇಂತಹವರೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹ ಹಾಗೂ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗಾಮಿಗಳಾಗಿರುವರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಯುಕ್ತಿವಂತನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 49:7-8)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಯು ಮನದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ತನ್ನಿಂತಾನೆ ಸತ್ಯನಿಷೇಧ, ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಅಂತರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಲಾರವು.

ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ

ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ನಂಬಿ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರೊಂದಿಗೂ ಪ್ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ನಿಕಟತೆ ಮತ್ತು ಹಾರ್ದಿಕ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಒಲವಿನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ನೆಮ್ಮದಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ದುಃಖ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪದ ಭಾವನೆಗಳು ತನ್ನಿಂತಾನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರನ್ನೆಂದೂ ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣಲಾರನು. ಅವರಿಗೆದುರಾಗಿ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ಅಥವಾ ಅಹಂಭಾವವನ್ನು ಮೆರೆಯಲಾರನು. ಸದಾ ನಯ-ವಿನಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವನು. ಇದುವೇ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬಲಿಷ್ಠ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಛಿನ್ನಭಿನ್ನಗೊಳ್ಳಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರು ಅವನ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆ ಮಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ

ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವಿದೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವರು, ಅವನ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆಗೆ ಹೊರಟವರ ವಿರುದ್ಧ ದೃಢ ಚಿತ್ತತೆಯ ಪರ್ವತವಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಮಣಿಸಲಾರರು. ಅವನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಕಾಠಿಣ್ಯವಿರುವುದು. ಅವನನ್ನು ಅವರು ಮೃದುವಾಗಿ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು

ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರೆ, ಅವನ ಮೇಲೆ ದೂಷಣೆ ಬೈಗುಳಗಳ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದರೆ ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಏಟಿಗೆ ಎದೆಯೊಡ್ಡಿ ಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವನು. ಯಾವುದೇ ಭಯ ಮತ್ತು ಅಳುಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮೊಳಗಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಇದನ್ನೇ ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ;

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَسَوْفَ يَأْتِى ٱللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

"ಓ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಾರಾದರೂ ಧರ್ಮದಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ (ಆಗಲಿ.) ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಜನವಿಭಾಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವನು. ಅವರು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿನಮ್ರರೂ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಠೋರರೂ* ಆಗಿರುವರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವರು. ಯಾವನೇ ಖಂಡಿಸುವವನ ಖಂಡನೆಗೆ

---

*ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಕಠೋರರು ಎಂಬ ಪದಗಳಿಂದ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದರರ್ಥ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸದಾ ಅವನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಹೆಚ್ಚೆಹೆಚ್ಚಿಗೂ ಕಠಿಣ ಮತ್ತು ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ನಿಲುವು ತಾಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತಿಗೆ ಎರಡು ಮುಖಗಳಿವೆ:

1. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರು ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಅದರಿಂದ ಸರಿಸಲಾರರು. ಅಂತಹ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ಥೈರ್ಯದ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವರು. ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
2. ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವರು ದೃಢಚಿತ್ತತೆ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಡಿತನ ಮತ್ತು ಅಧೈರ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ನಂತರ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತು ಇವರ ಕಡೆಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆ ತೋರಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದಾದ ವರ್ತನೆಗೆ ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ನನ್ನ 'ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳು' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಯಪಡಲಾರರು. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹ. ಇದನ್ನು ಅವನು ತನಗಿಷ್ಟ ಬಂದವರಿಗೆ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅತಿ ವಿಶಾಲ ಸಾಧನಾನುಕೂಲತೆಗಳ ಮಾಲಕನೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 5:54)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಧೀನವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಜೀವನ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಹೆಂಡತಿ-ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಬಂಧು-ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರೀತಿಯು ಮಿತಿಯೊಳಗಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವೂ ಪ್ರಿಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುವುದ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಲಕ್ಷಣ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಪ್ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷವೇರ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಪ್ರೀತಿಯು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಬೇಕು.

ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ದಾಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ

ದಾಸನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಾಗ ಅವನ ಸ್ಮರಣೆ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತ ನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲು ಆತನ ಆರಾಧನೆ-ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ ಆರಾಧನೆಯ ಭಾವದಿಂದ ಅವನ ಆತ್ಮವು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಾಗ ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ಅವನ ಮೇಲ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ದುರ್ಬಲ ದಾಸ ತನ್ನ ಕಿಂಚಿತ್ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವುದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆಯು ಮಳೆಗರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ:

1. ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಕರಾರನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಅವನ ಭಯವಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವವರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕರಾರ ದಾಸ್ಯದ ಕರಾರಾಗಿದೆ. ಅವನ ಆಜ್ಞೆಗಳ ಪಾಲನೆಯ ಕರಾರಾಗಿದೆ. ಅವನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ, ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉತ್ಥಾನಗೊಳಿಸುವ ಕರಾರಾಗಿದೆ ಈ ಕರಾರನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ದೇವಭಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೆ ಮನುಷ್ಯನು ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲನು. ಗತ ಜನಾಂಗಗಳು ಈ ವಚನವನ್ನು ಪಾಲಿಸದ ಸೋಲನುಭವಿಸಿದುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ

بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝٧٦

"ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದವನು ಮತ್ತು ದೋಷದಿಂದ ದೂರವಿರುವವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಪ್ರಿಯರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:76)

2. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ದೀನಭಾವದಿಂದ ಅತ್ತು- ಕೂಗಿ, ಭಯ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೂ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅಕ್ರಮ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಂದ-ಗಲಭೆ-ಗೊಂದಲಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆ -

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

"ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಭಯ ವಿನಯದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘಕರನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಭಯದೊಂದಿಗೂ ಆಶೆಯೊಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೇ ಕೂಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೃಪೆಯು ಸಜ್ಜನರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 7:55-56)

3. ದಾಸನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಉತ್ತುಂಗತೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವಾಗ, ತನ್ನ ತನು-ಧನಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಕರುಣೆಯ ಆಸರೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾನೆ-

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُم بُنْيَانٌ مَّرْصُوصٌ ﴿٤﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಂತು, ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೀಸದ ಎರಕ ಹೊಯ್ದ ಉಕ್ಕಿನ ಗೋಡೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಪಂಕ್ತಿಬದ್ಧರಾಗಿ ಹೋರಾಡುವವರೇ ಪ್ರಿಯರು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 61:4)

ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳೇನು? ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಾಗ ಅವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ? ಅವನು ಎಂತಹ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆ? ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ

ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಪ್ರೀತಿ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯೇನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ ವರ್ಯರ(ಸ) ಅನುಸರಣೆಯ ಭಾವನೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಬೇಕು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಅವನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಅವರ(ಸ) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆದೇಶದ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವೆಂದು ಬಗೆಯಬೇಕು. ಪ್ರವಾದಿ ವರ್ಯರ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಏಕಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವರ(ಸ) ಅನುಸರಣೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ(ಸ) ಆದೇಶವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪಾಲನೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶದ ಪಾಲನೆಯಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ﴿٨٠﴾

"ಸಂದೇಶವಾಹಕನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವನು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ದನು. ಯಾವನಾದರೂ ವಿಮುಖನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ರಕ್ಷಕ ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಯಂತು ಕಳುಹಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:80)

ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಪುರಾವೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಆದೇಶಗಳ ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದು ನಿರರ್ಥಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾

"ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ನೀವು ಜನರೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡಿರಿ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀರೆಂದಾದರೆ ನನ್ನ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವನು. ಅವನು ಮಹಾ ಕ್ಷಮಾಶೀಲನೂ ಕರುಣಾಮಯಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಅನುಸರಣೆ

ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳಿರಿ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಅಸಂಭವ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:31-32)

ಈ ಎರಡು ವಚನಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರಥಮ ವಚನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪುರಾವೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಯ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ವಚನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರವಾದಿಯ ಅನುಸರಣೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡು ಬೇರೆಬೇರೆ ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿರದೆ ಒಂದೇ ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನನ್ನು ತನ್ನಿಂತಾನೇ ಅನುಸರಿಸ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರೀತಿಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆತ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಇರುವುದು ಅಸಹಜ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿಯು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಪ್ರೀತಿಯ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿರಬಹುದೇ ಹೊರತು ನೈಜ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿರಲಾರದು.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಈಮಾನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರೀತಿಯು ಕೇವಲ ಬಾಯಿಮಾತಿನ ಪ್ರೀತಿ ಅಥವಾ ಔಪಚಾರಿಕ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿರಬಾರದು. ಅದು ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗಿರುವ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿರ ಬೇಕು. ಇದು ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಬಂಧುತ್ವಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿರದೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿರಬೇಕು. ಇದೇ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಹ. ಅನಸ್(ರ) ಅವರ ಒಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು:

لَا يُؤْمِنُ اَحَدُكُمْ حَتّٰى اَكُوْنَ اَحَبَّ اِلَيْهِ مِنْ وَّالِدِهٖ وَ وَلَدِهٖ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ (بخاری، مسلم)

"ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅವನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಅವನ ಸಂತತಿ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯನಾಗುವ ತನಕ ಅವನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಲಾರನು."

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಹ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಅಮ್ರ್(ರ) ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಈ ವಚನವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು.

لَا يُؤْمِنُ اَحَدُكُمْ حَتّٰى يَكُوْنَ هَوَاهُ تَبَعًا لِّمَا جِئْتُ بِهٖ

(مشکوٰۃ بحوالہ شرح السنہ)

"ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನ ಇಚ್ಛೆಗಳು ನಾನು ತಂದಿರುವ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗುವ ತನಕ ಅವನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಲಾರನು." (ಮಿಷ್ಕಾತ್:ಸರಹುಸ್ಸುನ್ನ:)

ಈಮಾನ್‌ನ ರುಚಿ

ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಅನೇಕ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ರುಚಿಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ರುಚಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯ ಪ್ರೀತಿಯು ಆವರಿಸಿದ್ದು, ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಾದಾಗ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅರೋಚಕವೆನಿಸಿದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಈ ರುಚಿಯ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹ. ಅನಸ್(ರ) ಅವರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯ ಪ್ರೀತಿಯು ಇತರೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಈಮಾನ್‌ನ ಆನಂದ ಮತ್ತು ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಜನ ರೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಕುಫ್ರ್ ಮತ್ತು ದೇವಾಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿದು ಬೂದಿಯಾಗುವಷ್ಟೇ ಅರೋಚಕವೆನಿಸಬೇಕು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು:

ثَلاَثٌ مَّنْ كُنَّ فِيْهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلاَوَةَ الْاِيْمَانِ مَنْ كَانَ اللّٰهُ وَ رَسُوْلُهٗ
اَحَبَّ اِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَمَنْ اَحَبَّ عَبْدًا لاَّ يُحِبُّهٗ اِلاَّ لِلّٰهِ وَ مَنْ يَكْرَهُ اَنْ
يَّعُوْدَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ اَنْ اَنْقَذَهُ اللّٰهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ اَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ

(بخاری،مسلم)

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಿವೆಯೋ ಅವನು ಈಮಾನ್‌ನ ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಇತರೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನು ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು ವುದಾದರೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಡುವುದು ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅರೋಚಕವೋ ಕುಫ್ರ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳುವುದು ಕೂಡಾ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅರೋಚಕವೆನಿಸಬೇಕು. (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ- ಮನುಷ್ಯನ ಗೆಳೆತನ, ಶತ್ರುತ್ವ, ನೀಡುವಿಕೆ, ತಡೆಯುವಿಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾದಾಗ ಅವನ ಈಮಾನ್ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರೆಂದು ಹ. ಅಬೂ ಉಮಾಮ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು:

مَنْ اَحَبَّ لِلّٰهِ وَ اَبْغَضَ لِلّٰهِ وَ اَعْطٰى لِلّٰهِ وَ مَنَعَ لِلّٰهِ فَقَدْ اِسْتَكْمَلَ الْاِيْمَانَ (ابوداود)

ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ತಡೆಯುತ್ತಾನೋ ಅವನು ತನ್ನ ಈಮಾನನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು. (ಅಬೂದಾವೂದ್)

ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಬಂಧಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗುವುದು. ಯಾವುದೇ ಲೌಕಿಕ ಲಾಭ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಉದ್ದೇಶ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಬಂಧುತ್ವವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಶತ್ರುತ್ವ ಮತ್ತು ಅಂತರವಿದ್ದರೆ ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ದ್ವೇಷ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜಗಳ, ಜನಾಂಗೀಯ ಮತ್ತು ವರ್ಗೀಯ ಪಕ್ಷಪಾತ ಅಥವಾ ಇಂತಹ ಬೇರಾವುದೇ ಭಾವನೆಯಿಂದಾಗಿರದೆ ಅದು ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅವಿಧೇಯರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಅವನ ವಿದ್ರೋಹ ಮತ್ತು ಶತ್ರುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವುದರಿಂದ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇದು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದಲ್ಲ, ಅವನ ಕೆಟ್ಟ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅಂತರವಾಗಿರುವುದು. ಮನುಷ್ಯನೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಅವನ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಅನುಕಂಪದ ವರ್ತನೆ ತೋರಲಾಗುವುದು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುವುದು. ಅವನು ಸುಧಾರಣೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಸರಣೆಯ ಮೇರೆಯೊಳಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸಂಬಂಧವೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು. ಈ ಸಂಬಂಧವು ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗಿಂತ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿರುವುದು. ಇದು ಈಮಾನ್‌ನ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಈ ಹದೀಸ್ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಮಾನ್‌ನ ಔನ್ನತ್ಯದ ಇನ್ನೊಂದು ಗುರುತು ಏನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸೊತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕು. ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರ ಅಗತ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮತ್ತು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತುಂಗತೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕು. ದುಂದುವೆಚ್ಚ ಮತ್ತು ಅಪವ್ಯಯಗಳಿಂದ ಅವನು ದೂರವಿರಬೇಕು. ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಮತ್ತು ದೇವಾಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಸೊತ್ತು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಬಾರದು. ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರ ಜತೆ ಸಹಕರಿಸಲೂಬಾರದು.

ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಕೊಡುವುದರ ಒಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಅವನು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತು ಕೊಡುವುದು ವಚನ-ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ನಾಯಕನ ಅನುಸರಣೆಯ ಕರಾರು ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾವನೇ ಅನ್ಯಾಯಗಾರ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಸರಣೆಯ ಕರಾರು ಮಾಡಲೂ ಬಾರದು. ಅವನಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಲೂ ಬಾರದು.

ಈಮಾನ್‌ನ ರುಚಿ ಅನುಭವವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಂಬಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ಪ್ರಭು ಅಲ್ಲಾಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ ಆತ್ಮವು ಅನಶ್ವರ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರಾವ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲೂ ಅವನಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇರಬಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅವನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ಧರ್ಮವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ನೈಜ ನಾಯಕನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಹ. ಅಬ್ಬಾಸ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಮುತ್ತಲಿಬ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು -

ذَاقَ طَعْمَ الْإِيْمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللهِ رَبًّا وَّبِالْإِسْلَامِ دِيْنًا وَّبِمُحَمَّدٍ رَسُوْلًا

ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ತನ್ನ ಧರ್ಮವಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ತನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಸಂತೃಪ್ತನಾದನೋ ಅವನು ಈಮಾನ್‌ನ ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಈ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನ ಲಭಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಾಹ್, ಅವನ ಸಂದೇಶ ವಾಹಕರು ಮತ್ತು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಈಮಾನ್, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ವಿವೇಕದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಿರಬೇಕು.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಸಂಬಂಧದ ಅಗತ್ಯ

ಯಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಗಾಢ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುವವನು, ಸಾಯುವವನು, ಸೇರುವವನು, ಬೇರ್ಪಡುವವನು, ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರೀತಿಸುವವನು, ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಭಯಪಡುವವನು. ಅವನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಯೂ ಸಂತೋಷ ಪಡುವವನು, ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಪರೀಕ್ಷಾ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲೂ ದೂರಿಕೊಳ್ಳದವನು. ಅವನ ಮಹಾನತೆ ಮತ್ತು ವರ್ಚಸ್ಸು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಅವನ ಹೊರತು

ಬೇರಾವುದನ್ನೂ ಭಯಪಡದಷ್ಟು, ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಸುಖ-ಸೌಕರ್ಯ ಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಐಷಾರಾಮಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ಅವನಿಗಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಯೂ ಅವನ ಹಕ್ಕು ತೀರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವವನು, ತನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಿಯೂ ತನ್ನ ಅಸಡ್ಡೆ ಮತ್ತು ಕೊರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿತನಾಗಿರುವವನು, ಯಾರಿಗೆ ಲೋಕದ ಇತರೆಲ್ಲ ವಸ್ತು ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನು, ಅವನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೊಂದಿರುವವನು. ಧರ್ಮದ ನಷ್ಟವನ್ನು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಷ್ಟವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವನು. ಧರ್ಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷಪಡುವವನು. ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ದಾಳಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ದಾಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವನು. ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಯೂ ಅದರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಮಾತ್ರ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಯಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಂಬಂಧ ವಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಈ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿ ಸುವುದು, ಅದರ ಮಾರ್ಗದ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈಮಾನ್ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನೈಜ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಿರಂತರ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಈಮಾನ್ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಿಷ್ಕಾಪೂರ್ಣ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಈಮಾನ್ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾರಾಟ ವಾಗಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲದವನ ಈಮಾನ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವಂತಹ ಈಮಾನ್ ಆಗಲಾರದು.

ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸ

ಮಹತ್ವ

ಪರಲೋಕದ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೂಲಭೂತ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿದಾಗಲೇ ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಹೊರತು ಅವನ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಪ್ರಥಮ ಕಾಂಡದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ದೇವ ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಒಂದು ಗುಣವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

"ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರಿಗೆ (ಇದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ)."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:4)

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಂತರು ಮತ್ತು ಪಾವನ ಗುಣನಡತೆಯ ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಪ್ರಮುಖ ಗುಣಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ-

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

"ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 31:4)

ಪರಲೋಕ ಬಂದೇ ತೀರುವುದು

ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ- ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತು ಸಂಶಯಾತೀತ ವಾಗಿದೆ- ಪರಲೋಕ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಖಂಡಿತ ಬಂದೇ ತೀರುವುದು. ಇದು ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ಅಧಿಪತಿಯ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಲೋಕದ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅವನ ಯಾವುದೇ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾರದು. ನೋಡಿರಿ, ಎಷ್ಟು ಬಲವಾದ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರವಾದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ-

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ ۖ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ ۖ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

"ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸತ್ಯವೇ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳಿರಿ; ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನಾಣೆ, ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯ. ಅದು ಸಂಭವಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿಮಗಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 10:53)

ಇದೇ ವಿಷಯವು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಇಷ್ಟೇ ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸೂರಃ ಸಬಾದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ۖ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٣﴾ لِّيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

"ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಘಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳಿರಿ- ಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನಾಣೆಗೂ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಂದೇ ತೀರುವುದು. ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅಣು ಮಾತ್ರದಷ್ಟು ವಸ್ತುವೂ ಅವನಿಂದ ಅಡಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಣುವಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದೂ ಇಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕದೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತವಿದೆ. ಈ ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನವು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರಿಗೂ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಸಗಿದವರಿಗೂ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವುದು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯೂ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಜೀವನಾಧಾರವೂ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಕೀಳಾಗಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸಿದವರಿಗೆ ಅತಿ ನಿಕೃಷ್ಟ ತರದ ವೇದನಾತ್ಮಕ ಯಾತನೆ ಇದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 34-3-5)

ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೀಗೂ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ,

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّن يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

"ಮರಣಾನಂತರ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ನಾವು ಪುನಃ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಡಲಾರೆವೆಂದು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳಿರಿ- ಹಾಗಲ್ಲ, ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನಾಣೆ! ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಡುವಿರಿ. ತರುವಾಯ ನೀವು (ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ) ಏನೇನು ಮಾಡಿರುವಿರೆಂಬುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತ ತೋರಿಸಿಕೊಡ ಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 64:7)

ಪರಲೋಕವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವರ ಖಂಡನೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ:

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَّمُوْتُ ۚ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِيْ يَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰذِبِيْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَا اَرَدْنٰهُ اَنْ نَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٠﴾

"ಸತ್ತವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಳಿಸಲಾರನೆಂದು ಇವರು ದೃಢವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಾಣೆ ಹಾಕಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ಥಾನಗೊಳಿಸನೇಕೆ? ಇದೊಂದು ವಾಗ್ದಾನ. ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿ ರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪರಮಾರ್ಥದ ಬಗ್ಗೆ ಇವರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರೋ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಇವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಟ ಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ಸುಳ್ಳುಗಾರರೆಂದು ಅರಿಯುವಂತಾ ಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗಾಗಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. (ಇನ್ನು ಅದರ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಕುರಿತು) ನಾವು ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಾದರೆ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರು ವುದಿಲ್ಲ, 'ಆಗು' ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರಾಯಿತು. ಅದು ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 16:38-40)

ಈ ಶೈಲಿಯ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ-

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ﴿۶﴾ وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿۷﴾

"ಇವೆಲ್ಲ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಪರಮ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಅವನು ಮೃತರನ್ನು ಜೀವಂತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವ ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಘಳಿಗೆಯು ಬಂದೇ ತೀರುವುದು (ಎಂಬುದಕ್ಕಿದು ಆಧಾರ ವಾಗಿದೆ) ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಗಳೊಳಗೆ ಹೋಗಿರು ವವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಎಬ್ಬಿಸುವನು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 22:6-7)

ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಇದು ದೈವಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಿಯಾಮತ್(ಪುನರುತ್ಥಾನ) ಖಂಡಿತ ಬರಲಿದೆ ಯೆಂದು ಕೇವಲ ವಾದ ಹೂಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ, ಅದರ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ನಿಜವಾಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಯಾವಾಗ ಆಗುವುದು? ಯಾಕೆ ಆಗುವುದು? ಅದರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇನು ಇವೆಯೇ? ಅದು ಬಂದರೆ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರವೂ ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಮುಂದೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಇತರ ವಚನಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುವುದು.

ಪುನರುತ್ಥಾನ ಬಂದಾಗ

ಪುನರುತ್ಥಾನ ಬಂದಾಗ ಈ ಲೋಕವು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪತ್ಸೌಕರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು. ಭೂಮಿ ಆಕಾಶಗಳು ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗಿ ಬಿಡುವುವು. ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಶ್ವವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಇದನ್ನೇ ಕಿಯಾಮತ್ (ಪುನರುತ್ಥಾನ) ದಿನವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಎಲ್ಲ ಮೃತರೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ದೇವನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗುವ ದಿನ.

فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿۱۳﴾ وَّحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَّاحِدَةً ﴿۱۴﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿۱۵﴾

"ಮುಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ಕಹಳೆಯನ್ನೂದುವಾಗ ಹಾಗೂ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಪರ್ವತಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಛಿದ್ರ ವಿಚ್ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಲಾಗುವಾಗ, ಆ ದಿನ, ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ ಆ ಘಟನೆಯು ಸಂಭವಿಸಿ ಬಿಡುವುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 69:13-15)

ಇನ್ನೊಂದು ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ-

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ① لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ② خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ③ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ④ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑤ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَثًّا ⑥

"ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ ಆ ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ- ಅದರ ಸಂಭವವನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸುವವನಾರೂ ಇರಲಾರನು. ಅದು ಬುಡಮೇಲುಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುವಂತಹ ವಿಪತ್ತಾಗಿರುವುದು. ಆಗ ಭೂಮಿಯು ಹಠಾತ್ತನೆ ನಡುಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಮತ್ತು ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡಿಬಿಡಲಾಗುವುದು. ಅವು ಹಬ್ಬಿದ ಧೂಳಾಗಿ ಬಿಡುವುವು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 56:1-6)

ಆಗ ಈ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳು ಬದಲಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಗೃಹಗಳು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಈ ಸೌರವ್ಯೂಹವು ಚದುರಿ ಹೋಗುವುವು. ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತೆ ಜೀವಂತಗೊಳಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಕರ್ಮಪತ್ರವು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಸುಖ-ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ನರಕ ಮುಂದಿರುವುದು. ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುವನು.

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ① وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ② وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ③ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ④ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑤ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑥ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑦ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ⑧ بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَتْ ⑨ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑩ وَإِذَا السَّمَاءُ

كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾

"ಸೂರ್ಯನು ಸುತ್ತಲ್ಪಡುವಾಗ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಚದುರಿ ಬಿಡುವಾಗ, ಪರ್ವತಗಳು ಚಲಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಗುವಾಗ, ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ, ಸಮುದ್ರ ಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ ಬಿಡಲಾಗುವಾಗ, ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು (ಶರೀರಗಳೊಂದಿಗೆ) ಜೋಡಿಸಿ ಬಿಡಲಾಗುವಾಗ, ಜೀವಂತ ಹೂಳಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನೊಡನೆ ಕೇಳಲಾಗುವಾಗ, ಯಾವ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾಯಿತೆಂದು. ಕರ್ಮಪತ್ರಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಡುವಾಗ, ಆಕಾಶದ ತೆರೆಯು ಸರಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ, ನರಕವು ಭುಗಿಲೇಳಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗವು ಹತ್ತಿರ ತರಲ್ಪಡುವಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ತಾನೇನು ತಂದಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಿಡುವುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 81:1-14)

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ
أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ
أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ
أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

"ಭೂಮಿಯು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಗ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕುಲುಕಲ್ಪಡುವಾಗ, ಭೂಮಿಯು ತನ್ನೊಳಗಿನ ಸಕಲ ಹೊರೆಗಳನ್ನೂ ಹೊರ ಹಾಕಿ ಬಿಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು 'ಇದಕ್ಕೇನಾಗುತ್ತಿದೆ?' ಎನ್ನುವಾಗ, ಅಂದು ಅದು ತನ್ನ (ಮೇಲೆ ಗತಿಸಿದ) ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭು ಅದಕ್ಕೆ (ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು) ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಅಂದು ಜನರು ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮರಳುವರು. (ಇದು) ಅವರ ಕರ್ಮಗಳು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಲ್ಪಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ತರುವಾಯ ಅಣುಗಾತ್ರದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಿದವನು ಅದನ್ನು ಕಂಡೇ ತೀರುವನು ಮತ್ತು ಅಣುಗಾತ್ರದಷ್ಟು ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಿದವನು ಅದನ್ನು ಕಂಡೇ ತೀರುವನು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 99:1-8)

ಪುನರುತ್ಥಾನ ಏಕೆ ಬರುವುದು?

ಇನ್ನು ಪುನರುತ್ಥಾನ ಏಕೆ ಬರುವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸೋಣ. ಅದರ ಉತ್ತರವೇನೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟವರ ನೈಜ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಫಲಿತಾಂಶಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವಂತಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಬರಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರು, ಅವನ ಅನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ತಮ್ಮ ಜೀವನಗಳನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿದರೋ, ಯಾರ ಜೀವನವು ಅವನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿತ್ತೋ ಅವರು ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದವರು, ಯಾರ ಜೀವನವು ಕೆಡುಕು ಮತ್ತು ಪಾಪಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತೋ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸುವರು ಮತ್ತು ಅವನ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು.

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۚ إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ④

"ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವನ ಕಡೆಗೇ ಮರಳಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪರಿಪಕ್ವ ವಾಗ್ದಾನ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆರಂಭವನ್ನು ಅವನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಅವನೇ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುವನು. (ಇದು) ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿ ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗು ವವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು 'ಸತ್ಯನಿಷೇಧ' ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರು ಕುದಿಯುವ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರು 'ಸತ್ಯನಿಷೇಧ'ವೆಸಗು ತ್ತಿದ್ದುದರ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ವೇದನಾಯುಕ್ತ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 10:4)

ಪುನರುತ್ಥಾನ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಈ ಲೋಕವು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆಯೇ? ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಲೋಕವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಕರ್ಮಗಳ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಣೆ ಎದುರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ನರಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಹ ರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಇದರ ನೇರ ಹಾಗೂ ಸರಳ ಉತ್ತರವೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ವಿಶ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮತ್ತು ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ನೀಡುವುದು

ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ﴿٣١﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಒಡೆಯನು. (ಇದು) ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುವಂತಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಧೋರಣೆ ಅನುಸರಿಸಿದವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ ದಯಪಾಲಿಸುವಂತಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 53:31)

ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಅಸಂಭವವೆಂದು ಭಾವಿಸುವವನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ದೇವನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನನ್ನು ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಒಡೆಯನೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆತನನ್ನು ಕೇವಲ ಸೀಮಿತ ಶಕ್ತಿಗಳ ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಅಪಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ಶಕ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಅವನು ತನ್ನ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ۗ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٧﴾

"ಇವರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಲಿಲ್ಲ. (ಅವನೆಂತಹ ಮಹಿಮಾವಂತನೆಂದರೆ) ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯು ಅವನ ಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಆಕಾಶಗಳು ಅವನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುವು. ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಹುದೇವತ್ವದಿಂದ ಅವನು ಪಾವನನೂ ಅತ್ಯುನ್ನತನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 39:67)

ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಆಗದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವಾಗ ಏನು ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆತನ ಮಹಿಮೆ ಸೀಮಾತೀತವಾಗಿದೆ. ಆತನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇರೆಯಿಂದ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಹೊರಗಿಲ್ಲ.

اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۚ بَلٰى وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨١﴾ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

"ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನು ಇವರಂತಹವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಅಶಕ್ತನೇ? ಯಾಕಿಲ್ಲ? ಅವನಂತೂ ಮಹಾ ನಿಪುಣ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಯಾವುದಾದ ರೊಂದು ವಿಷಯದ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ 'ಆಗಿ ಬಿಡು' ಎಂಬ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡುವುದೇ ತಡ, ಅದು ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಿರುವವನು ಪರಮ ಪಾವನನು ಮತ್ತು ನೀವು ಅವನ ಕಡೆಗೇ ಮರಳಿಸಲ್ಪಡಲಿರುವಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 36:81-83)

ಪುನರುತ್ಥಾನ ಬರುವುದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ

ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಒಡೆಯನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ವಿಧೇಯ ದಾಸರು ಮತ್ತು ಅವಿಧೇಯ ದಾಸರ ಜತೆ ಸಮಾನವಾದ ವರ್ತನೆ ಮಾಡಲಾರನೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವನ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ದಾಸರೂ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳೂ ಸತ್ತು ಒಂದೇ ರೀತಿ ನಾಶವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಾಣದಿರುವುದು. ಸಜ್ಜನರು ಮತ್ತು ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳು, ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರವಂತರು ಮತ್ತು ದುಷ್ಟರು ಯಾವುದೇ ಪುರಸ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅಳಿದು ಹೋಗುವುದು- ಅಲ್ಲಾಹನ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡು ವಿಧದ ಜನರ ಪರಿಣಾಮ ಒಂದಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಲೋಕವು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಪುನರುತ್ಥಾನ ಬರುವುದು ತೀರಾ ವೈಚಾರಿಕವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ ۚ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

"ಕುರುಡನೂ ಕಣ್ಣಿದ್ದವನೂ ಸಮಾನರಾಗಲಾರರು- ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದ ಸದಾಚಾರಿ ಗಳು ಹಾಗೂ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳು ಸಮಾನರಾಗಲಾರರು. ಆದರೆ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಘಳಿಗೆ ಬರಲಿದೆ. ಅದು ಬರು ವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 40:58-59)

ಬುದ್ಧಿಯ ಈ ಸ್ಪಷ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದಾಗ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತದೆ-

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

"ಈ ಎರಡು ವರ್ಗದವರ ಉಪಮೆ ಹೀಗಿದೆ- ಒಬ್ಬನು ಕುರುಡನೂ ಕಿವುಡನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಶ್ರವಣವುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನರಾಗಬಲ್ಲರೇ? ನೀವು ಈ ಉಪಮೆಯಿಂದ ಪಾಠವೇನಾದರೂ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ?" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 11:24)

ಈ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿವೆ-

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا ۚ لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

"ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾದವನು ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನಂತಾಗಿರಲು ಎಂದಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆ? ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸರಿ ಸಮಾನರಾಗಲಾರರು. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿರಿಸಿದವರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗಿದವರಿಗಾಗಿ ಅವರ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಆತಿಥ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನಗಳ ವಸತಿಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟ ನೀತಿ ಕೈಗೊಂಡವರ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ನರಕಾಗ್ನಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಹೊರಡಲಿಚ್ಛಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದರೊಳಕ್ಕೇ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವರು ಮತ್ತು ನೀವು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅದೇ ನರಕಾಗ್ನಿಯ ರುಚಿಯನ್ನು ಸವಿಯಿರೆಂದು ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 32:18-20)

ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಒಳ್ಳೆಯವರು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟವರು, ಸತ್ಕರ್ಮಿಗಳು ಮತ್ತು ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಒಂದೇ ಆಗುವುದೆಂದು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಈ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಒಡೆಯ ಮತ್ತು

ಅಧಿಪತಿಯಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುವವನಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದ
ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯು ತನ್ನಿಂತಾನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನಿಂತಾ
ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದೇ? ವಸ್ತುತಃ ವಿಶ್ವದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಣವೂ ಅದು ಆಟ-ವಿನೋದಕ್ಕಾ
ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದೂ ಓರ್ವ ಯುಕ್ತಿವಂತ, ಸರ್ವಜ್ಞ ಮತ್ತು ಸರ್ವವೀಕ್ಷಕ ಶಕ್ತಿಯ
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯದೊಂದಿ
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದು ಅದೇ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನ್ಯಾಯದ ತಕ್ಕಡಿಯ
ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಅದರ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತೂಗಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗ
ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕು. ಯಾರದೇ ಹಕ್ಕುಚ್ಯುತಿಯಾಗಬಾರದು. ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅನ್ಯಾಯ
ವಾಗಬಾರದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಬೇಕು.

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۗ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٢١﴾
وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾

"ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳೆಸಗಿದವರು, ನಾವು ಅವರನ್ನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿರಿಸಿ ಸತ್ಕರ್ಮ
ವೆಸಗಿದವರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿ ಮಾಡುವೆವೆಂದೂ ಅವರಿಬ್ಬರ ಜೀವನ ಮರಣಗಳು ಸಮಾ
ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೇ? ಇವರು ಮಾಡುವ ತೀರ್ಮಾ
ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಸತ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುತ್ತಾನೆ
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜೀವಿಗೆ ಅದರ ದುಡಿಮೆಯ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ
ಜನರ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗಲಾಗದು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 45:21-22)

ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುವುದು?

ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದ ತನಕ ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ
ಮುಂದಿರುವರು. ಯಾರಿಗೂ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಸ್ಥಳವೂ ಇರಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯನ
ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನವು ಯಾವುದೇ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ
ಕರ್ಮಪತ್ರ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಶ್ವತ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯ
ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವುದು. ಒಂದೋ ಶಾಶ್ವತ ಸ್ವರ್ಗವಿರುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಶಾಶ್ವತ ನರಕ. ಆಗ
ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ:

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۖ وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُۥٓ أَمَدًۢا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

"ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿರಲಿ ಅಥವಾ ಪಾಪವೆಸಗಿರಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪಡೆಯುವ ಆ ದಿನ ಬರಲಿದೆ. ಅಂದು ಮಾನವನು, ಅಕಟ! ಈ ದಿನವು ತನ್ನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ದೂರವಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ! ಎಂದು ಆಶಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಭಯಪಡಬೇಕೆಂದು) ನಿಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ದಾಸರ ರಮ ಹಿತಚಿಂತಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:30)

ಯಾವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಭರವಸೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ, ಯಾರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾನೋ ಆ ಎಲ್ಲ ಂಬಂಧಗಳೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮುರಿದು ಬೀಳುವುವು. ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಪತ್ನಿ-ಮಕ್ಕಳು ುತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟ ಬಂಧುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾರೂ ಯಾರ ಸಹಾಯಕ್ಕೂ ಬರಲಾರರು. ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಚಿಂತಿತನಾಗಿರುವನು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕ್ಷಣೆಯ ಚಿಂತೆ ಆವರಿಸಿರುವುದು. ಆ ದಿನ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ವಿಧೇಯ ದಾಸನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಕಲ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಿಸುವನು. ಆದರೆ ಆಶೆಯು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಯಾವ ದಾರಿಯೂ ಇರಲಾರದು.

يَوْمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾ يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ ٱلْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍۭ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾ وَصَـٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِى تُـْٔوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّآ ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾

"(ಆ ಯಾತನೆ ಸಂಭವಿಸುವ) ಆ ದಿನ ಆಕಾಶವು ಕರಗಿದ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತಾಗುವುದು ುತ್ತು ಪರ್ವತಗಳು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹಿಂಜಿದ ಉಣ್ಣೆಯಂತಾಗುವುವು ಮತ್ತು ಯಾವ ಪ್ತ ಮಿತ್ರನೂ ತನ್ನ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಾರನು. ವಸ್ತುತಃ ಅವರು ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ೋರಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಅಪರಾಧಿಯು ಅಂದಿನ ಯಾತನೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ

ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು, ತನ್ನ ಸಹೋದರರನ್ನು, ತನಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಮತ್ತು ಭೂಮುಖದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೊಡಬಯಸುವನು ಮತ್ತು ಈ ಪರಿಹಾರವು ತನ್ನನ್ನು ಪಾರುಗೊಳಿಸ ಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುವನು. ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಧಗಧಗಿಸುವ ಅಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಾಗಿ ರುವುದು. ಅದು ಮಾಂಸವನ್ನೂ ಚರ್ಮವನ್ನೂ ನೆಕ್ಕಿ ಬಿಡುವುದು.''

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 70:8-16)

ಪ್ರಳಯವು ಒಂದು ಭಯಾನಕ ಸ್ಫೋಟದೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದು. ಈ ಸ್ಫೋಟ ಉಂಟಾದಾಗ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂಧುತ್ವ, ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಬಿಡುವನು. ಯಾರೂ ಯಾರದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಲಾರರು. ಮನುಷ್ಯನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆಗೊಳಗಾಗುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲವರು ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗುವರು. ಅವರ ಮುಖಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರಳುವುವು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ಮುಖವು ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಗಳಿಂದ ಕಳೆಗುಂದಿರುವುದು.

فَإِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

"ಕೊನೆಗೆ ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕುವ ಆ ಧ್ವನಿ ಮೊಳಗುವಾಗ, ಅಂದು ಮನುಷ್ಯನು ದೂರ ಓಡುವನು- ತನ್ನ ಸಹೋದರನಿಂದ, ತನ್ನ ತಾಯಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಂದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅಂದು, ತನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೊದಗುವುದು. ಕೆಲವು ಮುಖಗಳು ಅಂದು ಕಾಂತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುವು. ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿಯೂ ಆನಂದ ತುಂದಿಲವಾಗಿಯೂ ಇರುವುವು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮುಖಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂದು ಧೂಳು ಕವಿದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಕವಿದಿರುವುದು. ಇವರೇ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳಾದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು.''

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 80:33-42)

ಪರಲೋಕ ಪರಿಹಾಸ್ಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ

ಪರಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ, ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ಜನರು ದೊಡ್ಡ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮದ

ಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ವಸ್ತುತಃ ಅವರ ರಿಣಾಮವು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪರಲೋಕ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ನುಷ್ಯನು ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಕರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಾಣುವನು. ಆಗ ಅವನ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಡಿ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಅವನು ಕಾಣಲಾರನು. ಬರಲಿರುವ ಆ ದಿನವನ್ನು ಪಹಾಸ್ಯದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಮಾಡದಿರುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ನ್ನ ಪರಿಣಾಮದ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ.

يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ۞ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۞ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۞ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۞ يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَىِٕذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ۞ كَلَّا لَا وَزَرَ ۞ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَىِٕذِ ﹰالْمُسْتَقَرُّ ۞ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَىِٕذٍۭ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ۞

"ಆ ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನ ಬರುವುದಾದರೂ ಯಾವಾಗ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಬ್ಧವಾಗಿ ಬಿಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನು ಕಳೆಗುಂದುವಾಗ. ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಂದಾಗಿಸಿದಾಗ. ಆಗ ಇದೇ ಮನುಷ್ಯ, 'ಎಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಲಿ!' ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ಂಡಿತ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭಯಸ್ಥಾನವೂ ಇರಲಾರದು. ಅಂದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ುಂದೆಯೇ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುವುದು. ಅಂದು ಮಾನವನಿಗೆ ಅವನ ಹಿಂದಿನ-ಮುಂದಿನ ಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 75:6-13)

ರಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಇರಬೇಕು

ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಘಟನೆಯೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಕಾಣುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಯಾನಕ ವಸ್ತು ಬೇರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವ ಬಗ್ಗೆ ಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅನುಗ್ರಹ ಬೇರಿಲ್ಲ. ದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಇದೇ ರಿಣಾಮದ ಕುರಿತು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆಗಾಗ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ.

رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِى الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَاۤءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۞ يَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ

لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾ اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كٰظِمِيْنَ ۚ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ﴿١٨﴾

"ಅವನು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪದವಿಯುಳ್ಳವನೂ ವಿಶ್ವ ಸಿಂಹಾಸನದ ಒಡೆಯನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಭೇಟಿಯಾಗುವ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ದಾಸರ ಪೈಕಿ ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ'ಯನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಬಹಿರಂಗಗೊಳ್ಳುವ ಆ ದಿನ ಅವರ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಅಡಗಿರಲಾರದು. ಇಂದು ಪ್ರಭುತ್ವ ಯಾರದು? (ಎಂದು ಆ ದಿನ ಕೂಗಿ ಕೇಳಲಾಗುವುದು) ಏಕೈಕನೂ ಅಜೇಯನೂ ಆದ ಅಲ್ಲಾಹನದು. (ಎಂದು ಇಡೀ ವಿಶ್ವವು ಕೂಗಿ ಹೇಳುವುದು) (ಆಗ) ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜೀವಿಗೆ ಅವನು ಸಂಪಾದಿಸಿದುದರ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಇಂದು ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗದು. (ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು) ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಲೆಕ್ಕಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶೀಘ್ರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ, ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವ ಆ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಜನರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿರಿ. ಆಗ ಹೃದಯಗಳು ಗಂಟಲಿಗೇರಿ ಜನರು ಶೋಕತಪ್ತರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವರು. ಅಕ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರನಾಗಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲೀ ಶಿಫಾರಸುದಾರನಾಗಲಿ ಇರಲಾರನು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 40:15-18)

ಲುಕ್ಮಾನ್ ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಣಾಮದ ಕುರಿತು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸಲಾಗಿದೆ:

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِيْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۫ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ شَيْـًٔا ۚ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۥ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٣٣﴾

"ಜನರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ತಂದೆಯೂ ತನ್ನ ಮಗನ ಪರವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡದ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮಗನೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಪರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡದ ದಿನವನ್ನು ಭಯಪಡಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಗ್ದಾನವು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಂಚನೆಗೊಳಪಡಿಸದಿರಲಿ ಮತ್ತು ವಂಚಕನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಂಚಿಸದಿರಲಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 31:33)

ಅನ್ನಬಅ್ ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۖ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

"ಆ ದಿನ ಬರುವುದು ಸತ್ಯ. ಇನ್ನು ಇಷ್ಟವಿದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳುವ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಆ ಯಾತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದು ಮಾನವನು- ತನ್ನ ಕೈಗಳು ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯು "ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಮಣ್ಣಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ!" ಎಂದು ಗೋಳಿಡುವನು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 78:39-40)

ಇಹಲೋಕವು ನಶ್ವರ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿದೆ

ಇಹಲೋಕವು ನಶ್ವರವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಶಾಶ್ವತತೆ ಮತ್ತು ಅಮರತ್ವವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ನಶ್ವರ ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜೀವನ, ಯೌವನ, ಸುಖ, ಕಷ್ಟ, ಸಂತೋಷ, ದುಃಖ ಎಲ್ಲವೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅನಶ್ವರವಾದ ಒಂದು ಲೋಕವೂ ಇದೆ. ಅದು ಅನಂತಾನಂತ ಕಾಲದ ತನಕ ಇರುವುದು, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನ ಲಭಿಸುವುದು. ಅಲ್ಲಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮರಣವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಅನುಗ್ರಹಗಳು, ಸುಖಗಳು ಹಾಗೂ ದುಃಖಗಳು-ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಎರಡೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುವು. ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಗಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಯವಿರಲಾರದು. ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ವಂಚಿತನಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೂ ಇರಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಂತಿ-ಸಮೃದ್ಧಿ, ಸುಖ-ಸಂತೋಷಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುವು. ಅಲ್ಲಿನ ದುಃಖ-ದುಮ್ಮಾನ, ಯಾತನೆ- ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಕೂಡಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುವು. ಇದರ ಹೆಸರೇ ಪರಲೋಕ. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದೋ ಸ್ವರ್ಗವಿದೆ ಇಲ್ಲವೆ ನರಕವಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗವು ಶಾಶ್ವತ ಸುಖ ಭೋಗಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ನರಕವು ಶಾಶ್ವತ ನಿಂದ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಯಾತನೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜನ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯ ದಾಸರಿಗೆ ಸಿಗುವುದು. ನರಕವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅವಿಧೇಯ ಮತ್ತು ವಿದ್ರೋಹಿ ದಾಸರ ನೆಲೆವೀಡಾಗಿರುವುದು. ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಬಯಕೆಯಿದೆ. ಅವನು ದುಃಖ-ದುಮ್ಮಾನ ಕಷ್ಟ-ಕೋಟಲೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಜಗತ್ತನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು

ಶಾಶ್ವತ ಸುಖ-ಸಂತೋಷಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಎಲ್ಲ ಅನುಗ್ರಹಗಳೂ ಅನಶ್ವರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಲೌಕಿಕ ಆಡಂಬರಗಳಲ್ಲಿ ಮೈ ಮರೆತ ಅವನು ಆ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಪರಲೋಕವು ಬರಲಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿಚಾರಣೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಗಳ ಚಿಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ. ಪರಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ ಗಮನ ಸೆಳೆದಾಗ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರವಾಗಿ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ ಅವನ ನಿರಾಕರಣೆಯು ಸ್ವೀಕಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಶಯವು ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

وَاِذَا قِيۡلَ اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيۡبَ فِيۡهَا قُلۡتُمۡ
مَّا نَدۡرِيۡ مَا السَّاعَةُ ۙ اِنۡ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحۡنُ بِمُسۡتَيۡقِنِيۡنَ ﴿٣٢﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಗ್ದಾನ ಸತ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನವು ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಲಾದಾಗ ನೀವು, ಪುನರುತ್ಥಾನವೆಂದರೇನೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಮಗೊಂದು ಊಹೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ, ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 45:32

ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಜನರು ಇಲ್ಲಿನ ಸುಖಭೋಗಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಸುಖಭೋಗಗಳಾಗಿವೆ, ಇಹಲೋಕವೇ ಆದಿಯೂ ಅಂತ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ, ಇದರ ನಂತರ ಯಾವುದೇ ಜೀವನವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನೆಮ್ಮದಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಮಾಲಿನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜೀವನವೇ ಸರ್ವಸ್ವ, ಇದನ್ನು ಕಳಕೊಂಡರೆ ಇದು ಮತ್ತೆ ಸಿಗಲಾರದು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ.

مَاۤ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآٮِٕمَةً ۙ وَّلَٮِٕنۡ رُّدِدْتُّ اِلٰى رَبِّىۡ لَاَجِدَنَّ خَيۡرًا مِّنۡهَا مُنۡقَلَبًا ﴿٣٦﴾

"ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಘಳಿಗೆಯು ಎಂದಾದರೂ ಬಂದೀತೆಂದೂ ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾನೊಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಮರಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಡೆಯುವೆನು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 18:36

ಇಹಲೋಕವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸಿದಾಗ

ಇಹಲೋಕವು ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ವಿಚಾರವನ್ನು ಆವರಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ಲೌಕಿಕ ಆಡಂಬರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಾಗ ಪರಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತೆ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಲೋಕಾರಾಧಕನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಪರಲೋಕವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ④ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ⑤

"ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸದವರಿಗೆ ಅವರ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮನೋಹರವಾಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಯಾತನೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಇವರೇ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವವರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 27:4-5)

ಯಾರ ಪಾಲಿಗೆ ಇಹಲೋಕವೇ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೋ ಅವರು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಯೋಚಿಸ ಬಯಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಬದುಕು-ಬಾವು ಎಲ್ಲವೂ ಇಹಲೋಕಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವರು, ಪರಲೋಕ ಎಂಬುದು ಸಮಯ ವ್ಯಯಿಸಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸತಕ್ಕಂತಹ ವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲ.

ಪರಲೋಕವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಬಂದರೆ ಅವನು ತನಗೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಸಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಗಮನಾರ್ಹವೇ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವನು ಅದರ ಮಾರ್ಗದ ದೊಡ್ಡ ತಡೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ② الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ③

"ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಅವರು ಐಹಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪಾರತ್ರಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಮಾರ್ಗವು (ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ) ವಕ್ರವಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುದೂರ ಸಾಗಿದ್ದಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 14:2-3)

ಐಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿದ್ದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುವವರಿಂದ ದೂರ ಇರಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪುನರುತ್ಥಾನವು ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಯಾನಕತೆಗಳೊಂದಿಗೆ

ಒಂದು ದಿನ ಖಂಡಿತ ಬರಲಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಆಗಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಲೋಕದ ಮೋಹದ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲವಾಗಿರುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيعٌ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

"ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಟ-ವಿನೋದಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರನ್ನೂ ಇಹಜೀವನದಿಂದಾಗಿ ವಂಚನೆಗೊಳಗಾದವರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ. ಆದರೆ ಈ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಕೇಳಿಸುತ್ತಾ, ಯಾರೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕರ್ಮದ ಫಲವಾಗಿ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಸಿಲುಕದಂತೆ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿರಿ. ಹಾಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಯಾವ ರಕ್ಷಕ ಮಿತ್ರನೂ ಶಿಫಾರಸುದಾರನೂ ಇರಲಾರನು. ಅವನು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನೂ ಅವನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಥವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಗಳಿಕೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುವರು. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಸತ್ಯಧಿಕ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಕುದಿಯುತ್ತಿರುವ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೂ ವೇದನಾಯುಕ್ತ ಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಸಿಗುವುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 6:70)

ದೇವವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸಂಬಂಧ

ದೇವವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಗಾಢ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ದೇವ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸವು ಪುಟಿದೇಳುತ್ತದೆ. ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೇವ ವಿಶ್ವಾಸದೆಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮತ್ತು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಲು ಹೃದಯ ತೆರೆಯಲಾರದು ಹಾಗೂ .ಮನುಷ್ಯನು ಅಹಂಭಾವ ಮತ್ತು ದರ್ಪದ ನಿಲುವು ತಳೆಯುವನು. ಒಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ:

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُّنْكِرَةٌ وَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ

وْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ مَّا ذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ لِيَحْمِلُوْٓا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِيْنَ يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ اَلَا سَاۗءَ مَا يَزِرُوْنَ ۝

"ನಿಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯನು ಕೇವಲ ಏಕ ಆರಾಧ್ಯನು. ಆದರೆ ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ
ಇರಿಸದವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಣೆಯು ನೆಲೆನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಗರ್ವಿಷ್ಠ
ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಇವರು ಮುಚ್ಚಿಡುವ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗ
ಗೊಳಿಸುವ ಸರ್ವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅಹಂಭಾವದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವವರನ್ನು
ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುವುದು
ಏನನ್ನು ಎಂದು ಅವರೊಡನೆ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ, 'ಅದೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಹಳಸಲು
ಕತೆಗಳು' ಎಂದು ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ
ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅದರೊಂದಿಗೇ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ಇವರು ಯಾರನ್ನು
ಪಥಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಶೇಖರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೂ
ಇವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೋಡಿರಿ, ಇವರು ಎಂತಹ ಕಠಿಣ ಹೊರೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ
ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 16:22-25)

ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ಅಂಧಕಾರಗಳು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮೂಲಕ ಅಳಿದು
ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ದರ್ಪಣವು
ಶುಭ್ರವಾಗದು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂಡದು. ಈ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ ನೋಡಿರಿ:

وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ۝ وَّجَعَلْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰٓي اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ۝

"ನೀವು ಕುರ್‌ಆನ್ ಪಠಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸ
ದವರ ನಡುವೆ ನಾವು ಒಂದು ತೆರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಏನನ್ನೂ

ಗ್ರಹಿಸದಂತಾಗಲು ಅವರ ಹೃದಯಗಳ ಮೇಲೆ (ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು) ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತೇ
ಮತ್ತು ಅವರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಿವುಡುತನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್
ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಾಗ ಅವರು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮು
ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 17:45-46

ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾

"ನೀವಂತು ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಆದರೆ, ಪರಲೋಕ
ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸದವರು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸರಿದು ನಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 23:73-74

ತಾನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸನಾಗಿದ್ದು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರ
ಗೊಳಗಾಗಲಿರುವೆನೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಅಗತ್ಯವನ್ನ
ಮನಗಾಣಲಾರ. ಪರಲೋಕ ಬಂದೇ ತೀರುವುದು ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅವ
ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಿದವರು ಅವನ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳಿ
ಅರ್ಹರಾಗುವರು ಮತ್ತು ಅವನ ಅವಿಧೇಯ ದಾಸರು ನಿಕೃಷ್ಟವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗು
ಯಾಗುವರು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸು
ಧೈರ್ಯವೇ ಅವನಿಗೆ ಇರಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಧರ್ಮದ ಹೊರತು ತಾನ
ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಭೀತಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವುದ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ

"ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾ
ವಿರಿಸುತ್ತಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 6:92

ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ಅವ
ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುವ ಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಜೀವನ
ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯಿರಿಸುವಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಾಹ
ಬಳಿ ವಿಚಾರಣೆ ಎದುರಿಸಲಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಯೋಚಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತ
ತಾನು ತಪ್ಪು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದರೆ ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಯಾ
ವಸ್ತುವೂ ರಕ್ಷಿಸಲಾರದು ಎಂದು ಅವನು ಚಿಂತಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸ
ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಭರಿತ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿರುವರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ತ

ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಆಗ ಅವರು ಇಂದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಕೊಡುಗೆಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ನಾವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ದಿನವನ್ನು ಭಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವರು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವರು:

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

"ಈ ಜನರು ಪರಸ್ಪರರೊಡನೆ (ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿದ) ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವರು. ಅವರು ಹೇಳುವರು; ನಾವು ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರ ನಡುವೆ ಹೆದರುತ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ತೋರಿದನು ಮತ್ತು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವಂತಹ ಗಾಳಿಯ ಯಾತನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ನಾವು ಗತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮಹಾ ಉಪಕಾರಿಯೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆಗಿರುವನು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 52:25-28)

ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ- ಅವರ ಪರಮಾನಂದದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿರಿ:

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

"ಆಗ ಯಾರ ಕರ್ಮಪತ್ರವನ್ನು ಅವನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದೋ ಅವನು ಹೇಳುವನು, 'ಇದೋ ನನ್ನ ಕರ್ಮಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿರಿ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಕರ್ಮ ಪತ್ರವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಿಗಲಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೆ.' ಹೀಗೆ ಅವನು ಮನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಸುಖಭೋಗಗಳಲ್ಲಿರುವನು- ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಫಲದ ಗೊಂಚಲುಗಳು ಬಾಗಿಕೊಂಡಿರುವುವು. (ಇಂತಹವರೊಡನೆ) ನೀವು ಕಳೆದು ಹೋದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಿನ್ನಿರಿ ಮತ್ತು ಕುಡಿಯಿರಿ(ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು)." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 69:19-24)

ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರಭಾವ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರ ಜೀವನದ ಉಜ್ವಲ ಅಂ ಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಲೋಕದ ಬಗೆಗಿನ ಅವರ ಚಿಂತೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಪರಲೋಕದ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆ ಅವರನ್ನು ಆವರಿ ರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಸದಾ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಭಯಭೀತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಅದರಿಂ ಅವರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ನಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:

إِنَّ الَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ۝٥٧ وَالَّذِينَ
هُم بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝٥٨ وَالَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۝٥٩
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوا وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۝٦٠
أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝٦١

"ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಭಯದಿಂದ ಭೀತರಾಗಿರುವವರು, ತಮ ಪ್ರಭುವಿನ ನಿದರ್ಶನಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವವರು, ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನೊಂದಿ ಯಾರನ್ನೂ ಭಾಗೀದಾರರಾಗಿ ಮಾಡದವರು- ಮತ್ತು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಲಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೃದಯಗಳಿ ವವರು. ಅವರೇ ಒಳಿತುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಅವುಗಳನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 23:57-61

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝٢٦ وَالَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ
رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ۝٢٧ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝٢٨

"ಅವರು ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗಲಿರುವ ದಿನವನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಯಾತನೆಗೆ ಭಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರ ಪ್ರಭುವಿನ ಯಾತನೆಯ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 70:26-28

ಇನ್ನೊಂದು ವಚನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ:

رِجَالٌ ۙ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَإِقَامِ الصَّلٰوةِ
وَإِيتَآءِ الزَّكٰوةِ ۙ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ

"ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಬೆಳಗು ಬೈಗುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ್ಯಪಾರ ಮತ್ತು ಕ್ರಯ-ವಿಕ್ರಯಗಳು, ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೂ ನಮಾಝಿನ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದಲೂ ಝಕಾತಿನ ಪಾವತಿಯಿಂದಲೂ ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಯಗಳು ಪಲ್ಲಟಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಸ್ತಬ್ಧಗೊಳ್ಳುವಂತಹ ಆ ದಿನವನ್ನು ನರು ಭಯ ಪಡುತ್ತಿರುವರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 24:37)

ೋಕವು ಧ್ಯೇಯವಾಗಿ ಬಿಡಬಾರದು

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಲೋಕ ವಿರಕ್ತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಅದು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಲೋಕವೇ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ಅದು ನೇಶಿಸಿದೆ. ಜೀವನವು ಲೌಕಿಕ ಸುಖಕ್ಕೇ ಮೀಸಲಾಗಿ ಬಿಡಬಾರದು ಮತ್ತು ರಲೋಕವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಬಾರದು ಎಂಬುದು ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಕಾಳಜಿಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನವನ್ನು ಪರಲೋಕ ವಿಜಯದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅದರ ಯಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಲೋಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ನಾಶ ಹೊಂದಲಿದೆ ಎಂದೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲಾಗದೆಂದೂ ತಿಳಿದು ವನ ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ರೀತಿ ಆದೇಶಿಸಿರುವನು:

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ
وَمَا عِندَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّأَبْقٰى ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

"ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನದ ಸಾಧನ ಹಾಗೂ ರ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ನೀವು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 28:60)

ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಬದಲು ಇಹಲೋಕಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದರೆ ಅದು ುಷ್ಯನನ್ನು ವಿನಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ!

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَّأَبْقٰى ﴿١٧﴾

"ಆದರೆ ನೀವು ಇಹಲೋಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ವಸ್ತುತಃ ಪರಲೋಕವು ಷ್ಟು ಉತ್ತಮವೂ ಶಾಶ್ವತವೂ ಆಗಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 87:16-17)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّ لَعِبٌ ۭ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِىَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٤﴾

"ಈ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವು ಒಂದು ಆಟ ಮತ್ತು ಮನೋರಂಜನೆಯಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು ಅಲ್ಲ. ನೈಜ ಜೀವನ ಗೃಹವು ಪರಲೋಕ ಗೃಹವೇ ಆಗಿದೆ. ಇವರು ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ!" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 29:64

ಲೋಕವು ನಶ್ವರವಾಗಿದೆ

ಈ ಲೋಕ ಮತ್ತು ಇದರ ಹೊಳಪು ಬಣ್ಣಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತತೆಯಿಲ್ಲ. ಇದ ಯಾವ ಭರವಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂದು ಇದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಇಲ್ಲವಾಗಬಹುದು. ಆದ ಮನುಷ್ಯ ಈ ನಶ್ವರ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ ಅವನು ತನ್ನ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಅಲಕ್ಷ್ಯನಾಗಿ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಲವಲವಿಕೆಯು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೆಂದು ಅವನು ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಬಿಸಿಗಾಳಿಯ ಒಂದು ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬಾಡಿ ಹೋಗಲಿದೆ. ಆಗ ಅವನ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಕೈ ಕಟ್ಟುವನು. ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ۭ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا ۭ وَفِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿٢٠﴾

"ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ! ಈ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಆಟ ವಿನೋದ, ತೋರಿಕೆಯ ವೈಭವ, ಪರಸ್ಪರರ ಮೇಲೆ ಹಿರಿಮೆ ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತು ಹಾಗೂ ಸಂತಾನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುವ ಪೈಪೋಟಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಇದರ ಉಪಮೆ ಹೀಗಿದೆ, ಒಂದು ಮ ಬಂದೊಡನೆ ಅದರಿಂದಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕೃಷಿಕರು ಸಂತೋಷಗೊಂಡರು

ತರುವಾಯ ಅದೇ ಬೆಳೆಯು ಬಲಿತಾಗ ಅದು ಹಳದಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಅನಂತರ ಅದು ಹೊಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಪರಲೋಕವು ಕಠಿಣ ಯಾತನೆ ಇರುವ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ಷಮೆ ಹಾಗೂ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಇರುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವು ಒಂದು ವಂಚನೆಯ ಸಾಧನವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 57:20)

ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಆಟ ವಿನೋದವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಆಟ-ವಿನೋದವು ಮನಮೋಹಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲಂಕಾರವು ಒಂದು ಬಾಹ್ಯ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಮಹಾನತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಪುರಾವೆಯಲ್ಲ. ಅರ್ಬುದ ರೋಗಪೀಡಿತನಾದ ಅಥವಾ ನೀತಿಗೆಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದಂತಿದೆ ಅದು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದುವೇ ಲೋಕದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಅದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮತ್ತು ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಮಹಾನತೆಯುಳ್ಳವನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲೋಕವು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಏನಂತೆ. ಅದು ಯಾವಾಗ ಕಸಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯು ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಈ ಅನಶ್ವರ ಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಅಹಂಭಾವ ತಾಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಡ್ಡತನವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಬಯಸಬೇಕು. ಧಾವತಿ ಪಡುವುದಾದರೆ ಪರಲೋಕದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವತಿ ಪಡಬೇಕು. ಬೇಡುವುದಾದರೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಬೇಡಬೇಕು. ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖದ ಗೇಹವಾದ ಸ್ವರ್ಗದ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.. ಅದರ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಅಳಿವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಎಂದೂ ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:

سَابِقُوٓا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ ٱلسَّمَآءِ
وَٱلْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

"ಧಾವಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕ್ಷಮೆ ಹಾಗೂ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿರುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿರಿ. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದವರಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹ. ಅವನಿದನ್ನು ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 57:21)

ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ ಪರಲೋಕವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂತಹ ನತದೃಷ್ಟನು!

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

"ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ಇವರೊಡನೆ ಹೇಳಿರಿ; ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ವಿಫಲರು ಯಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲೇ? ಲೌಕಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸಕಲ ಪರಿಶ್ರಮಗಳು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದ್ದು ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅವರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ವಚನಗಳನ್ನೂ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗಲಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದವರು. ಆದುದರಿಂದ ಇವರ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುವು. ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾರೆವು. ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ವಚನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅವರ ಪ್ರತಿಫಲ ನರಕ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟವರ ಹಾಗೂ ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗಿದವರ ಆತಿಥ್ಯಕ್ಕಾಗಿ 'ಫಿರ್‌ದೌಸ್'ನ ಉದ್ಯಾನಗಳಿರುವುವು. ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಕಾಲ ವಾಸಿಸುವರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಲು ಅವರೆಂದೂ ಇಷ್ಟಪಡಲಾರರು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 18:103-108)

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವೇನೆಂದರೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಪರಲೋಕದ ಲಾಭ-ನಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯ ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಈ ಲೋಕ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿಯಮವೇನೆಂದರೆ ಯಾರು ಲೋಕವನ್ನು ಗಳಿಸ

ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಪರಲೋಕವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ فِيْهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ نُّرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿۱۸﴾ وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿۱۹﴾ كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۗ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ﴿۲۰﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۗ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا ﴿۲۱﴾

"(ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ) ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಫಲಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನಿಗೆ, ನಾವು ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅನಂತರ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ನರಕವನ್ನು ಬರೆದು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಕೃಪೆಯಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುವನು. ಮತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರೆ- ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕೃತಾರ್ಥವಾಗುವುದು. ನಾವು ಇವರಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ಎರಡು ವರ್ಗದವರಿಗೂ (ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ) ಜೀವನ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಕೊಡುಗೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವವನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಎಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆಂದು ನೋಡಿರಿ. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗುವುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 17:18-21)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ ﴿۲۰﴾

"ಯಾರು ಪರಲೋಕದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ನಾವು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಈ ಲೋಕದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ನಾವು ಈ ಲೋಕದಿಂದಲೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪಾಲೂ ಇಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 42:20)

ಇದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯದ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನವಿದೆ:

وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۗ وَسَنَجْزِى الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾

"ಐಹಿಕ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ನಾವು ಇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವೆವು ಮತ್ತು ಪಾರಲೌಕಿಕ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ಅದನ್ನು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವನು ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞರಿಗೆ ನಾವು ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದಯಪಾಲಿಸುವೆವು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:145)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ನಿಯಮದಂತೆ ಯಾರು ಐಹಿಕ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು:

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾

"ಈ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಇದರ ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣಗಳನ್ನು ಬಯಸುವವರ ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಥವರಿಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನರಕಾಗ್ನಿಯ ವಿನಾ ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಅಳಿದು ಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಈಗ ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ನಿರರ್ಥಕ (ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬರುವುದು)." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 11:15-16)

ಪರಲೋಕ ವಿಜಯವೇ ನೈಜ ವಿಜಯ

ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದ ಜನರು ಲೌಕಿಕ ಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯು ಪರಲೋಕ ವಿಜಯದ ಕಡೆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜಯವು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ೂರೆಯುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದುವೇ ನೈಜ ವಿಜಯವಾಗಿದೆ. ದುವೇ ಮಹಾನ್ ಯಶಸ್ಸಾಗಿದೆ.

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۳﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ೞಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ವೇಶ ಕೊಡುವನು. ಅವನು ಆ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವನು ಮತ್ತು ದೇ ಅಮೋಘ ವಿಜಯವಾಗಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:13)

ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು: ನೀವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶ ಾಹಕರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿ ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَ
الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْ
الْعَظِيْمُ ﴿۱۲﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವನು ಮತ್ತು ತಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆ ಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವಂತಹ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರವೇಶಗೊಳಿಸುವನು. ದಾ ನೆಲೆಸುವಂತಹ ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಭವನಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ದಯ ಾಲಿಸುವನು. ಇದೇ ಮಹಾ ಯಶಸ್ಸು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 61:12)

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ರ್ಹನಾಗುವನು. ಇದು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ವಿಜಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಜಯ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ڛ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ﴿۱۱﴾

"ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗಿದವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುವ ಇದುವೇ ಮಹಾ ಯಶಸ್ಸು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 85:1

ಇದುವೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಮತ ಸತ್ಕರ್ಮದ ಸಂಪತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುವ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರಿ ಸಿಗುವುದು.

تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۗ وَالَّذِيْنَ
نُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ
بِّهِمْ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ

"ಆಗ ಈ ಅಕ್ರಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಭೀತರಾಗುತ್ತಿ ವುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುವಿರಿ ಮತ್ತು ಅದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಂದೇ ತೀರುವುದು. ಇದ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ಹಾಗೂ ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗಿದವರು ಸ್ವರ್ಗೋ ದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿರುವರು. ಅವರು ಬಯಸಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳಿ ಪಡೆಯುವರ ಇದುವೇ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 42:2

ಯಾರ ಪಾಲಿಗೆ ಪರಲೋಕದ ವಿಜಯ ಬರುತ್ತದೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಸ್ವರ್ಗ ಅರ್ಹನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೊಡ್ಡ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ ಮತ ಅಸೂಯಾರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕ ಚಿಂತೆ

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಪರಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾಗಿರುವವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಲೋಕಕ್ಕಿಂತ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ, ಅಲ್ಲಾಹ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗಲಿಕ್ಕಿದ್ದು ಈ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯ ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬುವ ಜನರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅದೊಂ ದೊಡ್ಡ ಹೋರಾಟವಾಗಿದೆ. ಅದು ವಿಭಿನ್ನ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವನು:

وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا

"ಈ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಉಗ್ರ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿರಿ (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 25:5

ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾವ ಹೋರಾಟದ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಿರುವನೋ ಅದನ್ನು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರ ವಿರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ತಾಳುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಪ್ತರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಗಲುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರದೇ ಕೋಪ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲದವನು, ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಮುರಿಯುವುದನ್ನು ಸಹಿಸದವನು ಮತ್ತು ಯಾವನೇ ಮಿತ್ರನ ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದವನು ಖಂಡಿತ ಮಾಡಲಾರನು. ಅದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬಲ್ಲವನು ಮತ್ತು ಆರಂಭಿಸಿದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಡಬಲ್ಲವನು ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ಯಾರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಬಾರದು. ಅವನಿಗೆ ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಇಹಲೋಕದ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْٓا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ۭ اُولٰۗىِٕكَ كَتَبَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ۭ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حِزْبُ اللّٰهِ ۭ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝۲۲

"ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವವರು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ನೀವೆಂದೂ ಕಾಣಲಾರಿರಿ- ಅಂಥವರು, ಅವರ ತಂದೆ, ಪುತ್ರರು, ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಆಪ್ತಬಂಧು ಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ. ಅವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು

ಅಚ್ಚೊತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಆತ್ಮವ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಅವರನ್ನು, ತಳಭಾಗದ ಕಾಲುವೆಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಗೊಳಿಸುವನು. ಅವುಗಳ ಅವರು ಸದಾಕಾಲ ವಾಸಿಸುವರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು ಮ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನರಾದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪಕ್ಷದವರು. ತಿಳಿಯಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪಕ್ಷದವರೇ ವಿಜಯಿಗಳಾಗುವರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 58:2

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಕರೆಯುವುದೆಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪರೀಕ್ಷೆಗೊ ವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ಸುಖ-ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಹುಡುಕುವುದು ನಿರರ್ಥಕ. ಯಾರು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾನೋ ಹೆಚ್ ವೇಳೆ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ನ್ನೊಡ್ಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಸೊತ್ತು ವಿತ್ತಗಳಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವ ಬಂದೀಖಾನೆ ಮತ್ತು ನೇಣುಗಂಬಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವೂ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವಿ ವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅವನಿಗೆ ಶಾರೀರಿಕ ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ಪರಲೋಕದ ವಿಜಯ ಚಿಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗಿಂತ ಅಲ್ಲಿಯ ಯಾತನೆಯ ಭ ವಿರುತ್ತದೆ. ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಮರಣದಿಂದ ಓ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳ ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲೇ ಪಡೆ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಪಡೆಯುವ ನಿರೀ ಅವನಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
أَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾

"ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರು ತಮ ತನು-ಧನಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡಬೇಕೆಂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಿನಂತಿಸಲಾರರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನಾಗಿ ತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸದವರು ಮಾತ್ರ ಇಂತ

ೇದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಯಗಳಲ್ಲೇ ತಲ್ಲಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 9:44-45)

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಸರಳವೇನಲ್ಲ. ಇದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕಷ್ಟಗಳು ಮತ್ತು ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂದಿಗ್ಧ ಟ್ಟಗಳು ಎದುರಾಗಬಹುದು. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಹೆಸರೆತ್ತಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾಲಗೆ ಸೀಳಿ ಬಿಡು ಂತಹ ಸಂದರ್ಭವೂ ಬರಬಹುದು. ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾಗುವುದು. ಧರ್ಮದ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ತ್ತಿದ ಕೈಯನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಲಾಗುವುದು. ಜಗತ್ತು ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ನರೂ ನಾವು, ನೀವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕರೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ತ್ತುಂಗತೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿರುವೆವು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಈ ಂಕಲ್ಪದಂತೆ ವರ್ತಿಸಲು ಅರ್ಹರಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಪರಲೋಕ ತ್ತು ಅದರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಲೋಕವು ನಶ್ವರವಾಗಿದ್ದು ಪರಲೋಕವು ಶ್ವತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ನಮ್ಮ ನರನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْٓا
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

"ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವುದು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಸಹನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ಸಗುವವರಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅವರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕರ್ಮಗಳಿಗನುಸಾರ ಡುವೆವು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 16:96)

ನಮ್ಮ ಒಂದು ಕಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ವರ್ಗವಿದೆ. ದುಃಖ ಚಿಂತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ೀವನವಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಣ್ಣು ನೋಡಿರದ, ಯಾವುದೇ ಕಿವಿ ಕೇಳಿರದ, ಯಾವುದೇ ಕ್ತಿ ಯೋಚಿಸಿರದ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿರುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜೀವನದ ಸುಖ ೋಗಗಳಿವೆ. ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಜೀವನವಿದೆ. ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಗತಿಯ ವಕಾಶ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಇವೆರಡರ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನು ನಾವು ಆರಿಸಬೇಕು. ಕೆಂದರೆ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಜತೆ ಜತೆಯಾಗಿ ಗಳಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಹಲೋಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಾರು ಹೋದವನಿಗೆ ಪರಲೋಕ ಖಂಡಿತ ಸಿಗಲಾರದು. ತನಗಾಗಿ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಟ್ಟಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಲೌಕಿಕ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದೀತು. ವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು:

مَنْ اَحَبَّ دُنْيَاهُ اَضَرَّ بِاٰخِرَتِهٖ وَ مَنْ اَحَبَّ اٰخِرَتَهٗ اَضَرَّ بِدُنْيَاهُ فَاٰثِرُوْا مَا يَبْقٰى عَلٰى مَا يَفْنٰى

"ಯಾರು ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ತನ್ನ ಪರಲೋಕದ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವನು. ಯಾರು ತನ್ನ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನ ತನ್ನ ಇಹಲೋಕದ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದಕ (ಪರಲೋಕ) ನಶ್ವರವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿರಿ." (ಅಹ್ಮದ್, ಬೈಹಕಿ

ನಾವು ಇಹಲೋಕಕ್ಕಿಂತ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಹದೀಸ ನಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಪರಲೋಕದ ಲಾಭಕ್ಕಾ ಲೌಕಿಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾದರೆ ನಾವು ಧರ್ಮದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಂದಲೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸ ವುದಲ್ಲ. ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದು. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡಲು ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಬಂದೀಖಾನೆಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ತೆರೆಯ ವುದಲ್ಲ- ಸಿಂಹಾಸನ ಮತ್ತು ಕಿರೀಟಗಳನ್ನೂ ಮುಂದಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯಾಯ ಮತ ಹಿಂಸೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತ ಸಾಗಿದರೆ ಅದ ಮುಂದೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಬಹಳ ಕಠಿ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯುವವರು ಬಂಗಾರದ ಸಂಕೋ ಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಿಗಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂ ಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ತೃಣ ಸಮಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು ಪರಲೋಕದ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಸುಖಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಬಿಡುವವನಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿನ ಯಾತನೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಷ ಗಳನ್ನು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಸುಲಭಗೊಳಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಅವನು ಪರಲೋಕ ಜಯಾಪಜಯಗಳನ್ನೇ ನೈಜ ಜಯಾಪಜಯಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುವವನಾಗಿರಬೇಕು.

فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَ اُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ؕ وَ مَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۤ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿۱۸۵﴾

"ಅಲ್ಲಿ ನರಕಾಗ್ನಿಯಿಂದ ರಕ್ಷೆ ಹೊಂದುವವನೂ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದಾಖಲು ಮಾಡಲ್ಪಡ ವವನೂ ನಿಜವಾದ ಕೃತಾರ್ಥನು. ಈ ಲೋಕದ ಜೀವನವಂತೂ ಕೇವಲ ಭ್ರಾಮ ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:185

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವವನು ಜನರಿಗೆ, "ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನ ರಲಿಕ್ಕಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ತಲುಪು ದರಿಂದ ತಡೆಯಲಾರದು" ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವನು ಕೂಡಾ ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಟ್ಟಿಗಾದರೂ ತನ್ನ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಬಾರದೆಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯ ೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನ ಬರುವ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ್ಕಿ ಅದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಅದರ ಬರುವಿಕೆಯ ಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವವರ ಜೀವನವು ಅದರ ಭಯದಿಂದ ಮುಕ್ತ ದರೆ ಅದರರ್ಥ ಅವನೊಂದು ಸುಳ್ಳು ಸುದ್ದಿಯ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಿ ್ದನೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸುಖ-ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದಾಗು ದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇತರರನ್ನು ಪರಲೋಕದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸ ೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿರುವುದರ ಜತೆಗೆ ತನ್ನನ್ನೂ ಅದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸ ೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿರುವನು. ಏಕೆಂದರೆ ಲೋಕದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನರಕದಿಂದ ುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುವಂತೆ ಅವನೂ ಅದನ್ನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತರರನ್ನು ನರಕದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ಸ್ವತಃ ಅದಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವವನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಆತ್ಮ ಾತಕ ಕೆಲಸ ಬೇರೆ ಇರಲಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರ್ಮದ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಅವನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ರ್ಮಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಗುವುದು ರ್ಣ ನಿಷ್ಠೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಅದನ್ನು ನುಸರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಆ ಭಯಾನಕ ದಿನ ಯಾರ ಮುಂದೆ ಸದಾ ಇರುವುದೋ ಅವನು ಚಿಂತಿತನಾಗಿ ುವನು. ಅವನು ಇತರರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಸ್ವತಃ ತನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹಿಸುವನೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಭಂಡ ್ಯರ್ಯ ಅವನು ತೋರಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಪರಲೋಕದ ಕುರಿತು ಆಗಾಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸು ್ದರೂ ನಿಜವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮರೆತವನಾಗಿರುವನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ-ಪುರಸ್ಕಾರ ಳನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ತಮಾಷೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವವನಾಗಿರುವನು.

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್-ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೊನೆಯ ಗ್ರಂ

ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಪರಿಚಯ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೊನೆಯಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಇದು ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿದೆ. (2:185) ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ತನಕ ಎ ಮನುಷ್ಯರ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬಲ್ಲರು ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ವಿಜಯವನ ಗಳಿಸಬಲ್ಲರು. ಇದು ಜೀವನದ ನೇರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಮುಂದೆ ವಿಭಿನ್ನ ದಾರಿಗಳು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ನೇರವಾದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನು ಎಂದೂ ಪಥಭ್ರಷ್ಟನಾ ಲಾರನು. ಯಾರು ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾವುದಾದರೂ ದಾರಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವನೋ ಅವನು ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ-

قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ
تَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ
بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٦﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸುವ್ಯಕ್ತ ಗ್ರಂಥ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ ರಕ್ಷಾಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 5:15-1

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೂ ಆಗಿದ ಅದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಅದು ಸುವಾರ್ತೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ದಾರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿ ನಡೆದವರು ಶಾಶ್ವತ ಸೋಲನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಅದ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ.

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

"ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅತ್ಯಂತ ನೇರಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗಿದವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸತ್ಫಲವಿದೆಯೆಂಬ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸದವರಿಗೆ ನಾವು ಅವರಿಗಾಗಿ ಘೋರ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 17:9-10)

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕರೆ ಕೇಳಿ ಅವನು ಧಾವಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಈ ಕರೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲಿಸಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಬಾಹ್ಯ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮರೆತು ಹೋದ ಪಾಠವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು 'ಬೋಧನೆ' ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಹ. ಮೂಸಾ ಮತ್ತು ಹಾರೂನ್‌ರಿಗೆ(ಅ) ತೌರಾತ್ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸತ್ಯ-ಮಿಥ್ಯಗಳ ಅಂತರವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶವಿತ್ತು. ಅದು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಭಯವಿರಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ 'ಬೋಧನೆ'ಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶಗಳಿದ್ದುವು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅದರ ನಂತರ ಈ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅವತರಿಸಿತು.

وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ ۚ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٠﴾

"ಮತ್ತು ಈಗ ನಾವು ಈ ಶುಭಕರ 'ಬೋಧನೆ'ಯನ್ನು (ನಿಮಗಾಗಿ) ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುವೆವು. ನೀವೇನು ಇದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವರಾಗುತ್ತೀರಾ?"

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 21:50)

ಮನುಷ್ಯನು ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ ಅದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ,

بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

"ನಾವು ಅವರ ಸ್ವಂತ 'ಬೋಧನೆ'ಯನ್ನೇ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಬೋಧನೆ'ಯಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 23:71)

'ದಿಕ್ರ್'ನ ಅರ್ಥ ನೆನಪಿಸುವುದೆಂದಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಹೇತುವಾಗಿದೆ. ಅದು ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಉನ್ನತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ-

لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

"ಜನರೇ, ನಾವು ನಿಮ್ಮದೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಗ್ರಂಥ ವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವೆವು. ನೀವು ವಿವೇಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 21:10)

ಯಾರು ಈ 'ದಿಕ್ರ್' ಅನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ತಾನೇ ತನ್ನ ಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುವುದು-

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾

"ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಒಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಗೌರವವಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲ್ಪಡುವಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 43:44)

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದಿನಿತೂ ಮಿಥ್ಯದ ಕಲಬೆರಕೆಯಿಲ್ಲ. ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ-

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾
لَّا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۖ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

"ಇವರು, ಬೋಧನೆಯು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ಪ್ರತಾಪವುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥವೆಂಬುದೇ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ. ಮಿಥ್ಯವು ಇದರ ಮುಂದಿನಿಂದಾಗಲಿ, ಹಿಂದಿನಿಂದಾಗಲಿ ಇದರೊಳಗೆ ಬರಲಾರದು. ಇದು ಯುಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣನೂ ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹನೂ ಆದವನಿಂದ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡುದಾಗಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 41:41-42)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಅದರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ವಚನಕೊಟ್ಟಿರುವನು.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

"ಈ 'ಉಪದೇಶ'ವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ನಾವೇ ಅದರ ರಕ್ಷಕರೂ ಆಗಿರುತ್ತೇವೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 15:9)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ವಚನ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತು. ದೈವಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮಾತ್ರ ಇಂದು ಸುರಕ್ಷಿತ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮುಹಮ್ಮದರ(ಸ) ಮೇಲೆ ಅವತರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಹಾಗೂ ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ ಓದಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಓದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಟಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಲೇಖನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಥಮ ದಿನವೇ ಲಿಖಿತಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಲೋಕದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಕಾಶನವಾಯಿತು. ಇಂದಿಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷರ ಅಥವಾ ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಆಗಿಲ್ಲ, ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲ-

ಇದು ಸುವ್ಯಕ್ತ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. (12:1) ಸ್ಪಷ್ಟ ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದೆ. (16:103) ಇದು ಅವತರಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಅದರ ಇಂಗಿತ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ. ಅದರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವೈಚಾರಿಕ ಗೊಂದಲಗಳಿಲ್ಲ.

وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝ اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝

"ಈ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಗ್ರಂಥದಾಣೆ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯ ಕುರ್‌ಆನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 43:2-3)

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಲು, ತಿಳಿಯಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದು ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತು ಕೂಡಾ ಓರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ನಿಲುಕುವಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಕುರ್‌ಆನಿನ ನಿಲುವು ತಿಳಿಯಲು ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಎದುರಾಗದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದರ ಅಭಿಸಂಬೋಧಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ-

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝

"ನಾವು ಈ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಉಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸುಲಭ ಸಾಧನವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವೆವು. ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ?"

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 54:17)

ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ, ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅದು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅದರ ಸತ್ಯತೆಯು ಬಯಲಾಗುವುದು:

هٰذَا بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝٢٠٣
وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝٢٠٤

"ಇವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕುರ್‌ಆನ್ ಓದಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ ಮತ್ತು ಮೌನವಾಗಿರಿ. ನೀವು ಅನುಗ್ರಹೀತರಾಗಬಹುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 7:203-204)

ಕುರ್‌ಆನ್ ಪದೇಪದೇ ತನ್ನ ವಚನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾರರು, ಬದಲಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಉಪದೇಶ ಹೊಂದುವರು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಅದಕ್ಕಿದೆ-

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا
الْاَلْبَابِ ۝٢٩

"(ಪೈಗಂಬರರೇ,) ಇದೊಂದು ಅತಿ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದು ಇವರು ಇದರ ಸೂಕ್ತಗಳ ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲೆಂದು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಇದರಿಂದ ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ನಾವು ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ."
(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 38:29)

ವಿರೋಧಿಗಳ ವರ್ತನೆ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ವಿರೋಧಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ತೋರಿದರು. ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲೇ ಹುಡುಕುವ ಬದಲು ಪವಾಡಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡತೊಡಗಿದರು. ವಸ್ತುತಃ ಈ ಗ್ರಂಥವೇ ತನ್ನ ಅನನ್ಯ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಲೋಕದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪವಾಡವಾಗಿದೆ. ಅದರ ನಂತರ ಬೇರಾವುದೇ ಪವಾಡದ ಅಗತ್ಯ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۗ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ
عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٥٠ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتٰبَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّذِكْرٰى لِقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ۝٥١

"ಇವನ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಇವನ ಮೇಲೆ ನಿದರ್ಶನಗಳೇಕೆ ಇಳಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ? ದು ಇವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳಿರಿ, 'ನಿದರ್ಶನಗಳಂತೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಇವೆ. ನು ಕೇವಲ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವವನು ಮಾತ್ರ.' ನಾವು ಇವರಿಗೆ ಓದಿ ಳಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಇವರಿಗೆ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ) ಸಾಕಾಗದೇ? ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವವರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತಿ ಹಾಗೂ ಉಪದೇಶವಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 29:50-51)

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ 114 ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಯ ಲ್ ಕೌಸರ್' ಆಗಿದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಮೂರು ವಚನಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ದೊಡ್ಡ ಅಧ್ಯಾಯ ಅಲ್‌ಬಕರಃ ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 286 ವಚನಗಳಿವೆ. ಅದರ ತಿಯೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯವೂ ಪವಾಡವಾಗಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ತನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ವಾಲೊಡ್ಡಿತು. ನೀವು ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ರಚಿಸಿ ತನ್ನಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ? ಯಾವ ಉತ್ತರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಮನುಷ್ಯನ ವಾಣಿಯಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಣಿಯಾಗಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ.

وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ
وَادْعُوا شُهَدَاءَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

"ನಾವು ನಮ್ಮ ದಾಸನಿಗೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ನಮ್ಮದೋ ಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಂದೇಹವಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ದು ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನಾದರೂ ರಚಿಸಿ ತನ್ನಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಿ ನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆದು ತನ್ನಿರಿ. ನೀವು ಸತ್ಯವಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:23)

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಚಿಂತನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿರೋಧಿಗಳ ವಾಂಗೀಯ, ವಂಶೀಯ ಮತ್ತು ವರ್ಗೀಯ ಪಕ್ಷಪಾತವು ಅವರನ್ನು ಅದರಿಂದ ಕೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುರಾವೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುವ ಬದಲು ನರು ತಮ್ಮ ಪುರಾತನ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಟ್ಟು ಡಿದಿದ್ದರು. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಒಪ್ಪಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿ ಲ್ಲ. ಅವರು ಭೂತ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಧ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ನರ ಹಿರಿಯರು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರು. ಯಾರೂ ವರಿಗಿಂತ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆಡಿದ್ದೂ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಪ್ಪು ಕಂಡು ಹುಡುಕುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು.

ಇದೊಂದು ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ಅವೈಚಾರಿಕ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು. ಸತ್ಯದ ಹುಡುಕಾ ವಿದ್ದರೆ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಕರೆ ನೀಡಿತು:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ

آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ನಿರ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರೆಂದು ಅವರೊಡ ಹೇಳಲಾದಾಗ, 'ನಾವು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ ಕಂಡಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವೆವು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸರಿ, ಅವರ ಪೂರ್ವಿಕರು ತಮ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನೇನೂ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗಲ ಇವರು ಅವರನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವರೇ?" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:170

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಬೋಧನೆಗಳು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಆಧಾ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಸಹಿತ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ವಿರೋಧಿಗಳ ಮಿಥ್ಯ ವಿಚಾ ಮತ್ತು ಭ್ರಮೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಸಭ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಇಹ-ಪರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗಲಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ ಅವರು ಭಾವೋದ್ರೇಕಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುಲ್ಲು ಗದ್ದಲಗಳ ಮೂಲಕ ಕುರ್‌ಆನಿ ಸ್ವರವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ

تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾

"ಈ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆಲಿಸಬೇಡಿರಿ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿಸಲಾದಾ ಆತಂಕಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿರಿ. ಈ ಮೂಲಕ ನೀವು ವಿಜಯಿಗಳಾಗಲೂಬಹುದು ಎಂದು ಈ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 41:26

ಅವರು ಆಟ-ವಿನೋದ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮನೋರಂಜನೆಯ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗಿ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಗಂಭೀರ ಬೋಧನೆಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಯದಂ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಜ್ಞಾನ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸೋಲೊಪ್ಪಿದ್ದಾ ರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ವರ್ತನೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಮದದಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುರ್‌ಆನಿ ಆಹ್ವಾನವು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದ ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝٦ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٧

"ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ರಹಿತವಾಗಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗಿರುವ ಕರೆಯನ್ನು ತಮಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮನಮೋಹಕ ವಾಣಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ತರುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪಮಾನಕರ ಯಾತನೆ ಇದೆ. ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಓದಿ ಕೇಳಿಸಲಾದಾಗ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ತಾನು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಅವನ ಕಿವಿಗಳು ಕಿವುಡೋ ಎಂಬಂತೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವೇದನಾಯುಕ್ತ ಯಾತನೆಯ ಸುವಾರ್ತೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 31:6-7)

ಇಂತಹ ಅವಿವೇಕದ ವರ್ತನೆಯು ಸತ್ಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ತನೆ ಕೈಗೊಂಡವನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರನು. ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಿಂದ ಮಿಥ್ಯದ ತೆರದೆಗಳು ಹರಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ತನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು-

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ۝٤٥ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝٤٦

"ನೀವು ಕುರ್‌ಆನ್ ಪಠಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸದವರ ನಡುವೆ ನಾವು ಒಂದು ತೆರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಅದನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸದಂತಾಗಲು ಅವರ ಹೃದಯಗಳ ಮೇಲೆ (ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು) ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಿವುಡುತನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಾಗ ಅವರು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 17:45-46)

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ದೂರಿ ಕೊಳ್ಳುವರು.

وَقَالَ الرَّسُولُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِى اتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ۝٣٠

"ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರು, 'ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ, ನನ್ನ ಜನಾಂಗದವರು ಈ ಕುರ್‌ಆನ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದ್ದರು' ಎನ್ನುವರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 25:3

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳು

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವತರಿಸಿದಂತಹ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆಯೆಂ ನಂಬುವವರು ಅದನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಗ್ರಂಥವೆಂದೂ ಮುಕ್ತಿಯ ಹೇತುವೆಂದ ಬಗೆಯುವವರ ಮುಂದೆ ಕುರ್‌ಆನ್ ಕೆಲವು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸಹಜ ಬೇಡಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ. ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ನಂಬುವವನಾರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾರನು.

ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು

ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಬೇಡಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅದನ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳ ಬೇಕು. ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬಾರದ ಅದರ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಹ. ಯಹ್ಯಾ(ಅ) ಅವರಿಗೆ ಹೀ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು:

يٰيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ؕ

"ಓ ಯಹ್ಯಾ ದಿವ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದುಕೋ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 19:1

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಅದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِىْۤ اُوْحِىَ اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٤٣

"ಏನಿದ್ದರೂ ನೀವು 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ' ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿರುವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀವು ನೇರಮಾಗ ದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 43:43

ಅರ್ಥಾತ್ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯ ಮೂಲಕ ಅವತರಿಸುವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಭದ್ರವಾ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಈ ಪ್ರಕಾಶ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿದ್ದರೆ ನೇರಮಾರ್ಗವು ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾ ರುವುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಿರೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿರಿ. ಇದರಲ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಈ ಗ್ರಂಥ ತೋರು

ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವೆನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವುದು ಖಂಡಿತ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ತಾನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂತೃಪ್ತಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ದಾರಿಯ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಷ್ಟಗಳೂ ಅವನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನೇ "ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದು" ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆತ ಲೋಕದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಕನಾಗಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುವನು. ಅವನ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ವಿಜಯದ ಮಾರ್ಗವು ಸಿಗುವುದು. ಸುಧಾರಕರ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಗುಣ 'ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದು' ಎಂದು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ-

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

"ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರು ಮತ್ತು ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡವರು- ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಇಂತಹ ಸದಾಚಾರಿಗಳ ಸತ್ಫಲವನ್ನು ನಾವೆಂದಿಗೂ ನಷ್ಟಗೊಳಿಸಲಾರೆವು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 7:170)

ಲೋಕದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡವರಿಂದ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದವರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಅಂತಹವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿ ಅವರು ಮಹಾನ್ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗುವರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಎಂದೂ ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲಾರನು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್‌ನ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದೂ ಈಡೇರಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆಯೂ ಈಡೇರುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದು.

ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಅಧ್ಯಯನ

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಹೀಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ,

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ
وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

"ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಗ್ರಂಥದಿಂದ 'ದೇವವಾಣಿ' ಮಾಡಲಾಗಿರುವುದನ್ನು (ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ) ಓದಿ ಹೇಳಿರಿ. ಅದರ ವಚನಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ

ಅಧಿಕಾರ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ, (ನೀವು ಯಾರಿಗಾಗಿಯಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ) ಅವನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗತಕ್ಕ ಯಾವ ಅಭಯಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಾರಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 18:27)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

اُتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ؕ

"(ಪೈಗಂಬರರೇ) ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪಠಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 29:45)

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ನೀಡಲಾಗಿರುವ 'ತಿಲಾವತ್'ನ (ಪಠಿಸು, ಓದಿ ಹೇಳು) ಆದೇಶವು ಅವರ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ 'ತಿಲಾವತ್' ಎಂದರೆ ಅದರ ಪಠಣ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆ ಕೂಡಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಪಠಣವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿರದೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಪಠಿಸುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸಬೇಕು. ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯ ಅನುಭವವಾಗಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಲಭಿಸಿದೆಯೆಂಬುದರ ಸಂಕೇತವಿದು-

اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ ۖ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۲۳﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾಣಿಯನ್ನು ಅವತರಿಸಿರುವನು. ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳೂ ಸಮಾನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವಂತಹ ಗ್ರಂಥವಿದು. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಭಯಪಡುವವರಿಗೆ ರೋಮಾಂಚನವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಶರೀರ ಹಾಗೂ ಹೃದಯಗಳು ಮೃದುವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ವಾಲಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಅವನು ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಬೇರಾವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನೂ ಇಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 39:23)

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಪಠಣದಿಂದ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಶುದ್ಧ ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೃದಯ ಸ್ಪಂದನವು ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಪಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ

عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝٢

"ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಡುಕವುಂಟಾಗುವವರೇ ನಿಜವಾದ ಮೂಮಿನರು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ 'ಸೂಕ್ತ'ಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಅವರ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 8:2)

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅದರ ವಿರೋಧಿಗಳು ಹಳೆಯ ಕಾಲದವರ ಕತೆಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. (6:25) ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಕೇವಲ ಕತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅದನ್ನು ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಬೋಧನೆಗಳು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಪಾಠಬೋಧಕ ಉಪದೇಶಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಆಲಿಸುವಾಗ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯು ನಿರಾಕರಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಶತ್ರುಗಳಿಗಿಂತ ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು.

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۝٧٣

"ಅವರ ಪ್ರಭುವಿನ 'ಸೂಕ್ತ'ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುರುಡರೂ ಕಿವುಡರೂ ಆಗಿದ್ದು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 25:73)

ಯಹೂದಿಗಳು ಉಗ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗೀಯ ಪಕ್ಷಪಾತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದರು. ಅವರ ಜನಾಂಗೀಯ ಸಂಬಂಧವು ಹ. ಯಅ್‌ಕೂಬ್(ಅ) ಅವರ ಜತೆಗಿತ್ತು. ಅವರು ಇಬ್ರಾಹೀಮ್(ಅ) ಅವರ ಪುತ್ರ ಇಸ್ಹಾಕ್‌ರ(ರ) ಸಂತತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಇಸ್ಹಾಕ್‌ರವರ(ಅ) ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿರದ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೆಂದು ಒಪ್ಪಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರನ್ನು(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೆಂದೂ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವೆಂದೂ ಒಪ್ಪಲು ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನು(ಸ) ಉಗ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹ. ಇಬ್ರಾಹೀಮ್‌ರವರ(ಅ) ಹಿರಿಯ ಪುತ್ರ ಇಸ್ಮಾಈಲ್(ಅ) ಅವರ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಉನ್ನತರಾದ

ಜನರೂ ಇದ್ದರು. ಅವರು ತೌರಾತನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅವರು ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದರು. ಅವರ ಕುರಿತು ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೀಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತದೆ:

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰۗىِٕكَ ھُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝۱۲۱

"ನಾವು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಓದಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು (ಕುರ್‌ಆನನ್ನು) ಓದುವವರು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವವರೇ ನಷ್ಟಹೊಂದುವವರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:121)

ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪಠಣ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರದೆ ಓದ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಯಹೂದಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾರು ತೌರಾತನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೆ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸಿತು. ತೌರಾತ್ ಓದದವರು ಅಥವಾ ಓದಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓದದವರು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ವಂಚಿತರಾದರು. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದರೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಸಂಪತ್ತು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರು ಮತ್ತು ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸಿದವರನ್ನು "ಪರಿಪಕ್ವ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು" ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.

لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ

"ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಪರಿಪಕ್ವ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರೆಲ್ಲರೂ (ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ,) ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಹಾಗೂ ನಿಮಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುತ್ತಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:162)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವು ಆ ವಚನಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿದಾಗಲೂ ಅವರಲ್ಲುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ, "ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ತಲೆಬಾಗಿ ಅಧೋಮುಖಿಗಳಾಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಪರಮಪಾವನನು. ಅವನ ವಾಗ್ದಾನ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಎಂದು

ಉದ್ಗಾರವೆತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತ ಅಧೋಮುಖಿಗಳಾಗಿ ಬಿದ್ದುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ದೀನತಾಭಾವವು ಇನ್ನಷ್ಟು ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 17:107-109)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, "ಇವರಿಗೆ ರಹ್ಮಾನನ ವಚನಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಇವರು ಅಳುತ್ತಾ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ್ತಿದ್ದರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 19:58)

ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸತ್ಯಸಂಧ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ದೇವ ಭಕ್ತರ ಕುರಿತು ಕೂಡಾ ಒಂದೆಡೆ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۖ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

"ಅವರು ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಈ ವಾಣಿಯನ್ನು ಆಲಿಸುವಾಗ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವರ ನಯನಗಳು ಅಶ್ರುಗಳಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಓ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ, ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿಕೊಂಡೆವು, ನಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನೀಡುವವರೊಂದಿಗೆ ಬರೆದುಕೋ. ನಮ್ಮ ಪಾಲಕ ಪ್ರಭುವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಜ್ಜನ ಭಕ್ತರ ಸಾಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಅಭಿಲಾಷೆಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬಾರದು? ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವೇಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು?" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 5:83-84)

ಇದುವೇ ಅಲ್ಲಾಹನು ಬಯಸುವ ತಿಲಾವತ್ (ಅಧ್ಯಯನ). ಈ ರೀತಿ ಕುರ್‌ಆನ್ ಓದುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಲಿಸುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಕ್ಕು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚಿತ್ರ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಅವನ ಭಯಭಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಜ್ಞಾನ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈಮಾನಿನ ರುಚಿ, ಕರ್ಮದ ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಧೈರ್ಯ-ಸ್ಥೈರ್ಯ ಮತ್ತು ದೃಢಚಿತ್ತತೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ

ಕುರ್‌ಆನ್ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮೂಲ ಸೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಬಯಸುವಂತಹ ಜೀವನವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಿಂದಲೇ ಪಡೆಯಬಲ್ಲನು. ಈ ಲೋಕದ

ಅಂಕು-ಡೊಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದವನು ಅಂಧರಂತೆ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಅಲೆದಾಡುವ ಬದಲು ದಿನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಬಲ್ಲನು. ಕುರ್‌ಆನ್ ಸತ್ಯ-ಮಿಥ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ತಾರತಮ್ಯದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ವಂಚಿತನಾದವನು ಸತ್ಯವೇನು ಮಿಥ್ಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬೆಳಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಿಂದ ನಿರಪೇಕ್ಷ ನಾಗುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರ. ಅವನಿಗೆ ದೇವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّ كِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ

اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ

"ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸುವ್ಯಕ್ತ ಗ್ರಂಥವು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸು ವವರಿಗೆ ರಕ್ಷಾಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 5:15-16)

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿಯೇ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾನೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಲವು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಭಾಗವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಒಲವುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನಿಮಗೆ ಯೋಚಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು. ಆದರ ಅದು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ತೀರಾ ಅಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿರಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಒಲವು ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಅಧೀನಗೊಳಿಸಿದಾಗಲೇ ಅವನು ದೇವಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಒಲವು ಅದರತ್ತ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಒಲವು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ತೊರೆಯಲೂಬಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದ ಆದೇಶ ಲಭಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅವನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಅವನ ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಒಲವುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಯಾವುದರ ಹೊರತು ಜೀವನದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಅವನಿಂದ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆ ಬಂದಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಒಲವು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಅಧೀನಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಖಂಡಿತ ದೇವನಿಷ್ಠನಲ್ಲ. ಅಂಥವನು ಕೇವಲ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುವವ

ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತಾನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ತರಲಾದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆಯ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳ ಬೆಂಬತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು.

ಮನುಷ್ಯನು ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವನೇ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡುವ ಮಾನದಂಡವಾಗಿದೆ ಕುರ್‌ಆನ್. ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವವನು ಮರುಭೂಮಿಯ ಯಾತ್ರಿಕನಂತೆ. ಅವನೆಂದೂ ತನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಾರ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُم بُرْهَٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِهِۦ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِى رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

"ಓ ಜನರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಕ ಪ್ರಭುವಿನ ವತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಸುವ್ಯಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣವು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವಂತಹ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಡೆಯುವರೋ ಮತ್ತು ಅವನ ಅಭಯವನ್ನರಸುವರೋ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ತನ್ನ ಕೃಪೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವ ನೇರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವನು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:174-175)

ಯಾರ ಬಳಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವಿದೆಯೋ ಅವನ ಬಳಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಕೀಲಿಕೈ ಇದ್ದಂತೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಏನನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನದ ಯಾವ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ, ಯಾವ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಅವನು ಸಂಪ್ರೀತನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅವನ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು. ಕುರ್‌ಆನಿನ ಅಧ್ಯಯನದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸಿದವನು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಗಲಿರುಳು ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವನು. ಯಾರ ಹೃದಯವು ಅದರ ಆಯತ್‌ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆಯೋ, ಯಾರ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಆಧಿಪತ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಹಾನ್ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಲೋಕದ ಆಧಿಪತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯರು ಕೂಡಾ ಅಸೂಯೆ ಪಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಶೀಘ್ರವೇ ನಾಶವಾಗಲಿದೆ ಮತ್ತು ಇವನ ಸಂಪತ್ತು ಅನಶ್ವರವಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ

ಸೊತ್ತು ಸಂಪತ್ತುಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಪಾರಾಗಲಾರರು. ಆದರೆ ಇವನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ಮಳೆಗೆರೆಯುವುದು.

ಕುರ್‌ಆನಿನ ಅನುಸರಣೆ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಬೇರಾರಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೀಡಬಾರದು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನವು ಅದರ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಬದ್ಧ ಮತ್ತು ಇತರೆಲ್ಲ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅದರ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

اِتَّبِعُوْا مَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٣

"ಹೇ ಜನರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಸರಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಕ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ಸಂರಕ್ಷಕರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡಿರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅಲ್ಪವೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೀರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 7:3)

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಧಾರೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳಿರಬಹುದು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ದೇವೇತರರ ವಿಚಾರಧಾರೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳಾಗಿವೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಅವುಗಳಿಗೆದುರಾಗಿ ದೈವಿಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಏಕೈಕ ಸತ್ಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಜೀವನ ಅದರ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕು. ಇದುವೇ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

وَالَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْۤا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝١٧ الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝١٨

"ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ 'ತಾಗೂತ್'ನ ದಾಸ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳುವವರಿಗೆ ಶುಭವಾರ್ತೆಯಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ (ಪೈಗಂಬರರೇ) ಮಾತನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅದರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಭಾಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ನನ್ನ ದಾಸರಿಗೆ ಶುಭವಾರ್ತೆ ನೀಡಿರಿ. ಇವರೇ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟವರು ಮತ್ತು ಇವರೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 39:17-18)

ಮನುಷ್ಯನ ಪೂರ್ಣ ಜೀವನವು ಕುರ್‌ಆನಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದು ಅದರ
ೇಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕುರುಹಾಗಿದೆ. ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ
ಬ್ನಿತ್ತಾ ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದವನು
ಾವಾಗಿ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವರು:

اهله الذين يعملون به فى الدنيا (مسلم، ترمذی)

**"ಕುರ್‌ಆನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವವರು ಮಾತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್
ರಾಗಿರುವರು."** **(ಮುಸ್ಲಿಮ್, ತಿರ್ಮಿದಿ)**

ಲೋಕದ ಜನರು ದೇವಭಕ್ತರ ಅನೇಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ
ರ ಚಿಹ್ನೆ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕುರ್‌ಆನಿನ
ನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ತೊರೆದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ
ಪಿದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಕಾಣಲಾರನು. ಯಾರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು
ರೋ ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಬಳಿಕ ಯಾರು ಇತರೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ
ಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನು ಲಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಭಕ್ತರ
ಹ್ನೆ ಯಾವುದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಉಡುಗೆಯಲ್ಲ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಹಾರವಲ್ಲ. ಅವರ ಚಿಹ್ನೆ
ರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅವರ
ಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕುರ್‌ಆನಿನ
ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಆಧಿಪತ್ಯ
ುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥದ ಆಧಿಪತ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅವನಿನ್ನೂ
ಲ್ಲಾಹನಿಂದ ದೂರವಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೂ ಅವನಿಂದ ದೂರವಿದ್ದಾನೆ.

್‌ಆನಿನ ಕಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನ

ಕುರ್‌ಆನ್ ಒಂದು ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಸಂದೇಶವೂ ಮನುಷ್ಯನೊಳಗೆ
ವೇಶಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.
ನ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವೆಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನು
ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಮತ್ತು ವಿನಾಶದ ಒಂದು
ರ್ಘ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಹಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳ ಕೋಟೆಗಳನ್ನು
ವಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಸೌಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
ನು ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ
ಸ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ
ವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಅವನು ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಿರುವನೋ ಎಲ್ಲರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ತೊರೆಯ
ೆಂಬುದೂ ಅವನಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಲಭಿಸಬೇಕೆಂಬುದೂ ಅವನ
ಪೂರ್ವಕ ಬಯಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಯಾವ ವಿಚಾರ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು

ಬಗೆಯುತ್ತಾನೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ತಾನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಚಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತ
ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.

ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಜೀವಿಸುವ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಅದರ ಅನುಸರ ಯೆಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿರುತ್ತಾ ಏಕೆಂದರೆ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಅನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಅಲ್ಲಾಹನೆಡ ಆಹ್ವಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದೊಂದೇ ವಿಜಯಿಾ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಇದು ಮಾನವನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಬಲ್ಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇತರರನ್ನು ಅದರ ಅನುಸರಣೆಯತ್ತ ಆಹ್ವಾನಿಸುವವನು ತಾನ ವಿಜಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಇತರರನ್ನೂ ವಿಜಯದೆಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿದನೆಂಬ ವಿಷಾದ ಅವನಿಗೆ ಎಂದ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಕುರ್‌ಆನ್ ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯ ಯಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿದರೂ ಅದರ ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮ ವಿಷಾದ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಆಗಿರಲಾರದು.

ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಣಿಯು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬರು ದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಸಾಕ್ಷಿಯಿದೆ. ಯಾವ ಜನಾಂಗವು ಮುಂ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೋ ಅದು ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗುತ್ತ ಅವನತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉನ್ನತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಯಾ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿರುವರೋ ಅದು ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅದ ಕಾಲಬುಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಲೌಕಿಕ ಆಧಿಪತ್ಯ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗ ಹಾಗ ಪಂಗಡಗಳ ಮಧ್ಯೆ ತೀರ್ಮಾನದ ಅಧಿಕಾರ ಅದರ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۝

"ನಾವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ತೋರಬೇಕೆಂದ ಅವರನ್ನು ನಾಯಕರಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವರನ್ನೇ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಮಾ ಬೇಕೆಂದೂ ಬಯಸಿದ್ದೆವು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 28:

ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ)ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥದ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವ

ان الله يرفع بهذا الكتاب اقواما و يضع به آخرين (مسلم)

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಉನ್ನತಿಗೇರಿಸಿ ಇ ಕೆಲವರನ್ನು ಅವನತಿಗೆ ತಳ್ಳುವನು." (ಮುಸ್ಲಿಮ

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಾಪ ಮತ್ತು ಆಧಿಪತ್ಯ ಯಾರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅವನತಿ ುತ್ತು ನಿಂದ್ಯತೆಗೆ ಯಾರು ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದರ ತೀರ್ಮಾನ ಪವಿತ್ರ ರ್‌ಆನ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಜನಾಂಗವು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೋ ದು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಾಪಶಾಲಿಯಾಗುವುದು. ಜಗತ್ತಿನ ಾವುದೇ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತವು ಅದನ್ನು ಕೀಳಾಗಿಸಲಾರದು. ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ೋರಾಡುವವರು ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗುವರು. ಕುರ್‌ಆನ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಂವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದೋ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು:

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

"ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ನೀವು ಎಸೆದುದಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಸೆದನು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 8:17)

ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು:

فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

"ಆದರೆ ಇವರು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನಲ್ಲ. ಈ ಅಕ್ರಮಿಗಳು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾಹನ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 6:33)

ಯಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಹಾಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೋ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ ಅಲ್ಲಾಹನ ರುದ್ಧ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿರುದ್ಧ ಕೈ ಎತ್ತುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಕೈ ಂದೂ ಉಳಿಯಲಾರದು.

ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವಾದ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ತೆರೆದು ನಮಾಝ್‌ನ ಪ್ರಸ್ತಾ
ನೋಡಿರಿ. ಅವನ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಕರ್ತವ್ಯ ನಮಾಝ
ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು. ಧರ್ಮವು ಯಾವ ಆಧಾರಗಳ ಮೇ
ನಿಂತಿದೆಯೋ ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಆಧಾರ ನಮಾಝ್ ಆಗಿದೆ. ನಮಾಝ
ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಉನ್ನ
ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮಾಝನ್ನು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಿ
ದಾಸನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಅಶ್ರದ್ಧನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಾಝ್‌ನ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ
ಶ್ರದ್ಧೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಮ
ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಆತ್ಮಸಂಸ್ಕರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗು
ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ದುರಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತ
ಸನ್ಮಾರ್ಗವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮಾಝ್ ದೇವಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗುರುತಾಗಿ
ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಆರಾಧನೆ ಮ
ಅನುಸರಣೆಗೆ ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಅವನೆಲ್ಲ ಆದೇಶಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದೆ-ಮುಂ
ನೋಡದೆ ಪಾಲಿಸುವನು ಎಂಬುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ ನಮಾಝ್.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳ
ನಮಾಝ್ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಅದು ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕವ
ಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಾಕೀ
ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಅದರ ಪಾಲನೆಯ ಕರಾರನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಮಾಝ
ತೊರೆಯುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ತೋರುವುದರಿಂದ ಅವರ
ತಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಕುರಿತು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ ಅ
ನಮಾಝನ್ನು ತೊರೆಯಲಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಅ
ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಏಕಮಾ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಬಾಗಲು ಮತ್ತು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನ ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಬರಿದಾಗಿ ಕಾಂತಿ ಹೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ದಿಕ್ಕೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪರಲೋಕ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮುಂದೆ ಹತಾಶೆ ಮತ್ತು ಪರಾಜಯವಿರುವುದು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಸೋಲಿನಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು.

ನಮಾಝ್ ದಿನದಲ್ಲಿ ಐದು ಸಲ ಸಮಯ ನಿರ್ಣಯದೊಂದಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯಗಳ ಪಾಲನೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ನಮಾಝ್‌ಗಳನ್ನು ಮಸೀದಿಯಲ್ಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಸೀದಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಸಂಕೇತವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ನಮಾಝ್‌ಗಳನ್ನು ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ನಮಾಝ್‌ಗಿಂತ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ನಮಾಝ್‌ಗೆ 25 ಪಟ್ಟು ಮತ್ತು 27 ಪಟ್ಟು ಅಧಿಕ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಕಡ್ಡಾಯ ನಮಾಝ್‌ಗಳ ನಂತರ ಸುನ್ನತ್ ಮುವಕ್ಕಿದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಕುಬೇಕೆಂದೇ ತೊರೆಯಬಾರದು. ಅವುಗಳಲ್ಲದೆ ನಫಿಲ್ ನಮಾಝ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಉನ್ನತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ತಹಜ್ಜುದ್ ನಮಾಝ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಾಮಿಪ್ಯದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ತಹಜ್ಜುದ್ ನಮಾಝ್ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರ ಒಂದು ಗುರುತಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತು ಅಶ್ರದ್ಧೆಯ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಅವರು ಎದ್ದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.

ನಮಾಝನ್ನು ಅದರ ಪ್ರಾರಂಭ ವೇಳೆಯಲ್ಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಅದನ್ನು ವೃಥಾ ಮುಂದೂಡಬಾರದು. ನಮಾಝ್ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನದೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ತಲೆಯ ಭಾರ ಇಳಿಸುವಂತೆ ನಮಾಝನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಬಾರದು. ಕೋಳಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ತಿನ್ನುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಬಾರದು. ನಮಾಝನ್ನು ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ತನ್ಮಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಭಯಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮರಳುವಿಕೆಯ ಭಾವವಿರಬೇಕು.*

---

*ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಾಝ್‌ನ ಕುರಿತು ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಲಾಗುವುದು.

ನಮಾಝ್‌ಗೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ನಮಾಝ್ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿ
ಸಂಬಂಧ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮತ್ತು ಬಲಪಡಿಸುವ ಬಹಳ ಪ್ರಬಲ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಓರ್ವ
ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ದಾಸನು ಎಂದೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯನಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದ
ಅವನ ಜೀವನದ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನೆಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ
ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಮತ್ತು ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತಾಗಬೇಕು. ಯಾರು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾ
ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೋ ಅವರು ನಮಾಝನ್ನು ಹೆಚ್ಚು
ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾಗಿ
ಕೂಡದು. ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವು ಸರ್ವ ಪ್ರಥಮವಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ
ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಸಿಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ತಡ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ತೊರೆದ
ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್‌ನ ಸಂಬಂಧ

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದೊಂದಿಗೆ ನಮಾಝ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಗಾಢವಾದ ಸಂಬಂಧವಿ
ಯೆಂದರೆ ಅವೆರಡನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ
ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ನಮಾಝನ್ನು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯು
ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ತಸ್ಬೀಹನ್ನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿರವರನ್ನು(ಸ) ಧರ್ಮ
ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಜತೆಗೇ ತಹಜ್ಜುದ್ ನಮಾಝ್ ಮಾಡು
ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಹಗಲಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿರುತ್ತವ
ಆದ್ದರಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರಿ. ರಾತ್ರಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇಳ
ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿ
ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಯಿತು:

يَاَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝١ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝٢ نِّصْفَهٗٓ
اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا ۝٣ اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ
تَرْتِيْلًا ۝٤ اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ۝٥ اِنَّ نَاشِئَةَ
الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْاً وَّاَقْوَمُ قِيْلًا ۝٦ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا
طَوِيْلًا ۝٧ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ۝٨ رَبُّ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا ۝٩

"ಹೊದ್ದು ಮಲಗುವವರೇ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ನಮಾಝಿಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿರಿ. ರಾತ್ರಿಯ ಅರ್ಧಭಾಗ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ, ತಡೆ ತಡೆದು ಪಠಿಸಿರಿ. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಘನವಾದ ವಾಣಿಯನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಕಾಲದ ಏಳುವಿಕೆಯು ಆತ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕುರ್‌ಆನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಠಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಂತು ನಿಮಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ನಾಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲಿರಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ರಿಂದಲೂ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಕೇವಲ ಅವನಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿರಿ. ಅವನು ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮಗಳ ಒಡೆಯನು. ಅವನ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವ ಆರಾಧ್ಯನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 73:1-9)

ಸದಾ ಧರ್ಮದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಮತ್ತು ದಿನವಿಡೀ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ದಣಿದವನಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವ ಸಲಹೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ನಮಾಝ್‌ನ ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ರಾತ್ರಿಯ ನಮಾಝ್‌ನ ಮೂಲಕವೇ ಲಭಿಸುವುದು. ಅನಂತರ 23 ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಯತ್ನದ ಬಳಿಕ ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ, ಕುರೈಶರ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದಾಗ, ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಭವನ-ಕಅಬಾ-ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಶಿರ ಬಾಗುವ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸ್ತುತಿ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

إِذَا جَآءَ نَصْرُ ٱللَّهِ وَٱلْفَتْحُ ۝١ وَرَأَيْتَ ٱلنَّاسَ يَدْخُلُونَ فِى دِينِ ٱللَّهِ أَفْوَاجًا ۝٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَٱسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابًۢا ۝٣

"ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಹಾಯ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮತ್ತು ವಿಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗ ಮತ್ತು (ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ) ಜನರು ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಶಂಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅವನೊಡನೆ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿರಿ. ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 110:1-3)

ಇನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ನಮಾಝುನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಸ್ಪರ ಬೆರೆಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ನೋಡೋಣ. ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಆದೇಶವಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಾಝುನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಆದೇಶವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ- ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದು ನಮಾಝ್ ನಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ 'ಬೋಧನೆ' ಎಂದಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯು ಇಡೀ ಧರ್ಮದ ಜೀವಾಳವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮದ ಉದ್ದೇಶವೇ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂದೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆಯದಂತೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಅಲಕ್ಷ್ಯನಾದವನ ಮನಸ್ಸು ಬರಿದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನದ ಬೆಳಕು ಹರಿಯದಂತಹ ಪಾಳು ಬಿದ್ದ ಜಾಗವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ಆರಾಧ್ಯನಾಗಿರುವನು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ತಿಳಿಗೇಡಿತನದಿಂದ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಚಿತ್ತಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಒತ್ತಡ ದಿಂದ ಹಾಗೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪು ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆ ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು, ಅವನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಕಟಗೊಳಿಸುವುದೇ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ:

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝٩ سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ۝١٠

"ಆದುದರಿಂದ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಉಪದೇಶ ನೀಡಿರಿ. ಭಯಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 87:9-10)

ಇತರರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ಸ್ವತಃ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತವನಾಗಿರಬಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅವನ ಮನದಲ್ಲೇ ಇಳಿದಿರದಿದ್ದರೆ ಇತರರ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಅವನು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಉಂಟು ಮಾಡಬಲ್ಲ? ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಯಸುವವನು ನಮಾಝುನ್ನು ತೊರೆಯಲೇಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮಾಝ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯ

ತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿ ತನಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ರಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು,

وَأَقِمِ الصَّلَوٰةَ لِذِكْرِيٓ ﴿١٤﴾

"ನನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 20:14)

ನಮಾಝ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನಿನ ಪದ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅತಿದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಜೀವನ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯು ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಝ್ ಮನುಷ್ಯನ ಮನವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಅಲಕ್ಷ್ಯನಾಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ನಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಇತರರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಕರೆ ನೀಡಬಲ್ಲನು ಮತ್ತು ಇತರರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆ ಹುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲನು.

ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ 'ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ' ಎಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್, ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವುದು. ಯಾರ ಜೀವನವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅವನು ಮಾತ್ರ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬಲ್ಲನು. ಯಾರು ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆತ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನವು ಧರ್ಮದ ಮಾದರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜನರ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿರುವನೋ ತನ್ನ ಕರ್ಮದಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸೂರಃ ಅಲ್ ಹಜ್ಜ್‌ನ ಕೊನೆಯ ವಚನದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವ ಆದೇಶ ನೀಡಿದ ಕೂಡಲೇ ನಮಾಝ್‌ನ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَىٰكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

"ಇದು ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಜ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ (ಆಗಿರುತ್ತದೆ.) ಆದುದರಿಂದ ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಝಕಾತ್ ಕೊಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ಅವನೇ ನಿ ರಕ್ಷಕ ಮಿತ್ರ. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಕ್ಷಕ ಮಿತ್ರನವನು ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಹಾಯಕನವನು (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 22:7

ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ತಡೆ ಹಾಗೂ ನಮಾಝ್

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಕುರ್‌ಆನ್ "ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ತ ಎಂಬ ಪಾರಿಭಾಷಿಕವನ್ನೂ ಬಳಸಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಒಳಿ ಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನು ತಡೆದಿರುವ ಕೆಡುಕುಗಳಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ತಡೆಯುವುದು. ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸಮುದಾಯವೆನ್ನಲಾಗಿ ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದೆಡೆ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಅದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ನೀಡಿ ಅದ ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ತಡೆಗೆ ಉನ್ನತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠ ಗ ನಡತೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನೂ ಒಳಿತನ್ನು ಆಚರಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನಿ ದೂರವಿರುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾರು ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪಕ್ವನಾಗಿದ್ದು ಅವನ ನಡತೆಯ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯಿರುವುದೋ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಕೆಡು ತಡೆಯಂತಹ ಕಠಿಣ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ನಮಾಝ್ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಒಳಿತ ಪಾಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕನ್ನು ತೊರೆಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ರೀತಿ ಆದೇಶಿಸಿರುವನು:

إِنَّ الصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಮಾಝ್ ಅಶ್ಲೀಲ ಹಾಗೂ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಿ ತಡೆಯುತ್ತದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 29:

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಗ್ರಂಥದವರ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು, ಅವರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದೆ. ಅವರ ಲೌಕಿಕ ಪ್ರೇಮ, ಪರಲೋಕ ನಿರ್ಲ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಅವನತಿಯನ್ನು ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಿಸಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಅವರ ಸ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿದೆ-

"ಆದರೆ ಗ್ರಂಥದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ತೆರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ನೇರಮಾರ್ಗ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ ಕೆಲವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸೂಕ್ತಗಳ

ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶವನ್ನೀಯುತ್ತಾರೆ ಪಾಪಕಾರ್ಯ ಗಳಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಸಜ್ಜನರು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:113-114)

ಗ್ರಂಥದವರ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರ ಎಂಟು ಗುಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಣಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳೆಂಬ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಗುಣ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಇತರ ಗುಣಗಳೂ ಇರಲೇಬೇಕು. ಇವು ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಬಲ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ತಡೆಯ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಇತರ ಗುಣಗಳೂ ಅವನಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಗುಣವೇನೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುವವನಾಗಿರ ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ತಡೆಗೆ ನಮಾಝ್‌ನ ಮಹತ್ವ ವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಮಾಝ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ನಮಾಝ್‌ನಂತಹ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ತೊರೆಯುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಇತರ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೊರೆಯುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಕೆಲವು ಮಹಾನ್ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ವಾರೀಸುದಾರರ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوٰتِ

"ಅವರ ಬಳಿಕ ಅಯೋಗ್ಯರಾದವರು ಅವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದರು. ಅವರು ನಮಾಝನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ದೇಹೇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 19:59)

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ನಮಾಝನ್ನು ತೊರೆದಾಗ ಅವನು ದೇಹೇಚ್ಛೆಗಳ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಅವನು ಕೆಡುಕಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಬಲ್ಲನೇ ಹೊರತು ಧರ್ಮದ ಸೇವಕನಾಗಲಾರ.

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಧಾರಣಾ ಕಾರ್ಯವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕ್ಷೋಭೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಂಬದೆ,

ಅವನ ಮಿತಿ-ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದೆ ಇರುವವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುವವರಲ್ಲ. ಅವರು ಭೂಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಹರಡುವವ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜಗತ್ತಿನ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಲು ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ಅವರು ಜಗತ್ತಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ವಿನಾಶದತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ದೂರವಿರುವುದೇ ಕ್ಷೇಮ. ಸಮೂದ್ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಹ. ಸಾಲಿಹ್(ಅ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾
الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಭಯಪಡಿರಿ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ. ಆ ಅತಿರೇಕಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡಿರಿ. ಅವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 26:150-152)

ಹ. ಶುಐಬ್‌ರವರು(ಅ) ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۚ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا
بِاللَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

"ನಾನು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅವನ ಮೇಲೆಯೇ ಭರವಸೆಯನ್ನಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅವನತ್ತಲೇ ವಾಲುತ್ತೇನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 11:88)

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಗುಣಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವುದು ಮತ್ತು ನಮಾಝ್‌ನ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದು.

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ
الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

"ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರು ಮತ್ತು ನಮಾಝುನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡವರು- ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಇಂತಹ ಸದಾಚಾರಿಗಳ ಸತ್ಫಲವನ್ನು ನಾವೆಂದಿಗೂ ನಷ್ಟಗೊಳಿಸ ಲಾರೆವು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 7:170)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವವರೇ ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಜನಾಂಗಗಳ ಸುಧಾರಕರಾಗಬಲ್ಲರು. ಅವರ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಜನಾಂಗ ಗಳ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬಹುದು. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಾರವು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವನು.

ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸ ನಿಜವಾಗಿ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಮೊದಲು ತನ್ನನ್ನು ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸ ಬೇಕು. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಇಲ್ಲದವನ ಪಾಲಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮಾಝ್ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಸಮರ್ಥ ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನವು ಹೀಗಿದೆ,

الصلوة عماد الدين و من اقامها فقد اقام الدين و من هدمها فقد هدم الدين

"ನಮಾಝ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ತಂಭವಾಗಿದೆ. ನಮಾಝನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ನಮಾಝನ್ನು ಕೆಡವಿದವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೆಡವಿದನು."*

ಹ. ಉಮರ್(ರ) ಅವರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳಿಗೆ ನಮಾಝ್‌ನ ಸಮಯದ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಅದು ಹೀಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ,

ان اهم اموركم عندى الصلوة من حفظها و حافظ عليها حفظ دينه و من ضيعها فهو لما سواها اضيع (موطا امام مالك)

*ಇಮಾಮ್ ಗಝ್ಝಾಲಿಯವರು ಇಹ್ಯಾಉಲೂಮುದ್ದೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ದವರು, "ನಮಾಝ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ತಂಭವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ನಮಾಝನ್ನು ತೊರೆದನೋ ಅವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೆಡವಿದನು." ಅಲ್ಲಾಮಾ ಇರಾಕಿಯವರು ಇದರ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿರುವರು- ಈ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನವನ್ನು ಬೈಹಕಿಯವರು ತಮ್ಮ ಶುಅಬುಲ್ ಈಮಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹ. ಉಮರ್‌ರಿಂದ(ರ) ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ದುರ್ಬಲ ಎಂದಿರುವರು. ಹಾಕಿಮ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಇಕ್ರಿಮಾ ಅವರು ಇದನ್ನು ಹ. ಉಮರ್(ರ) ಅವರಿಂದ ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು. ಇಕ್ರಿಮಾ ಅವರು ಉಮರ್(ರ) ಅವರಿಂದ ಹದೀಸನ್ನು ಆಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ಅವರೂ ಹೀಗೆಯೇ ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು. ಇಬ್ನು ಸಲಾಹ್ ಅವರು ಇದರ ಕುರಿತು ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಷ್ಕಿಲುಲ್ ವಸೀತ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಗರೀಬ್ (ಅಪರಿಚಿತ) ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.

"ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳ ಪೈಕಿ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯ ನಮಾಝ್ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ಯಾರು ಅದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದನೋ ಅವನು ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹಾಳಾಗುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದವನು ಇತ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡುವನು." (ಮುಅತ್ತಾ ಇಮಾಮ್ ಮಾಲಿಕ್)

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್‌ನ ಹೊರತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ನೇ ನಿಲ್ಲುವುದಾಗಲಿ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವುದಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ನಮಾಝ್

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಗುಣ ಮತ್ತು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಅವ ನಮಾಝ್‌ನಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ

ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥೈರ್ಯ

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸ ಆಟವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಸಹನೆ, ಪರ್ವತದಂತಹ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥೈರ್ಯಬೇಕು. ಈ ಗುಣಗಳು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್‌ನ ಮೂಲಕವೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿದೆ:

إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾
وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

"ಮಾನವನು ಚಂಚಲನಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಂಕಷ್ಟ ಬಂದಾ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗ ಲೋಭ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಆದ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವರು (ಈ ದೋಷದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.)"

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 70: 19-22

ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತ ಯೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ನಿರಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಬಹ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಬೇ ಅವರ ಉತ್ಸಾಹ ಕುಂದಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾವುದೆ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ತಾವು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದನ ತೊರೆದಾಗ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೊರೆಯುತ್ತಿರುವೆವೆಂಬುದರ ಪ್ರಜ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಸ್ತುತಃ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹೇ

ವೇಶಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಮರಣದ ತನಕವೂ ಅದರ ಬಿಸಿ ಆರಬಾರದು. ನಮಾಝ್
ಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಸ್ಥೈರ್ಯದ ಗುಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
ವು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮದ ಕಾರ್ಯ
ಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆ ಲಭಿಸುವುದು ಅನ್ಯಥಾ ನೀವು ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುವಿರಿ.
ರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವರ ಗುಣವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:

الَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَآئِمُوْنَ ﴿٢٣﴾

"ಅವರು ತಮ್ಮ ನಮಾಝನ್ನು ಸದಾ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 70:23)

ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರತೆಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಧರ್ಮದ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರತೆ
ಎನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅದರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಸದಾ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ
ರ್ಯವನ್ನು ನಿರಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ.

ಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಸಹನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ

ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಧೈರ್ಯ-ಸ್ಥೈರ್ಯಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತ
ಗುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಸಹನೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಸಹನೆಯ ಅನೇಕ ಮುಖಗಳಿವೆ.
ಂದು ಮುಖ ಏನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಂಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಯ
ಳೆ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದೂರ ಸರಿಯದಿರು
ದು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಈ
ಶೇಷ ಗುಣವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಮಾಧ್ಯಮವು ನಮಾಝ್ ಆಗಿದೆ.
ಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥೈರ್ಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಎಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪುರಾವೆಯು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು
ಸ್ಲಾಮಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರಚಾರದ ಮಕ್ಕಾದ ಕಾಲಘಟ್ಟವು ಸಹನೆ-ಸ್ಥೈರ್ಯದ ಕಾಲಘಟ್ಟ
ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರಂತಹ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ,
ದ್ಗುಣಿ, ಸಜ್ಜನ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪಾಪಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹರಡ
ಲಾಯಿತು. ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯಲಾಯಿತು. ಹುಚ್ಚನೆಂದೂ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನೆಂದೂ ಕತೆಗಾರ
ಎಂದೂ ಇತರರು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವವನೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಯಿತು.
ಈ ಆಧಾರ ರಹಿತ ಆರೋಪ ಮತ್ತು ಅಪವಾದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಎಂದೂ
ರಳಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸಹನೆಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ವಿರೋಧಿಸು ವವರ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿದರು. ಅವರ
ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದರು. ಅವರನ್ನು ಆಲೋಚನೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಅಂಥ

ವಿರೋಧದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದ ಕುರಿತು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ದ್ವೇ
ಮತ್ತು ಶತ್ರುತ್ವದ ಆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು.

ಸಹಾಬಿಗಳು ಕೂಡಾ ಇದೇ ಪವಿತ್ರ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ವಿರೋಧ
ಬಿರುಗಾಳಿಯೆದುರು ಅವರು ಸಹನೆಯ ಪರ್ವತದಂತೆ ನಿಂತರು. ಅವರ ಹೋರಾ
ದಂತೆಯೇ ಅವನ ಸಹನೆಯೂ ಅಸದೃಶವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಹೇಡಿಗಳ ಮತ್ತು ಧೈಯ
ವಿಲ್ಲದವರ ಸಹನೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಗಂಡುಗಲಿಗಳ ಮತ್ತು ಮರಣವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದ
ಸಹನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮಾತು-ಮಾತಿಗೂ ಖಡ್ಗ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಒಂದು ಸಮಾಜ
ಸದಸ್ಯರ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಪ್ರತೀಕಾರವೆಸಗುವಂತಹ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಮತ
ಬೆಂಬಲಿಗರ ಮೇಲೂ ಯಾರನ್ನೂ ಕೈ ಮಾಡಲು ಬಿಡದ, ಏಟು ತಿಂದು ಸಿಂಹದಂ
ಕೆರಳುವ, ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದನ್ನು ಹೇಡಿತನವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ, ಬರ್ಬರತೆ ಮತ
ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬರ್ಬರತೆ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತ
ನೀಡುವ ಜನರ ಸಹನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಜನಾಂಗದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಯುವಕರಾಗಿದ್ದರ
ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದಂತಹ ಸಹನೆ-ಸಂಯಮವನ್ನು ಉಂ
ಮಾಡಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಾದ ಇಡೀ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉದಾಹರಣೆ ಸಿಗುವುದಿ
ಯಾವುದೇ ಆರೋಪ ಮತ್ತು ಬೈಗುಳಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೆರಳಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯ-ಅತ್ಯಾಚಾರ
ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಲಿಲ್ಲ. ಬೈಗುಳಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬೈಯಲಿಲ
ದುರ್ವರ್ತನೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದುರ್ವರ್ತನೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಖ
ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಸಹನೆಯ ಈ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣವು ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತ
ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸಹನೆಯ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಸಾಮಾನ್ಯವಾ
ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಮಾಝ್‌ನ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಉದಾ:

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿٤٠﴾

"ಆದುದರಿಂದ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ, ಇವರಾಡುವ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ವಹಿಸಿ
ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೂ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೂ ನಿಮ
ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಜಪಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಪುನಃ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯು
ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದ ಬಳಿಕವೂ ಅವನನ್ನು ಜಪಿಸಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 50:39-4(

ಸಹನೆಯ ಮಹತ್ವ

ಯಾರು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಇಂದ
ನಿನ್ನೆಯಂತೆಯೇ ಸಹನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇಂದು ಒಂದೆಡೆ ಧರ್ಮದ ವೈರಿಗಳು ಮತ

ಅಧರ್ಮಿಗಳು ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯ ಹೆಸರೆತ್ತುವವರೂ ಅವರ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದ ವರ್ಗವು ಅವರನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿ, ಹಳೆಯ ಕಾಲದವರು, ಕಾಲದ ಗತಿಯನ್ನು ಅರಿಯದವರು, ದೇಶ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗದ ಶತ್ರುಗಳು ಮತ್ತು ಕೋಮುವಾದಿಗಳೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಗಿಳಿದವರನ್ನು ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಇವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಾದಿಯ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ತಡೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ, ಅದರ ವಿಶ್ವಾಸ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮಭಕ್ತರೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಜನರಿಂದಲೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳಾರೋಪಗಳು ಹರಿದು ಬರುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ನಂಬಿಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇವರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಂಬಿದರೂ ಅವನ ಪ್ರವಾದಿ ಯನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಧರ್ಮವು ರಾಜಕೀಯ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದರೆ ಇವರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಯಸುವವರು, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ದೇವಭಕ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೆಡೆ ಇವರು ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾರನ್ನೂ ಮುಸ್ಲಿಮರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಹೊರತು ಈ ತನಕ ಯಾರೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿಯಲೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅಪ್ಪಟ ಸುಳ್ಳು, ಮಿಥ್ಯೆ ಮತ್ತು ಆರೋಪವಾಗಿದೆ. ಮಿಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳಿನ ಈ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಮಾಝ್‌ನ ಮೂಲಕವೇ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆಯು ಲಭಿಸುವುದು.

ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಸ್ಥೈರ್ಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ

ಒಂದು ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನೈಜ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂದೇಶ ಮೊಳಗುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತರಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳು ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರು ವಾಗ, ವಿರೋಧಿ ವಾತಾವರಣದ ಭಾರೀ ಒತ್ತಡವಿರುವಾಗ, ಧೈರ್ಯಗೆಡಿಸುವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ, ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಯಾವ ಪ್ರತಿಭೆಗೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದಾಗ, ಅವರ ತಪ್ಪು ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾದವನ್ನೇ ಹೊಗಳುತ್ತಿ ರುವಾಗ, ದೌರ್ಬಲ್ಯ ವನ್ನು ಯುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಔಚಿತ್ಯವೆನ್ನುವಾಗ, ಮುಂದುವರಿಯು ವವರಿಗೆ ತೆಗಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವವರಿಗೆ ಹೊಗಳಿಕೆ ಸಿಗುವಾಗ ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆಯು ಒಂದು ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಈ ಸಂದೇಶ ಮೊಳಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ದಮನಿಸ ಬಯಸುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಸುಲಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಂದೋಲನಗಳನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಬಲ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ದಮನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ವಕ್ತಾರರೇ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಎಂದೂ ಅವರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಠಿಣ ನಿಲುವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಇತರರ ವಿಚಾರ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸರಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದೂ ಅವುಗಳ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆಲವನ್ನು ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ರೀತಿ ಪರಸ್ಪರ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿ ಹುಡುಕಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸನ್ನಿವೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಲ್ಲೂ ಕಾಪಟ್ಯ ಮತ್ತು ಭಟ್ಟಂಗಿತನ ಉಂಟಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮರು ಚಿಂತನೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬಹುದು. ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಆಂದೋಲನ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಎತ್ತರದಿಂದ ಜಾರ ತೊಡಗಿದಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ತಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಆತ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ಬಾಗಿದರೆ ಸಾಕು, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅವನನ್ನು ಉದ್ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಶತ್ರುವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಶತ್ರು ಅವನ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಅವನನ್ನು ವಂಚಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾನೆ.

ಮಿಥ್ಯಶಕ್ತಿಗಳ ಎದುರು ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ:

فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۭ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاۗءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ۭ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّـيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٥﴾

"ಆದುದರಿಂದ ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ನೀವೂ (ಸತ್ಯನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿರುವ) ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರೂ ನಿಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ನೇರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಿರಿ. ನಾಸ್ಯದ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರಬೇಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಅಕ್ರಮಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕೊಂಚವೂ ವಾಲಬೇಡಿರಿ. ಅನ್ಯಥಾ ನರಕಾಗ್ನಿಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ ರಕ್ಷಕ ಮಿತ್ರರಾರೂ ನಿಮಗೆ ಸಿಗಲಾರರು ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೂ ಸಹಾಯವೂ ಒದಗದು. ಹಗಲಿನ ಉಭಯ ಕೊನೆಗಳಲ್ಲೂ ರಾತ್ರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳೆದ ಬಳಿಕವೂ ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವವರಿಗೊಂದು ಸ್ಮರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಸಜ್ಜನರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೆಂದೂ ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 11:112-115)

ಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತತೆಯನ್ನು ಆದೇಶಿಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ಅಕ್ರಮಿಗಳು ಮತ್ತು ದೇವಧಿಕ್ಕಾರಿಗಳತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಾಲದಂತೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲಿನ ವಿಭಿನ್ನ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ನಮಾಝ್‌ನ ಮೂಲಕವೇ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಲ್ಲನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮಾಝ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಪಾದಗಳು ಚಂಚಲವಾಗುವುವು. ಅವು ದುರ್ಬಲವಾಗುವುವು ಮತ್ತು ಅಕ್ರಮಿಯು ಅವನನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನು.

ಧರ್ಮದ ನೈಜ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೈಜ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕು. ನಮಾಝನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವವರ ಕುರಿತು ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ:

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑨

"ತಮ್ಮ ನಮಾಝ್‌ಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 23:9)

ನಮಾಝ್‌ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಮಾಝನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುವಿರಿ.

ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮಾಝ್‌ಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ನಮಾಝ್‌ಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಹತ್ವ ದೊರೆಯಬೇಕು. ನಮಾಝ್ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಕರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಕರ್ಮವೂ ನಮಾಝ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು- ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ತಂಪು ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ. (ಮುಸ್ನದ್ ಅಹ್ಮದ್, ನಸಾಈ) ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಾಝ್ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ತಂಪೂ ಆಗಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸವೂ ಸಿಗಬೇಕು. ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ತನ್ಮಯತೆ ಸಿಗಬೇಕು. ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನಮಾಝ್ ನಿಮ್ಮ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹಾದಿಯಾಗುವುದು. ಅದು ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ತರುವುದು. ಎಂತಹ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ವಿರೋಧದ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಥನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನೀವು ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತವರಾಗುವಿರಿ. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾನೋ ಅಲ್ಲಾಹನೂ ಅವನನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದಂತಹ ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು

ಸಂಪತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಐಷಾರಾಮದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ತಾನು ಉನ್ನತನಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ವ್ಯಯಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿದರೆ ಆತ ತನ್ನ ಸೀಮೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಉಪಕಾರಗಳ ಸ್ಮರಣೆ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನಂತಹ ಇತರ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಅದರ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೂಪ ಅವರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಶ್ರಮದ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿತರಿಗೆ ನೀಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಉಪಕಾರಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದ್ದು ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗ ಬಯಸುತ್ತಾನೆಂದರ್ಥ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೃತಜ್ಞ ದಾಸನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತು ಅವನಿಗೆ ಕೃತಘ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. 'ಅಲ್‌ಬಲದ್' ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೆಲವು ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವನು;

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا
مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

"ಆದರೆ ಅವನು ದುರ್ಗಮ ಏರನ್ನು ಏರುವ ಸಾಹಸವನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. (ದುರ್ಗಮ ಏರು ಏನೆಂದು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಯಾವುದಾದರೂ ಕೊರಳನ್ನು ದಾ ಬಂಧನದಿಂದ ವಿಮೋಚಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಹಸಿವಿನ ದಿನ, ಹಸಿದ ಆಪ್ತ ಅನಾಥನಿಗೆ ಅಥವ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುವುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 90:11-16

ಅಲ್ಲಾಹನ ಭಯದ ಪ್ರಮಾಣ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸುವುದು ಅವನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಭಯವಿರುವುದ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅದನ್ನು ಪರಲೋಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಉಪಾ ಎಂದಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವುದೋ ಅವನ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಪರಲೋಕದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವನು. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರುವನೋ ಅವನೇ ಅನಾಥರನ್ನು ಮತ್ತು ಬಡವರನ್ನು ಹೊಡೆದಟ್ಟುವವನು ಎಂದು ಕುರ್‌ಆನ ಹೇಳುತ್ತದೆ. (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 107:2-3

ಯಾರ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಭಯ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಚಿಂ ಆವರಿಸಿರುವುದೋ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಕಠಿಣ ಹೃದಯಿಗಳಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವ ಸ್ಥಿತಿಯು ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು-

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾
إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾
إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾

"ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದರಿದ್ರರಿಗೂ ಅನಾಥರಿಗ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳಿಗೂ ಊಟ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. (ಮತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,) ನಾ ನಿಮಗೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯಾವುದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನಾಗಲಿ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗಂತು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಭ ವಿನಿಂದ ಆ ತೀವ್ರ ಕಾಠಿಣ್ಯದ ಅತ್ಯಂತ ಸುದೀರ್ಘ ದಿನದ ಭಯವಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 76:8-10

ಮಾನವರ ಸೇವೆ

ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿ ಸಂಪತ್ತಿದ್ದರೆ ಆತ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತಕ್ಕಾಗಿ ಖಚು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಬಂಧು ಬಳಗದವರಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮುಂದ ವರಿದರೆ ತನ್ನ ಐಷಾರಾಮಕ್ಕಾಗಿ, ಗೋತ್ರ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ

ರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನಿಡುತ್ತದೆ. ಅದು ನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ು ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಹಸಿದವನಿಗೆ ಉಣಿಸುವುದನ್ನು, ನಗ್ನನಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ತೊಡಿಸು ವನ್ನು, ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಳಿಸಿದೆ. ಅವರು ಅವನ ಬಂಧುಗಳಾಗಿರಲಿ ಅನ್ಯರಾಗಿರಲಿ, ಅವನ ಊರಿನವರಾಗಿರಲಿ ಊರಿನವರಾಗಿರಲಿ, ಸ್ವಧರ್ಮೀಯರಾಗಿರಲಿ, ಅನ್ಯಧರ್ಮೀಯರಾಗಿರಲಿ ಆತ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಬ್ಬನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ವನು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಕರ್ತವ್ಯ ಅವನ ಮೇಲಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅವನು ಆತನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸ್ಮಾನಿಸಿದಂತೆ. ಅಪೇಕ್ಷಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆತನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಂದು ವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

"ಕರುಣೆ ತೋರುವವರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಕರುಣೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ೂಮಿಯವರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿರಿ. ಆಕಾಶದವನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ೋರುವನು." (ಅಬೂದಾವೂದ್, ತಿರ್ಮಿದಿ)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಈ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಸದಾ ುಂದಿಡಬೇಕು. ಇದು ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸದ ಸಹಜ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಖರ್ಚಿನ ಆದೇಶ

ನಮಾಝ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ತಂಭವಾಗಿದೆ. ಝಕಾತ್ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ರ್ಚನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ನಮಾಝ್‌ನ ಜತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಅದು ನಮಾಝ್‌ನ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಾಡಿದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜತೆ ಜತೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಖರ್ಚಿನ ಕುರಿತೂ ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ದೇವಭಕ್ತ ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ:

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣﴾

"ಪರೋಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವವರಿಗೆ, ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವವರಿಗೆ, ಾವು ನೀಡಿರುವ ಸಂಪತ್ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ವ್ಯಯಿಸುವವರಿಗೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:3)

ನಮಾಝ್‌ನ ಜತೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿರುವ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೆಡೆ ನಮಾಝ್ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು

ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಣ ವ್ಯಯಿಸಬೇಕೆನ್ನುತ್ತ
ಇಹ-ಪರಗಳ ವಿಜಯವು ಇದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅದರ ಹೊರತು ಯಶಸ್ಸಿನ ಬ
ಯೋಚಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತಹಜ್ಜುದ್ ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಇನ್ಫಾಕ್

ತಹಜ್ಜುದ್ ನಮಾಝ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪವಿ
ಕುರ್‌ಆನ್ ಅದರ ಜತೆಗೂ ಅವರ ಇನ್ಫಾಕ್‌ನ ಗುಣವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತ
ಇದರರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ದೇವಭಕ್ತರು ಕೇವಲ ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡುವವರು ಮಾ
ಆಗಿರುವುದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರ ಒಂದ
ವನ್ನು ಆತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಫಲ
ಊಹೆಗೂ ನಿಲುಕದಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ.

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن
قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

"ಅವರ ಬೆನ್ನುಗಳು ಹಾಸಿಗೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಭಂ
ಹಾಗೂ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಜೀವ
ಧಾರದಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಅವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಅವ
ಕಣ್ಮನಗಳನ್ನು ತಣಿಸುವಂತಹ ಯಾವ ಸತ್ಫಲಗಳನ್ನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಬಚ್ಚಿಡಲಾಗಿದೆಯೆ
ಅದರ ಅರಿವು ಯಾವ ಜೀವಿಗೂ ಇಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 32:16-1

ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಇನ್ಫಾಕ್ ಶರೀಅತ್‌ನ ಮೂಲಾಧಾರ

ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಇನ್ಫಾಕ್‌ಗೆ ಶರೀಅತ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಯಾಕಿದೆಯೆಂದ
ಅದು ಅದರ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಸ್ತಿತ್ವ
ಬರುತ್ತದೆ. ನಮಾಝ್ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತ
ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಝಕಾ
ಮತ್ತು ಇನ್ಫಾಕ್ ಬಾಹ್ಯನೋಟಕ್ಕೆ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವಿನ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಆದ
ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಜನರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ
ನೆರವಾಗುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಇದರಿಂದ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ, ಸದ್ವರ್ತನೆ, ತ್ಯಾಗ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಹಿತಾಕಾಂ
ಯಂತಹ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಆರಾಧನೆ ಮತ

ಅನುಸರಣೆ ಹಾಗೂ ಆತನ ದಾಸರ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಮತ್ತು ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಂಬಂಧ ಈ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಶರೀಅತ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಇಡೀ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸದ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಇನ್ಫಾಕನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅವೆರಡನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾

"ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನನ್ನ ದಾಸರೊಡನೆ ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಲೇವಾದೇವಿಗಳೂ ಸ್ನೇಹಾಚಾರಗಳೂ ಇರಲಾರದ ಆ ದಿನ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಏನನ್ನೆಲ್ಲ ದಯಪಾಲಿಸಿರುತ್ತೇವೋ ಅದರಿಂದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೂ (ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ) ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹೇಳಿಬಿಡಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 14:31)

ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತಿನ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗದ ವಾಗ್ದಾನ

ಓರ್ವ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸೊತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಮಳಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕಾರ್ಮಿಕ ತನ್ನ ಬೆವರು, ನೆತ್ತರು ಇಳಿಸಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಮೇರೆಯೊಳಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಶ್ರಮದ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಆತನಿಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಶಾಶ್ವತ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಗುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಐಷಾರಾಮದ ಜೀವನಸಾಗಿಸುವನು. ಯಾರು ಆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವನೋ ಆತ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಈ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವನು.

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ

"ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಂದ ಅವರ ತನು-ಧನಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಬದಲಿಗೆ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 9:111)

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಯಕಃಶ್ಚಿತ್ ಮತ್ತು ನಶ್ವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ನಶ್ವರ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಶೀಲ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಅನಶ್ವರ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಿರಿಯ ಯಶಸ್ಸು ಇನ್ನಾವುದಿರಬಹುದು.

ಇನ್ಫಾಕ್‌ಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪದೇಪದೇ ಝಕಾತನ್ನು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಳಿತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಫಲಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ-

وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

"ನಮಾಝ್ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ, ಝಕಾತ್ ಕೊಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲಿರಿ. ನೀವು ನಿಮಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಕಾಣುವಿರಿ. ಅವನೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮನು ಮತ್ತು ಅವನ ಸತ್ಫಲವು ಬಹಳ ಹಿರಿದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿರಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಹಾಕ್ಷಮಾಶೀಲನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 73:20)

ನಮಾಝ್‌ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಝಕಾತನ್ನೂ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಳಿತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಸಂತೋಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವ ಸಂಪತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಅಪಾರ ಪ್ರತಿಫಲ ಲಭಿಸಲಿಕ್ಕಿದೆ.

ಇನ್ಫಾಕ್ ದೊಡ್ಡ ಲಾಭದಾಯಕ ವ್ಯಾಪಾರ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಇನ್ಫಾಕ್ ಎಷ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕ ವ್ಯಾಪಾರ ವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅದನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಅದರ ಉದಾಹರಣೆ ಒಂದು ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಏಳು ನೂರು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಬೇಸಾಯಗಾರನಂತಿದೆ.

مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِيْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ

"ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವವರ ಖರ್ಚಿನ ಉಪಮೆ, ಒಂದು ಕಾಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಅದರಿಂದ ಏಳು ತೆನೆಗಳು ಹೊರಟು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೆನೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಕಾಳುಗಳಿರುವಂತಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ತಾನುದ್ದೇಶಿಸಿದವನ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಉದಾರಿಯೂ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:261)

ಮನುಷ್ಯ ದೊಡ್ಡ ಮೂರ್ಖ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತನಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಲಿದೆಯೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಲಾಭದ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಅವನು ಇಂದು ಯಾವ ಸೊತ್ತನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವನೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ನಾಳೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಪೈಸೆ ವ್ಯಯಿಸಿದರೆ ಅದು ಹತ್ತು ಪೈಸೆಯಲ್ಲ, ಏಳ್ನೂರು ಪೈಸೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಸಿಗಲಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾರಿಗೆ ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸುವನು. ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸಿನವನು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನು. ಅರ್ಥಾತ್ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಏಳ್ನೂರು ಪಟ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲನು. ಅವನ ಬಳಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಸಿಗುವ ಪ್ರತಿಫಲ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಧಿಕ ಹೆಚ್ಚಳದೊಂದಿಗೆ ಸಿಗುವ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳೇ ಎಲ್ಲಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ! ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾವ ದಾಸನು ಈ ಮಹಾನ್ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೋ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಈರ್ಷ್ಯೆ ಪಡುವರು.

ಹ. ಅಬೂದರ್‌ರವರು(ರ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರು, 'ದಾನ-ಧರ್ಮದ ಪ್ರತಿಫಲವೇನು?" ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಷ್ಟೋ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಡುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿಯಂತೂ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಿದೆ." (ಮುಸ್ನದ್ ಅಹ್ಮದ್)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮನಬಿಚ್ಚಿ ವ್ಯಯಿಸುವವರು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದು ಒಂದೊಂದು ಕಾಸಿಗೆ ಆಸೆ ಪಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರ ಸೊತ್ತನ್ನು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಳದೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿಸಿದರೆ ಅವರೆಷ್ಟು ಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳು!

ಇನ್ಫಾಕ್‌ನಿಂದ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳ

ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುವುದು ಲೋಕದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಖರ್ಚು ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಹೆಚ್ಚಳ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅತ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنفَقْتُم مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

"ಪೈಗಂಬರರೇ ಇವರೊಡನೆ ಹೇಳಿರಿ, ನನ್ನ ಪ್ರಭು ತನ್ನ ದಾಸರಲ್ಲಿ ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನೀಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಪರಿಮಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಜೀವನಾಧಾರ ನೀಡುವವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 34:39)

ಹ. ಅಬೂಹುರೈರಾರಿಂದ(ರ) ಹೀಗೆ ವರದಿಯಾಗಿದೆ, ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಎಂದೂ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ವಿನಯಶೀಲತೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ವಿಜಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

(ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಜಿಪುಣತೆಯ ಖಂಡನೆ

ಲೋಕದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವ-ನಿಂದ್ಯತೆಗಳ ಮಾನದಂಡ ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಸೊತ್ತಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾನವು ಉನ್ನತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಧೇಯ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞಾನುವರ್ತಿಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಅವನ ವಿದ್ರೋಹಿ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯಗಾರನಾಗಿರಲಿ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ನಾಳೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಆಗುವ ಗೌರವ ಮತ್ತು ನಿಂದ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಲೌಕಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮರೆತವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಂದ್ಯರೂ ನೀಚರೂ ಆಗುವರು. ಮನುಷ್ಯನು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ

ಕೂಡಿಟ್ಟ ಸಂಪತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನಬಿಚ್ಚಿ ವ್ಯಯಿಸಿದಂತಹ ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ:

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِۨ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

"(ಎದುರೆದುರೇ) ಜನರನ್ನು ಮೂದಲಿಸುವ ಮತ್ತು (ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ) ದೂಷಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ವಿನಾಶವಿದೆ. ಅವನು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಎಣಿಸಿ ಇಟ್ಟನು. ಅವನ ಸಂಪತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಪುಡಿಗುಟ್ಟಿ ಬಿಡುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಡುವನು. ಪುಡಿಗುಟ್ಟಿ ಬಿಡುವ ಆ ಸ್ಥಳ ಏನೆಂದು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಗಧಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬೆಂಕಿ. ಅದು ಹೃದಯಗಳವರೆಗೂ ತಲಪುವುದು. ಅದನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಆವರಿಸಿ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಲಾಗುವುದು. ಅವರು ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ತಂಭಗಳಲ್ಲಿ (ಸಿಲುಕಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ)." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 104:1-9)

ಜಿಪುಣತೆಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ

ಮನುಷ್ಯನು ಸರ್ಪದಂತೆ ಸೊತ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಬಲವಾದ ಆಸರೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ತನ್ನ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಅತ್ಯಧಿಕ ಆಸರೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದು. ಆದರೆ ಅವನು ಕೂಡಿಟ್ಟ ಸಂಪತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗದು. ಆ ಸುರಕ್ಷಿತ ಸಂಪತ್ತು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಯಾತನೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದು.

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ

هَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ

ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

"ಚಿನ್ನವನ್ನೂ ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವಮಾರ್ಗದ ಖರ್ಚು ಮಾಡದವರಿಗೆ ವೇದನಾಯುಕ್ತ ಯಾತನೆಯ ಸುವಾರ್ತೆ ನೀಡಿರಿ. ಈ ಚಿ ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ನರಕಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಉರಿಸಲಾಗುವುದು. ತರುವಾಯ ಅದರಿಂದಲೇ ಅ ಹಣೆಗಳಿಗೂ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಿಗೂ ಬೆನ್ನುಗಳಿಗೂ ಬರೆ ಹಾಕಲಾಗುವುದು. 'ನೀವು ನಿಮಗ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತು ಇದುವೇ, ಈಗ ನೀವು ಕೂಡಿಹಾಕಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತ ಸವಿಯಿರಿ' (ಎನ್ನಲಾಗುವುದು.)" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 9:34-3

ಹ. ಅಬೂಹುರ್ರೈರಾರವರ(ರ) ಒಂದು ವರದಿಯಿಂದ ಈ ವಚನಗಳ ವಿವ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರಗಳ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದು ಅ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸದವನು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಫಲಕಗಳನ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನರಕದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿ ಅವನ ಭುಜ, ಹಣೆ ಮ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬರೆಯೆಳೆಯಲಾಗುವುದು. ಅದು ತಣ್ಣಗಾಗಲು ಆರಂಭವಾದರೆ ನರಕದ ಪುನಃ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಸಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಅವುಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ ಬರೆಯೆಳೆಯಲಾಗುವುದು.

ಅಲ್ಲಾಹನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅವನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಶಾಲಿಗಳಿಗಾಗಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಾಯುತ್ತಿದೆ. ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಯಶ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಾದವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಇನ್ಫಾಕ್

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಖರ್ಚು ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಬುನಾದಿಯಾ ಅದರ ಹೊರತು ಧರ್ಮದ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡಾ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಧ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ಥಾನದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿ

ಮಾನವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವು ಮನುಷ್ಯರ ಬಗೆಗಿನ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಾ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಯೇನೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರ ನೆರವಿಗೆ ಧಾವಿಸಬೇಕು. ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವು ನಿಜ

ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರಲೋಕದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಾನ್ ಸೇವೆಗೆ ಇಳಿದವನು ಮಾನವ ಕುಲದ ದೊಡ್ಡ ಹಿತೈಷಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತ ತನ್ನ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಿತೈಷಿಯಾಗಿರುವನು. ಅವರ ನೋವು ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವನು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಾಳೆಯ ಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರುವವನು ಅವರ ಇಂದಿನ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಕಳವಳಗೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ತನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕರುಣೆಯ ಭಾವನೆ ಮೂಡದಿದ್ದರೆ ಆತ ತನ್ನ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನಲ್ಲವೆಂದೇ ಅರ್ಥ. ಆತ ಜನರ ಮುಂದೆ ಅವರ ಓರ್ವ ಹಿತೈಷಿಯಾಗಿ ಬಂದರೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಂತೆ. ಆಗ ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಜನರು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸುವರು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವರು. ಈ ರೀತಿ ಇನ್ಫಾಕ್‌ನ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ಆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಹಾದಿಯನ್ನೂ ಸುಗಮಗೊಳಿಸುವನು.

ಸಂಗಾತಿಗಳ ಜತೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ

ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಜತೆ ಸೇರಿ ಸಂದೇಶಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಡವರೂ ಇರಬಹುದು. ದುರ್ಬಲ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕರೂ ಇರಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಲ್ಲದವರೂ ಇರಬಹುದು. ಸಂಘಟನೆಯ ಭದ್ರತೆಗೆ ಸಿರಿವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಂತಹವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ದುಸ್ಥಿತಿ ಯಿಂದಾಗಿ ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಘಟನೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಿತಿವಂತರು ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನೀಡಿರುವನೋ ತಾವು ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸಂಘಟನೆ ಯೊಂದಿಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆ ಸಂಘಟನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಸಹೋದರರಂತಹ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಪರಸ್ಪರರ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಗಳ ದುಃಖ-ದುಮ್ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳ ಸುಖ-ದುಃಖದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವವನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಸಂಘಟಿತ ಜೀವನದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಮೂಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು

ಇದೇ ಅವಸ್ಥೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರ ದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಮಯವೆಲ್ಲವೂ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಉಪಜೀವನದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆ ಉಂಟಾಗುವಷ್ಟು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೂ ಅವರ ಬಳಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದಾಗಿ ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ಕೈ ಚಾಚುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಏಕಾಗ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ವಂತರಿಗೆ ಅವರ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆಯಿರಬೇಕು. ಸಂಘರ್ಷದ ಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಾಗ ಕೆಲವರು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಹೋರಾಟಗಾರರಿಗೆ ಅವರ ಸಹಕಾರ ದೊರೆತರೆ ಅವರು ಇನ್ನಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಸ್ಥೈರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ಣ ಉತ್ಸಾಹ ದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಿಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಲಭಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಹದೀಸ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡು ವವರು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವವರು ಪುಣ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹ. ಝೈದ್ ಬಿನ್ ಖಾಲಿದ್(ರ) ಅವರಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿದೆ- ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, ಯಾರು ಒಬ್ಬ ಹೋರಾಟಗಾರನಿಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನೂ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ. ಯಾರು ಒಬ್ಬ ಹೋರಾಟಗಾರನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲ್ನೋಟ ವಹಿಸಿದನೋ ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನಾ ವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದನೋ ಅವನೂ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ.

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಜಿಹಾದ್‌ನ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅದು ಜಿದಾಹ್‌ನ ಪ್ರಥಮ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಧರ್ಮದ ಉತ್ಥಾನದ ಮಾರ್ಗ ಸುಗಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೋ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಅಭಿಯಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರು. ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವವರೂ ಕಾರ್ಯತಃ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜನರ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಪುಣ್ಯಫಲಗಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಒದಗಿಸುವುದು

ಇದು ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಲೋಕ. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಧ್ಯೇಯವೂ ಈಡೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನೆತ್ತಿ

ತಿಯುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ನನು ಅಗತ್ಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣದಿಂದ ಗುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೂ ಸೇರಿವೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದು. ಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬೇಕು. ನೀವು ಆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೂ ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೃತ್ಯವಾಗಿರುವುದು.

ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ಥಾನದ ಚಟುವಟಿಕೆ ಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಭೌತಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ರ್ಯವೆಸಗುವ ಸಂಘಟನೆಯೂ ದುರ್ಬಲವಾಗುವುದು. ಅದು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವುದು. ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಷ್ಟಗೊಳ್ಳುವುವು. ಇದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯದ್ದಲ್ಲ ಇಡೀ ಸಂಘಟನೆಯ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡಬಹುದು. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಇಡೀ ಮದಾಯದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ನೆರವೇರದಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯ ವ್ರ ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗುವುದು. ಅದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ವಿನಾಶಕೂಪಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದಂತಾಗು ು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:

وَاَنۡفِقُوۡا فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَلَا تُلۡقُوۡا بِاَيۡدِيۡكُمۡ اِلَى التَّهۡلُكَةِ ۖ ۛۚ وَاَحۡسِنُوۡا ۛۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۱۹۵﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ವಿನಾಶಕ್ಕೊಳ ಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ಸೌಜನ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನು ನರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:195)

ಇಂದು ಲೋಕವು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಬಹಳ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಅದರ ಬಳಿ ವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪಸರಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಳಿಸಲು ದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಂತಹ ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ಬಲಶಾಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿವೆ. ಈ ಧ್ಯಮಗಳ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೆಯಾಗಬೇಕು. ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಬಳಕೆ ಸತ್ಯನಿಷೇಧ, ್ತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕನ್ನು ಪಸರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಒಳಿತನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಆಗುತ್ತದೆ. ದು ಯಾವ ಧರ್ಮಸೇವಕನಿಗೂ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಈ ಹರಿವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವ ಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಅವನಿಂದ ಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡಬಹುದು. ಈ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬಹಳ

ಕಡಿಮೆಯಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಅವನ ಧರ್ಮವು ತನ್ನ ಸೀಮಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ವಿಜಯಿಯಾಗಬಹುದು. ಮಿಥ್ಯದ ಶಕ್ತಿಗಳು ತ ವಿಶಾಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುವುವು.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ

"ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜನರ ತಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯ ಇನ್ನಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಕೊನೆಗೆ ಈ ಪರಿಶ್ರಮಗಳೇ ಅವರಿಗೆ ವಿಷಾ ಕಾರಣಗಳಾಗುವುವು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 8:

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು- ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿರಾಕರಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಅವನ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಆಡಂಬರಕ್ಕಾಗಿ, ಹೆಸರು ಮ ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಖ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೀಟಗಳು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವು ಇವರು ತಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ ನಾಶ ಹೊಂದುವರು. ತಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯದಲ್ಲಿ ಎಂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಾರರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

"ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಹಜೀವನದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಉಪಮೆ ಹಿಮಮಯ ಗಾಳಿಯಂತೆಯೂ ಅದು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ಅಕ್ರಮವೆಸಗಿಕೊಂಡ ಹೊಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿ, ಅದನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಂತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಜ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರ ವೆಸಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:1

ತೀವ್ರ ಅಗತ್ಯದ ವೇಳೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಇಂದು ಬಹಳ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸು ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಅದರ ಹಿಡಿತವು ಸಡಿಲವಾಗಿದೆ. ಮಿಥ್ಯ ಆಂದೋಲನ ವ ಭ್ರಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪಸರಿಸುತ್ತಿವೆ. ದೇವ ನಿರಪೇಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಪರಲೋ

ರ್ಲಕ್ಷ್ಯವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳೇ ಮ್ಮ ಜೀವನದಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿದರೆ ಅದೊಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ೀವೆಯೆನಿಸುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮವು ಮರ್ದಿತ ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅದು ಸಹಾಯ-ಸಹಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಖರ್ಚು ಾಡುವವನಿಗೆ ಇದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಪಟ್ಟು ಅಧಿಕ ಪುಣ್ಯ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದವರು ುತ್ತು ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯದ ನಂತರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದವರು ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾನರಲ್ಲ. ೊದಲನೆಯ ವರ್ಗವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮ್ಮ ಸಹಾಯ-ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಗವು ಇಸ್ಲಾಮಿ ಷ್ಟ್ರವು ಇಡೀ ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ನಂತರ ಅದರ ನೆರವಿಗೆ ಬಂತು. ಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ:

لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

"ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ವಿಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಬಳಿಕ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ೋರಾಟ ನಡೆಸುವವರು, ವಿಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಾಗೂ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಾಗಲಾರರು. ಅವರ ಪದವಿಯು ಂನಂತರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದವರ ಹಾಗೂ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದವರಿಗಿಂತ ಉನ್ನತವಾಗಿದೆ. ಾಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಉಭಯತರಿಗೂ ಉತ್ತಮ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು ಾಡುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಬಲ್ಲನು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 57:10)

ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯದ ನಂತರ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳನ್ನು ೀಡಿದವರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು- ನನ್ನ ಂಗಾತಿಗಳು (ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರ) ಕುರಿತು ಾವುದೇ ಅಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನಾಡದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೂ ಉಹುದ್ ೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಬಂಗಾರವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿದರೂ ಅದು ಅವರು ವ್ಯಯಿಸಿದ ಒಂದೆರಡು ಾತಲಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಲಾರದು. (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಪತ್ತು ವ್ಯಯಿಸುವ ಆಜ್ಞೆ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇರಿಸುವು ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವನ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಈ ಗುಣವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿ

وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ۝

"ನಾವು ನೀಡಿರುವ ಸಂಪತ್ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ವ್ಯಯಿಸುವವರಿಗೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:

ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಇದರಲ್ಲಿ ಝಕಾತ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಡ್ಡಾಯದಾನಗಳ ವಿಧಿಯ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ದಾನವು ಶರೀಅತ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ವಾಜಿಬ್ ಆದರೆ ಅದ ಪಾವತಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪತ್ನಿ-ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿ ಜೀವನಾಂಶವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಅವರ ಭೌತಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಮತ ಅವರ ಮೇಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸಂಪತ್ತು ವ್ಯಯಿಸುವವರು

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುವ ಬಾಬ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲದ ಬಾಬ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾ ವುದಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ ಕೇವಲ ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ತೃಪ್ತನಾ ವುದಿಲ್ಲ. ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಗಳಿಸಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವ ಮಾ ದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಯಾವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಅವನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹ ಧರ್ಮ ಬಯಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವ್ಯಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡಿ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂ ಘೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತಾನು ವ್ಯಯಿಸುವೆನು ಎಂದು ತ ಕರ್ಮದಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮನಸ್ಸು ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಬೆಳೆದರೆ ಅವನು ತ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಿ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಮರಳುವು ಕೂಡಾ ಅಸಾಧ್ಯವೇನಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ-

ಹ. ಉಮರ್(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ತಬೂಕ್ ಯುದ್ಧದ ವೇಳೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ನಮ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಲು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ ಸೊತ್ತುಸಂಪತ್ತುಗಳಿದ್ದುವು. ಅಬೂಬಕರ್(ರ) ಅವರಿಗಿಂತ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಇ

ಒಂದು ಸ್ವರ್ಣಾವಕಾಶವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಬಳಿ ತಲುಪಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ), 'ಮನೆಯವರಿಗೆ ಏನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವಿರಿ?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. "ಇಷ್ಟೇ ಸಂಪತ್ತು ಅವರಿಗೂ ಕಾದಿರಿಸಿರುವೆನು" ಎಂದೆ. ಆದರೆ ಹ.ಅಬೂಬಕರ್‌ರವರು(ರ) ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲೂ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಹೀಗೆಯೇ ವಿಚಾರಿಸಿದರು, ಮನೆಯವರಿಗೆ ಏನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವಿರಿ. ಹ. ಅಬೂಬಕರ್(ರ) ಹೇಳಿದರು, "ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೂ ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು." ಆಗ ನಾನು ನನ್ನಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದೆ, "ಅಬೂಬಕರ್(ರ) ಅವರಿಗಿಂತ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ನಾನು ಮುಂದುವರಿಯಲಾರೆನು."

(ತಿರ್ಮಿದಿ, ಅಬೂದಾವೂದ್)

ತಬೂಕ್ ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಾಗ ಹ. ಉಸ್ಮಾನ್(ರ) ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, 'ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನೂರು ಒಂಟೆಗಳ ಹೊಣೆ ನಾನು ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಆಸನಗಳ ಸಮೇತ ನೀಡುವೆನು." ಮತ್ತೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದಾಗ ಹ. ಉಸ್ಮಾನ್(ರ) ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, ನಾನು ಇಂತಹ ಇನ್ನೂರು ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವೆನು, 'ಅನಂತರ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಾಗ ಹ. ಉಸ್ಮಾನ್(ರ) ಹೇಳಿದರು, 'ನಾನು ಮುನ್ನೂರು ಒಂಟೆಗಳ ಹೊಣೆ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹದೀಸ್‌ನ ವರದಿಗಾರ ಹ.ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಬಿನ್ ಖಬ್ಬಾಬ್(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಪ್ರವಚನ ಪೀಠ(ಮಿಂಬರ್)ದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಉಸ್ಮಾನ್(ರ) ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೇನೂ ಹಾನಿಯಾಗ ಬಾರದು." (ಅರ್ಥಾತ್ ಇದರ ನಂತರ ಅವರಿಂದೇನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಈ ಮಹಾನ್ ಸೇವೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವನು.) (ತಿರ್ಮಿದಿ)

ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಬಿನ್ ಅಬೂ ಸಮ್ರ(ರ) ಇದೇ ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹ. ಉಸ್ಮಾನ್(ರ) ತಮ್ಮ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿರಿಸಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ದೀನಾರ್‌ಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಈ ದಿನದ ನಂತರ ಉಸ್ಮಾನ್(ರ) ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗಲಾರದು.

(ತಿರ್ಮಿದಿ, ಮುಸ್ನದ್ ಅಹ್ಮದ್)

ಬಲಿದಾನ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾನವಕುಲದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಉಪಕಾರ ಮಾಡ
ವವರು ನಮ್ಮಂತಹ ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೂ ನಮ್ಮಂತೆ ಸಂವೇದನೆ ಮತ್ತು
ಭಾವನೆ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವರಿಗೂ ಸೊತ್ತು
ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾನವಕುಲದ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾ
ತಮ್ಮ ಬಯಕೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರಂತರ ಬಲಿ ನೀಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ
ಮಾನವಕುಲದ ಉಪಕಾರಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಳಿ
ಇತರರಿಗೆ ಜೀವನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯಾಯದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಅವರ ಎದೆ ಸೀಳಾಗುತ್ತದ
ಅವರು ಸಸಂತೋಷ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ಅವರು ಇಡಿ
ಮಾನವಕುಲದ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆಂದು
ಯಾರೂ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗಬಾರದೆಂದು ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅವ
ಹಸಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಸಿವು ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳು ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂದಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ಮೂಲ
ಅವರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಹಸಿವು ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಹೊತ್ತು ಹೊರಟಾಗ ನಾವು ಮಾನವಕುಲದ ಮೇ
ಅತಿದೊಡ್ಡ ಒಳಿತು ಮಾಡ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯವು ಸಾಧಿಸಲ್ಪ
ಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಕರಗಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸುಖ-ಸಂತೋಷವನ
ನಮ್ಮ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಘಳಿಗೆಗಳನ್ನು, ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತು ವಿತ್ತಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿನಲ
ನಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಬಲಿಕೊಡಲು ಮುಂದಾಗಬೇಕು. ಇದರ ಹೊರತು ಈ ಮಹಾನ
ಕಾರ್ಯದ ಋಣ ಹಿಂದೆಯೂ ತೀರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆಯೂ ತೀರಿಸಲ್ಪಡಲಾರದು.

ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀವು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವಿರೋ
ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದು ನಿಮ
ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಅನೇಕ ಸಲ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವನ
ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ
ತಡೆಯಬಾರದು. ಅನ್ಯಥಾ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಹೇಡಿತನದ ಪುರಾವೆಯಾಗುವುದು. ಅ
ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಸಗುವ ದೊಡ್ಡ ಅಪಚಾರವಾಗುವುದು. ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡ

ಕರೆ ನೀಡುವವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಜೀವನವು ಓರ್ವ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕನ ಜೀವನವಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಕರೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಜನರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ತನಕ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ದೇವನಿಷ್ಠೆಯ ಮತ್ತು ದೇವಭಕ್ತಿಯ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ತನ್ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಸಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಸರಿಯೆ. ನೀವು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಷಿತ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದರೂ ಸರಿಯೆ. ನಿಮ್ಮ ಜೀವ ಮತ್ತು ಶರೀರದ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದು ಹೋದರೂ ಸರಿಯೆ. ಸಾವು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿ ರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕಾಗಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದಲೂ ನೀವು ವಂಚಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾರುವ ಅನುಮತಿ ಇರದೆ ಹೋದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಸೆರೆಮನೆಯ ಗೋಡೆಗಳು ಅಡ್ಡ ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಯೂಸುಫ್(ಅ) ಅವರ ಮಾದರಿಯಿದೆ. ಸೆರೆಮನೆಯ ಗೋಡೆಯೂ ಸತ್ಯದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆಯಾಗಲಾರದೆಂದು ಅದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅದೇ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಯೂಸುಫ್(ಅ) ಅವರಿಂದ ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಸಿದು ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ತಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಸೆರೆಮನೆಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಸಂದೇಶ ಮೊಳಗಿತು. ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂದೇಶ ತಲುಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇದ್ದಾಗ ಅಪರಾಧಿಗಳಾದ ಕೈದಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು.

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۗ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۗ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ۗ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾

"ಓ ಸೆರೆಮನೆಯ ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳೇ, ಅನೇಕ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಪ್ರಭುಗಳು ಲೇಸೋ ಅಥವಾ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಥನಾದ ಏಕ ಅಲ್ಲಾಹನೋ? ಎಂದು ನೀವು ಸ್ವತಃ ಯೋಚಿಸಿರಿ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಯಾರ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರೋ ಅವರೆಲ್ಲಾ ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರೂ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳ ವಿನಾ ಇನ್ನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ಇಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಜ್ಞಾಧಿಕಾರವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹೊರತು ಇನ್ನಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಹೊರತು ನೀವು ಯಾರ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಅವನ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಇದೆ. ಇದೇ ಅಪ್ಪಟ ಋಜು ಜೀವನ ಮಾರ್ಗ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಅರಿಯುವುದಿಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 12:39-40)

ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಧ್ಯೇಯವಿದೆ. ನೀವು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ದೇವನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡ ಬಯಸುತ್ತೀರಿ. ಈ ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸಮಸ್ತ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸ ಬೇಕು. ಈ ಧ್ಯೇಯದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಡೆಯಾಗುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಈ ಬಲಿದಾನಗಳು ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ಸೀಮೆಗೆ ತಲುಪುವ ದಿನ ಸತ್ಯದ ವಿಜಯದ ಕುರುಹುಗಳು ಕಾಣಿಸತೊಡಗುವವು. ಸೆಖೆಯು ಮಿತಿಮೀರಿದಾಗ ಭೂಮಿ ಕಾಯ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲೆ ಗಾಢ ವಾದಾಗ ಪ್ರಭಾತದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಗೋಚರಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಠಿಣವಾದಾಗ ಅದರಿಂದ ನಿರಾಶರಾಗಬಾರದು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕಠಿಣತೆಯು ಸದ್ಯವೇ ಕ್ರಾಂತಿಯು ಬರಲಿಕ್ಕಿದೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಲಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭ ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಹಾಗೆ ಆಗಬಹುದು. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಸಂದೇಶ ಮೊಳಗಿತು ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೆಣಸುತ್ತಾ ವಿಜಯದ ಕಡೆಗ ಸಾಗಿತು. ವಿರೋಧದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಎದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯೂಸುಫ್(ಅ) ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಸೆರೆಮನೆಯ ಕತ್ತಲಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಅಧಿಕಾರ ಪೀಠಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಮೂಸಾ(ಅ) ಅವರ ಸಮುದಾಯವು ತನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ನಂತರ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯ ವಾರಸುದಾರರಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡಿತು. ಸತ್ಯದ ಮರ್ದಿತಾವಸ್ಥೆಯು ಮಕ್ಕಾದಿಂದ ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಹೋಗು ವಂತೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನು(ಸ) ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿತು. ಆದರೆ ಕೇವಲ 8 ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ವಿಜಯದ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮೊಳಗಿಸುತ್ತಾ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಮಕ್ಕಾ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ (مسلم)

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಏಕೈಕನು. ಅವನ ಹೊರತು ಅನ್ಯ ಆರಾಧ್ಯರಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದನು. ತನ್ನ ದಾಸನಿಗೆ ನೆರವಾದನು. ಅವನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಿಥ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಸೇನೆಗಳನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿದನು." (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇದು ಸತ್ಯದ ಇತಿಹಾಸದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೆಣಸುವ ಕೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಈಗಲೂ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಗಂಡುಗಲಿಗಳಿಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಲಿಖಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಾಯುವ ತೀರ್ಮಾನ ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ನೀವು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ದಿನ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವಿರಿ.

وَ أُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ؕ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝

"ಮತ್ತು ನೀವು ಬಯಸುವಂತಹ ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವನು. ಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಸಿಗಲಿರುವ ವಿಜಯ. ಂದೇಶವಾಹಕರೇ, ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಇದರ ಸುವಾರ್ತೆ ನೀಡಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 61:13)

ಒಂದು ವಿಷಯ ಮರೆಯಬಾರದು. ಈ ಲೋಕ ಕರ್ಮದ ಲೋಕವಾಗಿದೆ. ಲ್ಲಿ ಕರ್ಮದ ನಂತರವೇ ಅದರ ಫಲ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಅದರ ರಿಣಾಮವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತು ಂಡರೆ ಪರಿಣಾಮದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ರಿಶ್ರಮದ ನಂತರವೇ ಸತ್ಯವು ವಿಜಯಿಯಾಗಬಲ್ಲುದು. ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಅದೆಂದೂ ಜಯಿಯಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೋರಾಟವು ಅದರ ಎಲ್ಲ ರತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅದರ ರಿಣಾಮವೂ ಖಂಡಿತ ಗೋಚರಿಸುವುದು. ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಶೀಘ್ರ ೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಗೋಚರಿಸಲು ಒಂದು ದೀರ್ಘ ವಧಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮನುಷ್ಯನ ಉತ್ಸಾಹ ಉನ್ನತ ಾಗಿರಬೇಕು. ಆತ ತ್ವರೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿರಬಾರದು. ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥೈರ್ಯದ ಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು. ನೀವು ಸತ್ಯ ಸಂದೇಶದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರೆ ವಿಜಯದ ಬೀಜವನ್ನೂ ಬಿತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದ ರಕ್ತವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ರಿಸಬೇಕು. ಖಂಡಿತ ಈ ಬೀಜ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದು. ಬೇಗ ಅಥವಾ ತಡವಾಗಿ ಅದು ಲ ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರುವುದು. ನೀವು ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲದಿಂದ ಖಂಡಿತ ವಂಚಿತರಾಗಲಾರಿರಿ.

فَلْيُقَاتِلْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ؕ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝٧٤

"(ಇಂತಹವರು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು) ಪರಲೋಕ ಜೀವನದ ಬದಲಿಗೆ ಇಹಜೀವನವನ್ನು ಾರಿದವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ೋರಾಟ ನಡೆಸುವವನು ವಧಿಸಲ್ಪಡಲಿ ಅಥವಾ ವಿಜಯಗಳಿಸಲಿ- ಅವನಿಗೆ ನಾವು ಖಂಡಿತ ಾಗಿಯೂ ಉನ್ನತವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುವೆವು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:74)

ಇದು ಜಿಹಾದ್‌ನ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಉತ್ಥಾನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವಿಧಿಯೂ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಕೂಡಾ ಒಂ ರೀತಿಯ ಜಿಹಾದ್ ಆಗಿದೆ.

ಇಂದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅತ್ಯಂತ ಮರ್ದಿತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ನಿಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಬೇಕು. ಅದ ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತು ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ನಿದ್ರೆ ಮತ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನೆಮ್ಮದಿ ಬೇಕು. ನಾವು ಧರ್ಮದ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ ಪೂರೈಸುವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ದಿನವು ಖಂಡಿತ ಶುಭ ದಿನವಾಗಿರುವುದ ಸಮಯ ಕೈ ಮೀರುತ್ತಿದೆ. ಮರಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿ ನಾಳೆ ಉದಿಸುವ ಸೂರ್ಯನು ನಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಕೇಳು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತದೋ ತಿಳಿಯದು. ತಮ್ಮ ಈ ದಿನವನ್ನು ನಾಳೆಯ ನಿರೀ ಯಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸದೆ ಮರಣವು ತನ್ನಿಂದ ನಿರ್ಧಾರದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಸಿಯು ವುದ ಮುಂಚೆ ಧರ್ಮದ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಜಕ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇಖ್ಲಾಸ್ (ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ)

ಇಖ್ಲಾಸ್ (ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯು) ಧರ್ಮದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮೈಲಿಗೆಯಿಂದ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಅಪ್ಪಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮವು ಮಿಥ್ಯ ವಿಚಾರ-ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ-ಪ್ರೇರಣೆಗಳ ಕೊಳಕಿನಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದಾಗ ಅದು ಅಪ್ಪಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇಳೆ ಅದರ ರೂಪವೇ ವಿಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅದು ತನ್ನ ನೈಜ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಖ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಪ್ಪಟ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ದಾಸ ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ತನ್ನ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಹೊರತು ಅವನಿಗೆ ಬೇರಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ತನಗಾಗಿ ಮೀಸಲಿರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು 'ಮುಖ್ಲಿಸೀನ್' ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಮೈಲಿಗೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಇಖ್ಲಾಸ್

ಇಖ್ಲಾಸ್ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕು. ವಿಶ್ವಾಸದ ಇಖ್ಲಾಸ್ ಏನೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಏಕದೇವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಏಕತೆಯನ್ನು ನಂಬಬೇಕು. ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಭಾಗೀದಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಮೂಲ ವಿಚಾರವೇ ಏಕದೇವತ್ವವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಎಲ್ಲ ಬೋಧನೆಗಳೂ ಆ ಕೇಂದ್ರದ ಸುತ್ತಲೇ ತಿರುಗುತ್ತವೆ. ಅದು ಏಕದೇವತ್ವದ ಎಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಟ ಕಲ್ಪನೆ ನೀಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ಪದ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ-

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٣﴾

"ನಿಮ್ಮ ದೇವ ಏಕೈಕ ದೇವ. ಆ ದಯಾಮಯನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆಗಿರುವವ ಹೊರತು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದೇವನಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:16

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ವಚನ ಆಯತುಲ್ ಕುರ್ಸೀ (ಅಧಿಕಾರ ವಚನ) ಹೀಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ-

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಚಿರಂತನು, ಸ್ವಯಂಜೀವಂತನು. ಅಖಿಲ ಪ್ರಪಂಚದ ನಿಯಂತ್ರ ನಾದ ಆತನ ಹೊರತು ಆರಾಧ್ಯನಾರೂ ಇಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:25

ಅಲ್ಲಾಹನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಈ ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವವೇ ಏಕದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುತ್ತ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ದೇವಚರರು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರವಂತರು ಮತ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ-

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا ۢ بِالْقِسْطِ ۗ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಹೊರತು ಇತರ ಆರಾಧ್ಯನಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವತಃ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನುಡಿಯ ತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ದೇವಚರರೂ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವಂತರೂ ಆ ಪ್ರಬಲ ಯುಕ್ತಿಪೂರ್ಣನ ಹೊರ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಆರಾಧ್ಯನಿಲ್ಲವೆಂದು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದೊಂದಿಗೆ ಸಾ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:1

ಇಖ್ಲಾಸ್ ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಏಕದೇವತ್ವದ ಘೋಷಣೆಯ ಜತೆ ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ನಿರಾಕರಣೆಯೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಅತ್ಯುನ್ನ ವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವ ಅಧೀನರೂ ಆಶ್ರಿತರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವನೇ ಎಲ್ಲರ ಆಶಾಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಕುಟುಂಬವಿಲ್ಲ. ಆ ಕುಟುಂಬದ ದೇವತ್ವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವಿ ವುದಿಲ್ಲ. ಅವನೇ ಆದಿಯೂ ಅಂತ್ಯನೂ ಏಕನೂ ಅನನ್ಯನೂ ಆಗಿರುವನು. ಅವನಿ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಸರಿಸಾಟಿಯಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ ۙ وَلَمْ
يُوْلَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

"ಹೇಳಿರಿ, ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನು. ಏಕೈಕನು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಕಲರಿಂದಲೂ ನಿರಪೇಕ್ಷನು ುತ್ತು ಸರ್ವರೂ ಅವನ ಅವಲಂಬಿತರು. ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ, ಅವನು ಾರ ಸಂತಾನವೂ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 112:1-4)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಉತ್ತಮನಾಮಗಳು ಅವನಿಗಿವೆ. ಇವು ಅವನ ಗುಣಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಾಮವು ಅವನ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಗುಣವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಾಳಿಸುತ್ತವೆ.

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ لَهُ الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى ⑧

"ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹ್. ಅವನ ಹೊರತು ಅನ್ಯ ದೇವನಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಾಮಗಳಿವೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 20:8)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ۭ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى

"ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ಇವರೊಡನೆ ಹೇಳಿರಿ! 'ಅಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದು ಕರೆಯಿರಿ ಅಥವಾ ಹ್ಮಾನ್'(ಪರಮ ದಯಾಮಯ) ಎಂದು ಕರೆಯಿರಿ ಯಾವ ಹೆಸರಿಂದ ಕರೆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಮಗಳೇ ಇವೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 17:110)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕುಂದುಕೊರತೆ ಮತ್ತು ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಂದ ುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಂದ ಅವನು ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬಹುದೇವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ವನಿಗೆ ಆರೋಪಿಸಿರುವರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಅವುಗಳಿಂದೆಲ್ಲಾ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۸۲

"ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಸಿಂಹಾಸನದ ಪ್ರಭುವು, ಇವರು ವನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಕಲ ದೋಷಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 43:82)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۱۸۰ وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ ۱۸۱

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۱۸۲

"ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು, ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಪ್ರಭು ಇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಆರೋಪ ಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುವ ಪರಮಪಾವನನು. ಸಂದೇಶವಾಹಕರುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಲಾಮ್ (ಶುಭಾಶಯ) ಇದೆ. ಸಕಲ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳೂ ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಪಾಲಕ ಪ್ರಭುವಾದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೇ ಮೀಸಲು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 37:180-182)

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ನೀಡಿದ ಏಕದೇವತ್ವದ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೇ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯಿದೆ. ಯಾರು ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಯಾವ ದಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಏಕದೇವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಅನಾದಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅವನು ಚಿರಂತನನಾಗಿದ್ದು ಸಕಲರಿಗೆ ಜೀವ ನೀಡುವವನೂ ಆಧರಿಸು ವವನೂ ಆಗಿರುವನೆಂದೂ ನಂಬಬೇಕು. ಅವನೇ ಭೂಮಿ-ಆಕಾಶಗಳ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ. ಅವನೇ ಅದರ ಒಡೆಯ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಅವನ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅವನೇ ಈ ವಿಶ್ವದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಪರಿಪಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಪಾಲಕ ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ಎಲ್ಲರ ಅನ್ನದಾತ, ಬಯಕೆ ಈಡೇರಿಸುವವ ಮತ್ತು ಸಂಕಟಹರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ಜೀವನ-ಮರಣಗಳ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ-ಪರೋಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವನು ಪರಮ ದಯಾಮಯನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಲಾಭ ನಷ್ಟ ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ. ಅವನು ಯಾರಿಗೆ ಲಾಭ ಉಂಟು ಮಾಡಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗಾರೂ ನಷ್ಟ ಉಂಟು ಮಾಡಲಾರರು. ಅವನು ಯಾರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಉಂಟು ಮಾಡ ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗಾರೂ ಲಾಭ ಉಂಟು ಮಾಡಲಾರರು. ಅವನ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಸೀಮಾತೀತವಾಗಿವೆ. ಅವನು ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮಲಕ್‌ಗಳು (ದೇವಚರರು) ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನೇ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ನೀಡುವವನು. ಅವನೇ ನೈಜ ಕಾನೂನು ಕರ್ತ ಮತ್ತು ನೈಜ ಸಾರ್ವಭೌಮ. ಅವನು ಮನುಷ್ಯರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು. ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿದನು. ತನ್ನ ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಂತಿಮ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಆತನ ಅಂತಿಮ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಮಾನವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿದೆ. ಅವನು ನ್ಯಾಯವಂತ, ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವವನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಒಂದು ದಿನ ಕಿಯಾಮತ್(ಪುನರುತ್ಥಾನ) ಉಂಟಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವನ ಕರ್ಮಗಳ ಶಾಶ್ವತ ಪುರಸ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷೆ ಲಭಿಸುವುದು.

ಏಕದೇವನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿರುವ ವನ ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಈ ಣಗಳುಳ್ಳವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಏಕೈಕನೂ ಅತುಲ್ಯನೂ ಸಹಭಾಗಿಗಳಿಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿರುವ ಂದೂ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಇಖ್ಲಾಸ್ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ) ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ರ್ಮದ ಇಖ್ಲಾಸ್

ಈ ಇಖ್ಲಾಸ್ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ೀತಿಯ ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಆದೇಶವಿದು:

إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿٢﴾

"(ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ) ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಪರಮ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಿರಿಸುತ್ತ ಅವನ ದಾಸ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 39:2)

ಈ ವಾಕ್ಯವು 'ಅಝ್ಝುಮರ್' ಅಧ್ಯಾಯದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಘೋಷಿಸುವಂತೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

قُلْ إِنِّىٓ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّىٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ ٱللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُۥ دِينِى ﴿١٤﴾

"(ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ) ಇವರೊಡನೆ ಹೇಳಿರಿ- ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು ಅವನ ದಾಸ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ನಾನು ಸ್ವತಃ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗ ಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೇಳಿರಿ- ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನನಗೆ ಒಂದು ಮಹಾದಿನದ ಯಾತನೆಯ ಭಯವಿದೆ. ಹೇಳಿರಿ- ನಾನಂತು ನನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು ಅವನದೇ ದಾಸ್ಯ ಮಾಡುವೆನು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 39:11-14)

ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯ ಆದೇಶವಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ ಮಹಾನತೆ, ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ದೇವತ್ವದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಮೂ ಬೇಕು. ಅವನ ಮುಂದೆ ವಿನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ದೀನಭಾವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು ನಮಾಝ್, ಸುಜೂದ್, ಬಲಿದಾನ, ಜಪ-ತಪಗಳು, ಕೀರ್ತನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವನಿಗ ಮೀಸಲಿರಬೇಕು. ಜತೆಗೆ ಅವನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿ ಬೇಕು. ಅವನು ಅವತರಿಸಿದ ಧರ್ಮ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಬೇಕು ಅವನೊಂದಿಗೆ ದಾಸ ಮತ್ತು ಯಜಮಾನ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಆರಾಧ್ಯನ ಸಂಬಂ ವಿರಬೇಕು. ಇದುವೇ ಧರ್ಮ. ಇಡೀ ಧರ್ಮವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿರುವುದ ಇಖ್ಲಾಸ್ (ಏಕನಿಷ್ಠೆ) ಆಗಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ದೇವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಿಂದ ಮು ವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಪಾಲಿರಕೂಡದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಗೆ ಆದೇಶಿಸುವುದು ಜತೆಗೆ ದೇವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕೆಂದೂ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا

"ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:36

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಅದ ಆ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು- ಅದು ದೊಡ್ಡದಾ ರಲಿ, ಸಣ್ಣದಾಗಿರಲಿ- ಭಾಗೀದಾರರಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಇತರರನ್ನು ಭಾಗೀದಾರರಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕದೇವತ್ವದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಯೇನೆಂದ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾರನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು.

اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

"ನಿಮ್ಮ ದೇವನು ಏಕ ಮಾತ್ರ ದೇವನೆಂದು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಭೇಟಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವನ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಸಗಲಿ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿ ಮಾಡದಿರಲಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 18:110

ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಾಗಲಿ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಸೋಂಕನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಕೈಯಿಂದ ಏಕದೇವನಿಷ್ಠೆಯು ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತೋ ಯಾರು ದೇವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಜತೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿ ಕೊಂಡನೋ ಅವನು ನರಕದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿದು ಬಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ಷಮೆ ಹಾಗೂ ಮೋಕ್ಷದಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ವಂಚಿತನಾದನು.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇತರರನ್ನು ಸಹಭಾಗಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಹೊರತು ಅವನು ಕ್ಷಮಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಇತರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಇತರ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವನು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಘೋರ ಪಾಪ ವೆಸಗಿದನು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:48)

ಆಡಂಬರವು ಇಖ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ

ಇಖ್ಲಾಸ್‌ನ ವಿರೋಧ ಪದ ಆಡಂಬರವಾಗಿದೆ. ಆಡಂಬರವೆಂದರೆ ತೋರಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೆಸರು ಗಳಿಸುವ ಗೀಳು. ಎಲ್ಲಿ ಆಡಂಬರ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಇಖ್ಲಾಸ್ ಇರಲಾರದು. ಇವೆರಡೂ ಜತೆಗೂಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆಡಂಬರದಿಂದ ಕರ್ಮಗಳ ನೈಜ ಸೌಂದರ್ಯ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ವಿಶಾಲ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಬಯಸುತ್ತಾನೆ-

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

"ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗುವವನಾರೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ"

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 11:7)

ಉತ್ತಮ ಕರ್ಮಗಳ ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದನೆಯದಾಗಿ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಇರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಖ್ಲಾಸ್(ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನಿಷ್ಠೆ) ಇರಬೇಕು. ಅದು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇರಬಾರದು. ಬೇರೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವೂ ಸರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಅದರ

ಉದ್ದೇಶವೂ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಉತ್ತಮ ಕರ್ಮದ ಪ್ರತಿಫಲವು ಎಂದೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅದರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವನು.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۚ نِعْمَ الثَّوَابُ ۖ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

"ಇನ್ನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸತ್ಕರ್ಮವೆಸಗುವವರ ವಿಷಯ. ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಕರ್ಮಿಗಳ ಸತ್ಫಲವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಸದಾ ಹಸಿರಾದ ಸ್ವರ್ಗೋದ್ಯಾನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುವು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಂಗಾರದ ಕಂಕಣಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಡುವರು. ತೆಳ್ಳಗಿನ ರೇಷ್ಮೆ, ಜರತಾರಿ ಹಸಿರು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವರು ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಪೀಠಗಳ ಮೇಲೆ ದಿಂಬುಗಳಿಗೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತಿರುವರು. ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಧಾಮ!" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 18:30-31)

ಯಾವುದಾದರೂ ಕರ್ಮದ ಹಿಂದೆ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅದು ಆಡಂಬರಕ್ಕಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಇರಾದೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ಇದರ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹ.ಉಮರ್(ರ) ಅವರ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವರದಿಯೊಂದಿದೆ. ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು,

سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول انما الاعمال بالنيات وانما لكل امرئ مانوى فمن كانت هجرته الى الله ورسوله فهجرته الى الله ورسوله ومن كانت هجرته الى دنيا يصيبها او الى امرأة ينكحها فهجرته الى ما هاجر اليه

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಆಲಿಸಿದ್ದೇನೆ- ಕರ್ಮಗಳು ಸಂಕಲ್ಪ ಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದರ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಅದುವೇ ಸಿಗುವುದು. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಗಾಗಿ ಹಿಜ್ರತ್(ವಲಸೆ) ಕೈಗೊಂಡನೋ ಅವನ ಹಿಜ್ರತ್ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರವಾದಿಯ ಕಡೆಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಲೌಕಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಿಜ್ರತ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಜ್ರತ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವನ ಹಿಜ್ರತ್ ಅದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿರುವುದು (ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗಲಾರದು). (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಹದೀಸ್‌ನ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವು ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಕಲ್ಪ ವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಪುರಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಲೌಕಿಕ ಉದ್ದೇಶ ವಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪುಣ್ಯಫಲ ಮತ್ತು ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದು. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಹಿಜ್ರತ್ ಮಾಡಿರುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಪುಣ್ಯಫಲ ಮತ್ತು ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಲಭಿಸುವುವು. ಯಾರು ಲೌಕಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಗಾಗಿ ಹಿಜ್ರತ್ ಮಾಡಿರುವನೋ ಅವನು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಫಲ ವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾಳೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಕೊಡುಗೆಗಳಿಂದ ಅವನು ಖಂಡಿತ ವಂಚಿತನಾಗುವನು.

ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಎಸಗಿಯೂ ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ನಡುಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆಯೋ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗುತ್ತವೋ ಎಂದು ಅವರು ಹೆದರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ಒಂದೆಡೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ:

وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَآ اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رٰجِعُوْنَ ﴿٦٠﴾ اُولٰٓئِكَ يُسٰرِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ وَهُمْ لَهَا سٰبِقُوْنَ ﴿٦١﴾

"ಮತ್ತು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಲಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೃದಯಗಳಿರುವವರು. ಅವರೇ ಒಳಿತುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸು ವವರು ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು."

- (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 23:60-61)

ಹ. ಆಯಿಶಾ(ರ) ಅವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ, "ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಪಾನ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸ ಲಾಗಿದೆಯೇ?" ಆಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

لا يا بنت الصديق لكنهم الذين يصومون و يصلون و يتصدقون وهم يخافون ان لا تقبل منهم اولئک الذين..الخ

"ಸಿದ್ದೀಕ್‌ರ ಪುತ್ರಿಯೇ(ರ)! ಅಲ್ಲ. ಇದು ಉಪವಾಸ ವ್ರತ ಆಚರಿಸುವವರು, ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವವರು ಹಾಗೂ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಾದರೂ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳು ಅಸ್ವೀಕೃತವಾಗುವುವೋ ಎಂದು ಭಯ ಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕುರಿತೇ ಅವರು ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸುವವರು ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ."

ಯಾವ ಕೆಲಸವು ಆಡಂಬರದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೋ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ದಾನ-ಧರ್ಮ ಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ನಮಾಝ್ ಮತ್ತಿತರ ಆರಾಧನಾ ಕರ್ಮಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಜಿಹಾದ್‌ನ ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹೋರಾಡುವುದಾಗಿರಬಹುದು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಹ. ಅಬೂದರ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ:

ثلثة يحبهم الله و ثلاثة يبغضهم الله فاما الذين يحبهم الله فرجل اتى قوما فسألهم بالله ولم يسألهم لقرابة بينه و بينهم، فمنعوه فتخلف رجل باعيانهم فاعطاه سرا لايعلم بعطيته لا الله والذى اعطاه و قوم ساروا ليلتهم حتى اذا كان النوم احب اليهم مما يعدل به فو ضعوا رؤسهم فقام يتملقنى و يتلو اٰياتى و رجل كان فى سرية فلقى العدو فهزموا فاقبل بصدره حتى يقتل

او يفتح له والثلاثة الذين يبغضهم الله الشيخ الزاني
والفقير المختال والغنى الظلوم

"ಮೂರು ವಿಧದ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮೂರು ವಿಧದ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನು ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಕೆಲವು ಜನರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದು ಅವನ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. (ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ) ಅವರು ಅವನಿಗೇನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರಿಯ ದಾಸನೊಬ್ಬ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಮೌನವಾಗಿ ತಾನು ಕೊಡಬಲ್ಲುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಈ ಕೊಡುಗೆಯು ಅವನ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಒಂದು ಸೇನಾ ತುಕಡಿಯು ರಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಿತು (ದಣಿವಿನಿಂದಾಗಿ) ಸೈನಿಕರಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯು ಇತರೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರಿಯವಾಗ ತೊಡಗಿದಾಗ ಅವರು ತಲೆ ಒರಗಿಸಿ ಮಲಗಿದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ (ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು) ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ವಚನಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೂರನೆಯವರು ಒಂದು ಸೇನಾ ತುಕಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದವನು. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಾಗ ಆ ಸೇನಾ ತುಕಡಿಯು ಸೋತು ಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ಅವನು ಎದೆಸೆಟೆದು ಮುಂದು ವರಿದನು. ಒಂದೋ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಅವನ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹನು ದ್ವೇಷಿಸುವಂತಹ ಮೂರು ವಿಧದ ಜನರು ಯಾರೆಂದರೆ ವಯೋವೃದ್ಧನಾದ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ, ಅಹಂಕಾರ ತೋರುವ ಬಡವ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಮಂತ."

(ಮುಸ್ನದ್ ಅಹ್ಮದ್, ತಿರ್ಮಿದಿ, ನಸಾಈ)

ಆಡಂಬರವೂ ಒಂದು ರೀತಿ ದೇವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವವಾಗಿದೆ

ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಡಂಬರವನ್ನು ಶಿರ್ಕ್(ದೇವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಗಳಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜತೆ ಇತರ ಉದ್ದೇಶಗಳೂ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ತೌಹೀದ್ (ಏಕದೇವತ್ವ) ಯಾವ ಇಖ್ಲಾಸ್ (ಅಪ್ಪಟ ದೇವನಿಷ್ಠೆ) ಅನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೋ ಇದು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಹ. ಶದ್ದಾದ್ ಬಿನ್ ಔಸ್(ರ) ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸಹಾಬಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರು

لو رأيتم رجلا يصلى لرجل او يصوم له او يتصدق له ترون انه قد اشرك؟

"ಒಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಇತರರಿಗಾಗಿ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರಿಗಾಗಿ ಉಪವಾಸ ವ್ರತ ಆಚರಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಅವರಿಗಾಗಿ ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಕಂಡರೆ?"

ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಹೇಳಿದರು:

نعم والله انه من صلى للرجل او صام له او تصدق له قد اشرك

"ಅಲ್ಲಾಹನಾಣೆ! ಯಾರು ಇತರರಿಗಾಗಿ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಉಪವಾ ವ್ರತ ಆಚರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅಥವಾ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಖಂಡಿ ಶಿರ್ಕ್ (ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವ) ಮಾಡಿದನು."

ಆಗ ಹ. ಶದ್ದಾದ್(ರ) ಹೇಳಿದರು:

انى قد سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول من صلى يرائى فقد اشرك ومن صام يرائى فقد اشرك ومن تصدق يرائى فقد اشرك

"ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರು ತೋರಿಕೆಗಾ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡಿದನು. ಯಾರು ತೋರಿಕೆಗಾ ಉಪವಾಸ ವ್ರತ ಆಚರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಯಾರ ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡಿದನು."

ತೋರಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಶಿರ್ಕ್‌ನ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಹದೀಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಕೆಡುಕು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವನನ್ನು ನಂಬದವರೂ ಆಡಂಬರದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆಯೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಕರ್ಮಗಳ ಆಡಂಬರದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ಆಡಂಬರ ಮಾಡುವುದಾದರ ಯಾಕೆ? ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿರಬಹುದು

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಗುಣಗಾನವ ಬಯಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಸ್ತಾಪವು ಉತ್ತಮ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ನ್ನನ್ನು ಸತ್ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಜನರು ನೆನಪಿಸಬೇಕು. ಯಾರೂ ನ್ನನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಗುಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಮರಿಸಬಾರದೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಬಯಕೆ ಒಂದು ಮಿತಿಯೊಳಗಿದ್ದರೆ ಕೆಟ್ಟದಲ್ಲ. ಅದು ಮಿತಿಮೀರಿದಾಗ ಅದು ವನ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಏನಾದರೂ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯ ಾಡಿದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಜನ ಹೊಗಳಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ನು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಜನರು ಅದನ್ನು ಮನ್ನಿಸಲೇ ಬೇಕು ಂದು ಅವನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜನರು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಬೇಕಾದುದು, ಗುಣಗಾನ ಾಡಬೇಕಾದುದು ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಎಂದು ಅವನು ಬಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಿಂದಲೂ ತನ್ನ ತ್ಕರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಗಳಿಕೆ ಕೇಳಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಆಕ್ಷೇಪ ಎತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ುಣಗಾನ ಮಾಡುವ ತನಕ ಅವನ ಈ ಭಾವನೆಯು ತಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಏನೇನೂ ಮಾಡದವನು ಮತ್ತು ದುಷ್ಕರ್ಮಿ ಕೂಡಾ ಸುಂದರ ಪಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಡಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಜಾಗ್ರತೆಯ ಚ್ಹೆಗಳೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಗಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಯಹೂದಿಗಳು ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾರುವವರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಜನರು ಧರ್ಮದ ಧ್ವಜ ಾಹಕರೆಂದು ಗುರುತಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಕಪಟ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಂಚುಗಳನ್ನು ಏರೆತು ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮದ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ಸೇವಕರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸ ೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ೇಳಿತು:

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ اَنْ يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨٨﴾

"ತಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡದಿರುವ ಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆ ತಮಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವವರು ಯಾತನೆಯಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತ ಂದು ನೀವೆಣಿಸಬೇಡಿರಿ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವೇದನಾಯುಕ್ತ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿದ್ಧವಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:188)

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು 'ಮಿಥ್ಯದ ವಸ್ತ್ರ' ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನರ ಮುಂ ಬರಬಾರದೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಬರಿಗೈಯವನಾಗಿದ್ದೂ ಶ್ರೀಮಂತನಂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಬರಿಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದೂ ಉಂಡು ತೇಗಿದವನಂತೆ ನಟಿಸುವುದ ಮೈ ಮುಚ್ಚುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವಿಲ್ಲದಾಗಲೂ ಎರವಲು ಪಡೆದ ಠಾಕು-ಠೀಕಿನ ವ ಧರಿಸಿ ದೊಡ್ಡಸ್ಥಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆ ಯುವುದು. ಹ.ಅಸ್ಮಾ ಬಿಂತು ಅಬೂಬಕರ್(ಹೀಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು:

إِنَّ امرأةً قالت يا رسولَ اللهِ إِنَّ لِي ضَـرَّةً فهل عليَّ جنـاحٌ إِن
شبَّعتُ من زوجي غير الــذي يعطي فقال رسول الله صلى الله
عليه وسلم المتشبع بما لم يعط كلابس ثوبي زور

"ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಹೇಳಿದಳು, ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ ನನಗೊಬ್ಬ ಸವ ಯಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಪತಿ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನೆಂ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಪಾಪವಿದೆಯೆ! ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸಿಗದಿರುವ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವುದು 'ಮಿಥ್ಯದ ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಗಿದೆ." (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್

ಹೊಗಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಗುಣಗಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಯಕೆಯು ಮಿ ಮೀರಿದಾಗ ಕೀರ್ತಿ ಮತ್ತು ಹೆಸರು ಗಳಿಸುವುದೇ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದ ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಅದೇ ಕೇಂದ್ರದ ಸುತ್ತ ತಿರುಗ ತೊಡಗುತ್ತವ ಕೀರ್ತಿಯ ಬಯಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಅದು ಮಾನವನನ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿಸಲು ಸಾಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಶಾರೀರಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೂ ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗಳನ್ನು ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕೀರ್ತಿಯ ಈ ಬಯಕೆಯು ದೊಡ್ಡಸ್ಥಿಕೆಯ ರೋಗಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತದ ಕೀರ್ತಿಯ ಹಸಿವು ತಣಿಯದೇ ಇದ್ದಾಗ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನೇ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡ ಹೇಳಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣ ದೊರಕುವ ತನಕ ಅವನಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಸಿಗಲಾರದು. ಹದೀಸ್ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ ಕಿಯಾಮತ ದಿನದಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪದ ಕಾಪಟ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸುವನು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಹ. ಜುಂದುಬ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

مَن سَمَّعَ سَمَّعَ اللّٰهُ بِهِ وَمَنْ يُرَائِي يُرَائِي اللّٰهُ بِهِ

"ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸಿದರೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಅವನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸುವನು. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಅವನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವನು." (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದಂತೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿರುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹ. ಅಬೂಹುರ್ರೈರಾ(ರ) ಆಗಾಗ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹ.ಮುಆವಿಯಾ(ರ) ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸಿದ್ದರು.

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಹ. ಅಬೂ ಹುರ್ರೈರಾ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು: ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಜನರ ಕರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಾಹನು ಇಳಿದು ಬರುವಾಗ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮೂರು(ವಿಧದ) ಜನರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವನು. ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನು ಹುತಾತ್ಮನಾಗಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದಂತಹ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸುವನು. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನು. ನೀನು ಈ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ವ್ಯಯವಾದುವು ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವುದು. ಅವನು ಹೇಳುವನು, 'ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್! ನೀನು ಜಿಹಾದ್‌ನ ಆದೇಶ ನೀಡಿದ್ದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಮಡಿದೆ.' ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವನು, ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂದು ಜನರು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಬಯಸಿದ್ದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಾಕ್ರಮದ ಕುರಿತು ಕೀರ್ತಿ ಹರಡಿತು. ನಿನ್ನ ಬಯಕೆ ಈಡೇರಿತು.' ಅನಂತರ ಅವನನ್ನು ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಎಳೆದು ನರಕಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗುವುದು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿದ್ವಾಂಸ ಮತ್ತು ಕುರ್‌ಆನಿನ ಪಾಠಕನಾಗಿರುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನು- ನಾನು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದೆನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಿಸುವನು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನು. ನೀನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗುವುದು. ಅವನು ಹೇಳುವನು- ನೀನು ನನಗೆ ನೀಡಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾನು ಪಸರಿಸಿದೆ, ಕುರ್‌ಆನ್ ಓದಿದೆ, ಕಂಠಪಾಠ

ಮಾಡಿದೆ. ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಅದನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೆ.' ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವನು- ನೀನ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ಜನರು ವಿದ್ವಾಂಸ ಮತ್ತ ಪಾಠಕ ಎಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನಿನಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಫ ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಎಳೆದು ನರಕಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುವಂತ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗುವುದು. ಅವನು ಎಸೆಯಲ್ಪಡುವನು.

ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲಾಗುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವನು, ನಾನು ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನು. ನೀನ ಈ ಉಪಕಾರಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗುವುದು. ಆ ಆತ ಹೇಳುವನು- ನಾನು ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ನೆರವಾದೆ, ಒಳಿತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಿದೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಣ ವ್ಯಯಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಣ ವ್ಯಯಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವನು, 'ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ಜನರು ಉದಾರಿ ಮತ್ತು ಕೊಡುಗೈ ದಾನಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಯಿತು. ನಿನ್ನ ಔದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ದಾನದ ಕೀರ್ತಿ ಹರಡಿತು. ಅನಂತರ ಅವನನ್ನು ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಎಳೆದು ನರಕಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುವಂತೆ ಆದೇಶಿ ಲಾಗುವುದು. ಅವನು ಹಾಗೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಡುವನು.

(ತಿರ್ಮಿದಿ, ನಸಾಈ, ಮುಸ್ಲಿಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಹದೀಸ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಉದ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ಡಂಬಾಚಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಕೇಳುವುದು ಕೆಲವ ಮುಖ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೇವೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹರಡುವುದು. ಒಳಿತಿಗಾ ತನ್ನ ಸೊತ್ತನ್ನು ವ್ಯಯಿಸುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉತ್ಥಾನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಲೋಕದಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ-ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಜಿಹಾದ್ ಹೂಡುವುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಹೋರಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಸೇವೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದರೆ ಅವುಗ ಪುಣ್ಯಫಲಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದೆಂದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಮುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಬೇಸರವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವನೆಂದೂ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಹ. ಅಬೂಹುರೈರಾ(ರ) ಹೇಳಿರುವರು,

قال الله تبارك تعالیٰ انا اغنی الشرکاء عن الشرک

من عَمِل عملا اشرک فیہ معی غیری ترکتہ و شرکہ

"ನಾನು ಪಾಲುದಾರರ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಪಾಲುದಾರರಿಂದ ನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗಿರುವೆನು. ಬ್ಬನು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜತೆ ಇತರರನ್ನು ಭಾಗೀದಾರರಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನು ಆ ಕರ್ಮವನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿನ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನು."

(ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಇತರರನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಒಂದು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸತ್ಕರ್ಮವು ಅವನ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಇರಬೇಕು ತ್ತು ಕೇವಲ ಅವನಿಗಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ರತ್ತು ಪಾಲುದಾರನಾಗುವುದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇತರರಿಗೆ ಂಬ ನೀತಿ ಅವನಿಗೆ ಸಹ್ಯವಲ್ಲ. ಅವನ ಜತೆ ಇತರರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಅರಸಿ ಾಡಿದಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವನು ಅವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ದರಿಂದ ದೂರ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹದೀಸ್‌ನ ಕೊನೆಯ ನುಡಿಯು ಈ ಕೆಳಗಿನ ದಗಳಲ್ಲೂ ವರದಿಯಾಗಿದೆ:

من عمل عملا اشرک فیه غیری فانا منه بری

وهو للذی اشرک

"ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜತೆಗೆ ಇತರರನ್ನೂ ಪಾಲುದಾರ ಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. (ನನಗೂ ಅದಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಂಬಂಧವಿಲ್ಲ). ಅವನು ಯಾರನ್ನು ಪಾಲುದಾರನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವನೋ ಆ ಕರ್ಮವು ವನಿಗೇ ಆಗಿದೆ." (ಇಬ್ನುಮಾಜಃ, ಮುಸ್ನದ್ ಅಹ್ಮದ್)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಸ್ವಂತಿಕೆ-ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಉಳ್ಳವನು. ಅವನು ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಬನ್ನು ಸಹಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮದಲ್ಲೂ ಏಕನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಯಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಜತೆ ಇತರರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯೂ ುದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದೋ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ಾಲುದಾರರಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಅವರು ಅದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಂಡರೂ ಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಅದರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದೃಢಚಿತ್ತತೆ

ಈಮಾನ್(ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ) ಮತ್ತು ಇಸ್ತಿಕಾಮತ್(ದೃಢ ಚಿತ್ತತೆ) ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ತಿರುಳಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಇಡೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಈ ಎರಡು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಡೀಕರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಈಮಾನ್(ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸ)ನ ಸಂಬಂಧ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇಸ್ತಿಕಾಮತ್‌ನ ಸಂಬಂಧ ಕರ್ಮ ದೊಂದಿಗಿದೆ. ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಸೇರಿದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಧರ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರಾವ ವಸ್ತುವಿನ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟದ ಉದ್ದೇಶ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಯಶಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಇದು ಈಮಾನ್ ಮತ್ತು ಇಸ್ತಿಕಾಮತ್‌ನಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈಮಾನ್ ಮತ್ತು ಇಸ್ತಿಕಾಮತ್‌ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸಿದವನು ಮಾತ್ರ ಬರಲಿರುವ ಭಯಾನಕ ದಿನದ ಭೀತಿಯಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತ ನಾಗಬಲ್ಲನು. ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನ ದೂತರು ಸ್ವರ್ಗದ ಸುವಾರ್ತೆ ನೀಡುವರು.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾
نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۖ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي
أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾

"ನಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಬಳಿಕ ಅದರಲ್ಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟವರ ಮೇಲೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೇವಚರರು ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಹೆದರಬೇಡಿರಿ, ಖೇದಿಸಬೇಡಿರಿ ನಿಮಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಲಾಗಿರುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಸುವಾರ್ತೆ ಯಿಂದ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳಿರಿ. ನಾವು ಈ ಲೋಕದ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಸಿಗುವುದು. ನೀವು ಆಶಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ನಿಮ್ಮದಾಗುವುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 41:30-31)

ಹ.ಸುಫ್ಯಾನ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸಕಫಿ(ರ) ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾನ್ ಉಪಕಾರಿಯಾದ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು- ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರೇ! ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕುರಿತು ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ನನಗೆ ಇನ್ನಾರಲ್ಲೂ ಕೇಳುವ ಅಗತ್ಯ ಬೀಳಬಾರದು." ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು,

قُلْ اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ (مسلم، نسائی، احمد)

"ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳು ಅನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರು." (ಮುಸ್ಲಿಮ್, ನಸಾಈ, ಅಹ್ಮದ್)

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂಲಭೂತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಆರಂಭಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅದರ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಿಕಾಮತ್‌ನ(ದೃಢಚಿತ್ತತೆ) ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸವು ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಮಾನವನ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯು ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಣಿಕ ಆವೇಶದ ಹೆಸರಲ್ಲ. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಾಗ ಕೊನೆಯತನಕ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಜೀವನವು ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆನಿಲ್ಲುವ ಜೀವನವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ತಾಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ದೃಢಚಿತ್ತತೆಯೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಆತ್ಮ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸೋಲಿಸಲಾರದು. ಅವನು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಬೆದರಿಕೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಆಮಿಷಗಳು ಅವನನ್ನು ಸತ್ಯದ ದಾರಿಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿಸಲಾರವು.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಬೇಡಿಕೆಯೇನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಪೂರ್ಣ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕು. ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಅವನ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದಾಗ ಆ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಬಲಿದಾನ ಮಾಡುವಂತಹ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಕೆಚ್ಚು ಅವನಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖ-ಸಂತೋಷವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸುಖ-ಸಂತೋಷಗಳನ್ನೂ ಬಲಿ ನೀಡುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿರಬೇಕು. ಸೊತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂಪತ್ತಿನ ಪ್ರೇಮ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಸಿಲುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಜೀವನದ ಆಸೆ, ಸೊತ್ತಿನ

ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಬಯಕೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಲಿದಾನದಿಂದ ದೂರಸರಿಸುತ್ತ
ಆದರೆ ಈಮಾನ್‌ನ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳನ್ನು ನಿರಂತರ ಬಲಿದಾನಗಳ ಬಳಿಕವೇ ಏರಬಹುದಾಗಿ
ತನಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿಡುವವನು ಇಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಗಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇ
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲಿಕೊಡುವವನು ಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇತರೇ
ಪ್ರೀತಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿಸುವವರು ಧನ್ಯರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಅವ
ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ತೊರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈಮಾನ್‌ನ ಹಾದಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮ್ಮನ
ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಈ ಹಾದಿಯಿಂದ ಬಂಡೇಳುವ ಮ
ವಿದ್ರೋಹವೆಸಗುವ ಭಾವನೆಗಳಿವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತದ ಈ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೆ
ನಿಂತಾಗಲೇ ನಮಗೆ ಈಮಾನ್‌ನ ಜೀವನದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈಮಾ
ಬಯಸುವಂತಹ ಬದುಕು ಸುಖ-ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗೆ ಸಿಗಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಠಿ
ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ತೀವ್ರ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವಚಿತ್ತದ ಅ
ದೊಡ್ಡ ಬಯಕೆಯೇನೆಂದರೆ ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತ
ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಯಾವ ಅಡೆ-ತಡೆಯೂ ಇರಬಾರದು. ಆದರೆ ಈಮಾ
ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ
ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿಧೇಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ
ಆಕರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಕಾಂತ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಗಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನವ
ಮನಸ್ಸು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಮಾನನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ ಸರಿಯ
ನಮಗೆ ಈಮಾನ್ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರುಚಿಕರ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಕ ಲೋಕವನ
ಅನುಭವಿಸುವ ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿಯಮಗಳನ
ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಖಂಡಿತ ಇದೊಂದು ಕಠಿಣ ಕೆಲಸ. ಆದರೆ ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹ
ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಈ ಕಠಿಣ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕ
ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ದೃಢ ಚಿತ್ತತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದ
ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣವಿರಬೇಕು. ಅವನ ಸ್ಥೈಯ
ಎಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಚಿತ್ತಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುವಾಗ ಅದನ
ತೊರೆದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಈ ಈಮಾನ್ ಎಷ
ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತು ಯಾವ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟೂ ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸುವಂತಿ
ಬಾರದು. ಅದರ ಹೊರತು ನಾಲಗೆಯ ಮೇಲಂತು ಆಗಾಗ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಸ್ತಾ
ಬರುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದು ಮತ
ದೃಢಚಿತ್ತತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೃಢಚಿತ್ತತೆ ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದಲ್ಲ. ಅದು ಜೀವನದ ಕೊನೆಯುಸಿರ ತನಕವೂ ಇರಬೇಕು. ಜೀವನದ ಯಾವುದೇ ನಿಕೃಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶವೂ ಕ್ಷಣಿಕ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಬಲ್ಲುದು. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ದೃಢ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ಬಯಸುವುದಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಣಿಕ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಕೂಡಾ ಸುಲಭ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಜೀವನದಿಂದ ಅತಿ ಸಣ್ಣ ವಸ್ತುವನ್ನಾದರೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ದೂರವಿರಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕ್ಷಣಿಕ ಪರಿಸರದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಆವೇಶ ತಣಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಸೊತ್ತನ್ನೂ ಶರೀರವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದವನು ಈಗ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವು ಸೊತ್ತು ಶರೀರಗಳಿಗಾಗಿ ಚಿಂತಿತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈಮಾನ್‌ನ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ಹೃದಯವು ತನ್ನ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಿದೆ. ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲಂತಹ ಯೋಧನಲ್ಲಿ ಈಗ ಅದೇ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸಲು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಬಿಡುವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅತ್ಯಧಿಕ ನಿಬಿಡತೆಯ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸದವನು ತನ್ನ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೂ ಅವನ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡತನ ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮರೆಯದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಂದು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಧರ್ಮದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈಗ ತನ್ನ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಆ ಬಲಿದಾನಗಳು ಕ್ಷಣಿಕ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಾಗಿದ್ದು ಬೇರೆಯೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಉಂಟಾದವು ಎಂಬುದರ ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದನು. ಈಮಾನ್ ನೈಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮನದಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದಾಗ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಿನ ಉರುಳಾಟದಲ್ಲಿ ಈಮಾನ್‌ನ ರುಚಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಹುಳಿಯು ಇಳಿಸಬಲ್ಲಂತಹ ಅಮಲೇನಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಇಂದು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಅದರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಉತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಅದರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಬೇಕು. ತಮ್ಮನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸವೆಸಬೇಕು. ಈಮಾನ್‌ನ ಜೀವನ ಸನ್ಯಾಸದ ಜೀವನವಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಅನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಲೀನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಅವನಿ ಬಾಹ್ಯ ಲೋಕದ ಪರಿವೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಮಾನ್ ಮನಸಾರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯವನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಒಂದ ವೇಳೆ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮ ಚಿಂತೆಯಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆರಾಧ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಬದಲು ತನ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಂತಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಈಮಾನ್ ತನ್ನೊಳಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಈಮಾನ್ ಕೈಗೊಂಡವನು ಸಹಜವಾಗಿ ಆ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕರೆ ನೀಡುವವನಾಗುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಯನು ನೋಡಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಆ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಅವನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಿ ಸತ್ಯ ವಚನ ತಲುಪಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದು ಅವ ಹೊಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಶ್ರದ್ಧೆಯ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ದೇವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚ ಗೊಳಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅವರು ತಿಳಿಯದಂತಹ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ ಅವನು ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಪಡೆದದ್ದು ಮತ್ತು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗಾಗಿದೆ. ಅವನು ಪಡೆದದ್ದು ಅವನು ಬಯಸದೆ ಬಂದದ್ದಲ್ಲ. ಅವನು ಕಳೆದ ಕೊಂಡದ್ದು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಕಳಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕವನು ಗಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಜನರು ಬಯಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅವನು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀ ಗಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅವನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ತುಳಿದು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ತುಳಿದಿದ್ದಾನೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಮುದಾಯದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಹಾ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಯಕೆಯಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಹಾನಿ ಮಾಡಿರುವನು. ಅವನು ತನ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಸರಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕು ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಅಪಾರ ಕಾಳಜಿಯಿರಬೇಕು. ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಂದಂತಹ ಕ್ರಾಂತಿಯು ಇತರರಲ್ಲೂ ಬರಬೇಕು. ಯಾವ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಅವನು ತೊರೆದಿರುವನೊ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಅದನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕು. ಯಾವ ವಿಚಾರ-ಆಚಾರಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೇರಣ ಲಭಿಸಿದೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಜೀವನ ಬೆಳಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿದ್ರೋಹದ ಶಬ್ದ ಮೊಳಗಿದರೂ ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಳಕಳಿ ಮತ್ತು ಚಿಂತೆ ಮೂಡದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಗೈರತ್ತಿಗೆ ಅನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ
್ನಂತಾನೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೃಢ ಚಿತ್ತತೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ
ಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಧ್ವಜವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದೂ
ಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಪೈಶಾಚಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡುವ ಕೆಲಸ
ಗಿದೆ. ಇದು ಮಿಥ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪಂಥಾಹ್ವಾನವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಿಥ್ಯವು ತನ್ನೆಲ್ಲ
ಕ್ತಿಗಳ ಜತೆಗೆ ಅವನನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಮುಂದಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾದ
ಷಯವೇನಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕನು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು
ತ್ತು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಕೂಡಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಲ್ಲ.
ಂದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಆಚಾರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ರಾಗ ಎಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.
ದರೂ ಜಗತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ
ಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ನಮಾಝ್, ಉಪವಾಸ ವ್ರತ ಮತ್ತು
ಾನವನ ಖಾಸಗಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನದ ವ್ಯವಹಾರ
ಳೊಂದಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂಬಂಧವು ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸಹ್ಯವಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ
ತ್ಯವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಮಿಥ್ಯದ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ
ರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ
ರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಎಂದೂ ಸುಖ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲು ಬಿಡ
ರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು.
ವರ ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಸೋಗು ಹಾಕುವವರು ಕೂಡಾ ಶತ್ರುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
ಲ್ಲುವರು. ಇಂತಹ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕುರಿತು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬ
ಕಟ ಸಂಗಾತಿ ಹ.ಮುಆದ್‌ರವರಿಗೆ(ರ) ಹೀಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದರು:

لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ شَيْئًا وَّ اِنْ قُتِّلْتَ اَوْ حُرِّقْتَ (مسند احمد)

"ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಯಾರನ್ನೂ
ಹಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡದಿರಿ." (ಮುಸ್ನದ್ ಅಹ್ಮದ್)

ಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕನು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ತಾನು ಏಕೈಕ ಅಲ್ಲಾಹನ
ಸನಾಗಿಯೇ ಇರುವೆನು. ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಅವನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸ
ರೆನು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನನ್ನ ರುಂಡವನ್ನು ಮುಂಡದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದರೂ
ರಿಯೆ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿದರೂ ಸರಿಯೆ.

ದೃಢಚಿತ್ತತೆಯ ಹಾದಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಹಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ
ಢ ನಿರ್ಧಾರದವರ ಹೆಜ್ಜೆ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ
ಶೆಯಿಂದ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದೆರಗಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಅವನನ್ನು

ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಕಳವಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಸತ್ಯವನ್ನು ತೊರೆಯ ಬಯಸುವುದಿ
ಆದರೆ ಬಲಿದಾನದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಅವನಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲದೆಯೆ
ಅಲ್ಲಾಹನ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಿಯಮವೇನೆಂದ
ಅವನು ಯಾರನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಭರಿತ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ
ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಬಂಧವು ದುರ್ಬಲವಾದಾಗ ಅವನ ಯೋಚಿಸುವ ರೀ
ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಮನೋಭಾವವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಶಾರೀರಿಕವಾ
ಜೀವಂತವಿದ್ದರೂ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯವು ತನ್ನಿಂದ ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತ
ಎಂದು ಅವನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ
ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅವನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನೆನಪಿಸಿದರೆ ತ
ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆತ ನಿರಾಕರಿಸಲಾರನು. ಆದರೆ ಅವನು ತನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದವ
ಜೀವನವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನೂ ತನ್ನ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿ
ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವುದೇ ಅದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ
ತನ್ನನ್ನು ಮರೆತಿರುವನೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯವು ನಿನ್ನಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಸೊತ
ವಿತ್ತಗಳ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣ-ಸೊತ್ತುಗ
ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾರನು. ಬದಲಾಗಿ ಇಂತಿಂತಹವನೂ ಮಲಗಿರು
ನಲ್ಲವೇ? ಅವನನ್ನೇಕೆ ನೀವು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಅವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಮ
ರಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸಮಯ ವ್ಯಯಿಸದಿರುವಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದೇ
ಕೇಳುವನು. ಇಂಥವನು ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅವನಿಗೆ ತ್ಯಾ
ಬಲಿದಾನಗಳ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲಾರದು. ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ
ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದು, ಅವನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹ
ಬಿಡುವನು. ಅವನ ಅವನತಿಯು ಎಷ್ಟರವರೆಗೆ ತಲುಪುವುದೆಂದರೆ ಅವನ ನಾಲ
ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯುವುದು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತನ್ನನ
ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಡ್ಡೀತೆಂದು, ಮಿಥ್ಯವು ತನ್ನ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸೀತೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದ
ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಿಥ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಕಟಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅವನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವನ
ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ತಾನು ಮಿಥ್ಯದ ಜತೆಗಿರುವೆನೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಭರವ
ನೀಡುವನು. ತಾನು ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸ ಬಯ
ವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಆಸರೆಯಲ್ಲೇ ಬದುಕ ಬಯಸುವನು. ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಔಚಿತ್ಯಗಳು ಅವ
ಸ್ವರವನ್ನು ಕ್ಷೀಣಗೊಳಿಸುವುವು. ಅವನು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಡುವನು. ಅವ
ಯಾವ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧಾರದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದನೊ
ಆ ಎಲ್ಲ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಅವನತಿಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯುವುವು. ಅವ
ಸುಖ ಮತ್ತು ಆರಾಮವನ್ನು ಬಯಸುವವನಾಗುವನು. ತನ್ನ ಗುರಿ ದೂರವಿದೆ ಮತ

ಮಾರ್ಗ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನು ಗಾಭರಿಗೊಳ್ಳುವನು. ಈಗ ಅವನ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯದ ಮಾತಿನ ಬದಲು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ದೂರಿರುವುದು. ಅವನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದುವೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವನು.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಹನೆಯ ಕೆಲಸ. ಇದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಕಣಿವೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸುಲಭದಿಂದ ದಾಟುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಪಾದಗಳು ಗಾಯಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಕೈಗಳು ಮರಗಟ್ಟುವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ರಸ್ತೆಯ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಯಾರು ವಿರೋಧದ ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯದೆ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಅಚಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಮಾತ್ರ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಲ್ಲನು. ಶತ್ರುವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಚಂಚಲಗೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತನ್ನ ವಿಜಯದ ಹೇತುವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾನೆ.

ٱلَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا۟ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَصَابَهُمُ ٱلْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ مِنْهُمْ وَٱتَّقَوْا۟ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

"ಗಾಯಗೊಂಡ ಬಳಿಕವೂ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟವರ ಪೈಕಿ ಸಜ್ಜನರೂ ನಿಷ್ಠರೂ ಆಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ (ಇಂತಹ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.)"

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:172)

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎದ್ದೇಳುವವನು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಎದುರಾದ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನೇ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಅವರ ಜನಾಂಗಗಳು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ವರ್ತಿಸಿತು. ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಹಿಂಸಿಸಲಾಯಿತು, ಸತಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರೆಂದು ಸಾರಲಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲಾಯಿತು. ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ದೋಚಲಾಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರ ತಲೆಯನ್ನೂ ಕಡಿಯಲಾಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅವರು ಏಕೈಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿತ್ತು.

ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّآ أَن يَقُولُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ۗ

"ಇವರು, 'ನಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಅಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ತ
ಮನೆಗಳಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೊರ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 22:4

ಇಂದಿನ ಕಾಲವೂ ತನ್ನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಕಾಲಕ್ಕಿ
ಭಿನ್ನವಲ್ಲ. ಶತ್ರುಗಳು ಬಹಳ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕರು ಮ
ಸೇವಕರು ಬಹಳ ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ನೆನಪಿಡಬೇ
ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಹಿಂದಡಿಯಿಡುವವನು ತ
ಈಮಾನ್‌ನ ಘೋಷಣೆಗೇ ಅಪಚಾರವೆಸಗುತ್ತಾನೆ.

ಯಾವುದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ದೃಢೀಕರಿಸಿರುವನೋ ಅದನ್ನು ಅವ
ತನ್ನ ಕೃತಿಯಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಿರುವನು. ಅವನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರವಾ
ವಂತಹ ಅಪವಿತ್ರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತುಳಿದಿರುವನು. ಆತನು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಲೋ
ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯದ ಮೌಲ್ಯ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕವ
ಬಲಿಕೊಡುವಷ್ಟು ಇಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆ ಒದಗಿಸಿರುವನು. ಅವನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲೋ
ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ತ
ಜೀವನವು ತನಗೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದ
ಈಗ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೈಬಿಡುವ ಮೂಲಕ ಜೀವನವು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಅವ
ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋ
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಹ.ಮುಆದ್(ರ) ಅವ
ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಅದೇ ಉಪದೇಶ ನನಗೂ ನಿಮಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ-

اِيَّاک والفـرار من الزحف و ان هلک الناس (مسند احمد)

"ಎಲ್ಲರೂ ನಾಶವಾದರೂ ಸರಿಯೆ ಜಿಹಾದ್‌ನ ರಂಗದಿಂದ ಖಂಡಿತ ಓಡಿ ಹೋಗದಿ
(ಮುಸ್ನದ್ ಅಹ್ಮದ

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕರು ಒಂದು ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಪರಿ
ಕಠಿಣವಾದರೆ, ಕಾಲದ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಾದರೆ, ಧರ್ಮದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಂತ ಲೋಕದ ಪ್ರೇಮ
ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದರೆ, ಜನರು ತಮ್ಮ ಐಹಿಕ ಸುಖಭೋಗಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ತಮ್ಮ ದೇಹೇಚ್ಛೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಓಡ ತೊಡಗಿದರೆ, ಧರ್ಮದ ಒ
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿವೇಕ ಇರುವವರು ಕೂಡಾ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸುಖಭೋ
ಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮದ ಸಾ
ನೀಡುವವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರೆತ್ತುವವ
ರಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡುತ್ತಿದ್ದರೆ- ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ- ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ
ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆಗೆಂದೂ ಕುಂದುಂಟಾಗಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡ
ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಅದೃ

ವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ವಿಜಯದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿವೆ. ಅದು ಪ್ರಗತಿಯ ಸೋಪಾನವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರು ಮತ್ತು ಅವನ ಧರ್ಮದ ಸೇವಕರು ಅವನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಬಹುದು. ಎಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರಿಗೆ ಅವನ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಉತ್ಥಾನದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅವನು ಅವರನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಡ್ಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಮತ್ತು ಕಠಿಣ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಎದುರಾದರೆ, ಸೆರೆಮನೆಯ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಬಲಿ ಪೀಠಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗತೊಡಗಿದರೆ ನೀವು ಖಂಡಿತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತೀ ರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹದ ದೃಷ್ಟಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂಬುದರ ಪುರಾವೆಯಿದು. ಅವನು ತನ್ನ ಅಗಣಿತ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸತ್ಯವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಿಗಬಹುದಾದಂತಹ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವ ನೀಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ತ್ಯಾಗವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅದು ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿದೆ, ಯಾರೂ ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತೊರೆಯುವುದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಸತ್ಯ ಧರ್ಮದ ಬೆಲೆಯನ್ನೇ ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಪರಿಸರವು ಸತ್ಯಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಿಥ್ಯವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಅದು ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆ ಯಾಗಿರದೆ ಪರಿಸರದ ಅನುಸರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮುಂದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆಯುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧ ವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿಡಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೀಡಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಲು ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಸತ್ಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ವಿಜಯ ಅಡಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ದಕ್ಕದಂತಹ ಸಂಪತ್ತು ಬರುವುದು. ಜನರು ನಿಮ್ಮ ವಿಜಯವನ್ನು ಕಂಡು ನಾವು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೆ! ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುವರು. ನಮ್ಮಿಂದ ನಮ್ಮ ಲೋಕವು ಕಸಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ! ನಮ್ಮ ಪರಲೋಕವು ನಾಶವಾಗದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ! ಎಂದು ಮರುಗುವರು.

ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆ

ಸಂಘಟನೆಯ ಅಗತ್ಯ

ಯಾವುದೇ ಆಂದೋಲನ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಘಟನೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ ಬೇಡಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ವಲಯಗಳು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಘಟನೆಯ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನಗಂಡಿಲ್ಲ. ಲೋಕದ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಆಂದೋಲನವು ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಘಟನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದು ಅರೋಚಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಂತೂ ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಹೇಗೆಂದರೆ ಯಾರು ಈ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲನೋ ಅವನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ಜನರು ಸೇರಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಯಾವುದಾದರೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು, ಅದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ಥಾನದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಕುವುದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು- ಆ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಜನರನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಲೋಕದ ಇತರ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವಂತೆ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವುದನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕುರಿತಿರುವ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ದೂರವಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡಬೇಕೆಂದೂ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸು ವವರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿಯಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶ್ರಮಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ವಿಚಾರಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಅವುಗಳ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು

ಅವರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡುವಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬದಲು ಒಂದು ಸಂಘಟನೆ ಮಾಡಬಯಸಿದರೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವೂ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜತೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರರ್ಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರ ಈ ವಿಚಾರ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನೀತಿಗೆ ಆಧಾರವೇನೆಂದು ನೀವು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಅವರು ಒಂದೇ ಉತ್ತರ ನೀಡುವರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಕುರ್‌ಆನ್, ಸುನ್ನತ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಈ ವಾದವನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆಧಾರ ಸಹಿತ ಸಂಘಟನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಆಂದೋಲನಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತ ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವರು. ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಂದೋಲನಕ್ಕೂ ಸಂಘಟನೆಯು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಶೈಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಕಾರವೂ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕುರ್‌ಆನ್, ಹದೀಸ್ ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಆಂದೋಲನಗಳು ಸಂಘಟನೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಂಡಿರುವುದಾದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ಇಸ್ಲಾಮ್, ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಇಸ್ಲಾಮಿನದ್ದಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಸತ್ಯನಿಷೇಧದ್ದಾಗಿರಲಿ ಎರಡಕ್ಕೂ ಸಂಘಟನೆಯು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರಲೂಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಡೆಯಲು ಕಾಲು ಮತ್ತು ಹಿಡಿಯಲು ಕೈ ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೋ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಘಟನೆಯು ಅಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಸಂಘಟನೆಯ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಆಂದೋಲನವು ಎಂದೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗ ಲಾರದು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರಿಯೂ ತಪ್ಪೂ ಆದ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೇ ಉಂಟು ಮಾಡಿದುವು. ಆದರೆ ಅಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ವಿಚ್ಛಿದ್ರ ಜನರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಾಂತಿ ಉಂಟಾದುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಭಿನ್ನ ಆಂದೋಲನಗಳ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮೊದಲು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮನದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಜನರೇ ಇತರರನ್ನು ಅದರತ್ತ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಹಮತ ಉಂಟಾದರೆ ಅವರ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಘಟನೆಯು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ

ಬರುವ ಜನರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅದರ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅದರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಲೀನಗೊಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜನರ ಸಹಕಾರದಿಂದಲೇ ಸಂಘಟನೆಯು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ, ವಿಶಾಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇತರರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಆವರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ಹಿಂದೆ ಇಂತಹ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅದರ ಸ್ವರವು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರಸಕ್ತ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರದೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೆಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಕೂಡಾ ಅದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸುವ ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಕೂಡಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದ ರಿಂದ ಸೋಲುವುದು ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ವಿಜಯಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಕಾರ್ಯ ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅದು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರ ಬೇಕು. ಯಾವ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯನ್ನು ಅದು ಅಳವಡಿಸುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸಾಧನ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಅದರ ಬಳಿ ಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನೈತಿಕತೆ, ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಬಲ್ಲಂತಹ ಶಕ್ತಿಯಿರಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಂದಿನ ತನಕ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಂದೆಯೂ ಅದು ಸಿಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಒಂದೆರಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಅವನು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಂಘಟನೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲುದು. ನೀರಿನ ಒಂದು ಹನಿಯಿಂದ ನೆರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹನಿ ಹನಿ ಸೇರಿ ಹಳ್ಳ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಾ, ನದಿಗಳನ್ನು ಚೀರುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿ ಯುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತರಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿರೋಧಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯುವ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಒಂದು ಹೊಸ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರುವುದು ಸಹಜ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದವನ ಅಗತ್ಯ ವಿದೆಯೋ ಅಂತಹವನನ್ನು ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಬಹುದು.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ರೋಧಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಶವು ಹೇಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದೇ ರುವುದಿಲ್ಲ.

ಚಿತ್ರ ನೆಪಗಳು

ಕೆಲವರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಘಟನೆ ರೂಪಿಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅವರು ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಂಘಟನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಮುಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿ ುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ವರ ಬಳಿ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಆ ಕಾರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ರ್ಚಿಸೋಣ. ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸೇವೆ ಮಾಡ ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಕಾರಣಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿ ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ರಿ ಎಂಬುದು ಅದರಿಂದ ತಿಳಿದೀತು.

1) ಒಂದು ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಘಟನೆಯು ಗತ್ಯವಾದರೂ ಪ್ರಸಕ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಲಾಭಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚ್ಚು ನಷ್ಟವೇ ಆದೀತು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ವಿಚಾರಗಳ ಆಡಳಿತವಿರುವ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ವಿರುದ್ಧ ತೀವ್ರ ಭಾವನೆಗಳಿರುವಂತಹ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದೇವೆ. ಂತಹ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಉತ್ಥಾನದ ಸಂಘಟಿತ ಹೋರಾಟ ಂದ ಆಡಳಿತಾ ರೂಢ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಶತ್ರುವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮತ್ತು ರಿಸರವು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಇರುವ ತೀವ್ರ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಈ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಡಳಿತಾರೂಢ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಘಟಿತ ಹೋರಾಟದ ೂಪ ನೀಡದಿರುವುದು- ಆದ್ದರಿಂದ ಯುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜಾಣ್ಮೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಸದಾ ಾರಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದಾದಂತಹ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನೇ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಾಧ್ಯತೆಯನ್ನೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿಸುವಂತಹ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲೇ ಬಾರದು.

ಇದೊಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ನೆಪವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಘಟನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆಯ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರಲಿ. ಸಂಘಟಿತ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ವಿರೋಧವಾಗುವುದಾದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ವಿರೋಧಿಸಲಾಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಕರೆಯೇ ಒಂದು

ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಕರೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಧಿಕಾರ ಮಾ ವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅದರ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅವನ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾ ಅಧಿಕಾರವೂ ಸಿಂಧುವಲ್ಲ. ಈ ಮಾತು ಯಾವಾಗ ಹೇಳಿದರೂ- ಅದನ್ನು ಹೇಳುವ ನಾಲ ಒಂದೇ ಒಂದಾದರೂ ಸರಿಯೆ- ಆಡಳಿತಾರೂಢ ಶಕ್ತಿ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾ ವೆಂದೇ ಬಗೆಯುವುದು. ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯಗಾರನಂತೆಯೇ ವ್ಯವಹರಿಸಲಾಗುವುದ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವಿದ್ದು ಆಡಳಿತಾರೂಢ ಶಕ್ತಿಯು ಮುಂದುವರಿದು ಅದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಂತಹ ಯಾವ ಕಾಲಘಟ್ಟವೂ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಯಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಆಡಳಿತಾರೂಢ ಶಕ್ತಿಗಳ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳ ಸಿದ್ಧರಾಗುವವರೇ ಇದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಧೈರ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಇರುವವರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರರು.

2) ಅವರು ಮುಂದೊಡ್ಡುವ ಎರಡನೆಯ ನೆಪವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿವೆ. ಈ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇ ಪ್ರಚಾರದ ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ಅರ್ಹರ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುವ ತನಕ ಆ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಸೇರುವಂತಿ

ಇದನ್ನು ಕುಂಟು ನೆಪವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳ ಇರು ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಕಾರಣವ ಅವುಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ದೂರೀಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅದು ಹೊರಿಸುತ್ತ ಒಬ್ಬನ ಬಟ್ಟೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ನಮಾಝನ್ನೇ ತೊರೆದು ಬಿಡುವುದ ಬದಲಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ ನಮಾಝ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಅವನಲ್ಲಿ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸುಧಾರಣೆಯತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಂಘಟಿತ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿರುತ್ತಾ ನೆಮ್ಮದಿ ಮ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬಾಳುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯೆನಿಸದು.

ಕುಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಅವುಗಳ ಸುಧಾರ ಯಿಂದಲೂ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಕಳೆದರೂ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಕುಂದು-ಕೊರತೆ ನೆಪವು ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಅವರನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಸೇ ಸಲ್ಲಿಸುವುದರಿಂದ ತಡೆದಿಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕುಂ

ೊರತೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ೊಳ್ಳುವುದು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ನೆಪದ ೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೈಜ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡಿದ ಬಳಿಕ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕೆಡುಕು ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

3) ಮೂರನೆಯ ನೆಪ ಅವರು ಮುಂದೊಡ್ಡುವುದು ಯಾವುದೆಂದರೆ- ಮೊದಲು ರಿಯಾದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಸಂಘಟನೆ ಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ದೇವಭಕ್ತಿ, ಉನ್ನತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ಧರ್ಮ ಪ್ರೇಮ, ದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಪಣಾಮನೋಭಾವ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನಿವಾರ್ಯ ಗುಣಗಳು ಆ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲೇಬೇಕು. ಅದು ತನ್ನ ಈ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ಅನನ್ಯವೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಇಂತಹುದೇ ಸಂಘಟನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸಂಘಟನೆಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ಗಾಗಿ ಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದರೂ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಇಂದು ಯಾವುದೇ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಘಟನೆ ಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತು ತಪ್ಪು. ಇಂದು ಲೋಕದ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಂಘಟನೆಗಳು ಸರಿಯಾದ ವಿಧಾನದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ನುಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯ ವೃಥಾ ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿ ೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಗುಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನಂಶ ಇರುವುದನ್ನು ಅವನು ಕಾಣುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗಿರುವ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದೆಂದರೆ ವನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರದ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಘಟನೆಯು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ದರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತಹ ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಅರ್ಹವಲ್ಲದಂತಹ ಏನಾದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಳಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಅಥವಾ ನಿಂದಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯಲೂಬಾರದು. ಅವನಿಗಿರುವ ಸರಿಯಾದ ಿಲುವು ಏನೆಂದರೆ ಆ ಪಾವನ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಜತೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಜತೆಗೆ ಅದರ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವು ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಟ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಘಟನೆ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರೂ ಇಸ್ಲಾಮಿಗಾಗಿ ಸಂಘಟಿತ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಹೊಣೆಯನ್ನು

ಅಲ್ಲಾಹನು ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿರುವನೋ ಅದು ವಜಾಗೊಳ್ಳುವುದಿ
ಆ ಹೊಣೆಯು ಅವನ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದು ಇಮ್ಮಡಿ ಗೊಳ್ಳುತ್ತ
ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸರಿಯಾ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕ
ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ದುಡಿಯುವುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅಂತಹ ಸಂಘಟನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂ
ಬಳಿಕ ಅದರ ಜತೆ ಸೇರಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು. ಏಕೆಂದ
ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವನ
ನಿರ್ವಹಿಸಲುಬೇಕಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ.

ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನ ಆದೇಶ

ಇನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯಾ
ವಿಧಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಮಾ
ನೆಂದರೆ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಸಂಘಟಿತರಾಗಿರಲು ಆದೇಶಿ
ಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಒಡಕಿನಿಂದ ತಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

"ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪಾಶವನ್ನು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿಯಿರಿ ಮತ
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನರಾಗದಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:10

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರವಾದಿವಚನಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಪ್ರವಾ
ವಚನವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ (ترمذی)

"ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಒಡಕಿನಿಂದ ದೂರವಿರಿ.
(ತಿರ್ಮಿ

ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನ ಈ ಆದೇಶಗಳ ಜತೆಗೆ ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ
ಮುಂದಿರಿಸಬೇಕು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶಪ್ರಚಾರವು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಕುಫ್ರ್ ಮತ
ಶಿರ್ಕ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವವರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ
ಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವವರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಇರು
ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಜನರನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕಡೆ
ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇ
ಪ್ರಚಾರದ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಯಾವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿ. ಕುರ್‌ಆ
ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯವೇ ಅಥ
ಅವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಘಟಿತ ಹೋರಾಟ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತವೆಯೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಂದೇ ಉತ್ತರ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಘಟನೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಂಬುದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಯಾವ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಐಕ್ಯದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಹಾಗೂ ಮಗ್ರ ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಸಂಬಂಧ ಈ ಕೆಲಸದೊಂದಿಗೂ ಇರಬೇಕು. ದುವೇ ಅವರ ಮತ್ತು ಇತರರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ರೇಖೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ನನ್ಯತೆ ಏನು? ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಅನನ್ಯತೆ ಇರಲು ಕಾರಣವೇನು ಂಬುದನ್ನು ಅದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸಂಘಟನೆಯು ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಿರದಿದ್ದರೆ ೀರಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಿರಬಹುದು? ಸತ್ಯನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆಗಾಗಿ ೋರಾಟ ಮಾಡುವವರು ಸಂಘಟಿತರಾಗಿರುವಾಗ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕರಿಗೆ ಮ್ಮ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಬಾರದೆ? ಅವರು ತಂತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೆ? ವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಅಂತೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಹುದೇವಾರಾಧಕರು ಸ್ಲಾಮ್‌ನ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಘಟಿತರಾಗಿರುವರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮುಸ್ಲಿಮರೂ ಸಂಘಟಿತರಾಗಿ ವರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً

"ಬಹುದೇವವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವಂತೆ ನೀವೂ ಟ್ಟಾಗಿ ಅವರೊಡನೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 9:36)

ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನ ಪದಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಶಯ ಏನೆಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಮೂಲತಃ ಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಈ ಲಸ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್ ಬಯಸುವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಆಗಲಾರದು. ದೇ ರೀತಿ ಅವರ ಸಂಘಟನೆ ಇದ್ದು ಅದು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶ ಾಹಕರು(ಸ) ಆದೇಶಿಸಿದಂತಹ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ ಲಾರದು. ಇದೇ ವಿಷಯ ಪವಿತ್ರ ುರ್‌ಆನಿನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ-

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

"ಮಾನವರ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಗಾಗಿ ನಿಯೋಗಿಸಲಾಗಿರುವ ತ್ಯುತ್ತಮ ಜನಕೂಟವು ನಿಮ್ಮದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶವನ್ನೀಯುತ್ತೀರಿ, ಾಪಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತೀರಿ" (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 3:110)

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا

"ಮತ್ತು ಇದೇ ರೀತಿ ನೀವು ಜಗತ್ತಿನ ಮಾನವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕೂ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕೂ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಸುಮಧ್ಯ ಸಮುದಾಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:143)

ಮುಸ್ಲಿಮರು ಒಂದು ಸಮುದಾಯವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ವಚನಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಆಯತ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಉತ್ತಮ ಸಮುದಾಯ' ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಆಯತ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಸುಮಧ್ಯ ಸಮುದಾಯ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಒಂದು ದಾರದಲ್ಲಿ ಪೋಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನವು ಒಂದು ಸುಸಂಘಟಿತ ಸಾಮೂಹಿಕ ಜೀವನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮುದಾಯ ಎಂಬ ಪದವು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ವಿಚ್ಛಿದ್ರವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಸಹಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಜನರಿಗೆ ಸಮುದಾಯ ಎನ್ನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಜನರಿಗೆ ಒಳಿತಿನ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ತಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರವೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದುದು ಈ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಘಟನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದರೆ ಮಾತ್ರ. ಯಾವ ಕೆಲಸ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪೂರ್ತಿ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಜಮಾಅತ್ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರ ಆದರ್ಶ

ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರು(ಸ) ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಂತಹ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವೇ ಸರಿ ಎನಿಸಬಲ್ಲುದು. ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಒಂದೆಡೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಪ್ರಚಾರವು ವ್ಯಾಪಕವಾದಂತೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು

ಶಾಲವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಕೆಲವೇ ುಂದಿಯದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ನಿಧನದ ವೇಳೆಗೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನರು ಃ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಒಂದು ಸುಸಂಘಟಿತ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದರು

ಕೆಲವರು ಇಂದು ಸಂಘಟನೆಗಳ ರಚನೆಯ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ವರ ಸಮುದಾಯದ ರಚನೆಯು ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೋ ಆ ರೀತಿ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಮುದಾಯದ ಸಂಘಟನೆ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಮುದಾಯವು ಒಂದು ಸುಸಂಘಟಿತ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಾಗೆ ಭಾವಿಸುವುದು ಸಂಘಟನೆಯ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಅಜ್ಞಾನದ ದ್ಯೋತಕ ಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳಂತೆ ಪ್ರವೇಶ ುಲ್ಕ ಇರಲಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಜಿ ಫಾರ್ಮ್ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಮವಸ್ತ್ರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ನಗಣ್ಯ ಿಷಯಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಸಮುದಾಯವು ಅಸಂಘಟಿತವಾಗಿತ್ತು ಅಥವಾ ವಿಚ್ಛಿದ್ರವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಖಂಡಿತ ಹೇಳಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಂಘಟನೆಯ ಮೂಲ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಂಘಟನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಇದ್ದೂ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯು ದುರ್ಬಲವಾಗಬಹುದು.

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳು ಸಂಘಟಿತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ನಾಯಕತ್ವ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಸರಣೆ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಎದ್ದು ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದ ಸುತ್ತ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಎಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿರುವುದೋ ಅದನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಆಸೆಯು ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬಲಿದಾನಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಉದ್ದೇಶವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿಭಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅವರನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಡುವ ಯಾವುದೇ ಸಮಾನ ಮೌಲ್ಯ ಇರಲಾರದು. ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರತ್ತ ಧಾವಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಬಯಕೆಯೇ ಇರಲಾರದು. ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾರರು. ಉದ್ದೇಶವು ಯಾವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಾದಿಯಿಂದ ಸಿಗುತ್ತ ದೆಂಬುದನ್ನು ನಾಯಕತ್ವ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಜನರು ಅವರ ಅನುಸರಣೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ರೆಂದರೆ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕು. ನಾಯಕತ್ವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ ಅಥವಾ ಅರಾಜಕತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಯಕತ್ವದಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದಿಕ್ಕು ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವ ಈ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಅದು ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕಾ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಧ್ಯೇಯವನ್ನೇ ನಾವು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರವೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಈ ಧ್ಯೇಯದೊಂದಿಗೆ ಆ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಅದರ ಅತೀವ ಕಾಳಜಿ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಜಯಶೀಲಗೊಳಿಸುವ ಅನನ್ಯ ಕಳಕಳಿಯಿತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳ ಅಸೀಮ ಬಯಕೆಯಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾ ವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಸಮುದಾಯವು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯನ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿತು. ತನ್ನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿತು. ಅದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದನ್ನು ಪಸರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದನು. ಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಯಾವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇತ್ತೋ ಅವನ ಕೂಡಲೇ ಪೂರೈಸಿದನು ಎಂಬುದು ಒಂದು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯವು ಎಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಅದು ಯಾವ ಧರ್ಮವನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಗತ್ಯ ಬಂದಾಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಅರ್ಧ ಸಂಪತ್ತನ ನೀಡಿದನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ ಒಬ್ಬನು ಇಡೀ ಸೇನೆಯ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದನು. ಇದ ಸಮುದಾಯದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಡವರು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ ವ್ಯಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದುದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಧರ್ಮದ ಕರೆಯಂತೆ ಈ ಸಮುದಾಯವು ತನ್ನ ಫಲವತ್ತಾದ ಕೃಷಿಯನ್ನು, ತನ್ನ ಲಾಭದಾಯಕ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಪೇಕ್ಷರಾಗಿ ರಣರಂಗದ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದೊಂದಿ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನು ಅವರ ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸ ವವನು ಅವರ ಶತ್ರುವಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಕೂಡಾ ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವನ ಅಳಿಸಲು ಹೊರಟರೆ ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರಾಣ ಶತ್ರು ಕೂಡಾ ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಬೆಂಬಲಿಗನಾದರೆ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಅಗಲಿದ ಸಂಗಾತಿ ಎಂದು ಬಗೆದ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಇದರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯ ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಮಾನವ ವರ್ಗದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಎ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಲಿದಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು ರಾತ್ರಿಯ ನಿದ್ರೆ ತೊರೆದರು. ಹಗಲಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಪ್ರಾಣ ಕೇಳಿದರೆ ಅದನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಹಣ ಕೇಳಿದಾಗ ಅದನ್ನೂ ನೀಡಿದರು. ಯಾವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಅವರು ಆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೋ ಎಂಬಂತೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರು(ಸ) ಸ್ವಯಂ ಈ ಸಮುದಾಯದ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯೆಂದೂ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಆಜ್ಞೆಗಳೂ ಅನುಸರಣಾರ್ಹವೆಂದೂ ಮನಸಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮುದಾಯ ದಲ್ಲಿ ಸೇರಬಲ್ಲನು. ಈ ರೀತಿ ಜನರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ನಾಯಕತ್ವದಡಿ ಮನಸಾರೆ ಒಟ್ಟು ಗೂಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಮುದಾಯದ ಅನುಸರಣಶೀಲತೆ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರು(ಸ) ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಆದೇಶ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಕಾತರರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹಿಜ್ರತ್‌ನ ಆದೇಶ ನೀಡಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ದೇಶ ತ್ಯಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಗೋತ್ರದ ಜತೆಗಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಡಿಯಲು ಆದೇಶಿಸಿದಾಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟರು. ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ವೇಳೆ ಸಹನೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿದಾಗ ಬಾಯಿಯಿಂದ ದೂರುವುದನ್ನೂ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟರು. ಜಿಹಾದ್‌ನ ಆದೇಶ ನೀಡಿದಾಗ ತಲೆ ಕಡಿಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರು. ನಾಯಕನ ಅನುಸರಣೆಯ ಈ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ನಂತರವೂ ಇಂತಹ ನಿದರ್ಶನವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೂ ಇದ್ದುವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗ ಲಾರದು. ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಇಡೀ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಒಂದು ಶರೀರದಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ದ್ದುವು. ಲೋಕದ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಐಕ್ಯವನ್ನು ಆ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು. ಈ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಸಮುದಾಯ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಸಮುದಾಯವು ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯವು ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕಾರ್ಯ ವೆಸಗಿದಾಗ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಉತ್ಥಾನವಾಯಿತು. ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು.

ಈ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಯಶಸ್ಸಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಕೇವಲ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೇರುವುದಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಅದರ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಧಿಕಾರದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗಳನ್ನು ಮರೆಯದ, ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ದುಃಖ, ಸುಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಡದವರು, ತಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರು ವುದೆಂದು ಒಪ್ಪಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ ದಂತಹ ಜನರಿರಬೇಕು. ಅವರು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ ಅವರಿಗಿರ

ಬೇಕು. ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವರಿಗಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ರಾಂತಿ ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೂ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ತರಲು ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದೋ ತನ್ನದೇ ಕೈಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುವುದು.

ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಘಟನೆಯ ಮಹತ್ವವೇನೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ರಾಂತಿ ತರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದುದಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ತರುವಲ್ಲಿಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬೇಕಿತ್ತೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಜೀವನದ ಯಾವ ರಂಗದಲ್ಲೂ ಅದು ತನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಯಶಸ್ವಿಯಾದಾಗ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತರಬೇತಿಹೊಂದಿದ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ವಾಗ್ಮಿಗಳು, ಕವಿಗಳು, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸೇನೆ ಮತ್ತು ದಂಡನಾಯಕರು, ರಾಯಭಾರಿಗಳು, ವಕ್ತಾರರು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಗಾರರು ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಘಟನೆ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಎಲ್ಲ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಂಘಟನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆ? ಅದರಲ್ಲೂ ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಇಂದಿನ ತನಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮುದಾಯದ ಸಂಘಟನೆಯ ಪತನ

ಇದು ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರು(ಸ) ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಅವರು(ಸ) ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಈ ಸಮುದಾಯ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಲ್ಲೂ ಸುಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ಐಕ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರ ನಂತರವೂ ಈ ಸಂಘಟನೆ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅದು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಿತು. ದೂರದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿತು. ಅದನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜಿಹಾದ್ ಮಾಡಿತು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಂದರೆ ನಾಗರಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆಡಳಿತ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಸಮುದಾಯದ ಈ ಸಂಘಟನೆ ಬಲಹೀನವಾಗ ತೊಡಗಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯವಂತೂ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಐಕ್ಯ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಜನರು ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಆಗಾಗ ತಾಕೀತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು.

انه من خرج من الجماعة قيد شبر فقد خلع ربقة الاسلام من عنقه[1]

(مسند احمد، ترمذی)

"ಯಾರು ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಗೇಣಿನಷ್ಟು ಹೊರ ಹೋದನೋ ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಉರುಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೊರಳಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಬಿಸಾಡಿದನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ." (ಮುಸ್ನದ್ ಅಹ್ಮದ್, ತಿರ್ಮಿದಿ)

ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಂದರೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೂಡಾ ಸಂಘಟಿತ ವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಎಷ್ಟು ವಿಚ್ಛಿದ್ರರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಎಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

لا يحل لثلثة نفرٍ يكونون بارض فلاة الا امّروا عليهم احدهم[2]

(مسند احمد)

"ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ (ಕೂಡಾ ಅಸಂಘಟಿತರಾಗಿರುವುದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ) ತಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನಾಯಕನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಅವನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ." (ಮುಸ್ನದ್ ಅಹ್ಮದ್)

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೆ ಅವರ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಐಕ್ಯವನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಅವನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು.

من اراد ان يفرّق امر هٰذه الامة وهى جميع فاضربوه بالسيف كائنا من كان[3] (مسلم، احمد، نسائی)

"ಈ ಸಮುದಾಯ ಐಕ್ಯದಿಂದಿದ್ದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಚ್ಛಿದ್ರತೆ ಉಂಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವನನ್ನು ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಿರಿ. ಅವನು ಯಾರಾದರೂ ಸರಿಯೆ."

(ಮುಸ್ಲಿಮ್, ಅಹ್ಮದ್, ನಸಾಈ)

ಆದರೆ ಈ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಿಷಾದನೀಯ. ಅನ್ಯಥಾ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಐಕ್ಯವು ಭಗ್ನವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತನ್ನ ಐಕ್ಯವು ಭಗ್ನವಾದುದರಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ನಷ್ಟಗಳಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೈಕ್ಯ ಉಂಟು ಮಾಡುವವನ ರಕ್ತವೂ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಅಸಹನೀಯ ವಾದುದು ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸ ಬಯಸುತ್ತದೋ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಸಂಘಟಿತರಾಗಿಯೂ ಐಕ್ಯದಿಂದಲೂ ಇರಬೇಕು. ಅವರೊಳಗೆ ಐಕ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ನಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡಹುವವನು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಐಕ್ಯ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಭೂಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪರಾಜಿತವಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುವಿರಿ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಆದ ಎರಡನೆಯ ನಷ್ಟವೇನೆಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಒಂದು ಸಮುದಾಯವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದರು. ಅದರ ನಂತರವೂ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ಅಥವಾ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ವರ್ಗಗಳು. ಆ ಎಲ್ಲರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಲೇ ಈ ಸಮುದಾಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ

ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆಯು ಮುರಿದಾಗ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದು ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಲು ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ನಿಲುವು ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಸ್ಥಿತಿ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಈಗ ಯಾರಿಗೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೆಯೋ ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಅವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಸಂಘಟಿತರಾಗಬೇಕು. ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರ ಪೂರ್ವಜರು ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತರಾಗಿದ್ದರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತರಾಗಬೇಕು. ಅನಂತರ ಸಮುದಾಯದ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಇದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಮುದಾಯವು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾದರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಈ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ಗಾಗಿದ್ದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರು 14 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಂದಂತಹ ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

ಸಂಘಟನೆ ಭದ್ರವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?

ಸಂಘಟನೆಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಒಳಗಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸಂಘಟನೆಯು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಭದ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಸಂಘಟನೆಯು ಂತರಿಕವಾಗಿ ಟೊಳ್ಳಾಗುತ್ತದೋ ಅದು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅಳಿದು ಹುತ್ತದೆ. ಸಂಘಟನೆಯ ನೈಜ ಬಂಡವಾಳ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿರುವವನು ಅದರ ಹಿತೈಷಿಯಾಗಬಲ್ಲನು. ಆದರೆ ವರ ನೈಜ ಬಂಡವಾಳ ಆಗಲಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು, ಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸುಭದ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿರುವವರ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವಿರಿಸಿದ ತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಭದ್ರತೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಬಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸರಿಯಾದ ಅನುಸರಣೆ ತ್ತು ಅದರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ ಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಜನರೇ ಇದರ ನೇರ ಅಭಿಸಂಬೋಧಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ

ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪಾಲಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದ ದಲು ಸಾಮೂಹಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಘಟನೆಗಳಾಗಿ ಂಗಡಿಸದೆ ಒಂದೇ ಸಂಘಟನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಹಿಂದಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಾವೆಗಳ ಸಹಿತ ವಿವರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಿಂದ ುಸ್ಲಿಮರು ಅದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಂದು ಸಮುದಾಯವಾಗಿದ್ದವರು ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಒಂದು ಸ್ತುಬದ್ಧ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಬೇಕಾದವರು ವಿಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ವಿಚ್ಛಿದ್ರರಾದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಂದೇ ಒಂದು ಕಾರಣ- ಅವರನ್ನು ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿಡುವ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿದರು. ಅದು ಅವರಿಗಾಗಿ ರುವುದಲ್ಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವರು ಅದರೊಂದಿಗೆ ವರ್ತಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ

ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆದಾರನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂ
ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಜನ
ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥದ
ಮರಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಜೀವನವನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾರ ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂ
ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಜೀವನದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶತ್ರುಗ
ತೋರಿಸಿದ ದಾರಿಯನ್ನು ತುಳಿದರು ಮತ್ತು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ತೊರೆದರು. ಅವರ
ತಮ್ಮ ಆರಾಧನೆ, ನೀತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕು, ಸರಕಾರ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವ
ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಎ
ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತ, ಮನೆತನ, ಗೋತ್ರ, ಆಚಾರ-ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಅಧಿಕ
ಮತ್ತು ಆಧಿಪತ್ಯದ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರ
ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿರುವಿ
ಒಂದಾಗಿ ಅವನ ಪಾಶವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿರುವಿರಿ. ಇ
ದೊಡ್ಡ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ಸಮುದಾಯದ ಈ ವಿಚ್ಛಿದ್ರತೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ
ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಬೆಲೆಯರಿತು ಅದನ್ನು ಬಲಿಷ್ಠಗೊಳಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಸಂಘಟನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವೂ ಇದೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥ
ಮೂಲಕ ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುವುದಲ್ಲ. ಅದರ ಮೂ
ಜಗತ್ತಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಬಯಸುತ್ತೀರಿ. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅಲ್ಲಾಹ
ಧರ್ಮದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇಂದಿಗೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆರಾಧ
ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆಯ ಭಾವನೆಯಿರುವ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಜನರಿದ
ರೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೊರತೆ ಸಂಘಟನೆ ಮತ
ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಂಘಟ
ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮ ಮುಂ
ಬರಬೇಕೋ ಅದು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಕೆಡುಕು ಎಷ್ಟು ಸುಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಶಾ
ಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಯಾವನೇ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಳಿತು ಕೂಡಾ ಸುಸಂಘಟಿತವಾಗುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ನೀವು ಇ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ಸೇವಕರು ವಿಚ್ಛಿದ್ರರಾಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸೇವೆಗಾ
ಸಂಘಟಿತರಾಗುವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕೆಡುಕು ಸಂಘಟಿ
ವಾಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಸಂಘಟಿತರಾಗಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ಅಲ್ಲಾಹ
ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಿ ಮತ
ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ.

ನೀವು ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ, ಲೋಕದಿಂದ ಕೆಡುಕನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಿತನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಲು ಬಯಸುವ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ೆಸಿರುವಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನಿಯುಂಟು ಮಾಡಿದಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಹಾನಿಕರವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀವು ಮ್ಮ ಕೆಲಸ-ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಲಾಭ-ನಷ್ಟವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರರ್ಥ ನಿಮಗೆ ವರ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆ ಬಲಿಷ್ಠಗೊಳ್ಳುವುದು ಅದರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅದರ ಭದ್ರತೆಯ ರಿತು ಚಿಂತಿತರಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಸಂಘಟನೆ ೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವೂ ಬಲಿಷ್ಠಗೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವು ದುರ್ಬಲವಾಗುವುದು. ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಜಾಗೃತ ುತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಂಘಟನೆಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಿ ೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದರ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಸೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯುಂಟಾದರೆ ಸಣ್ಣ ಣ್ಣ ವಿಷಯ ಕೂಡಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಬಲ್ಲುದು. ಈ ್ರಜ್ಞೆಯು ಅಳಿದು ಹೋದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸಂಘಟನೆಯ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ದರಿಂದ ದೂರವಾಗಲು ನೆಪ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂಘಟನೆಯೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಯಾವುದೇ ಷಯ ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಅದರ ಯಾವುದಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನ, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಥವಾ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆದರೆ, ಅವರು ಅದರಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಸಂಘಟನೆಯ ತೀರ್ಮಾನ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ವರು ಅದರ ಜತೆಯಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಸಂಘಟನೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನದ ಮುಂದೆ ಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರು ಹೀಗೆಯೇ ಬಯಸಿದರೆ ಅದು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಮುಂದಡಿ ಇಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂಘಟನೆಯ ಯಾವನಾದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪವಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಹೊರ ನಡೆಯಲು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರ ಈ ಆಕ್ಷೇಪ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇದರಿಂದ ಅವರು ಸಂಘಟನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಠಿಣ

ಮಾತು ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಇಂತಹವ ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ನಾಲಾಯಕ್ಕು. ಅವರು ಸಂಘಟನೆಯ ಪಾಲ ಒಂದು ಹೊರೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜಮಾಅತ್‌ನಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗುವುದು ಜಮಾಅತ ಪಾಲಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಸಂಘಟನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಅದರಿಂ ಬೇಸರಗೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ: ಅವರು ಸಂಘಟನೆಯ ಧ್ಯೇ ದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಸಂಘಟ ತನ್ನ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದಿದೆ ಎನ್ನುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಅದನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಸಂಘಟನೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಾಬೀ ಪಡಿಸುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ದೇವಭಯ, ಒಳಿತು, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಕೊ ಯಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಇಡೀ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ದೇ ಭಯ, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ವಿರಹಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸುಧಾರಣೆಗಿಂತಲೂ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿ ತರುವ ಚಿಂತೆಯಿ ಯೆಂದಾಯಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವರ ಪಾಲಿಗ ಅವರ ಸಂಘಟನೆಯ ಪಾಲಿಗೂ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದು.

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ಇದ್ದರೂ ಅತ್ಯಂ ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುವುದು ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆಡುಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ತೀವ್ರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದ್ದರೆ, ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯು ಅಗ ವೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಅನುಗ್ರಹದ ಬೆಲೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅವ ಎಂದೂ ಅದರಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾರನು. ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಅದರೊಂದಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಲು ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೊರತೆಯಿದ ಅವನು ಸಾಮೂಹಿಕತೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವನು. ಸಂಘಟನೆಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡುವ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಅವ ಮಾಡಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಸಂಘಟನೆಯು ಯಾವುದೇ ಲೌಕಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ನಾಯಕನ ಅನುಸರಣೆ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಘಟನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ನಾಯಕ ಇರಲೇಬೇಕು. ನಾಯಕನಿಲ್ಲ ಸಂಘಟನೆಯ ಕುರಿತು ಊಹಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಒಬ್ಬನನ್ನು ತ ನಾಯಕನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವನ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದಾಗಲೇ ಒಂದು ಸಂಘಟ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾಯಕನು ನೀಡಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಸಂಘಟನೆಯ ಸದಸ್ಯ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದುದು ಅದರ ಸಹಜ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಘಟನೆಯ ಯಾವ

ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನ ನಾಯಕನ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಸಂಘಟನೆಯು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದು. ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿದರೆ ಸಂಘಟನೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಅಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆದೇಶ ನೀಡುವವನು ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸುವವನು ಉಳಿದಿರಲಾರರು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಘಟನೆಗೆ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಘಟನೆಯ ನಾಯಕನು ಆ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಇತರರನ್ನೂ ಅದರಂತೆ ಮುನ್ನಡೆಸಬೇಕು. ಇದು ಸಂಘಟನೆಯ ನಾಯಕನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿರುವ ತನಕ ಸಂಘಟನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನೂ ಅವನ ಎಲ್ಲ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ. ಅದು ಅವನ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಲಿ, ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಲಿ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವನು ತನಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸಂಘಟನೆಯ ಪಾಲಿಗೂ ಮಾರಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಆದರೂ ಆ ವಿಷಯಗಳು ಸಂಘಟನೆಯ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾಯಕನ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವ ಹಕ್ಕು ಅವನಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ನಾಯಕನ ಯಾವುದೇ ಆದೇಶವು ಆ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಹ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು-

السمع والطاعة على المرء المسلم ما احب و كره ما لم
يؤمر بمعصية فاذا امر بمعصية فلا سمع ولا طاعة (بخاری ومسلم)

"ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ನಾಯಕನ ಅನುಸರಣೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಲ್ಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ. ಅವನಿಗೆ ಪಾಪಕೃತ್ಯದ ಆದೇಶ ನೀಡುವ ತನಕ. ಪಾಪಕೃತ್ಯದ ಆದೇಶ ನೀಡಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಆಲಿಸಲೂ ಬಾರದು ಅನುಸರಿಸಲೂಬಾರದು." (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇದೇ ಅರ್ಥದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನ ಹ. ಉಮ್ಮುಲ್ ಹಸೀನ್(ರ) ಅವರಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿದೆ-

ان أمرّ عليكم عبد مجدّع يقودكم بكتاب الله فاسمعوا
له و اطيعوا (مسلم)

"ಒಬ್ಬ ಮೂಗು ಕಿವಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗುಲಾಮನು ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಮಾತು ಆಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಸುವವನಾಗಿದ್ದರೆ." (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಉಬಾದಾ ಬಿನ್ ಸಾಮಿತ್(ರ) ಅವರಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿದೆ-

بايعنا رسول الله صلى الله عليه وسلم على السمع والطاعة في العسر واليسر والمنشط والمكره و على أثرة علينا و على ان لا ننازع الامر اهله و على ان نقول بالحق اينما كنا لا نخاف في الله لومة لائم و في رواية و على ان لا ننازع الامر اهله الا ان تروا كفرا بواحا عندكم من الله فيه برهان

"ನಾವು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬೈಅತ್ (ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ) ಮಾಡಿದೆವು. ನಾವು ನಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಮಾತು ಕೇಳುವೆವು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವೆವು. ನಾವು ಸುಖದಲ್ಲಿರಲಿ, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರಲಿ, ಅವನ ಆದೇಶ ನಮಗೆ ಹಿಡಿಸಿರಲಿ, ಹಿಡಿಸದೆ ಇರಲಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿರಲಿ, ನಮ್ಮೆದುರು ಇತರರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿರಲಿ. ನಾವು ಹೀಗೂ ಬೈಅತ್(ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ) ಮಾಡಿರುವೆವು, ನಾವು ನಮ್ಮ ನಾಯಕನಿಂದ ಆಧಿಪತ್ಯ ಕಸಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾರೆವು. (ಜತೆಗೆ) ನಾವು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುವೆವು. ಅಲ್ಲಾಹನ (ಧರ್ಮದ) ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಕ್ಷೇಪಕನ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸಲಾರೆವು. ಒಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ: ನಾವು ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತಗಾರನಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಕಸಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾರೆವು. ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕುಫ್ರ್ (ಸತ್ಯನಿಷೇಧ) ಕಂಡು ಬರದೆ. ಅದು ಕುಫ್ರ್ (ಸತ್ಯನಿಷೇಧ) ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಪುರಾವೆಯಿರಬೇಕು. (ಆಗ ನಿಮಗೆ ಅವನಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಕಸಿಯುವ ಹಕ್ಕಿದೆ.)"

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮನು ನೋಡಬೇಕಾದುದು ಅವನ ಆಡಳಿತಗಾರನ ಯಾವುದೇ ಆಜ್ಞೆಯು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯ(ಸ) ಆಜ್ಞೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ ತಾನೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಆಜ್ಞೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿತ ಪಾಲಿಸಬಾರದು. ಅವನನ್ನು ಆ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು.

ಈ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂಘಟನೆಯ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ನಾಯಕನ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸರಿಯಾದ ನಾಯಕತ್ವದ ಹೊಣೆಯಿರುವ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು

ರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಸಬಲ್ಲ ಆಡಳಿತಾ ಕಾರಿಯ ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇದರಿಂದ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ದರ್ಜೆಯ ಾಯಕತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತು ಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯು ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಲ್ಲನು. ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಒಬ್ಬನು ವರ ನಾಯಕನಾದರೆ ಅವನು ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಲಾಯಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪ್ರಭಾವವು ಕೇವಲ ನೈತಿಕವಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನು ಾರಿಗಾದರೂ ತನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕನ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಿದರೆ ಆ ಬಳಿಕ ಅವನ ಾಯಕತ್ವವು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುವ ತನಕ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲೇಬೇಕು. ಲ್ಲವಾದರೆ ಆ ನಾಯಕನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ವಚನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ವರ್ತಿಸಿದಂತಾಗುವುದು. ಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತನ್ನ ನಾಯಕನೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಒತ್ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಸಂಘಟಿತ ಜೀವನವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಂಘಟನೆಯ ಹೊರತು ಸರಿಯಾದ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಈ ಸತ್ವ ರೀಕ್ಷೆಯು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ ೂಪುಗೊಂಡವರು ಈ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲೇಬೇಕು. ಅನ್ಯಥಾ ಅವರೆಂದೂ ಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಾಣಲಾರರು.

ುಭ ನಿರೀಕ್ಷೆ

ಜನರ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಗುಮಾನಿಗಳನ್ನು ಇರಿಸು ುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ,

إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ (الحجرات: ١٢)

"ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಗುಮಾನಿಗಳು ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 49:12)

ವಿನಾ ಕಾರಣ ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ತಾಳುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಗುಮಾನಿ ರಿಸುವುದನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಆಧಾರರಹಿತ ರೋಪವನ್ನೂ ಹೊರಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಹಕ್ಕು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತ. ಪರಾಧವೆಸಗದೆಯೇ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಅದರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನ ಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಹೋದರರ ಮಧ್ಯೆ ಾವ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕೋ ಅದರ ಆಧಾರ ಶುಭ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಶುಭ

ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸಹೋದರನು-ಸಹೋದರನ ಶತ್ರುವಾಗುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಶುಭ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕೆಟ್ಟ ಗುಮಾನಿಯಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂಬಂಧವೂ ಕೆಡತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಭರವಸೆಯಿರ ಬೇಕು. ಅವನು ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಹಿತೈಷಿ, ರಹಸ್ಯ ಕಾಪಾಡುವವ, ಹಿತಚಿಂತಕ ಮತ್ತು ನಂಬಿಗಸ್ಥನೆಂದು ಬಗೆಯಬೇಕು. ಅವನಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ಸೊತ್ತು, ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ ಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯವಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು- "ಮುಸ್ಲಿಮನು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಸೋದರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಆತನ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ತೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಅಪಮಾನಿಸು ವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ನಿಷಿದ್ಧ ವಾಗಿವೆ. ಅವನ ರಕ್ತ, ಅವನ ಸೊತ್ತು ಮತ್ತು ಅವನ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ ಕೂಡಾ" **(ಮುಸ್ಲಿಮ್)** ಶುಭ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಭರವಸೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಕೆಟ್ಟ ಗುಮಾನಿಯು ಆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕುರಿತು ಗುಮಾನಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ಚುಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಗುಮಾನಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಗುಮಾನಿಯನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಭಾಷಣ, ಲೇಖನ, ಮಾತುಕತೆ, ಅವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅದು ತನಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂಬಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮೊದಲೇ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮಾತು ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಖಂಡಿತ ಅವನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಅನಂತರ ಅವನು ಆ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಖಾಯಿಲೆಯು ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರ ಶಿಸ್ತನ್ನು ನುಚ್ಚು ನೂರು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಂಘಟನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಚು ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಘಟನೆಯ ಯಾವುದೇ ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕೆಲಸ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಚು ಹೂಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಅಪಮಾನಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾಸವಾಗುವುದು. ಇದು ಸಂಘಟನೆಯ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಂತಹ ವಾತಾವರಣವಿರಬೇಕು. ಈ ವಾತಾವರಣವು ಶುಭ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಘಟನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೆಟ್ಟವನೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಕುರಿತು

ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ತಲುಪಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ನಂಬಿ ಬಿಡಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅರ್ಥ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದವನ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯೆಂದು ಬಗೆದು ಕಡೆಗಣಿಸಬೇಕು. ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯುವುದು ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗುವ ತನಕ ಆ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಖಚಿತ ಪಡಿಸದೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಗಳಿಸುವುದು ಅವನ ಇಹ-ಪರಲೋಕಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಿಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲೇ ಅವನ ಇಹ-ಪರಗಳ ಒಳಿತು ಅಡಗಿದೆ.

ಸಂಘಟನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ.

1) ಯಾವ ಸಂಘಟನೆಯು ಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆಗಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅದರ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಧರ್ಮ, ನೀತಿ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶುಭ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಶಾಮೀಲಾಗುವವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಶಾಮೀಲಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದೇ ನಾವು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲ ನಿರ್ಧಾರ ಮತ್ತು ಬಲಹೀನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜನರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಯಸಿಯೂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ನಂತರವೂ ಧರ್ಮ ವಿರೋಧಿ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಒಲವುಗಳು ಅವರಿಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಬಹುದು. ಇದು ಸುಧಾರಣೆಯ ಕೊರತೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡುವರು. ನಾವು ಎಂದೂ ಕಡೆಗಣಿಸಬಾರದಂತಹ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಒಳಿತಿನ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವಚರನಾಗಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದ ಪ್ರಮಾದಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಅವನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆಯ ಒಲವು ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಆ ಒಲವು ಅವನಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂದಾದರೆ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪುಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಅವನು ಧರ್ಮದಿಂದ ದೂರವಾಗಲಾರನು. ಅವನು ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೇ ಮರಳುವನು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನೂ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಮರಳುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆಂ ಒಲವು ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಗುವ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಧರ್ಮ ಮತ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕುರಿತು ಕೆಟ್ಟ ಗುಮಾನಿಯನ್ನಿರಿಸಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಮಾನವ ಸಹಜ ದೌರ್ಬ ವೆಂದು ಬಗೆದು ಅದರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೂ ಅವ ಪಾಲಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

2) ಸಂಘಟನೆಯೊಳಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದು ಸಹಜ. ಈ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಹಾನಿಯಾಗದು. ಇದು ಒಂದು ಹಂತ ವರೆಗೆ ಸಂಘಟನೆಯ ವೈಚಾರಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಕೂಡಾ ಆಗಿದೆ. ಸಂಘಟನೆಯೊಳ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರರ್ಥ ಜಮಾಅತ್‌ನ ವೈಚಾರಿಕ ಶಕ್ತಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿ ಯೆಂದಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ವಿಚಾರವಂತರು ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿ ಸುವಾಗ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮರಸ್ಯ ಇರಲಾರದು. ಅವರು ಒಂ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರೆ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಹಮತವಿರುವುದು. ಅಂತ ಸಹಮತ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ವಿವರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಮತ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ತಾತ್ವಿಕ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ ಸಂಘಟನೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿಯಲಾರದು. ವಿವರಣೆಗಳಲ್ಲಿರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಿದರೆ ಜನರ ಅನನ್ಯತೆಯು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ವೈಚಾರಿಕ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯುಂಟಾಗುವುದು.

ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ವಾತಾವರಣವಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವ ವಿಷಯದ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವ ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೆಟ್ಟ ಗುಮಾನಿಗೆ ಅವಕಾ ನೀಡಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯೆಂದೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಪ್ಪೆಂದ ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮಗಿದೆ. ಆದರೆ ತನ್ನದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬನದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮಗಿ ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಯಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯದೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಭಿನ್ನತೆಯಿದೆಯೋ ಅವನೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿರುವ ಅವನಿಂದ ಸಂಘಟನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ತಪ್ಪು ಸಂಭವಿಸಬಹುದ ಆದರೆ ಆತ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಅದರ ವಿರೋಧಿಯಾಗಲಾರನು. ನೀವು ಅವ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಘಟನೆಯ ತತ್ವಗಳ ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯದ ಆರೋ ಹೊರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಪುರಾವೆಗಳಿರಬೇಕು. ಕೇವ ಕೆಟ್ಟ ಗುಮಾನಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಲದು.

3) ಕರ್ಮರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟನೆಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮಂದಗಾಮಿಗಳಾದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾ ಕೆಲವರು ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಸಂಘಟನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇ

ಕೆಲವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ದೇವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸುವ ಒಲವು ಕಡಿಮೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಘಟನೆಯ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಇರುವಲ್ಲಿ ನೀವು ಅದನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಜಮಾಅತ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿರಿ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ದೌರ್ಬಲ್ಯವು ಜಮಾಅತ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲೂ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಆಗ ನೀವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಂಡಿತ ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ತನ್ಮೂಲಕ ಸಂಘಟನೆಯು ಅದರ ಕೇಡಿನಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರದೇ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪ ದೋಷವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಡಿರಿ. ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪು ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಬಂಡಾಯವೆಂದು ಸಾರಬೇಡಿರಿ. ಇದರಿಂದ ಯಾರದೇ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ದೂರವಾಗಲಾರದು. ಬದಲಾಗಿ ಅವನ ಸುಧಾರಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡುವುದು.

ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು ಮೂರು ಸಲ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಹ. ತಮೀಮ್ ದಾರಿಯವರು(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿದರು-

الدين النصيحة

"ಧರ್ಮವು ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ."

ನಾವು ಕೇಳಿದೆವು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ? ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು-

لله ولكتابه ولرسوله ولائمة المسلمين و عامتهم

"ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಗ್ಗೆ, ಅವನ ಗ್ರಂಥದ ಬಗ್ಗೆ, ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಬಗ್ಗೆ, ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಾಯಕರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ." (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇದೊಂದು ಸಾರವತ್ತಾದ ಹದೀಸ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ವರ್ತನೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದ ಪದವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿರುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಅದರ ವಿಶಾಲತೆಯ ಅರಿವಾಗುವುದು. ತಂದೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದು

ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ಆಗ ಅವನು ತನ
ಮಗುವಿನ ಸುಖಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸುಖ ಸಂತೋಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಾ
ನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಕಷ್ಟ ಸಹಿಸಿ ಮಗುವಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದ
ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣ-ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಚಿಂ
ಯಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿ
ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅದರ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ
ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಡು ಬಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಈ ಭಾವನೆಯು ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಕ
ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಹಿತಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗುವುದು
ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಂತಹ ಸಂಬಂಧವೇ ಅದರ ಸದಸ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಏರ್ಪಡುವುದು. ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ
ಸಂಘಟನೆಯ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಹೊರತು ಸಂಘಟನೆ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಲಾರದು
ವಿಭಿನ್ನ ಕೋನಗಳಿಂದ ಸಂಘಟನೆಯೊಳಗೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಭಾವನೆ ಇರಬೇಕು.

ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಘಟನೆಗೆ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮುಂದೆ ಕೆಲ
ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಇತರ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಂದ ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇ
ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಧ್ಯೇಯವು ಅದರ ಮುಂದೆ ಇರುವ ತನಕ, ಅದು ತನ್ನ ತ
ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ತನಕ, ಆ ಸಂಘಟನೆಯು ಜೀವಂತವಿರುವುದು ಮತ್ತು
ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಾ
ಯಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೂ ಇತರ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೂ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಲಾರದು
ಧರ್ಮದ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡಿರು
ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಅದರ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು
ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಘಟನೆಯು ತನ್ನ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂ
ಗಳಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಸಂಘಟನೆಯು ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂ
ಗಳನ್ನು ತೊರೆದಾಗಲೂ ನೀವು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿ
ವೆಂದಾಯಿತು. ನಿಮಗೆ ಅದರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಳಿವಿನ ಲ್ಲಾಗ
ಅಭಿರುಚಿಯಿಲ್ಲ. ಸಂಘಟನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು, ಅದು ಅದರ ಸಿದ್ಧಾಂತ
ಪ್ರಕಾರ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸಂಘಟನೆಯ ಯಾವುದ
ಹೆಜ್ಜೆಯು ಅದರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸಂಘಟನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ
ಬದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಸಂಘಟನೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಅದರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ
ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿರದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಂಘಟನೆಯು ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೇ
ನೆಲೆನಿಲ್ಲುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಂಘಟನೆಯ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ

ಸಂಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ ಯಾವುದೆಂದರೆ ನೀವು ಂಘಟನೆಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಸಂಘಟನೆಗೆ ಸೇವೆ ಲ್ಲಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ನಿಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಖಾಸಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಹುವಂತಿರಬೇಕು. ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸ ಗುತ್ತದೋ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆ ಮತ್ತು ದೃಢತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಂಸಿಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿರಿ. ನೀವು ಘಟನೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ವಲ ಒಂದೇ ಚಿಂತೆ ಆವರಿಸಿರಬೇಕು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಸಂಘಟನೆಯು ಯಾವ ಸಂದೇಶ ತ್ತು ಹೊರಟಿದೆಯೋ ಅದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಬೇಕು, ಮೆರೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ತ್ಥಾನಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋಭಾವದ ಕೊರತೆಯಿದ್ದರೆ ಸಂಘಟನೆಯ ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಪೂರ್ಣವಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ.

ಯಕನ ಜತೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ

ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಗೆಗೂ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿರ ಕು. ಅವನ ಹಿತ ಬಯಸಬೇಕು. ಅವನ ವಿಜಯವನ್ನು ಬಯಸಬೇಕು. ಅವನಿಗಾಗಿ ರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಮನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನೆರವಾಗದಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಡು ಬಗೆದಂತೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸದಿರುವುದು ಕೂಡಾ ವನಿಗೆ ಕೇಡು ಬಗೆಯುವುದಾಗಿದೆ.

ನುಯಾಯಿಗಳ ಜತೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ

ಸಂಘಟನೆಯ ನಾಯಕನು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಬಗೆಗೂ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ರ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬಾರದು. ಯಾರಿಗೂ ಕೇಡನ್ನು ಬಗೆಯಬಾರದು. ರ ವಿರುದ್ಧವೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಪ್ರೀತಿ ಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ನಾಯಕ ಮತ್ತು ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇರಬೇಕಾದ ಮಾಣಿಕತೆ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಹಿತಚಿಂತನೆಯು ಹ. ಔಫ್‌ಬಿನ್ ಮಾಲಿಕ್ ್‌ಜಈ(ರ) ಅವರ ಒಂದು ವರದಿಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಳಿರುವುದಾಗಿ ಅವರು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

خِيَارُ اَئِمَّتِكُمُ الَّذِيْنَ تُحِبُّوْنَهُمْ وَ يُحِبُّوْنَكُمْ وَ تُصَلُّوْنَ عَلَيْهِمْ
يُصَلُّوْنَ عَلَيْكُمْ وَ شِرَارُ اَئِمَّتِكُمُ الَّذِيْنَ تُبْغِضُوْنَهُمْ وَ يُبْغِضُوْنَكُمْ وَ
نُوْنَهُمْ وَ يَلْعَنُوْنَكُمْ

"ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಾಯಕರು ಯಾರೆಂದರೆ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಅವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ನಿಮಗ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ನಾಯಕರು ಯಾರೆಂದರೆ ನೀವು ಅವರ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಅವರನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾರೆ." (ಮುಸ್ಲಿವ

ಸಂಘಟನೆಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಮಧ್ಯೆ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ!

ಸಂಘಟನೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಭಾವನೆಯಿರಬೇಕು. ಅವರು ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ನೀಡಬೇಕು, ಕೆಡುಕಿನಿ ತಡೆಯಬೇಕು. ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು. ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಢವಾಗಿರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಲೌ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಪರಸ್ಪರರ ಸಂಗಾತಿ, ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆಗಾರ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕರಾಗಬೇ ಈ ರೀತಿ ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಸೋದರರಂತಹ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕು. ಪರಸ್ಪರ ಹಿತಚಿಂತ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು.

ನೀವು ಧರ್ಮದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಅದರ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಕೇವಲ ಅದರ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಕೂಡಾ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಸಂಘಟನೆ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೊರತೆ ಕಂಡರೆ ಅದನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಎಂಬುದು ನಿ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಘಟನೆಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಹಿತಚಿಂತನೆಯಿ ಈ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗುವುದು. ನೀವು ಅವರಲ್ಲಿ ಹುಳ ಹುಡುಕುವವರು ಅಥವಾ ವಿಮರ್ಶಕರಾಗುವ ಬದಲು, ಅವರ ಹಿತಚಿಂತಕರಾಗಿ ಅ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಈ ಭಾವನೆಯ ವಿನಾ ನೀವು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಾಶ್ವತ ಸುಧಾರಣೆ ಉಂಟು ಮಾಡಲಾರಿರಿ. ಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನೀವು ಆ ಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಬ್ಬನು ಹಿತೈಷಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ತನಕ ಆತ ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಆಲಿಸಲಾರನು. ಆಲಿಸದಿರುವ

ನರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತನಗೆ ಡು ಬಗೆಯುವವನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ವನ ಮೇಲಾಗುವುದು. ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ನಿಮಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ನೀವು ಸಾರಿ ಹೇಳ ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ತುಕತೆ, ನಡವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತು ಸಬೇಕು. ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಮನನೋಯಿಸುವ ವಿಧಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿರಿ. ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಧಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಸುಧಾರಣೆ ಬಯಸುತ್ತೀ ದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನ್ಯೂನತೆ ಕಂಡರೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ವನ್ನು ತಿಳಿಸದಿರಿ. ಏಕಾಂತದಲ್ಲೇ ತಿಳಿಸಿ.

ಇಮಾಮ್ ಶಾಫಿಈ(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಉಪದೇಶ ಪದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಉಪದೇಶ ದೂಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ." ರದೇ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ರದೇ ಮಾನಹರಣ ಬಯಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನ ಮಾನಹರಣ ಮಾಡುವನು. ಲ್ಲಾಹನು ಮಾನಹರಣ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಯಾರೂ ರಕ್ಷಿಸಲಾರರು.